

100/1c3

תנן בר פלוג

המפתח 2714

3' אולם מן צד א"ל - אולם לבנה, ושיהיה חמש
אמתי בלבד, ויהיה חמש א"ל, ויהיה חמש א"ל, ויהיה חמש א"ל
ויהיה חמש א"ל, ויהיה חמש א"ל, ויהיה חמש א"ל.

נפתח: 1984 20.3

נסמך: 1984 1.5



שם ותיק משנה למנכ"ל ח. בר-און - ארה"ב - התכתבות

7066/5-חצ

777 1615

ממונה פריט: 000b429

3-312-3-5-5 : כתובת

תאריך הדפסה 25/12/2018

100/103



ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': 130.2
 מיכל מס': 7066 ח
 תאריך התעודה: _____
 שם מחבר התעודה: _____
 תיק מס': 5
 שם הנמען: _____

סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):

מכתב ☐
 מברק ☐
 תזכיר או מיזכר ☐
 דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון ☐
 פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה ☐

הטופס ימולא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה;
 העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

20/3/84
 20/3/84
 21/3/84
 25/3/84
 27/3/84
 28/3/84
 29/3/84
 2/4/84
 6/4/84
 16/4/84
 24/4/84
~~27/4/84~~

27/4/84
 27/4/84
 29/4/84
 1/5/84

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

1023

1511

מל: נ, נוש, נד: חוים 52, מ: המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 010584, יח: 1400

5/16
2/16

מידע/שמו

בלום. דע:רוון - אישי.

האירוע בקניס סיטי. שלך 564.

הרבה תודה על מאמציך. הרמן אכס מסר לקלגה את הדברים בהתאם
לסעיף
2 שלך. נעביר לך את המסר של רוהמי תוך ימים ספורים.

בר און.

תפ: שהח, מנכר, ממנכר

אמ"מ

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ירושלים, כ"ח בניסן התשמ"ד
30 באפריל 1984

ש מ ר
מ י ד י

א ל : מנהל תפוצות

הנדון: אל-סלבדור - ירושלים
למברקים הר"ב

כפי שתראה לא אשרתי את משלוח המברק המוצע על ידך. אני מקבל בהחלט
את שקולו של הרצל ענבר כפי שהדבר בא לביטוי במברק 514/76 מה-26 לאפריל
סעיף 4 ו-5.

אין ספק שבתנאים הפוליטיים כפי שהם קיימים כיום בארה"ב עדיף מכל הבחינות
לנהוג בזהירות מירבית לגבי נושאים הנוגעים לאל-סלבדור בפרט ואמריקה בכלל.

ברצוני גם להזכיר שנושא זה נוגע ל-posture הכללי שלנו בארה"ב והשלכותיו
הן בראש ובראשונה על המצב הפוליטי בתוך ארה"ב, מכאן שבנושאים מעין אלה אין
לטפל ללא התייעצות מוקדמת עם מצפ"א, כפי שאין לטפל בכלל בהפעלת ארגונים
יהודיים בארה"ב בנושאים מדיניים כלשהם ללא התייעצות מוקדמת (ולא רק תאום
בלבד) עם מנהל מצפ"א.

ב ב ר כ ה,

חנו כרמון

העתק: מר ישראל גור אריה
מנהל מצפ"א
מנהל אמל"ט 2
מנהל לשכת המנכ"ל

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ירושלים, כ"ח בניסן התשמ"ד
30 באפריל 1984

ד ח ר פ

א ל : מר יואב בירן

הנדון: בית ספר לשרות חוץ של ג'ורג' טאון

ראה נא את החוברת הר"ב שאלי קבל לפני ימים ספורים. אינני יודע
באם יהיה ביכולתנו השנה לנצל את ההצעה. לכשעצמי נראה לי שלו הדבר היה
נתן מהבחינה הכספית היה זה יכול להיות מועיל ביותר.

יתכן והיינו צריכים לחשוב באם לא נתן להפוך את המלגה השנתית ע"ש
יעקב הרצוג ז"ל למטרתו הנוכחית למלגה שתכסה חלק מההוצאות של "העמיתות"
בג'ורג' טאון.

באם רעיון זה נראה לך הייתי ממליץ לנסות ולגייס את מאיר רוזן
להשיג ממון של שכר הלימוד. נניח ל-5 השנים הקרובות ובד בבד להציע לקרן
רוטשילד לאפשר לנו לנצל את הרצוג למטרה זו.

ברור שבמקרה כזה היינו חייבים להתחייב לבחור מידי שנה בשנה עובד
(נניח בדרג מזכיר ראשון עד יועץ) למטרה זו. הייתי גם ממליץ שבמקרה כזה
המשרד יקבל על עצמו את הוצאות הנסיעה וההטבות הסוציאליות (קרן ריפוי וכו').

הייתי גם ממליץ שנעודד את העמיתים שיבחרו להתמחות משך השנה הזאת
בראש ובראשונה בצדדים הכלכליים שבדרך כלל אנשינו מכירים פחות מדי.

ב ב ר כ ה,

חנוך בר-און

העתק: מר א. רובינשטיין
המפכ"ל

שבירות ישראל - וועדונגסון

ט ו פ ס ט ר ק

דף...1...מתוך...4...דפים

סוג בטחוני...שקל...7777

דחיות...7777

תאריך וז"ח...301800

כס"ט עבדק...410

החוק

אל:

המשרד

34 אפריל

אל: ממנכ"ל - מצפ"א.

פגישות המנכ"ל בקונגרס.

המנכ"ל נפגש אחה"צ בנפרד עם חברי כנסת החוץ של בית הנבחרים והסנט, להלן סיכום הנושאים:

- א. השיחות עם המשל והסיוע לעולם השלישי - המנכ"ל תאר את השיחות כתקופתיות והסיוע האחרון נועד לסכם את "תקופת איגלברגר" ולהכניס את מחליפו לנושא. השיחות נסובו על אזורים שונים כגון אמל"ט, אמריקה, אסיה וברח"מ. נדונו אפשרויות הסיוע שארה"ב וישראל יכולות להושיט זו לזו בפתרון בעיות רבעיקר בעולם השלישי. כך למשל דנו בסיוע ליגריה שם השקיעה ארה"ב 300 מליון דולר. המשטר שם פרובלמטי והבעיות רבות. דנו בדרכים לסיוע. בתשובה לשאלות קונגרסנים המילטון וברמן אמר המנכ"ל שהיו לו ישיבות עם איגלברגר, מקפרסון ואחרים וגישתם היתה בעיקרה חיובית. הדגשתי בפניהם כי יש לנו יתרונות 1. אלו הנובעים מגודל מתאים וזהה 2. נסיוננו הרחב כמדינה מתפתחת ונסיוננו בשילוב חקלאות ובטחון למשל. 3. הגמישות והעדר הבירוקרטיה הכלורית בדר"כ לסיוע, אנו מסייעים ליותר מ-20 מדינות. הוסיף המנכ"ל והדרכנו למעלה מ-26 אלף משתלמים בארץ. היו לנו פניות לסיוע למשל מקמרון שאין לנו עמה יחסים דיפלומטיים והם מעדיפים אותנו על פני צפון קוריאא. הבעיה של המשל היא איך לסייע לנו. מקפרסון חושש שילקח כסף מתקציבו הוא והוסבר לו שהמדובר לפי הבנתנו בתוספת והכסף יוקצב לתוכניות התואמות את אסטרטגית הסיוע האמריקאי ובהתאם לתיקני הסיוע האמריקאים.
- ב. סיוע לאמל"ט - לשאלות המילטון וברטן ענה המנכ"ל שלא היה עלינו כל לחץ לסיוע לארצות אלו. איננו מסייעים ל- **CONTRAS** על אף שאין לנו כל אהדה לממשל בניקרגואה. לאור קשריו עם אש"פ.
- יש לנו תוכניות סיוע בקוסטה-ריקה, סנט דומינגו, פנמה, סלבדור (תוכניות סיוע חקלאיות

אזרחיות בלבד). לשאלת המילטון הדגיש המנכ"ל שאין לנו תוכניות צבאיות באזור.

ג. לבנון - בדמשק הוחלט מי יהיה ראש המשלח. כשהייתי בלבנון לפני מספר חודשים

נאמר לי על ידי אנשים רבים כולל אנשי אמון של אמין שלא יסכימו לכראמה. אמין

זרק עצמו לזרועותיכם ובאכזבתו עשה זאת שוב עם הסורים אף כי מתוך אי רצון והעדר

ברירה. הסורים איזמר למשל שיערכו טבח בכפר נוצרים אם אמין לא יגיע לדמשק כפי

שאיזמר על קצינים שיעים על מנת שיצטוו. הצבא, כפי ששמע מרמטפלד. לממשלת כראמה

לא תהיה הצלחה כי תהיה התנגדות עזה של הנוצרים והדרוזים גם הם אינם מאושרים על אף

Pax SYRIANA

שג'מבלאט אמר שיצטרף. להערכת המנכ"ל לא יהיה גם

כי האלימות תמשך וכמורה נסיונות אש"פ להמשיך בפעולות הטרור. מציין איתור מסקרי

הקטיושות ומזוודת הנפץ באמזונה.

ישראל רוצה ביציאה מלבנון אבל עלינו למצוא סידורי בטחון תחליפים כדוגמאת אלו שנכללו

בהסכם ה-17/5. הכוחות של אחד משתפריים אך יחלופ עוד זמן מה עד שיוכלו לעלא מקומנו.

כוחות צ"ל בוודאי לא יוכלו למלא המשימה בעתיד. הנראה לעין. אמרנו לאנשיר של אמין

שאנו מוכנים לדון בהסדרי בטחון בכל עת שירצו בכך.

המנכ"ל ביקש שארה"ב לא תעתר ללחץ של כראמה העלול לדרוש נטיגת ישראל מדרום לבנון ולא

תסכים להחלטה של מועב"ט שיתכן ולבנון תבקש ליזום בנידון.

ד. סוריה - לשאלות בנידון אמר המנכ"ל כי חלה התדרדרות במצב בריאותו של אסד שאינו שולט

בענינים כבעבר ואין הוא שותף לכל ההחלטות. הוא זקוק ככל הנראה לגיתוח לב פתוח וסובל

גם מטכרת קשה. ברור שמלחמת הירושה החלה ואחד מביטויה הוא הצהרות הטלחמה הנשמעות

מדמשק. מנסינו בעבר אנו יודעים שהצהרות כאלו משקפות אף יציבות בדמשק. מאבק הירושה

עלול להפך למרחץ דמים בין העלואים והסונים ואסור לשכוח שלרפעאת אסד עצמו צבא "פרטי"

של 25,000 חייל סביב הבירה.

ט ו פ ס

דף. 2, מתוך 4, דפים

סוג בטחוני.....

דחיפות.....

תאריך וז"ח:.....

מס' מכרם..... 410

מחלקת המידע

ה. מצרים וקמפ דייוויד - לשאלת קונגרסטון לנטוט אמר המנכ"ל שאנו מצויים במלכוד מצויים

מלאנו בקפדנות את ההתחייבות שנשלנו על עצמנו ונסוגנו מסיני במועד הנקוב. התנהגות

המצרים מאידך היא צינית לחלוטין שמטרתה היא להחזיר מצרים לעולם הסוטלמי והערבי. אם

נתקוף את המצרים כי אז נשחק לידיהם. אין לנו רצון לחרוט את הסכמי קמפ דייוויד אך לא

נוכל להבליג לאורך ימים רצוי שארה"ב תבחר לעצרים כי קמפ דייוויד הוא מפתח להתקדמות

בתהליך השלום. לשאלת המילטון לגבי סיכויי הגשמת קמפ דייוויד ענה המנכ"ל שהיום יותר

ויותר פלסטינאים מבינים שגור כאשר לא קיבלו את הסכמי קמפ דייוויד כי עתה היו כבר קרוב

לסיום הקופת המצרים ובמס"ט על הטענות הסופי. שלחנו מסרים לחוסיין, פוטביים ואחרים ואמרנו

שנסכים לשבת עמו גם אם הוא יאמר שהוא רוצה לדבר על השלום באופן כללי ולא על בסיס קמפ

דייוויד. המנכ"ל ענה בדבר ההתחייבותנו לקמפ דייוויד גם כאשר נשאל על דוח בנבנישתי.

ו. איראן - עיראק - המלחמה דרבים נוטים לשכוח שהיא החלה בשל טעות בהערכת המודיעין העיראקי לגבי

לגבי חולשתה של איראן, כבר גרסה לאבירות בסך 200,000 הרוגים ו-600,000 פצועים.

העיראקים נמצאים בעמדה נחותה ומרכזי האוכלוסיה בדרום חשופים להתקפות איראניות. האיראנים

רכזו 400,000 איש מצפים לשלב השני של המתקפה. יתכן קשיים לוגיסטיים מונעים אותם או

ספקות באיראן לגבי סיכויי הצלחתו. ישראל אינה מעוניינת בנצחון של צד כלשהוא ותתמור

בפתרון שבו לא יהיו מנצחים. המנכ"ל הזהיר מפני משבר בשוק הנפט שיווצר אחרי מציאת החסדר

לאור רצונן הצפוי של עיראק ואיראן להפיק יותר נפט על מנת לכסות נזקי המלחמה.

ז. ירושלים - לשאלת לנטוט על עמדתנו אמר המנכ"ל שהחוק הוא בוודאי עניין פנימי אמריקאי. אם יש

נושא שבו קיים קונצנזוס מלא בישראל הרי זה לגבי מעמדה של ירושלים. כמובן שהיינו רוצים

שיותר שגרירויות תמוקטנה בבירתנו אך נזהרנו ולא התערבנו בעניין החוק ולא נעמיד עצמנו

בין הקונגוס והממשל. השגריר הוסיף שטעבר לשאלה של מיקום השגרירות קימת עתה השאלה של

מדיניות חוץ תחת אמצעי שרור וסחטנות שמפעילות מדינות ערב. לנטוט אמר שהדה-הומניזציה

של היהודים בשואה מזכירה את הדה-לגיטימציה של ישראל המתבטאת ביחס לבירתה.

ט ר פ ס

דף... 4... מהדור... 9... דפים

סדרג בטחוני.....

דחיפות.....

תאריך וז"ח:.....

410... טס"י שבדק... מקומות חסוי

צא

- ח. לרב - סנטור בוטביץ שאל השגריר אם בידנו מידע על התרופפות שלטונו של קדאפי והמנכ"ל ענה בשלילה בהוסיפו שבכל מקרה שבו ביקר לאחרונה דובר איתו על החתרנות הלרבית.
- ט. פלאשים - בוטביץ שאל אם במשך המאסץ להוציאם והמנכ"ל ענה בחיוב תוך התייחסות לקשיים.
- י. אש"פ - ארז"ב - השגריר העלה הנדשא בפגישה בוועדת החוץ של הסנט תוך בקשה שארז"ב תפעל בהתאם להתחייבותה במזכר ההבנה ב-1975.
- יא. טרור - השגריר טנה מספר פעולות אפשריות במגזר הבינלאומי למניעת טרור כמו ההלטות באו"ם, החרמתן של מדינות המסיעות לטרור או נוקטות בו, הסגרת טרוריסטים וסגירת משרדי אש"פ.

3318
ערן

למה רחמי שיהיה חסר חלום סמל מרמז מרמז אלן
למה רחמי שיהיה חסר חלום מרמז מרמז

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7954

נכנס

דף 1 מתוך 1
עו"ת 9 מתוך 30
סודי ביותר

אכ"ר

המשרד, נר: 391, מ: 111
דח: מ, סג: מ, תא: 290484, נח: 1800

סודי ביותר / מייד

האל: ממנכ"ל, מנהל לשכת רוה"מ, מנכ"ל משהב"מ.
לנמענים בלבד.

הנדון: - כח הפריסה הירדני
מרפי העלה עם המנכ"ל קמחי שאלת כח הפריסה הירדני. סיפר
שהקונגרס ידון על ההקצבה ביוני ושחוס"יין מסכים לנוסח שהושג.
קיווה שגם ישראל תמשיך בהסכמתה לנוסח. המנכ"ל הגיב שאנו
נמשיך להסכים.

סיבר

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רם, אמן, מצפא, רו"ביןשטיין

משרד החוץ - מחלקת הקשר

משרד החוץ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9636

*** יציא

שמו

אל: ני, ווש, נד: חוזם 1817, מ: המשרד
דח: ב, סג: ש, תא: 270484, רח: 1130

10/5/55

שמו/בהול לבוקר

בלום דע: רוון,המנכ"ל. - אישי.
אנו מבינים שב-8 למאי יתקיים אירוע בקנזס סיטי לכבוד יום
הולדתו ה-100 של אדוארד.
המארגן הנו מר KALGE (טלפון 2157-383-913). הנואמת הראשית
בארוע תהיה גיין קיקרפטריק.
הנשיא ריגן יהיה מיוצג בדרג בכיר וכן יש להניח שתהיה
השתתפות דמוקרטית רבה למדי.

בין המדינות הדרות ישתתפו באירוע ראשי הנציגויות לאוי"ם של
בריטניה,צרפת, מכסיקו ומצרים.
אנו מבינים שגם אליך נשלחה הזמנה אך כנראה נאלצת לדחות את
ההזמנה. ברור שאנו חייבים להיות מיוצגים בדרג בכיר ביותר,מה
עוד שרוהיים ישגר מסר שברור והיה עדיף שיוקרא על ידך באם דבר
זה יתאפשר עי"י המארגנים.
מר KALGE שהתקשר מספר פעמים לאייב הרמן מבקש מאד לקבל תשובה
סופית עוד ביום א' ה-28 דנא.
ברור שהשתתפות ישראלית בכידה באירוע לכבוד היוכל ה-100 של
אדוארד הכרחית ואנו חייבים לפעול לממשה חרף הקשיים שלבטח
קיימים מה עוד שזה חל יום אחרי יום העצמאות.

אודה מאד באם אתה תוכל להשתתף. באם הדבר בשום פנים ואופן
אינו יכול להסתדר אודה באם מאיר למדות הקשיים הגדולים יוכל
לתת דעתו על כך.
מכל מקום אהיה מסיר תודה באם תעבירו ידיעה מוסמכת עד יום
ראשון זה למר KALGE על מי ייצג אותנו בארוע. המסר של רוהיים
יגיע אליכם תוך ימים ספורים.

בר-און

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא

1957 JUN 10 10:00 AM

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9399

**

יצא

שמו

**

**

**

5/10
הר

מל: 1105, נר: 627, מ: המשרד
דח: ב, סג: ש, תא: 270484, רח: 1200

בהול/שמו

דור

דט: מנבל

קול ישראל מפי בחבו בוויינגטון דיווח הבוקר שהגשנו מחאה על
דורי מורפי בכווית.
ביהדצי מוצג העניין בהבעת 'הפתעה'. ברור שהפרסום הרב שלדור
ניתן כאן עשוי למצוא גם את הדיו בתקשורת הערבית.
בר-און

תפ: שהח, מנבל, ממנבל, מצפא, ר/מרבז, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7556

נס

דף 1 מתוך 1
עוֹתֶק 6 מתוך 12
סודי ביותר

מל: המשרד, נד: 367, מ: וושינגטון
דח: ר, סג: מ, תא: 270484, זח: 1345
נד: סרילנקה

סודי ביותר/רגיל

המנכ"ל
מאס"יוק, מצפ"א

כלנמענים בלבד

סרילנקה

המנכ"ל הודה לאיגלברגר ולמרפי על סיפולים עד כה בנושא
סרילנקה. סיפרו שקבלו מברק שהשגריר ריד פגש את שה"ח תאמ"ד.
הסרילנקים מעוניינים לקבל תחילה סיוע בנושא במחון לפני שיגשו
לפתיחת הנציגות. לדברי תאמ"ד הודעה על קבלת סיוע בזה תקל
עליהם מבחינה ציבורית להודיע לאחר מכן על פתיחת הנציגות.
האיגלברגר אף סיפר שהסרילנקים התאכזבו קשות לגלות שמתני הוא
המנכ"ל החוץ ולא איש מערכת הבטחון.
המנכ"ל הגיב שאנו אכן הצענו סיוע בנושא במחון, אך הדבר
ייעשה רק יחד עם פתיחת משרד הנציגות, וכך טובים עם הנשיא.
ייתכן ותאמ"ד, כאן, מנסה לשבש את ההליך. מורד שהם חושבים
שדווקא הודעה ציבורית על סיוע בנושא במחון יכול לסייע.
המנכ"ל ציין שאנו נחזור אל הנשיא וננסה להסדיר את הנושא
הוסיף שיתכן ויקל להסדיר זאת במינימום הליכים פורמליים.
סיבל.

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפ"א, מאסוק

אנכ"ל

מחלקת הקשר - ניו-יורק

טופס מברק גלוי

דף 1 מתוך 4 דפים
סיווג בטחוני:
דחופות:
תאריך וזיחה: 23/1
מס. מכ. פ: 532

Handwritten signature/initials

אל: המשרד
דע: רוסינגטון, לונדון - (670)
מאת: נא"מ

78-101

ישראל אלישיב-ממ"ד. דע: מרומ-רוסינגטון, יהודים-לונדון (24.1)
מלוי:

צינור נפט עיראק-סעודיה

ראה בהמשך לידיעתך נתונים שהופיעו ב-1 באפריל ב"מידאסט ריפורט" אשר נראה לי כמקור מהימן למידע שביקשתי. לפי פרסום זה אכן החמו בדאון אח רוט על הסכם לבנות צינור לינבו, פרויקט של 2-3 מיליארד דולר. אולם הצינור העיראקי יצטרך לצינור הסעודי (לו תפוקה מספקת להעביר גם הנפט העיראקי). תכנית זו הסתיימה חור שנה ואילו הצינור העיראקי המקביל לסעודי ייבנה רק בשלב מאוחר יותר. לפי ה"מידאסט ריפורט" ייבנה גם צינור לעקבה ומדובר על כך שבכסל כבר השיגה החוזה לבניית הצינור שיחיה מקביל לצינור כרכור-חיסה (עו להסחפותו דרומה). כן ניתנים פרטים על הרחבת הצינור כרכור-דורשיל.

לונדון, רוסינגטון- החומר יועבר אליכם בדיעבד.

נא"מ

שרח מנח מ/מנח אלכא אולא מ/מנח
טמא אירא אירא מנח רס אמין מ/מנח.

ישראל אלישיב (24.1) מ/מנח

MIDEAST ENERGY

EXCLUSIVE

TWO U.S. CONCERNS -- BROWN & ROOT AND BECHTEL -- WIN CONTRACTS TO
CONSTRUCT TWO IRAQI PIPELINES

THE PIPELINES WILL CARRY IRAQI CRUDE TO AQABA, JORDAN,
AND YANBU, SAUDI ARABIA --BOTH RED SEA OUTLETS

- o -

Brown & Root Inc. of Houston, Texas, the top-ranking U.S. construction firm in 1982, was early last month awarded a contract to construct Iraq's oil pipeline through Saudi Arabia to the Saudi port of Yanbu on the Red Sea. The pipeline project, estimated to cost between \$2 and \$3 billion, is expected to proceed in two stages. The first stage will involve laying pipes that will hook up to an existing Saudi pipeline to Yanbu. The Saudi pipeline has enough excess capacity (less than a third of its 1.85 million b/d capacity is currently being used) to allow Iraqi oil throughput of about 400,000 b/d. This construction phase would take about one year. The second phase of the project would consist of building an Iraqi pipeline to Yanbu parallel to the Saudi one, but this would require another two or three years time. Completion of the entire project would give Iraq the capacity to export 1.5 million b/d of oil out of Yanbu.

Several months ago it was reported that a group of British companies had formed a consortium called British Pipeline Engineering and Contracting Co., largely for the purpose of bidding on the Iraqi project. Some of the companies involved may include Williams Press, Humphries & Glasgow, and John Laing of the U.K., Entrepote of France, and Nacap of the Netherlands. Both Brown & Root and a British firm Taylor Woodrow, originally said to belong to this consortium, deny any participation in it.

The Iraqi-Saudi pipeline is only one of two pipelines planned by Baghdad to bring its oil to market via the Red Sea, bypassing the Strait of Hormuz. The other one will pass through Jordan and terminate at Aqaba -- located, interestingly enough, just about one mile from the Israeli port and tourist resort of Eilat. While at first it was assumed that Baghdad was choosing between the two pipeline schemes, Iamat Kittani, Iraq's Undersecretary of Foreign Affairs, affirmed in Washington on March 14 that the two projects "are not two alternatives. We are pursuing both very actively. Neither is looked at as a tactical or quick thing -- these are both part of our long-term, well-studied oil policy." He said that together the two pipelines will carry 2.8

532 $\frac{3}{4}$

MidEast Report

- 15 -

April 1, 1984

million b/d. Meanwhile, Iraq is seeking to raise its OPEC export quota from 1.2 million b/d to 1.8 million b/d.

It is widely believed that Bechtel Petroleum Inc. of San Francisco's London division has already won the contract to construct the Iraq-Jordan pipeline, but the company has made no official announcement. The 540-mile pipeline would follow the route of an old pipeline from Kirkuk, Iraq, to Haifa, that was built before the creation of Israel and shut down in 1948. The capacity of the new Kirkuk-Aqaba pipeline is estimated at 1 million to 1.3 million b/d, and will cost around \$1 billion. The Iraqis say the laying of the pipes could be completed within a year of the starting date. The export terminal at Aqaba would require more time but tanker storage and single buoy moorings could be used as temporary facilities.

In the cases of both pipeline projects, the sources of financing are still in question. The U.S. Export-Import Bank is currently engaged in preliminary negotiations on its possible role as a backer, though the Iraqis are expected to look largely to the commercial banks for financing. The American banks have generally shied away from Iraq, leaving the country to depend more on European assistance. Iraq has recently begun to wear out its welcome in the Euromarkets with its inability to make good on generous suppliers credits. It may turn to the U.S. where its creditworthiness is, theoretically at least, still good, and where it has awarded the two major pipeline contracts. When given the chance to participate in the \$500 million loan Baghdad raised in 1982, only two American banks jumped --Irving Trust Co. and Chase Manhattan-- and industry sources say they fear they may live to regret that decision (the grace period on the loan ends at the beginning of next year). However, if the U.S. Eximbank comes through for Iraq --perhaps with some urging from the State Department-- U.S. banks may muster up more enthusiasm for the Iraqi projects.

In the meantime, Iraq will soon complete the expansion of its Kirkuk-Dortyol pipeline through Turkey, raising its throughput from about 850,000 b/d currently to 1.1 million by July. The project was financed partially through a \$120 million credit raised on the Euromarkets by the Iraq National Oil Co. in March 1983. Tekfen Holdings of Turkey won an \$36 million contract for the construction on that project last spring.

One look at Iraq's balance sheets and it is obvious why the country is so eager to build two pipelines to the Red Sea in addition to enlarging the one through Turkey. Iran's location on the Strait of Hormuz, through which Iraq used to export most of its oil, and Syria's closure in April 1982 of Iraq's pipeline to the Mediterranean Sea, have forced Iraqi crude exports down from 3.3 million b/d before the war with Iran, which

S32

- 16 -

April 1, 1984

MidEast Report

broke out in 1980, to about 850,000 b/d currently. The enlargement of the Turkish pipeline will raise this level to 1.1 million b/d by early July. The pipeline through Saudi Arabia would reportedly enable the export of an additional 1.5 million b/d by Iraq and the one through Jordan would have a capacity of about 1 million b/d.

However, it is precisely Iraq's current financial distress which may scare away potential participants in the financing of the two Red Sea projects, despite the country's enhanced oil revenue potential. Iraq had to negotiate the rescheduling of over \$1.5 billion of debts due over the period from 1983 to 1985, of which over \$1 billion was owed to French civilian contractors, according to a Wharton Econometric Forecasting study published in Washington last August. Rescheduling was also worked out for \$400 million owed to Japanese firms, and \$187 million due to West German, Italian and Dutch companies.

Firms in other countries were less lucky. For a long time Iraq refused to reschedule \$230 million it owes to Indian firms, and was paying only 40% of the wages due its 32,000 Filipino guest workers.

Iraq's current account deficit of approximately \$10.2 billion in 1983 compares with a \$12.2 billion surplus in 1980. And the country's foreign reserves have plummeted from over \$25.5 billion in December 1980 to less than \$4.5 billion at the end of last year. Saudi Arabia, Kuwait, Qatar and the UAE, which used to contribute \$1 billion a month, have reduced that aid flow to \$550 million monthly following a six- to eight-month interruption beginning last spring. The Saudis are also helping Iraq by selling more than 250,000 b/d of their own oil and crediting the proceeds to Iraq's Central Bank.

The \$550 million a month Baghdad is receiving from its Gulf Arab neighbors doesn't go very far in easing the burden of its \$1-billion-a-month military expenditure, nor does it compensate Iraq for the oil revenues foregone by the loss of the Persian Gulf as an export transit waterway or by Syria's closure of its pipeline to the Mediterranean. Iraq's exports brought in \$26 billion in 1980, down to a mere \$8.5 billion in 1983. Austerity measures brought the country's trade deficit down last year from \$7 billion in 1982 to \$2.5 billion.

Meanwhile, consultant and engineering studies have been completed on the construction of a new liquid petroleum gas (LPG) pipeline to extend from Kirkuk to the Turkish Mediterranean port of Yumurtalik. The 620-mile pipeline, designed to carry 3 million tons of LPG per year, is expected to be ready to implement in June.

In a separate development, the Gulf Cooperation Council is now undertaking preliminary studies on the construction of an oil pipeline across the Arabian Peninsula via Oman to the Indian Ocean.

- o -

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7558

נכנס

דף 1 מתוך 1
עו"תק 6 מתוך 8
סודי ביותר

אל: המשרד, נד: 368, מ: וושינגטון
דח: ר, סג: מ, תא: 270484, וח: 1400
נד: ברה"מ

ארכיון

סודי ביותר/מיד

אל: לרה"מ, שהבי"מ (הועבר) (לנמענים בלבד)
הנדון: צעד הרתעה כלפי ברה"מ.

1. המנכ"ל העלה בפני איגלברגר ולפני האו נראש אגף צבאי
במחמ"ד) ענין 'יצחצוח החרבות' מטעם סוריה והצורך בנקיטת
צעד הרתעה אמריקני כלפי ברה"מ בהקשר הסורי. סיפר שיש לנו
ענין בצעד קונקרטי והדבר יכול להעשות לדוגמה, ע"י תרגיל
משותף במסגרת הועדה הצבאית-מדינית או ע"י כל ביטוי אחר.

2. איגלברגר הגיב שיעביר הבקשה למוכיר בסין.
3. מיישר מה- H.S.C. (שנכח בפגישה) הגיב שיעביר הבקשה
למקפדליין בסין.

4. האו הגיב שככל שנבצע פעילות שקטה יותר במסגרת הוועדות, כך
נתקדם מהר יותר. הוסיף שיהיה מחיר בעולם הערבי לתמוך
בפרופיל גבוה.
סיבל.

תפ: טח, מנכ"ל, ממנכ"ל

אנכר

ס ו ס ס
ד...!...מחור...דפים
סוג בטחוני...ג'אג
דחיות...
תאריך וד"ח...27.500
...373
מס' מברק...

ממנכ"ל מצפ"א

פגישת המנכ"ל - איגלברגר

נכחו: מרפי, מקפרסון, ארמקוט, סנדלסון, רובין רפאל, טיישר, השגריר, הציר והח"מ.

מפרץ

מרפי דיווח על נסיעתו למדינות המפרץ. סיפר שמטרת הנסיעה הייתה לבדוק את הדופק לגבי נכונות מדינות המפרץ להתקרב יותר אל ארה"ב ולשתף פעולה צבאית איתם. מרפי סיפר שהדגיש שאומנם יש דברים שניתן לעשות ללא הכנות אך בסופו של דבר יש צורך בהכנה. בעומאן בחריין וערב הסעודית יש כבר מעורבות אמריקאית חזקה, ובכווית יש כבר התקדמות בנושא אימונים ומכירת ציוד. פרט לעומאן, כל מדינות המפרץ הדגישו שהם חוששים מקשר גלוי עם ארה"ב. גם בעומאן, בחודשים האחרונים, מרגישים בהתקררות אך עדיין יש שיתוף פעולה טוב - במיוחד עם חיל-הים, ויש התחלה של "הצבה מראש". העומאנים הדגישו מאריבותם לעולם הערבי והתייחסו לנושא הפלשתינאי.

המנכ"ל אך הם פועלים בחוקף נגד אש"ף.

טיישר יש לנו בעיות עם עומאן לגבי מספר התחייבויותיהם. לבנון השפיעה עליהם. מרפי אבו-דבי והסעודים הזכירו במפורש מאורעות לבנון בקשר לחוסר רצונם להדק בפומבי קשרים אתנו.

נחניהו למעשה הם רוצים רק שתבואו אם יזדקקו לכם, וכי אז תבואו להצילם.

מרפי עם בחריין נמשך שיתוף הפעולה הטוב עם חיל-הים, אך בכווית המצב עדין. שר הבטחון שלהם כאן, ואבו עומדים לשלוח משלחת צבאית. שר החוץ והסליט מתנגדים לשיתוף פעולה אתנו, וכלל איך מדובר ב- U.S. Facilities.

טיישר קטאר עוד פחות מוכנה לשיתוף פעולה.

איגלברגר האם מדינות המפרץ נימקו התנגדותם בהידוק קשרי ישראל ארה"ב?

מרפי רק בסעודיה ולא ברור אם זה היה רטוריקה. סולטאן ציין במפורש שהוא חושש מאיום ישראלי על צפון מערב המדינה וכי הם סובלים מבוכה פוליטית מסיסות ישראליות בכיוון עיראק. הם חוששים שהם טוב יהפכו לפרוודור טיסה עבור ישראל.

המנכ"ל מעניין שהם כלל לא מוכנים לנהל אתנו דיאלוג. אפילו עם סוריה יש לנו יותר דיאלוג מאשר איתם.

טייטר בנדר הזמין את דוברינין לארוחה אצלו, אך אני מבין כי לא זכה לשבחים בריאד על כך.

מרפי לגבי הסעודים - יש לציין שעמדת הפתיחה שלהם הינה שרוצים שרק במכור להם נשק וכי כל מדינה שתאלץ להסתמך של כוחות מבחוץ סופה ליפול. עם זאת הסעודים הראו סמנים שהם מוכנים לשיחות מאד מאד שקטות של Contingency Planning.

השגריר האט התנהגות הסעודים בפרשת לבנון - בה תמכו למעשה בסוריה - מובאת בחשבון כאשר אתם שוקלים אמינות התנהגותם בעתיד?

מרפי להערכת הסעודים, לאיראן אין אפשרות למלחמת בליצקריג ואין סיכוי שלמעשה ינסו להקים רפובליקה איסלמית באיזור בצרא.

נתניהו והאם אין הסעודים חוששים מאיום פנימי כתוצאה מפעילות איראן ואחרים?

מרפי העומאנים לפחות יודעים שאיראן באמנת חתרנים ומסגרת אותם למדינות המפרץ.

מצרים

השגריר כאשר שהית במצרים - האט העלית איתם הפרות ההסכם?

מרפי העלתי איתם נושא השגרירים. הבנתי שבעתיד תיזכו ביותר הזמנות לביקורים, אך כל שיפור משמעותי יצטרך להמתין עד לאחר הבחירות אצלכם.

המנכ"ל אנו מצידנו מוכנים לדון איתם מיד בנושא טאבה. לגבי ההסדרים הזמניים - אפשר באיטמעלייה ולגבי הפרוצדורה על המעמך יש אמנם מחלוקת על המקום, אך אנו מוכנים להתחיל בקהיר.

אנו מאד מודאגים מהצהרותיהם התומכות למעשה בסירור. יש למעשה נסיגה. הם נותנים הצהרות כפי שנתנו לגבי ניגריה, ומרגישים That they can get away with it. יש סכנה של המשך התדרדרות המצב ואין הם מרגישים שארה"ב פועלת כבלם.

מרפי בבחירות אצלם תהיה עליה לזואפד וזה יביא גם לעליית הפונדמנטליזם - דבר שמדאיג את מובראק.

המנכ"ל הם ידעו בעבר איך לטפל בתופעות פנים כאלו, ואני בטוח שידעו גם בעתיד. מה שאנו רואים כיום זה סכנה של חזרה לעמדות נאצריסטיות.

מרפי בביקורי במצרים הרגשתי שההסכם פופולרי ואין חסיסה נגדו.

373

לבנון

המנכ"ל הערכנו זאת כי בעת ביטול ההסכם ציינתם בהצהרה ש"ישראל מצידה היתה מוכנה לסגת במסגרת ההסכם, ועכשיו, עם ביטול ההסכם ישראל תצטרך בעצמה להחליט מה הם הסדרי הבטחון בדרום - היכולים לשמש שתחליף להסכם. יש לצפות שעכשיו יבואו פניות מצד הלבנונים ואולי מהאירופאים, לדרוש נסיגה ישראלית מהדרום. צפויה בקורב גם פניה למועבי"ט. ישראל מקווה שעמדתכם לא תשתנה. לאחר ביטול ההסכם לא נקטנו בצעדים למגע עם הלבנונים בעלי הפקידים ממלכתיותם. המנכ"ל סיפר על מגעי ישראל עם גורמים לבנוניים.

איגלברגר ארה"ב לא שנתה עמדתה בעניין לחץ לנסיגת ישראל. אנו לא נצטרף ל-Band Wagon כזה ולא ניתן יד לאחרים להצטרף.

גם במסגרת הדיון על חידוש מנד"ט יוניפיל במועבי"ט לא רצינו שתדבר יהפוך לכלי לקריאה לנסיגה ישראלית מדרום לבנון. בקודה זו הצטרפה למורת רוחנו על הדיון במועבי"ט בנושא ניקרגואה. רצינו להראות למועבי"ט שאינם יכולים לשחק המשחק בלעדנו.

הצהרתנו לאחר ביטול ההסכם בעינה עומדת. לא נלחץ עליכם ולא נהיה צד להליך משותף להוצאתכם משט. זאת עמדת המזכיר וכמדומני גם עמדת הנשיא. ביזהר גם שלא יטמינו לנו מלכודת אשר תביא אותנו דרך אגב לנקיטת עמדה כזו.

המנכ"ל אמין הלך לקנוסה אצל אסאד. הוא זרק עצמו על אסאד כפי שעשה בזמנו כלפיכם בתקווה שתפתרו לו את כל בעיותיו. (קסיס טוען שלמעשה אמין ממשיך להיות עויין לסורים). כפי שציינתי ישראל ממשיכה לתמוך בכוחות הלבנוניים. הם כבר לא מליציה והפכו לתנועה פוליטית. הם כוללים את כל זרמי הנצרות בלבנון ומטרתם לחזור לעצמאות לבנונית.

איגלברגר איזו צורה תהיה תמיכתכם?

המנכ"ל טרם גיבשנו זאת לעצמנו. אמין מתנגד לכוחות הלבנוניים ואתם ממשיכים לתמוך באמין. אני מקווה שעניין זה לא יביא לחיכוך ביננו. למעשה מדובר בקבוצה אנטי סורית מובהקת.

מרפי קשה לשער שהקבוצות הנוצריות השונות-השארנה מלובדות לזמן ארוך. כידוע למשל היוונים או תודוסיים די קרובים לסורים.

ט.ו.פ.ס. סברק
דף 4... מתוך 7... דפים
סוג בשחוני
דחיפות
תאריך וז"ח
מסי מברק 373

אל :

איגלברגר מה תפקיד הסורים כיום?

המנכ"ל התהליך הפנימי בסוריה עשוי לשנות את פני המזרח התיכון. תהליך זה הגיע לנקודה ממנה אין חזרה. ברגע שאסד יפסיק לתפקד במלואו - יבוא העימות.

ריפעת ממשיך לאיים על דמשק עם 25,000 האיש שלו. הערכתנו שבסופו של דבר חאפז אסאד יתמוך באחיו. אנו כרגע חשים בסימנים שהוא מודאג מאפשרות אובדן שלטון האלוואים ועל כן יתן תמיכה לאחיו, על אף סימני השאלה לגבי אישיותו. מה שברור הוא שאם הסונים יתפסו שלטון יהיה בסוריה טבח. לגבי מדיניות סוריה כלפי לבנון יש אצלנו שתי אסכולות: א. הסורים מעוניינים בהמשך אי השקט בלבנון על מנת שהצדדים היריבים יאלצו לבוא לדמשק למען תיווך.

ב. הסורים נכשלו בלוצאן במטרתם להשיג "פאקס סוריאנה" ומעוניינים להשיג מיד שקט והסדר. ברור שככל שיתדרדר המצב הפנימי בסוריה כן תפחת השפעתם בלבנון.

מרפי : אנו דוגלים באסכולה השניה. לדעתנו הסורים לא מעוניינים בתוהו ובוהו בלבנון, והם מחילים להפעיל יותר ויותר השפעתם בלבנון במטרה להשיג הסדר אך אין להם זמיון רב. מנכ"ל : חשוב ביותר שנמשיך להצביע על כך שנוכחות הסורית בלבנון הינה בלתי חוקית. איגלברגר : מסכים.

חשוב שאתם תבהירו מה אתם מתכוונים לעשות בדרום.

טיישר : להערכתנו הסורים מבצעים בדיקות גישוש. הם :

א. בודקים תגובת הסובייטים.

ב. בודקים תגובת ארה"ב.

ג. בודקים תגובת ישראל.

הם מבצעים בדיקותיהם באמצעות רטוריקה ובאמצעות מעשי חבלה של הפלשמינאים. עד עכשיו הייתה תגובה מעטה מצד ישראל.

הסובייטים מצידם לא מעוניינים בסיפור יחסים ומוכנים להיות ברוטאליים.

מרפי : יש לציין שאנו בקשנו מישראל לא לפגוע במטרות מסויימות.

טיישר : היו הצהרות תקיפות מישראל אך לא מעשים.

איגלברגר : טיישר עושה ניתוח אנליטי ולא מציג לישראל קו פעולה.

מנכ"ל : לא ויתרנו על אפשרות פעולה מצדנו. כפי שמרפי ציין היו מטרות ברורות שבמנענו מלפגוע בהן, לפי בקשתכם.

אש"ף מצידו יעשה הכל להגביר התקפות הטרור. לפני מספר ימים גילינו מזוודת נפץ באתונה וכן 4 קטיושות מכוונות כנגד קבוץ מנרה.

בנושא המזוודה ביון אתם כידוע פעלתם יחד אתנו.

איגלברגר : כן איש שלנו גם הוכרז כפרסונה נון גרטה על ידי היוונים.

מנכ"ל : טרור עלול להביא לאסקלציה וחשוב לזכור שערפאת מעורב במעשי הטרור.

הסורים מצידם מנסים להשיג שוויון כוחות אתנו דבר אשר עלול להעניק להם סרגשה כי מסוגלים להחזיק מעמד בקרב אתנו. (פירס סד"כ הסורי בהשוואה ל-1973).

ט ו פ ס

דף... מתוך... דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך וז"ח.....

מס' מברק 373.

ברח"ם

איגלברגר : הרוסים אינם מכונים לעשות כל צעד "מתון" מאחר ולדעתם צעד כזה עשוי לסייע

לבחירתו מחדש של ריגאן.

הסובייטים אינם נמצאים כיום בקו הצלחה בסופו של דבר. ההתערבות באפגניסטאן הסתיים בכשלון במערב אירופה איבדו כליל המומנטום.

בגלל אופי ממנהיגות שלהם צפוי המשך 84 סטרילי וקר אך לא התפתחויות דרמטיות. השפעתו של גרומיקו גברה והוא כיום חלק מהבעיה והוא אינו דוגל בפתיחות למערב.

במספר חילופי מסרים שצ'ירנקו רמז שהוא מוכן אמנם לפתיחות מסוימת כלפינו אך בתנאי שארה"ב תבצע מחווה "קלה" מראש כגון הפסקת הצבת טילים באירופה.

אנו התחלנו טוב בשיחות בנושא הקמת קונסוליות וכריתת הסכם תרבות. השיחות הופסקו בגלל הפלת המטוס הקוריאני ²⁷יש התקדמות מה. שצ'ירנקו מצטייר כמנהיג זמני אך הזמניות יכולה להימשך חמש שנים.

לסיכום לדעתנו לא צפויות הפתעות מהסובייטים בשנה הקרובה.

לגבי סוריה איגלברגר משכים עם טיישר שיש כאן "בדיקות" מטעם הסורים אך הסובייטים מאד מודאגים מהתפתחויות בסוריה.

מנכ"ל : איך התנהגות ברה"מ משפיעה על מדיניות ביאטרליות?

איגלברגר : יש כאן אובדן ברור של השפעה סובייטית. זה בולט במיוחד לגבי דרום יבשת אפריקה. ככל שמדינה מרוחקת יותר מגבולות ברה"מ כן מוחלשת השפעת ברה"מ עליה.

יש הגברה פעולות ברה"מ בויאטנאם ובאפגניסטאן אך כאמור לא צפויות הפתעות.

הסגיר : איך אתם מתייחסים לידיעות על התקרבות ברה"מ - מצרים. וזה על רקע שורת כשלונות ברה"מ במזה"מ עד עכשיו.

איגלברגר : אנו אכן חשים שהמצרים מבקשים להרחיק עצמם מאתנו הדבר קשור גם לקשרינו אתכם ולארועי לבנון. לדעתנו מובארק לא ירחיק לכת בכך מאחר והם יודעים שיש לדבר גבול והדבר עלול להעלות ביוקר בקרבגרים.

טיישר : אנו שומעים דה זמן רב על כוונת המצרים לחדש יחסים עם ברה"מ אך בינתיים הם מתחילים לראות מה יצא להם מזה.

רפאל : (שהצטרף לפגישה בעת ארוחת הצהריים) חזרתי עתה ממצרים והם מרגישים שמסוגלים לחזק הקשר עם הסובייטים בלי להזיק לקשריהם עם ארה"ב, עם זאת ברור היה לי מהשיחות אתם שהם לא יעשו שום צעד שעלול לסכן את יחסי מצרים - ישראל - ארה"ב. לדבריהם הם לא מוכנים לאבד את סיני לפני דולר לשנה.

איגלברגר : אין פירוש שאנו נאפשר למצרים לשחק המשחק שהם משחקים ²⁸Let me say First שהם יחסי מצרים - ברה"מ אולם אינם מדאיגים אותנו אך מצב יחסי ישראל - מצרים כן מדאיגים.

אל:

אתם צודקים שאתם חוזרים שוב ושוב אל ארה"ב בבקשה שנתייחס לנושא.

השגריר : חיוני שיהיה לחץ על מצרים לקיים ההסכם במלואו.

איגלברגר : נכון אך אין לשחק בנושא הסיוע כי בזה אנו עלולים לשחק בעצם הסכם השלום.

נתניהו : אם מצרים תשלח משלחת צבאית לברה"מ או תקנה נשק סובייטי האם זה יהיה עבורם "מעבר לפח"?

איגלברגר : לא אבל יועצים סובייטים במצרים כס זהיה "מעבר לפח".

נתניהו : הרומים מנסים למכור נשק לירדנים.

מנכ"ל : לחוסיין אין אופציה סובייטית ולמעשה אין לו כלל אופציה.

שתי המדינות החלשות ירדן ולבנון לא מסוגלות להחליט על עמדה עצמאית משלהן. שתיים תלויות בסוריה.

איגלברגר : אני חולק בנושא חוסין. לדעתי ניתן להגיע למצב בו הוא ייצטרף לתהליך. הוא יעשה זאת

אם יחשוב שיש לו הבטחת תמיכה כנגד סוריה ובאם הפלשטינאים ייצטרפו אליו.

מנכ"ל : בעבר אנו כידוע הרענו את הסורים עבור חוסין. לדעתנו יש שורה של תנאים מהותיים אשר

חוסין מציג אשר מונעים אפשרות השגת הסכם, כגון עמדותיו לגבי הישובים היהודיים ביו"ש.

השגריר : במסגרת זו נראה לי רצוני שארה"ב תחזור בפומבי על חיוניות הסכם ק.ד. בתהליך השלום.

אנו מודאגים מהתהליך שבו מתחילים להזניח את ק.ד.

רפאל : המסקנה מדברי המנכ"ל הינה שיש צורך במעורבות סוריה בתהליך.

מנכ"ל : אני פסימי ביותר לגבי אפשרות של התקדמות בתהליך עכשיו.

נתניהו : לסורים אין למעשה צוין להגיע להסדר והדבר נוגד מדיניותם הבסיסית.

מנכ"ל : למעשה הסורים עשויים להעדיף שליטה ישראלית ביו"ש על שליטה ירדנית.

אנו צריכים לצאת מההנחה שאחרי מה שקרה להסכם 17.5 חוסין יחשוב פעמיים לפני שיקרא תגר על הסורים

איגלברגר : כמובן הכל ישתנה אם אסאד ימות.

השגריר : הייתי רוצה לחזור להצעה לדרוש ממועבי"ט שתקרא ליציאת כל הכוחות הזרים מלבנון. ונאלץ

את ברה"מ להטיל וטו אם היא רוצה בכך.

איגלברגר : הצרה היא שאני לא יודע אם נקבל פ קולות.

טייטר : לא ידועים לנו פרטים על מצב בריאותו של אסאד אך העובדה שגורמים בסוריה מודאגים הינה

ההוכחה הטובה ביותר שיש כאן משהו. אם יתפתח מאבק ירושה סוריה עלולה להתפרק ואפשר לחשוב אפילו

על מובלעת עלאוית בצפון.

השגריר : נוכחותם בלבנון עשויה להפוך למעמסה.

מרפי : להערכתנו סוריה מטוגלת להמשיך לתחזיק כוחות בלבנון וגם לאיים על ירדן באותו זמן. על אף

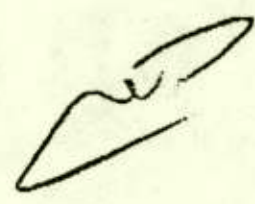
תסיסה פנימית.

איגלברגר : אך אולי בכל אופן מהומות בסוריה ישחררו את חוסין להצטרף לתהליך.

ס ו ס ס
דף... מתוך... דפים
סווג בסחובי
דחיסות
תאריך וז"ח
מס' מברק... 373

בתניהו : תמיד תשאר סכנת רצח של חוסין.
איגלברגר : חוסין בנאומו, כאשר ניסה להתנער מהסדר השלום בתן לנו תרוץ טוב להפסיק את עיסקת
הסטינגר, לכאורה להענישו.
המנכ"ל : יש תמיד להביא בחשבון שבמשפחת חוסין יש זיק של שגעון.

י ס י ב ל



מחבר : סגור (2) רובין ג' ק' אה
מס' : 373
תאריך : 1967
מס' : 1000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8720

יוצי

סודי ביותר

דף 1
עותק 9
מחוך 28
מחוך 1

אל: ווט, נד: 569, מ: המשרד
דח: מ, סג: מ, תא: 260484, זח: 0800
נד: סוריה

10 כ"ה

סודי ביותר/מיד

דיון

סוריה. משיחה עם לואיס.

הוא חזר ואמר שכל המודיעין אשר בידם אינו מצביע על כל
הבנות סוריות בשטח או על תזוזות כוחות אלה או אחרים. פרוש
להכרזות הסוריות ולחמום האוירה הוא שהסורים מנסים לשמור
המשטר ולהקל על ישוב בעיות הפנים ע"י הכרזות כפי שהן
מושמעות.
בר-11=

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכי, רם, אמן, מצפא

0256

* 154

0172-1147

*NOM: 110, [F: 222, X: 10000
 *NOM: 110, [F: 222, X: 10000
 *NOM: 110, [F: 222, X: 10000

1901-1902

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ס ו ס פ ר ש

ד... מתוך... דפים

סוג בטחוני...?

דחופות... מ"מ

תאריך וז"ח 26.4.1980

מס' מברק... 363

מנכ"ל, ממנכ"ל, דרורי, מצפ"א

פגישת מנכ"ל - איגלברגר

היום ה-26 באפריל נפגש המנכ"ל עם איגלברגר. נכחו: מרפי מקפרסון ארמקוט פנדלטון רובין רפאל השגריר הציר והח"מ.

1. מימון סיוע

מקפרסון מחמ"ד פועלת לאפשר לחברות ישראליות לקבל מכרזים של AID. אין בעיה לגבי חברות לא קבלניות, אולם לגבי חברות קבלניות יש צורך בהסדר חוקי. הם משוכנעים שיוכלו להשיג הסדר כזה גם אם חוק הסיוע יעבור באמצעות Continuing Resolution בלבד. מסרו לדרורי ועופרי רשימת 60 המדינות בהם יש פרוייקטים והציעו שישראל תודיע בתשובה על כ-4-5 מדינות בהן יש לנו עניין מיוחד. לאחר מכן יהיה צורך לזהות פרוייקטים ספציפיים להודיע לאנשים בשדה ולנסות לחתור לכך שתברות ישראליות יוכלו לפעול. מקווה שכבר ב-85 תהיינה מסי חברות ישראליות בפעולה. כאשר הוא, מקפרסון, יהיה בישראל ירצה לטווח על כך ביחד פירוט. הוא יודע שלישראל יש התמחות מיוחדת בתחום הסקיה והוא בטוח שניתן לפעול בתחום זה.

מנכ"ל מודה על עזרתו של מקפרסון אך העיר כי דובר בזמנו גם על אפשרות פעולה באמצעות PVO או קרן דו-לאומית.

מקפרסון אנחנו מוכנים לסקול גם אפשרות של פעולות מסויימות באמצעות PVO אך בדרך כלל פעילותן הינה בנושא צדקה ויש הרבה PVO's המתחרים על כך ועל כן ההתמקדות צריכה להיות על ביצוע עבודות של חברות ישראליות ישירות עבור AID. עם זאת הוא מוכן להמשיך ולבדוק אפשרות שילוב PVO.

מנכ"ל הצענו כבר 6 פרוייקטים (זאיר, פיג'י, פנמה, קניה, קוסטה ריקה) דרך הקונסורציום של הארגונים היהודיים.

מקפרסון טרם ראינו זאת ואשמח אם תעבירו לנו. אך עמדתנו העקרונית הינה שאתם צריכים לבדוק הצעות שלנו לראות אם אתם יכולים להשתלב בהם ולא שאנו צריכים לחמן פרוייקטים שלכם.

מנכ"ל יש לנו פרוייקטים. לדוגמא שירות הנוער הלאומי בקניה וחכנות חקלאות בקוסטה-ריקה אשר לדעתנו תביא גם תועלת רבה לכם. איגלברגר בהחלט נהיה מוכנים לבדוק זאת.

ט ו ס ס
ד...2...מחור...2...דפים
סווג בסחונני
דחיות
תאריך וז"ח
מס' מברק...363

מנכ"ל כדאי לבדוק גם שאלת הקמת קרן דו-לאומית.
איגלברגר הסכום הכולל שהקונגרס מוכן להקציב לסיוע בחי"ל מוגבל ועל כן אנו חוששים
שכל הסכום נוסף בפועל יופחת מהסכום הכללי.
מנכ"ל הכוונה להגדיל את הסכום הכולל.
מקפרסון אנו מתנגדים ~~ל~~ וצריך להביא בחשבון שבסוכנות שלי יש כאלו המתנגדים
כליל להתקרבות אליכם אך אני מצידי מתעקש על הענין המיוחד שיש לנו לפעול עמכם.
מנכ"ל היתרון שיש לישראל חיבו לעתים במהירות הגובתה ובגמישותה בביצוע פעולות
סיוע. אנו חוששים שאם נצטרך לפנות תמיד למכרזים שלכם נסתרבל בתוך הביורוקרטיה.
ונאבד היתרון שלנו.
מקפרסון אכן יש סכנה כזו.
איגלברגר אני מציע שנתחיל לפעול עם מה שיש לנו וניהן לדבר להתפתח.
מנכ"ל אני רוצה להביא לידיעתכם גם ששוחחנו עם שר החקלאות ברוק על פרויקטים והוא
הביע רצון לפעול יחד עמנו.
מקפרסון לא ידענו על כך אך אין לנו כלל התנגדות לכך. יש לרשותו מעט כסף ובפרוייקטים
גדולים הוא צריך לפנות אלינו.
מנכ"ל כידוע יש בקונגרס גם הצעה ברמן להעניק 20 מיליון דולר ישירות לפעולות סיוע
של ישראל.
איגלברגר איך שברמן לא יציג זאת בסופו של דבר זה יירד מהסכום הכולל של הסיוע. מס'
חברי תת הוועדה גם אמרו לי זאת במפורש. ועל כן אנו מתנגדים לחוק.
מנכ"ל הזמין את מקפרסון לבוא ארצה לביקור של יותר מהיום המתוכנן וביקש שיקדישו
הסומת לב מיידית לבקשתנו ל-6 הפרוייקטים.

סיבל



מנכ"ל חת הוועדה גם אמרו לי זאת במפורש. ועל כן אנו מתנגדים לחוק.

זכרית

אל: המשרד

ט ו פ ס ט ב ר ק

דף...1. מתוך...2. דפים

סוג בטחוני...?P...?

דחיפות...?P...?

תאריך וז"ח: 26/4/84

מס' סדר...40

דרורי, דרך, אוצר

אסיח - לשלך 584.

שלושה תנאים צריכים להתקיים כדי שהסכם סחר חופשי יושלם ויכנס לתוקף, רק בשל ישי
אנו משחקים תפקיד מרכזי:

1 - ה-ITC (ועדה בלתי תלויה) תוציא מסקנותיה לגבי השפעת היבוא הצפוי מישראל על המשק
האמריקני.

2 - הקונגרס יחוקק חוק הנותן לממשל מנדט להגיע להסכם עם ישראל. חוק כזה יתכן ויכלול
סעיף המחייב אישור נוסף להסכם אחרי ששני הצדדים יסלימו המו"מ.

3 - שתי המדינות צריכות להגיע להסכם.

דו"ח ה-ITC יושלם, קרוב לוודאי, עד ה-25 במאי וזהו למעשה היחיד מבין שלושת התנאים
שלגביהם קיים תאריך.

החקיקה: הממשל עדיין מנסה לקבל מהקונגרס מנדט רחב יחסית שיאפשר להם מו"מ על הורדת מכסים

כללית מחוץ לנושא הספציפי של אסיח עם ישראל. להערכת אסיח עם ישראל, סיכוייהם להשיג זאת

אינם טובים וזאת אמרנו בהזדמנויות שונות לממשל ולברוק עצמו. ברוק הבטיח כי לא יסכן את

המו"מ עם ישראל, ואם יווכח שאמנם אין אפשרות לחקיקה רחבה, אסיח יסתפק בחוק המאפשר

השלמת המו"מ אחריו. ברוק יזום את החקיקה קודם כל בסנט שבו רוב לרפובליקנים. במקביל,

בעידוד שקט של איפאיק ושלנו, הוגשה בבית הנבחרים הצעת חוק שהיא ספציפית לענין ישראל.

להצעת חוק זו יחרון נוסף שהיא נותנת מנדט למו"מ רק עם ישראל מבלי שהקונגרס חייב בכלל

לחזור ולדון בהסכם. ההתנגדות של חלק מקבוצות הלחץ לחקיקה כזו קטנה, כמובן, מההתנגדותם

לחקיקה רחבה. יש סיכוי שגם ה-AFL - CIO יסכים "לחיות" עם חוק זה.

ברוק ינסה לדחוף את גירסתו בשבועיים-שלושה הקרובים. קיימות שיחות תכופות בין סגנו לביני

ולבין איפאיק בענין ולדעתי נדע עד אמצע מאי לאיזה כיוון תלך החקיקה.

- המו"מ עצמו - הסיבוב הבא יהיה באמצע חודש מאי. אני צופה שלאחר מכן תהיה הפסקה של 6-8

שבועות, כי הממשל ירצה ל"עכל" את דו"ח ה-ITC והסיבוב לאחר מכן יהיה, איפוא, קרוב למחצית

חודש יולי.

- לויז - מכל האמור לעיל קשה לומר מהו הלויז הצפוי. ניתן רק לציין בבטחון שאין זה ענין

לחודש-חודשיים, אך יתכן להגיע לסיכום בשנה קלנדרית זו.

THE UNITED STATES OF AMERICA

הלפרין

שבת חול המועד חול המועד חול המועד
יום טוב יום טוב יום טוב

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

ט.ד.ק

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

כד' בניסן התשמ"ד

26 באפריל 1984

אל : מנהל תפוצות

הנדון: הכנס השנתי של איפא"ק

מזכור למר ערן מה-25.4

איפא"ק נמצאת ותמשיך להמציא בטפולה הבלעדי של
מצפ"א. אודה על תשומת לבך לכך.

ב ב ר כ ה,

חנן צר-עוז

העתק: המנכ"ל

מנהל מצפ"א

השגריר - הציר, וושינגטון

מר ע. ערן, וושינגטון

מר הרי קני-טל, וושינגטון

ארכיון

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

כד' בניסן התשמ"ד

26 באפריל 1984

אל : מנהל תפוצות

מנהל הסברה

אודה על תשומת לבכם שאת הנציגויות בארה"ב אין להפעיל בשום ענין בעל השלכות מדיניות (כגון: קשר עם התפוצה הלבנונית, איפא"ק, בעיות כוח הפריסה הירדני) ללא התייעצות מוקדמת ובאשור מפורש של מצפ"א. לאחרונה רבו המקרים בהם נשלחו הנחיות לנציגויות הן במברקים והן במכתבים, שהקו הננקט בהם לא תאם את המדיניות שנקבעה.

אודה על הקפדה על נוהל מובן זה גם ע"י העובדים במחלקותיכם. ברור שגם הנחיות אחרות מצריכות תאום מוקדם כפי שהדבר נקבע מזמן.

ב ב ר כ ה,


חנן בן-און

העתק: המנכ"ל

השגריר - הציר, וושינגטון

הקונס"ל, ניו-יורק

מנהל מצפ"א


Jerusalem, 25 April 1984

Dear Larry,

Even though when the first of May will have come around, I fear that you will be more than weary of all the Israelis who by that time will have said goodbye. Nevertheless, it is difficult not to tell you how much I personally will miss you on the seventh floor.

We have known each other for a long time and have gone through good and bad times, but throughout all the ups and downs, there was never anybody in State whom I admired more. Farewells are a time for superlatives, yet sometimes they are proper, this is one of them. Very simply, all of us will miss you and my thanks are due for the privilege of having worked with you.

I do hope that we will be able to stay in touch.

With warmest wishes,

Yours sincerely,

Hanan Bar-On

The Honorable
Mr. Lawrence Eagleburger

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6535

**

נכנס

107

107/5

אל: המשרד, נר: 322, מ: 111
דח: ר, סג: ס, תא: 250484, יח: 1700
נד: קרצ'קו

סודי/רגיל

אל: משפט, מצפ"א

הנדון: משיחה עם קרצ'קו

1. תעלת הימים:

א. סיפר שמדיניות ארה"ב כיום היא להימנע בהצבעות בפורום של האו"ם אלא אם ההצבעה נושאת אופי קיצוני ואז יצביעו נגד.
ב. כל זה בהנחה שישראל עדיין מבצעת בדיקות כדאיות. אם נכריז במקרה כלשהו שהתחלנו לבצע עבודות ביצוע בפועל יצטרכו לבדוק מחוץ עמדתם. נקודת התורפה של ישראל הינה ההחלטה לבצע עבודה גם ברצועת עזה. בנקודה זו ארה"ב נקטה בעמדה ברורה שהדבר בלתי חוקי. לגבי יתר חלקי הפרויקט עמדת ישראל איתנה יותר מאחר והצענו הידברות עם הירדנים והם סירבו.

ג. משיחה זו ברור שבדאי לנו בכל מקרה לדבר רק על המשך בדיקת כדאיות ועל ידי כך אנו עשויים למנוע עימות בנושא.
2. מצרים:

סיפר שקיבלו מסר חד לחלוטין מהמצרים לפיו מצרים לא תעשה כל צעד לשיפור היחסים עם ישראל מרג הבחירות.

סיפר שהם הדגישו, ובייחוד עשה זאת סילברמן, שאל למצרים לשחק בפוליטיקה פנימית ישראלית ואם המצב יידרדר קשה יהיה להשיבו גם לאחר הבחירות. לדברי קרצ'קו המצרים איתנים בדעתם לא לעשות כל מחווה לישראל לפני הבחירות. לגבי תהליך השלום סיפר שהמצרים בכל לא שוקלים חזרה לשיחות האוטונומיה גם לא לאחר הבחירות ותקוותם רק שחוסייך עם הפלסטינאים מהשטחים ינהלו שיחות עמנו ויירידו את הנושא מעל גבמ"י.

3. לבנון

לא קיבלו כל גישוש דציני מצד הלבנונים למעורבות אמריקאית
בהשגת הסדר בטחוני בדרום. כרגע יש חוסר התעניינות מוחלטת
במחמ'ד לגבי לבנון אך אם תהיה פנייה מלבנון ומישראל יהיו
מוכנים להרחם שוב.

סיבל==

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ד/מרכו, דס, אמן, ממד, מצפא,
קידר, מצרים, לבנון, רובינשטיין, משפט, דדורי, כלכלית



2
3 299

United States Department of State

Washington, D.C. 20520

2
3

APRIL 12 1984

Dear Mr. Ackerman:

The Secretary has asked that I respond to your letter of March 29.

We appreciate the significance of the questions you raised regarding the 1981-82 discussions held by the State Department with an American intermediary who was in contact with the PLO. These discussions were fully consistent with the assurances given by the United States in 1975 to Israel, that we will not recognize or negotiate with the PLO as long as it refuses to recognize Israel's right to exist or to accept U.N. Security Council resolutions 242 and 338. We made clear to the intermediary that the discussions with him were in no sense intended as formal exchanges between the U.S. and the PLO. We reiterated through him the essence of our public positions, underscoring in the process that our conditions would have to be met explicitly if the PLO wished us to agree to enter into substantive political dialogue.

It has never been the position of the Department of State that our assurances under the 1975 Memorandum of Agreement (MOA) with Israel preclude the United States from all contact with the PLO. This was explicitly stated by Under Secretary Joseph Sisco during the September 1975 congressional hearings on the Sinai II Agreements and the MOA referred to above. (The pertinent excerpts from these hearings are herewith included.) The United States has been in contact with the PLO when deemed to be in the American national interest. This occurred in the course of the 1976 evacuation of American citizens from Beirut and the Iranian hostage crisis.

We thank you for your letter and hope that we have answered your questions fully.

Sincerely,

W. Tapley Bennett, Jr.
W. Tapley Bennett, Jr.

Assistant Secretary
Legislative and Intergovernmental Affairs

Attachment:
As stated.

The Honorable
Gary L. Ackerman,
House of Representatives.

U.S. POLICY ON PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION

U.S. POSITION ON FLO

been over the years lower level technical contacts. There have not been political contacts at any really politically significant level. I do not—I explained the policy here in response to Mr. Zablocki's question—I do not on the basis of our policy interpret it in such a way that contact is precluded, and I should, however, in the same breath say, so that I will not be misunderstood, that I know of no intention in present circumstances for this kind of political contact to be made.

Source: ME Agreements and the Early Warning System
in Sinai, Hearings of the Cmte on International
Relations, House of Representatives, Sept. 8, 11, 18
and 25, 1975

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.



שגרירות ישראל
ושינגטון

25 באפריל 1984

- סודי -

א. ח.

אל: ח. בראון, ממנכ"ל, משה"ח

מאת: הציר הכלכלי, וושינגטון

הנדון: "פצצה איראנית"

שניידר אמר לי היום כי אין בידיו כל אינפורמציה התומכת בפרסום של ג'יינס בנושא זה.
מהנסיון אני יודע ששניידר מעודכן למדי בנושאים אלה.

ב ב ר כ ה

מר הלפרין

32

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל: ממישראל רושינגטון

א (ה) ב

דף 1 מתוך 3 דפים

סיווג בטחוני: סודי

דחיות: _____

} לשימוש סח' הקשר	תאריך וזיח: <u>241030</u>
	מס. מברק: <u>516</u>

רדזן.

דלהלן מכתבו האחרון של שולץ לשהב"ט בענין איכות החיים:-
(קשר נא העבירו הרצ"ב)

בר-ארן

רדזן שהג
שהג מ/א א/א
ר/א 3 מ/א 2 מ/א

516

2/3

April 16, 1984

His Excellency
Moshe Arens
Minister of Defense
Tel Aviv

Dear Misha:

Thank you for replying to my letter of early February on what has become known as the effort to improve the quality of Palestinian life.

I certainly understand your point about how much the welfare and living standards of the inhabitants of the West Bank and Gaza have improved since these areas came under Israeli control in 1967. I remain concerned, however, that we seem to be talking past one another on another crucial aspect of the matter.

As I tried to convey in my previous letter, I think it is vitally important that the Palestinians have a sense of being able to participate through their own individual choices, in the economic development of the areas in which they live. It is clear they have been permitted to pursue private enterprise at the small or cottage-industry level. But they seem to have run into roadblocks when they tried to undertake more ambitious projects. It is our hope that these legitimate, constructive development efforts will be permitted to flourish. That is what I was driving at in the previous letter. Particularly in view of the difficult economic conditions lately in Israel, in the territories, and in the entire region, it would seem to be in everyone's interest to permit private investment to take place freely in order to provide more job opportunities.

Let me add, Misha, that I think our dialogue on other aspects of this issue has been most useful. I am pleased that some of the backlog of projects submitted for Israel's review by American private voluntary organizations has been cleared up. This is a good step forward, and one which over time, I believe, will pay dividends for all of us.

On a related subject, you may have noted that we have decided to provide the municipality of Bethlehem with assistance in

3/3

516

- 2 -

the form of heavy equipment. One reason such aid became necessary, I understand, is because of the procedure of refunding local tax revenues to the municipality only after a delay of 60 days. This seriously erodes the purchasing power of the revenues. I would hope you could look into this matter to see whether there might be an effective remedy that would alleviate the situation. I would also urge you to take a look at the possibility of easing current measures that complicate the flow of assistance to the municipalities from other countries.

Finally, Misha, I want to stress that I do understand what you mean when you say that the main problems in the territories are the political ones. I agree. My hope in this instance is that we can find complementary ways to address the human dimension of the Palestinian problem even in advance of movement on the political front.

Sincerely yours,

/s/ George

George P. Shultz

סגירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

א (ה) 3

ס נ ש ס ס כ ר ק

דף.....! מתוך... 4. דפים

סווג בסחוני... גלגל...

דחיפות.....

תאריך וז"ח. 1100. 20. אפריל 84

מס' מברק..... 28

סמנכ"ל דרורי, מנהל מש"ב

חוק ברמן

להלן הצעת החוק שקונגרסמן ברמן הגיש השבוע וכן דברי ההסבר
שלו ב- Congressional Record . עדיין לא נקבע
המועד ל- hearing .

ערו
11/3/84

מה גרס ג' (א) אברהם: גרס ג' חובות

98TH CONGRESS
2D SESSION

H. R. 5424

To provide for joint United States-Israeli development assistance projects.

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

APRIL 11, 1984

Mr. BERMAN introduced the following bill; which was referred to the Committee on Foreign Affairs

A BILL

To provide for joint United States-Israeli development assistance projects.

1 *Be it enacted by the Senate and House of Representa-*
2 *tives of the United States of America in Congress assembled,*
3 That chapter 1 of part I of the Foreign Assistance Act of
4 1961 is amended by adding at the end thereof the following
5 new section:

6 "SEC. 129. JOINT UNITED STATES-ISRAELI DEVEL-
7 OPMENT ASSISTANCE PROJECTS.—(a) The Congress finds
8 that Israel has technical expertise in certain areas which can
9 be effectively utilized in meeting basic human needs in devel-
10 oping countries. Therefore, in carrying out this chapter, the
11 President is authorized to provide assistance for joint United

1 States-Israeli assistance projects which utilize Israeli techni-
2 cal assistance to meet basic human needs in developing coun-
3 tries.

4 “(b) The assistance provided under this section shall be
5 for activities which have been agreed upon by the govern-
6 ment of the recipient country and the Government of Israel
7 and which are approved by the Secretary of State.

8 “(c) There are authorized to be appropriated
9 \$20,000,000 for the fiscal year 1985 to finance joint United
10 States-Israeli assistance projects in accordance with this sec-
11 tion, in addition to amounts otherwise available under this
12 chapter for such purpose. Amounts authorized to be appropri-
13 ated by this subsection are authorized to remain available
14 until expended.

15 “(d) During the fiscal year 1985, the Secretary of State
16 shall notify the Congress at least 15 days prior to any obliga-
17 tion of funds under this section.”.

○

281 4
E 1565 7

April 11, 1984

CONGRESSIONAL RECORD — Extensions of Remarks

Trapp children on alternating nights were magnificent in all respects. These talented young people gave depth and scope to this beautiful story of a family's flight to freedom.

The actors and actresses and their respective roles follow:

Vicki Lollman of Stuart (Liesl); Kevin Thuman of Stuart and Mark Ankrom of Port St. Lucie (Frederick); Pearl Ashcraft and Valarie Lyons, both of Palm City, (Louisa); Scott Ettinger and Mike Bielenberg, both of Stuart, (Kurt); Jennifer Harrell of Stuart and Laura Collins of Jensen Beach (Bregatta); Carrie Cliford of Palm City and Noelle Wagner of Jensen Beach (Maria); and Melinda Harrell of Stuart and Kalja Krumins of Jensen Beach (Gretl).e

UNITED STATES-ISRAELI COOPERATION IN AIDING THE THIRD WORLD

HON. HOWARD L. BERMAN

OF CALIFORNIA

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Wednesday, April 11, 1984

Mr. BERMAN. Mr. Speaker, I am introducing today legislation to fund joint United States-Israeli assistance projects to meet basic human needs in Third World countries. The legislation adds \$20 million to worldwide development assistance in fiscal year 1985 for this purpose. Under the legislation, Israel and a recipient country would design a project which would have to be approved by the Secretary of State. Congress would be notified in advance on any obligation of funds.

Israel receives far more assistance requests from developing countries than it can fund. It has \$100 million in unfunded requests from Africa alone.

Third World countries recognize that Israel has developed unique technical expertise in many areas, and that Israel's recent economic development experience is particularly appropriate to their needs.

Through assistance, Israel is able to reestablish constructive ties with countries that have severed diplomatic relations. Israel has aid projects in 20 African countries, but has diplomatic ties with only 2.

In 1980, African governments with which Israel had no formal diplomatic ties sent 200 trainees to Israel. Many of these governments fear that closer relations with Israel will provoke retaliation by Libya or protests from domestic radical Moslem factions. Yet they remember Israeli aid in the 1960's as particularly effective and appropriate to their needs, and they see Israel as an outstanding economic development model. The United States should encourage the ties that Israel is developing with Africa and other Third World countries through its assistance.

Other countries fund Israeli technical assistance and training programs.

Among them, the Netherlands, Sweden, Canada, and Germany.

There is ample precedent for this kind of U.S. cooperation with other donors. The United States often provides scholarships for study in third countries. For example, the United States funds agricultural training in Egypt for students from Yemen.

Division of labor among donors in individual projects is standard operating procedure for AID: In an agricultural research project in western Sudan, the World Bank is providing the infrastructure, the United States the technical expertise, and Germany the extension agents.

Israel provides effective assistance in a broad range of areas. They include: Irrigation, soil management, farming in arid zones; appropriate technology for small farms and cooperatives; early childhood education; literacy in countries with a variety of native languages; development of cooperatives; health care in diseases which Israel and African countries have in common; development strategies for newly independent nations with small markets; and training for women in rural development. Since 1961, Israel has run a training center for this purpose. In Africa and many developing countries, women do the farmwork and marketing and are responsible for family health, but training programs are still aimed at men.

But there are many assistance requests which Israel cannot now fund: Liberia asks for help in fighting an eye disease with which Western countries have no experience, but was only recently eradicated in Israel. Israel has been asked to send doctors, to educate two Liberian doctors in Israel, and to set up and equip clinics. Israel has the doctors available, but cannot afford the equipment.

Kenya requests that Israel establish a school for agriculture as part of its professional instruction for its youth movement. According to the ILO's and other studies of employment problems in Kenya, the country needs to overcome a colonial heritage whereby educated youth expect white collar jobs and do not seek careers in agriculture. Israel provides an appropriate alternative model: educated Israelis have chosen to develop the country's agriculture on the kibbutzim and in private farming.

Bolivia has submitted to Israel requests for assistance on five irrigation and development projects.

Sri Lanka seeks Israel's assistance in agricultural development projects.

Mr. Speaker, I urge my colleagues to support this legislation. With it we can help speed humane and successful economic development in the Third World.e

FRANK FORRESTER CHURCH: IN MEMORIAM

HON. DANTE B. FASCELL

OF FLORIDA

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Wednesday, April 11, 1984

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, like many of my colleagues, in this and in the other body, I was deeply saddened to learn of the untimely death of the distinguished former chairman of the Senate Foreign Relations Committee, the Honorable Frank Church of Idaho.

It was my privilege to have worked closely with Frank Church over an extended period of time on the full spectrum of foreign policy issues which our respective committees were called upon to consider. Although he was a man of deep personal conviction and a tough negotiator in Senate-House conferences, he was also eminently approachable and willing to listen to another point of view throughout the long, and often arduous, negotiating sessions of the late sixties and early seventies.

To many, Senator Church will be remembered for his eloquent and persuasive oratorical skills, which carried him from early victory in an American Legion national oratory contest to the national spotlight as keynote speaker at the 1960 Democratic National Convention—and to a subsequent run for the Presidency.

It is equally true, however, that his urbane, polished, and almost musically cadenced speaking style tended to mask the fighting qualities of a politician who often ran against the popular tide, both in his State and in the Nation at large, and who espoused causes whose time, politically, had not yet arrived. His early battle against the dread disease of cancer while still a law school student undoubtedly tested his determination and resolve for the political and personal battles yet to come.

Mr. Speaker, the "eloquent and independent voice" of Frank Church has been stilled, but it will not be forgotten. He not only received, but he clearly earned, the high regard and respect of his colleagues.

To his family and many admirers, both in the State of Idaho and across the Nation, I extend my deepest sympathy.e

THE HIGHLAND CONGREGATIONAL CHURCH CENTENNIAL CELEBRATION

HON. GEORGE E. BROWN, JR.

OF CALIFORNIA

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Wednesday, April 11, 1984

Mr. BROWN of California. Mr. Speaker, the Highland Congregational Church in my district is celebrating its

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

יח' בניסן התשמ"ד
20 באפריל 1984

סודי ביותר

אל : השגריר - הציר , וושינגטון

במברקו מה-2.4 דיווח הרי קני-טל מפיו של ג'ון טיילור מסוכנות הסיוע של הפנטגון כי מסתמנת מגמה בארה"ב לאפשר למצרים לרכוש מטוסי תדלוק מדגם KC-707.

הנושא נבדק בחיל האוויר ובמשרד הבטחון ובאשור שהב"ט הוחלט לבקשכם לפעול למניעת עיסקה זו אם אכן יתברר שהעסקה אמנם עומדת על הפרק.

אודה באם השגרירות תוכל בזהירות לבדוק את הנושא והדרכים האפשריות למניעת הספקת מטוסי התדלוק.

ר"ב חוות הדעת של להק מודיעין של ח"א וכן של משהב"ט.

ב ב ר כ ה,

חנן מר-און

העתק: תא"ל דני יתום, משהב"ט

מר עודד ארז, משהב"ט

מנכ"ל

יועץ מדיני לרה"מ

ר' ממ"ד

סמנכ"ל מז"תים

מנהל מצפ"א

אברהם

ט ו ט ט ט ו ט
 דף...!...בתוך...!...דפים
 סוג בטחוני גלילי
 דחיסות

... 272 ... מס' מברק ...

STATE DEPARTMENT BRIEFING - - APRIL 19, 1984

---(ASKED TO COMMENT ON SPECULATIONS THAT ONE PALESTINIAN TERRORIST FROM THE HIJACKING INCIDENT WAS KILLED IN CAPTIVITY.)

---(follow up to preceding question..will a spokesman issue some statement in reference to collective punishment...)

No, there will not be a statement on the action taken against their homes,,let me take a look and see whether we will have anything to say about the , (I suspect we will not, that is an Israeli matter), nonetheless let me take a look at it on the prisoner who is allegedly captured alive.

103A JUL 22 1960 614A 5H 5000 100 100

א (ס"ד)

10 משרד החוץ - מחלקת הקשר

אל: ממישראל רושינגטון

טופס מברק צפון

דפים _____ סתוד _____ דפים _____

שמואל _____
סיווג בטחוני: _____

מילדי _____
דחיפות: _____

191600 _____
תאריך וזיח: _____

257 _____
מס. מברק: _____

לשמיש
סח
הקשר

השגריר.

דה"מ קיבל את הברכות הבאות מהנשיא רייגן ושולח:

(קשר נא העבירו הרצ"ב)

דלהלן תשובותיו שנודה באם תעבירו בהקדם. המקור בדיפ' הבא:-

(קשר נא העבירו הרצ"ב)

לשכת בר-און

ע"ה ג'א/ג'א ג'א

19.4.84

תאריך: השולח:

אישור מנכ"ל המחלקה:

אישור המנכ"ל:

①
April 15, 1984

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

I would like to extend to you my very best wishes for a happy Passover holiday. Passover marks the victory of liberty over tyranny and, therefore, is a moment to reflect upon a glorious tradition which our two people share.

Passover is also a fitting time to comment on the strength of the Israeli-American relationship. Our recent efforts in a variety of areas have added new dimensions to our bilateral relationship. These developments are welcome because a strong Israeli-American relationship is a cornerstone of American foreign policy and an essential element in our joint efforts to achieve the peace Israel so clearly deserves.

Mrs. Shultz and I wish you and Mrs. Shamir a joyous Passover.

Sincerely,

(Signed)

George P. Shultz

April 15, 1984

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Yitzhak:

As you celebrate the joyous passage of the Jewish people out of Egypt, you have my very warmest wishes for the Passover holiday. The deliverance of the Jewish people is another chapter in the history of liberty. As such, the remembrance of Passover is a time of great happiness for all free peoples.

On this occasion I would like to reiterate the importance the United States and I personally attach to the depth and strength of our relationship with Israel. I take great satisfaction from the strides we have made over the past year in cementing our bilateral ties. We have broadened and deepened the relationship through concrete measures which will further the common interests and objectives of our two nations. Nancy joins me in wishing you and Mrs. Shamir a joyous Passover.

Sincerely,

(Signed)

Ron

Jerusalem

April 19, 1984.

(2)

Dear Mr. President,

I was deeply touched by your warm Passover message.

It gives me great satisfaction to record the new level of cooperation which has recently been achieved between our two countries. This is due to your own dedication and your faith in the positive results of this relationship. Working together, we will hopefully make significant progress in furthering our common objectives.

Mrs. Shamir joins me in thanking you and Mrs. Reagan, and conveying our best wishes for a happy Easter.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

President Ronald Reagan
The White House
WASHINGTON D.C.

Jerusalem

April 19, 1984.

Dear Mr. Secretary,

Thank you so much for your warm Passover greetings.

As we celebrate the deliverance of our ancestors from bondage in Egypt to liberty and sovereignty, we appreciate even more the blessings of freedom and the strong ties between our two democratic nations. I hope we shall continue to build and strengthen the solid foundation of our friendship, which is so vital to the wellbeing of this region and to the efforts for peace to which Israel is dedicated.

Mrs. Shamir joins me in thanking you and Mrs. Shultz, and conveying our best wishes for a happy Easter.

Sincerely,


Yitzhak Shamir

The Honorable
George P. Shultz
Secretary of State
WASHINGTON D.C.
United States of America

Jerusalem

April 19, 1984.

Dear Mr. Secretary,

Thank you so much for your warm Passover greetings.

As we celebrate the deliverance of our ancestors from bondage in Egypt to liberty and sovereignty, we appreciate even more the blessings of freedom and the strong ties between our two democratic nations. I hope we shall continue to build and strengthen the solid foundation of our friendship, which is so vital to the wellbeing of this region and to the efforts for peace to which Israel is dedicated.

Mrs. Shamir joins me in thanking you and Mrs. Shultz, and conveying our best wishes for a happy Easter.

Sincerely,


Yitzhak Shamir

The Honorable
George P. Shultz
Secretary of State
WASHINGTON D.C.
United States of America

April 13, 1964

Dear Mr. Secretary,

Thank you so much for your warm and generous greeting.

As we celebrate the delivery of our children from bondage to land, liberty and government, we appreciate even more the feelings of freedom and the strong ties between our two democratic nations. I hope we will continue to build and strengthen the solid foundation of our friendship, which is so vital to the well-being of this region and to the efforts for peace in which Israel is dedicated.

Very sincerely yours in wishing you and Mrs. Schultz and conveying our best wishes for a happy Easter.

Yours truly,
Evelyn S. Stein

The Honorable
George H. Brown
Secretary of State
Washington, D.C.
United States of America

Jerusalem

April 19, 1984.

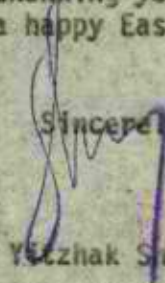
Dear Mr. President,

I was deeply touched by your warm Passover message.

It gives me great satisfaction to record the new level of cooperation which has recently been achieved between our two countries. This is due to your own dedication and your faith in the positive results of this relationship. Working together, we will hopefully make significant progress in furthering our common objectives.

Mrs. Shamir joins me in thanking you and Mrs. Reagan, and conveying our best wishes for a happy Easter.

Sincerely,


Yitzhak Shamir

President Ronald Reagan
The White House
WASHINGTON D.C.

April 19, 1944

Dear Mr. President:

Dear Mr. President,

I was deeply touched by your letter of March 14, 1944.

It gives me great satisfaction to know that the new level of cooperation which has recently been achieved between our two countries is not only a result of the friendship and good will between the two peoples but also a result of the common sense and practical approach which has been adopted in the handling of our common problems.

Very truly yours,
and conveyed our best wishes for a happy Easter.

W. L. R. (Signature)
W. L. R. (Text)

President Franklin D. Roosevelt
The White House
Washington, D.C.

April 15, 1984

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Yitzhak:

As you celebrate the joyous passage of the Jewish people out of Egypt, you have my very warmest wishes for the Passover holiday. The deliverance of the Jewish people is another chapter in the history of liberty. As such, the remembrance of Passover is a time of great happiness for all free peoples.

On this occasion I would like to reiterate the importance the United States and I personally attach to the depth and strength of our relationship with Israel. I take great satisfaction from the strides we have made over the past year in cementing our bilateral ties. We have broadened and deepened the relationship through concrete measures which will further the common interests and objectives of our two nations. Nancy joins me in wishing you and Mrs. Shamir a joyous Passover.

Sincerely,

(Signed)

Ron

April 15, 1984

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

I would like to extend to you my very best wishes for a happy Passover holiday. Passover marks the victory of liberty over tyranny and, therefore, is a moment to reflect upon a glorious tradition which our two people share.

Passover is also a fitting time to comment on the strength of the Israeli-American relationship. Our recent efforts in a variety of areas have added new dimensions to our bilateral relationship. These developments are welcome because a strong Israeli-American relationship is a cornerstone of American foreign policy and an essential element in our joint efforts to achieve the peace Israel so clearly deserves.

Mrs. Shultz and I wish you and Mrs. Shamir a joyous Passover.

Sincerely,

(Signed)

George P. Shultz

מדינת ישראל

לשכת המשנה למנכ"ל
המשרד/היחידה

מס' הריון	מס' התיק	תאריך 18.4.84	זכרון דברים
משימת טלפונית עם		מדיון ב(מקום/ועדה)	
		הנושא	
		השתתפות בישיבה/במגישה	

מ/ק

שומר

דחוף

לואיס התקשר והביע דאגתו על שהבוקר הופיע ב"דבר" ספור קצר, פרי עטה של עתונאים בשם ניבה לניר המתיחסת לשיחה של השגריר בקהיר עם ווליוטיס.

לואיס לא הביע דאגתו לגבי תוכן הבתבה אלא לעובדה שהכתבה התיחסה לשיחה בין ששון לווליוטיס. לדברי לואיס עצם פרסום מגעים אלה היא חמורה.

הבעתי צער באזני לואיס על ההדלפה.

חתימה

..חנן בראון
רושם הדברים

תפוצה:

לכל אחד מהמשתתפים

ול: מנכ"ל

יועץ מדיני לרה"מ

קידר

השגריר, קהיר

השגריר וושינגטון

2909/0

מדף 1130

12.

המשך

~~7.5) 10~~

סוּרָא בַּסְתְּרוֹנִי... פִּינְדִי?

.....דחיתות. זגל

תאריך וז"ח. 16.1305. מפרייל 84

...253.... מברק' נוס'

הנדון :- סרילנקה

1. בשעה טובה חתמנו היום בר"ת על ההסכם עם ארה"ב (המצי"ב).
2. החתימה המלאה תהיה רק לאחר אישור ממשלת סרילנקה.
3. ראו נא סעיף F סיפא החדש המבהיר שאלת האחרייות לנוזקים.
4. כן מצ"ב הנוסח החדש להסכם בין ארה"ב וסרילנקה.
5. מצ"ב נוסח אחיד להודעה לעיתונות, "נצורה".
6. האמריקאים מתכוונים להעביר לממשלת סרילנקה את הנוסח הקצר תוך יום יומיים ושלדון קריס עומד לנסוע לסרילנקה תוך שבוע - 10 ימים. הצעתי לו שבדרך חזרה יעביר דרך הארץ ואני מציץ כי יואב בירן ויצחק שפי אולי יבצלו את ההודעות לשוחח עמו על הסדרי כח אדם בתוך מחמ"ד. קריס אחראי גם על בעיות ארגון כ"א בתוך מחמ"ד ואני חושב שיעניין את אנשינו לשמוע אותו.
7. נא העבירו הכל לידיעת מחני בטוקיו.
8. בעת החתימה סיפרתי להם כמובן בהקשר לצורך קבלת אישור ממשלת סרילנקה על הסיפור היהודי הידוע על השדכן ובן הצאר.

4270

עס איז א גוטע זאך צו זעהן אז די קינדער
האבן א גוטע זאך געלערנט.

April 12, 1984

253 $\frac{2}{8}$

ISRAELI INTERESTS SECTION IN SRI LANKA

Q: (if raised only) Would you comment on reports that the United States will open an Israeli Interests Section in our Embassy in Colombo, Sri Lanka?

A: ~~As a general rule,~~ The United States, supports Israel's efforts to expand its diplomatic ties with other states. The establishment in Sri Lanka of an office representing the interests of any country, including Israel, would require the approval of the Government of Sri Lanka. We would certainly applaud a decision by the Government of Sri Lanka to reestablish diplomatic ties with Israel but have no further comment to offer at this time.

Drafted: NEA/INS: ^{J. R.}RRogers/NEA/IAI: ^{WV}WChamberlin
4/12/84 Wang 0309B

Cleared: NEA:RPelletreau ^{RP}
M:SKrys ^{SK}
NEA/P:RHall

253 3/8

Proces Verbal

Officials of the United States of America and Israel met in Washington, D.C. on April 10-11, 1984, to discuss the establishment of an Israel Interests Section as part of the U.S. Embassy to Sri Lanka. The discussions focused on (A) Physical Premises, (B) Personnel, (C) Functions, (D) Communications, (E) Relationship to The U.S. Embassy, (F) Responsibility for Costs and (G) Initial Establishment. All arrangements agreed upon were understood to be contingent upon acceptance by the Government of Sri Lanka of the establishment of an Israel Interests Section and, where appropriate, acceptance of the particular arrangements.

A. Physical Premises

The Interests Section will be housed in a separate building from the U.S. Embassy. The premises will be identified with a name plate reading "Embassy of the United States of America, Israel Interests Section." The Interests Section and the private residences of members of the Interests Section will enjoy the same immunities as the U.S. Embassy in accordance with the Vienna Convention on Diplomatic Relations, including inviolability for the premises and archives. If the premises are leased, the Government of Israel will sign the lease. If the premises are purchased, the Government of Israel will hold title.

B. Personnel

The Interests Section will be headed by an Israeli national, who will be an accredited diplomat of the U.S. Embassy. The Interests Section may include other diplomatic, administrative and technical, and consular personnel of Israeli nationality determined to be necessary by Israel and the United States to conduct the mission of the Interests Section. The United States will notify, as may be appropriate, the arrival and assumption of duties by members of the Interests Section to appropriate Sri Lankan authorities and will take necessary steps to obtain diplomatic or consular identification materials on their behalf, including license plates. The members of the Interests Section and their families will travel on Israeli diplomatic passports and will be entitled to the privileges and immunities, and subject to the duties, set forth in the Vienna Convention on Diplomatic Relations. Their immunities shall be waived only upon permission from the Department of State and after consultations between the United States and Israel. The diplomatic and consular staff of the Interests Section will be listed in the diplomatic list under a sub-heading of the U.S. Embassy entitled "Israel Interests Section." The head of the Interests Section shall be designated "Head of the Israel Interests Section." The private addresses of the members of the Interest Section will not be made public.

AK SWS .-/

253 $\frac{4}{8}$

The United States will seek to assure that Israeli experts serving in Sri Lanka under official passport will be entitled to the same privileges as are granted to foreign government experts under the Colombo Plan.

The Interests Section may recruit and employ local workers, who will be employed by the Government of Israel. Their salaries and social benefits will be in accordance with local conditions, but in no case greater than is accorded by the U.S. Embassy to its local workers (unless previously agreed upon by the U.S. Ambassador). Such workers shall enjoy any applicable rights or privileges, and be subject to any applicable duties of relevant international conventions and customary law.

C. Functions

The Interests Section will carry out customary diplomatic and consular functions and make its own financial transactions. For these purposes, the Interests Section:

- will have official stationary bearing the title "Embassy of the United States of America, Israel Interests Section"
- will have official seals approved by the United States for such uses as visa issuance, legalization of documents and affixing wax seals to envelopes and mail pouches. Such seals will bear the identification: "Embassy of the United States of America, Israel Interests Section"
- may only display a flag of the United States
- may establish embassy bank accounts in its name in local and foreign currency for the specific purpose of financing its diplomatic and consular activities
- may use the secure storage facilities of the U.S. Embassy as determined by the U.S. Ambassador.
- may make arrangements for the physical security of the Interests Section, and in the event of an emergency, call upon the Embassy for assistance.

The head of the section may meet in the course of official duties with, inter alia, ministers, government officials and local officials.

RS. SM

✓

23 $\frac{5}{8}$

D. Communication Facilities

The Interests Section may, in accordance with international law and practice, establish its own communication facilities, may send and receive coded cables through commercial channels, and may use the independent cable address "mem-Israel." In the event of an emergency, the embassy will transmit or receive messages for the Interests Section, which will be given for transmission in English in an unencrypted form.

The Interests Section may, in accordance with the Vienna Convention on Diplomatic Relations and customary international law and practice, employ a diplomatic bag under the seal of the Interests Section. The Government of Israel may engage diplomatic couriers who will enjoy immunity in accordance with the Vienna Convention on Diplomatic Relations to transmit the Interests Section's diplomatic bags. In the event of an emergency, the Interests Section may transmit or receive materials through the embassy's diplomatic pouch. All pouches sent or received by the U.S. embassy will be subject to inspection by an appropriate member of the embassy.

E. Relationship to Embassy

The Interests Section will be part of the U.S. Embassy to Sri Lanka, but will function independently as circumstances permit, relying essentially on its own resources and conducting its own political and economic reporting. The head of the Interests Section will keep the Embassy apprised of relevant activities of the Interests Section, and will be subject to the direction of the U.S. Ambassador or his designee. The Ambassador or his designee will keep the Interests Section apprised of the relevant activities of the Embassy.

F. Costs

The Government of Israel will bear all direct expenses incurred in the establishment and operation of the Interests Section. For those expenses which cannot be paid directly by the Government of Israel, upon the establishment of the Interests Section the Government of Israel will advance funds in United States currency to a deposit account designated by the United States. The initial deposit will be \$10,000. (If circumstances require, the amount of the deposit will be increased to an amount necessary to cover three months operating expenses.) Thereafter, Israel will furnish additional funds to maintain the account balance at a minimum of \$5,000 (or one-half of any larger deposit agreed upon). The United States will provide Israel with a quarterly status of the account.

MA. SWS

1

The Government of Israel will hold the U.S. harmless for any claim against the United States or its employees whereby liability is incurred by the United States or its employees as a result of the establishment or operation of the Interests Section. To the extent possible, the Government of Israel will directly settle all claims brought against the United States or its employees in connection with the establishment and operation of the Interests Section and assist in defending against such claims against the United States or its employees.

G. Initial Establishment

The United States will promptly seek the Government of Sri Lanka's acceptance of the establishment of an Israel Interests Section of the U.S. embassy and, as appropriate, the specific arrangements agreed upon by Israel and the United States. When the Government of Sri Lanka indicates its consent, the United States and Israel will execute a protocol de remise incorporating by reference the arrangements described in the process verbal. The United States will then obtain accreditation of a designated Israeli national as head of the interests section, who will be responsible for making all necessary arrangements preliminary to opening the section for official business.

The Interests Section will not begin the conduct of its diplomatic and consular functions until it is capable of relying on its own resources for carrying out its mission.

SM
PS, April 16 1984

11/

253 $\frac{7}{8}$

Precis

A. Physical Premises

The Interests Section will be housed in a separate building from the U.S. Embassy. The premises will be identified with a name plate reading "Embassy of the United States of America, Israel Interests Section." The Interests Section and the private residences of members of the Interests Section will enjoy the same immunities as the U.S. Embassy in accordance with the Vienna Convention on Diplomatic Relations, including inviolability for the premises and archives. If the premises are leased, the Government of Israel will sign the lease. If the premises are purchased, the Government of Israel will hold title.

B. Personnel

The Interests Section will be headed by an Israeli national, who will be an accredited diplomat of the U.S. Embassy. The Interests Section may include other diplomatic, administrative and technical, and consular personnel of Israeli nationality. The United States will notify, as may be appropriate, the arrival and assumption of duties by members of the Interests Section to appropriate Sri Lankan authorities and will take necessary steps to obtain diplomatic or consular identification materials on their behalf, including license plates. The members of the Interests Section and their families will travel on Israeli diplomatic passports and will be entitled to the privileges and immunities, and subject to the duties, set forth in the Vienna Convention on Diplomatic Relations. The diplomatic and consular staff of the Interests Section will be listed in the diplomatic list under a sub-heading of the U.S. Embassy entitled "Israel Interests Section." The head of the Interests Section shall be designated "Head of the Israel Interests Section."

Israeli experts serving in Sri Lanka under official passport will be entitled to the same privileges as are granted to foreign government experts under the Colombo Plan.

The Interests Section may recruit and employ local workers, who will be employed by the Government of Israel. Such workers shall enjoy any applicable rights or privileges, and be subject to any applicable duties of relevant international conventions and customary law.

MS. 8/1

- 1

253 $\frac{8}{8}$

C. Functions

The Interests Section will carry out customary diplomatic and consular functions and make its own financial transactions. For these purposes, the Interests Section:

- will have official stationary bearing the title "Embassy of the United States of America, Israel Interests Section"
- will have official seals approved by the United States for such uses as visa issuance, legalization of documents and affixing wax seals to envelopes and mail pouches. Such seals will bear the identification: "Embassy of the United States of America, Israel Interests Section"
- may only display a flag of the United States
- may establish embassy bank accounts in its name in local and foreign currency for the specific purpose of financing its diplomatic and consular activities

D. Communication Facilities

The Interests Section may, in accordance with international law and practice, establish its own communication facilities, may send and receive coded cables through commercial channels, and may use the independent cable address "mem-Israel."

The Interests Section may, in accordance with the Vienna Convention on Diplomatic Relations, employ a diplomatic bag under the seal of the Interests Section. The Government of Israel may engage diplomatic couriers who will enjoy immunity in accordance with the Vienna Convention on Diplomatic Relations to transmit the Interests Section's diplomatic bags.

E. Relationship to Embassy

The Interests Section will be part of the U.S. Embassy to Sri Lanka, but will function independently as circumstances permit, relying essentially on its own resources.

PS.
SM

*

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6743

*** יוצא

שמו

אל: ווע, קינשאסטה, דומא, קהיר, תלס, נר: חוים 1004,
מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 160484, נח: 0900

5/10/74

שמו/רגיר

דע:דומא קהיר מפקד יחידת הקישור

מנהל במייר

1. כידוע, בעקבות רצח ד"ר האנס מנבל הכמ"ר בסיני נתמנה
וויקטור דייקוס כמנבל זמני, כאשר ארבע נתיבותהתאם לפרוטוקול
להקמת הכמ"ר להציע מועמדים מועמדים(למנוי הקבוע לשם קבלת
הסכמתן של ישראל ומצרים

2. אתמול(12/4) הודיע הסגן האמריקאי למ/מנבל בצורה בלתי
פומלית שבכוונתם להציע את PETER CONSTABLE המכהן כעת
שגארהב בקינשאסטה לפני כן האיש זרת במחמ"ד ב' -
PRINCIPAL DEPUTY ASSISTANT SECRETARY NEA

3. הבריקו נא חוות דעת מקסימלית על האיש על יסוד מגטיבם עימו
הן במחמ"ד והן בקינשאסטה

בר און

תפ: שהח, מנבל, ממנבל, מצפא, מאפ, קידר, מצרים, רובינשטיין,
ר/מדבר, ממד, רס, אמן, מינרבי

דולר ושות' בע"מ טל 336667

בציו

מגדל, ציר, סבל

ממנכ"ל אירח מדפי לאיצי. השתתפו: פלטן, דוס והחימי.
1. אחרי חילופי הערכות על מלחמת אירן-עיראק העלה מדפי את
ג'ין הציבור העיראקי באומרו כי העיראקים מבקשים מארה"ב
ערבויות מדיניות להנחתו. ממנכ"ל הסכים עם השעון שמדפי אמר
שהשמיט באוני העיראקים כי ההסמוריה וההווה של עקבה מלמדים כי
הערבויות המדיניות קיימות מה עוד שקיימת נוכחות של הכח הרג
לאומי באיזור. ממנכ"ל עמד על היתרונות שבהנחת הצינור
לאל-ערביש עם מוצא לים התיכון במסגרת ובחסות הסכם השלום.
מדפי אמר כי נדעתם לבדוק ריווחיות הצינור בעקבה לעומת הים
התיכון וכן שאלת הבטחון הכרוכה בשתי האופציות. מדפי הוסיף
כי **יבדקו** את ההיבט האקולוגי של הדבר והוסיף כי יתכן והדבר
יביא נעטיו שיתוף פעולה בין ישראל לירדן גם בנושאים אחרים.
ממנכ"ל הרחיב הדיבור על שיפי אפשרי בנושא הסים בינינו לבין
ירדן. ספר שהם עומדים לשלוח בעוד כשבועיים מוזחה סוז
לאקולוגיה, דיר לינדנר, לישראל וירדן בענין בריכות החימצון.

2. מורפי העלה את ענין הסטינגר, שאל מה תועלת במניעת הסטינגר מידון בשון יכולה לרכוש לו תחליף באירופה או בברי'ה'מ'. אין לארה'ב ספק שחוסיי'ן יחפץ תחליף לסטינגר וברור לו שהסובייטים יהיו מוכנים לספק לו תחליף בתנאי דבישה נוחים. ממנכיל חלק על ההנחה שידון תוכל בנקל להשיג תחליף ואמצעי מימון לסטינגר פרט סבריה'מ'. מורפי אמר שבאחרונה שולח המלך איתותים לארה'ב שברצונו ליישר ההדורים. מורפי הוסיף שעד היום לא ברור לו האם תגובתו בראיון לניו-יורק טיימס היתה דגשית או מחושבת עד תום.

3. מודפי עמד גם על הקשיים במו"מ' על איזור הסחר החופשי.
בהיר"גס האחרונים בא ליד' ביטוי היעדר תמיכה מצד האיגודים

משדר החוץ-מחלקת הקשר

המקצועיים וגורמים אחרים. מורפי ציין שבלט שהתמיכה הקונגרסיונאלית באזור סחר חופשי היתה מצומצמת. כן אמר שהוא צופה נוקשות אמריקאית בעניין קוד הסובסידיות. נעל נושא זה דובר ביתר הרחבה בפגישה בין שר האוצר למורפי לאחר מכן.

4. ממנכ"ל הביע דאגתו העמוקה משימוש בגאזים על ידי עיראק וחששו הכבד מהסלמה של השימוש בו. מורפי אמר שדאגתנו במקומה כיוון שניתן להשיג בנקל הטכנולוגיה, שהיא בעיקרה פשוטה ליצור סוג מסויים של גאז. הוסיף שהוא בטוח שגם לנו נמסר ע"י ממרפיג ששום דעות גרמנית מוסמכת לא החירה אספקת הציוד הכימי מגרמניה לעיראק. הוא הוסיף שגם חברה צרפתית ספקה לפחות מתקן אחד. ממנכ"ל דאג לנכון לציין שלא דאגנו ולא שמענו שמישהו מהאירופאים ומליצי היושר למיניהם בפלמה ישמיעו קול זעקה. 5. ביתר הנושאים לא חדש מורפי דבר. היה ברור שעיקר דאגתו היתה נתונה לאיראן-עיראק כאשר בלטה דאגה לכושר העמידה של עיראק. הוא אמנם לא ציפה להתמוטטות כללית אך לא הוציא מכלל אפשרות הצלחות איראניות משמעותיות נוספות. הוא ציין את הדאגה השוררת בין מדינות המפרץ אך שכתוצאה מהדאגה מדינות המפרץ לא מגבירות את שו"פ' הבטחוני ביניהן. כן ציין את הרגיעה של רוב מדינות המפרץ מלהוק שיתוף פעולתן עם ארה"ב בפרהסיה. ברור שיש הבדלים, כאשר עומאן מהססת פחות וכיו"ב וקטאר מהססת מאד. עיקר שליחותו הנוכחית מכוונת לכך. בנצור

תפ: שהח, דהמ, שהבט, ממנכ"ל, ר/מרכי, דס, אמן, ממד, מצפא, רובינשטיין, דרודי, כלכלית

12 אפריל 1984

א.נ.ה.

אל - ממוכ"ל ✓
מרת - ר. סיבל - וושינגטון

הנדון :- שיחה עם סול לינוביץ-טאבה

התקשר סול לינוביץ מסר שנפגש עם מוסטפה חאליל.

לדבריו, חאליל הסכים שיש צורך להסיר מעל הפרק את פרשת טאבה אשר מעכירה את האווירה.

ציין שהיה ברור למצרים, כאשר נחתם ההסכם שכל האזור יוחזר בשלמותו לידי מצרים. כאשר לינוביץ הגיב שבכל אופן צריכים למצוא פתרון השיב חאליל שמצרים הציעה פשור ובוררות. לינוביץ הגיב שכמובן יש הבדל בין השניים והוא יודע מנסיונו שבאורח עקרוני ישראל לא ששה לבוררות.

חאליל חזר שוב שהפישור צריך להביא לבוררות.

חאליל ציין שלדעתו אין סיכוי שממשלת ישראל תוכל להסכים לפשרה כלשהי לפני הבחירות ואין טעם ללחוץ על ממשלת ישראל כי הדבר יכול רק "להביך אותה".

ציין שמצרים בטוחה לחלוטין בעמדתה ועל כן מוכנה ללכת לבוררות וכאשר מדובר בפשרה צריך להיות ברור שהמלון חייב לחזור לידי מצרים.

לינוביץ העלה את נושא החזרת השגריר וחאליל השיב שלא ידוע לו על הבטחה קודמת להחזיר את השגריר בעת חתימת ההסכם להוצאת הכוחות מלבנון. עם זאת ברור שהשגריר יוחזר מייד כאשר יוצאו כל כוחות ישראל מלבנון. בעבר, מצרים רצתה להחזיר את השגריר אך ישראל ביצעה מידי פעם מעשים כמו לגבי ירושלים, אשר היקשו על מצרים לעשות זאת.

חאליל הדגיש שהסכם השלום הינו איתן וכי הוא אישית פועל לפתוח פרויקטים משותפים

ישראל - מצרים (חאליל נוסע ללוס אנג'לס להיפגש עם ארנולד המר בשליחות ישראלית).

לינוביץ סיכם לי השיחה באומרו שחאליל יעלה הנושא עם מובארק אך להערכת חאליל מצרים

לא תהיה מוכנה לנקוט כל צעד לפני הבחירות בארץ.

העתק :- שגריר
ממכ"ל

י. בן אהרון-יועץ מדיני לרוה"מ
א. רובינשטיין-יועץ משפטי
י. למדן-מחלקת מצרים

בברכה
ד"ר סיבל

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

זר ה'ק

ט ו פ ס

דף... מתוך... דפים

סוג בטחוני...

מדידי

דחופות

תאריך וז"ח 12 930 אפריל 84

193

מס' מברק

ממנכ"ל, מצפ"א

אשיף-ארה"ב

לחלן חיקון שהתקבל אתמול בוועדת החוץ של הסנט.
לא היה ויכוח ולא היו מתנגדים. שימו לב להבדל בין נוסח
זה לנוסח בית הנבחרים באשר לאיסור מגעים בעתות חירום
ולצרכים הומינטריים.

ערן

שהם רחוקים מהם מן האנשים הרחוקים
אין רמי

ס ו ס ס ס ו ר ת

דף...2...מתוך...3...דפים

סוג בטיחוני

דחיסות

תאריך וז"ח

193...מס' מברק

סגרירות ישראל - דוסינגטון

אל:

139828.498

S.I.C.

AMENDMENT NO. ____

Calendar No. ____

Purpose: To codify policy prohibiting negotiations with the Palestine Liberation Organization.

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES--98th Cong., 2d Sess.

S. 2346

To amend the Foreign Assistance Act of 1961 and the Arms Export Control Act to authorize development and security assistance programs for fiscal years 1984 and 1985, and for other purposes.

Referred to the Committee on _____ and
ordered to be printed

Ordered to lie on the table and to be printed

Amendment intended to be proposed by Mr. Boschwitz on behalf of
Mrs. Hawkins

Viz:

- 1 On page 25, between lines 2 and 3, insert the following:
- 2 CODIFICATION OF POLICY PROHIBITING NEGOTIATIONS WITH THE
- 3 PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION
- 4 Sec. 515. (a) The United States in 1975 declared in a
- 5 memorandum of agreement with Israel, and has reaffirmed
- 6 since, that "The United States will continue to adhere to
- 7 its present policy with respect to the Palestine Liberation
- 8 Organization, whereby it will not recognize or negotiate with
- 9 the Palestine Liberation Organization so long as the

ס 7 3 8 ס 8 1 2
דף...3...מחור...3...דפים
.....סוג בטחוני
.....דחיסות
.....תאריך וז"ח
.....193...מס' מברק

עגירות ישראל - וושינגטון
אלו

10 Palestine Liberation Organization does not recognize Israel's
11 right to exist and does not accept Security Council
12 Resolutions 242 and 338, ''.

13 (b) The United States hereby reaffirms that policy. It
14 therefore shall be the policy of the United States that no
15 officer or employee of the United States Government and no
16 agent or other individual acting on behalf of the United
17 States Government shall negotiate with the Palestine
18 Liberation Organization except in emergency and humanitarian
19 situations, unless and until the Palestine Liberation Organi-
20 zation recognizes Israel's right to exist, accepts Security
21 Council Resolutions 242 and 338, and renounces the use of
22 terrorism.



משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

10 (ה) 3

אל: רושינגטון

דף 1 מתוך 3 דפים

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות:

111100

תאריך וזיח:

274

מס. מברק:

לשימוש
מח
הקשר

השגריר. סבל.

שיחות המנכ"ל, המ/מנכ"ל ובן-אהרן עם ארני רפאל. נכח ש/נסקי משגרה"ב.

ארמקוסט

רפאל שיבח המינוי. לדבריו האיש מוכשר, פקח, חזק (tough) אך גם בעל mean streak שיהיה לו לעזר רב כדי להשתלט על המכלול הרחב של סוגיית המזה"ת, הן מבחינת המבנה הפנים-מחמ"די והן לגבי הנושא עצמו. חסרונו שאינו מכיר המזה"ת אך בטוח שנמצא בו עמית חיובי. דומה באישיותו לזו של איגלבורגר.

קשרי ארה"ב-ישראל

המנכ"ל מדגיש החשיבות שבקיום מגעים הדוקים בין ארה"ב לישראל. במרבית הסכסוכים במזה"ת ראייתנו זהה, גם כאשר האינטרסים שונים, ומכאן שקיום מערכת יחסים אינטימית להחלפת דעות תאפשר גם להביע השגות כשהערכתנו מסקנות האמריקנים מוטעות. רפאל מסכים ומציין כדוגמא את נושא ירושלים שלגביו עליהם לומר לנו בפה מלא שהוא משגה מבלי שהדבר יגיע למשבר ביחסים.

אש"פ

המנכ"ל מדגיש שכפל הלשון האופיינית למזה"ת והבאה להונות ולרמות מביאה לעתים להסקת מסקנות מוטעות. האירופאים סכמו לעצמם דעה שאש"פ מתון ושכיום מצויה שעת כושר להדברות עמו. זהו מאמץ counter productive שככל שמעודדים אותו מרתיע פלשתינאים אחרים מלהחשף. באם גם האמריקנים מצדם מקיימים מגעים עקיפים או ישירים עם אש"פ, הרי שהם מקנים לו הלגיטימציה שהוא מחפש. רפאל טוען שארה"ב לא תסוג ממחויבותה מ-1975, אך המגעים שקויימו נגעו לבטחון אנשיהם ושגרירותם. תגובת המנכ"ל שגם אם אינו יכול להתווכח כשמדובר בבטחון בני-אדם, הרי שככל שאש"פ יווכח לדעת שבטחון הוא שוט חובלים כלפי האמריקנים ישתמש בו יותר ויותר, ומכאן שהשורה התחתונה היא שאין לקיים כל מגעים עמו.

יוניפיל

רפאל סיפר ששה"ח לבנון מעוניין בהרחבת מנדט יוניפיל ושואל אם יש מקום לפעולת או"ם בהקשר זה. המנכ"ל מסביר שארקהרט אכן רוצה בהרחבת סמכויות יוניפיל אך אנו לא התחייבנו. בדרום

/...

טופס מברק צפון

97 2 מתוך 3 דפים

דחיפות: _____

תאריך וז"ח:

274

מס. מברק : מח' המשרד

- 2 -

סוריה

מצרים

יִרְדֵּן

רפאל מסביר שראיונות המלך חוסיין לא סייעו לו בארה"ב ושואל כיצד אנו מסבירים את מניע /...

תאריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור המנכ"ל: _____

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל: וושינגטון

דף 3 מתוך 3 דפים

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות:

תאריך וזיחי:

274

מס. מברק:

לשימוש
סחי
הקשר

- 3 -

המלך. האם חששו מפני הסורים, שנת בחירות בארה"ב ובישראל או שהחליט בנפשו שמוטב שיתרחק מהזעזוע הצפוי מהצטרפותו לתהליך השלום. נענה שארה"ב ידעה היטב שישראל העלתה מספר הצעות בפני המלך אך שמאמץ זה העלה חרס ובציניות ניתן לומר שהמלך ממשיך לעשות את אשר עשה במהלך 32 שנות שלטונו, דהיינו לא להחליט ונראה שהמלך אינו יודע את אשר הוא רוצה.

המפרץ

רפאל מביע חששו שהנסיכויות הקטנות במפרץ תחלטנה להתאים עצמן לרצונות אירן, באם זו תזכה בנצחון כנגד עירק וזהו מצב בלתי רצוי. המ/ מנכ"ל מסביר שרוב ההנחות לגבי המפרץ הופרכו: אירן לא נפלה במכת המחץ העירקית הראשונה; השיעים העירקים לא מרדו בממשלתם; המהפכה האירנית לא הצליחה ליצא את מהפכנותה. כדי למנוע מהנסיכויות להתאים עצמן לאאוויי אירן יש ליצור אוקד משיכה ואלטרנטיבה אחרת עבורן. הדרך לכך היא הפניית צנורות הנפט לעבר ים סוף והים התיכון ומוטב דרך סיני לאל-עריש. הדבר יתרום ליציבות ירדן וסעודיה ולתפקיד מצרי רב יותר. יצירת קונסורציום ושתוף רחב פותחת אפשרויות רבות וזאת ניתן להשיג בטווח הלא רחוק, כשישראל ערבה באורח עקיף לשמירת הצנורות אם כי אסור לומר זאת מפורשות. כמובן התפתחות כנ"ל אפשרית אך ורק באווירת שלום.

מצפ"א

תאריך: 10.4.84 השולח: ל. סידס

אישור מנהל המחלקה:

אישור המנכ"ל:

סגירות ישראל - ווסינגסון

אל: המשרד

10 (ה'תש"ו)

ט ו ס
דף..... מתוך..... דפים
סוג בטחוני..... סודי
דחיות..... מידי
תאריך וזיית 11 900 אפריל 4
מס' מברק..... 161

ממנכ"ל, מצפ"א

בכירי איפא"ק שהיו כאן לרגל הכנס השנתי נפגשו אתמול עם מק-פרליין.
להלן מתוך הנושאים:

א. שי"פ בארצות שלישיות - מק-פרליין אזכר שיחותיו עם קמחי בנדון.
ציין אפשרויות שי"פ בתחומי חקלאות ומים והוסיף שיתכן שיש ל"אלץ"
ארצות שלישיות לפנות לישראל בנושאי בטחון ומטרה שבהם מנועה ארצות
הברית מלסייע להן.

ב. מגעי ארה"ב-אשי"ף - אמר כי קיבל לפני כ-6 שבועות דו"ח על מגע כביכול
של אחד מעובדיו (הכוונה כנראה לקמפ. ע.ע.) והוכח שאין בידיעות ממש.
מאידך, לא הכחיש מקפרליין מגעים אחרים. אמר שאין לארה"ב כוונה לשוחח
(discourse).

ג. שי"פ אסטרטגי - ציין כי זו החלטה נשיאותית וכי עובדים במרץ על הנושא
בכל הדרגים.

ד. לביא - ציין את התנגדות נורתורפ אבל הממשל נחוש בדעו להמשיך בחמיכה
בנושא (אנשי איפא"ק לא התייחסו לצערנו לנושא שלב ג' כפי שתודרכו ולכן
התשובה גם היתה סתמית. ראו התדרוך המצי"ב).

ה. מצב כלכלי בישראל - אמר שאין כוונה לעצב את כלכלת ישראל, אך שולץ ושר
האוצר, ריגן, דנו בעבר בפתרונות אפשריים יחד עם אנשי שיחם הישראלים. משום
מה החליטה ממישראל לא להפעיל הצעדים שטובים עליהם (התכוון כנראה לחכנית
הדולריזציה-ע.ע.). על הישראלים לנקוט בצעדים קשים. אי אפשר להתיר התרחבות
הצריכה ב-10-9 אחוז מדי שנה.

ו. ירושלים - אנו רוצים לעזור וצריך להמנע מצעדים והכרזות דרסטיים. עובד
מאחורי הקלעים למען דיון שקט בנושא.

אברהם שרעבי אנט אלסו גרופה ר/ל 3 מאג רמ אלן רובינסון חניניה
לויאל אלסו לואסין ארזא איוול חניניה

ס ו ס י ס
דף.....2.....מחור.....דט.

אל:

סוג בטחוני.....

דחיפות.....

תאריך וז"ח.....

161.....מברק.....

ז. אירן-עירק- לישראל וארה"ב אנטרס משותף למנוע עליית מחירי הנפט.
אינטרס משותף למנוע נצחון אירני.

ערו
161

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE
444 NORTH CAPITOL STREET, N.W. • SUITE 412 • WASHINGTON, D.C. 20001 • (202) 638-2256

3
51

161

MEMORANDUM

April 10, 1984

To: AIPAC OFFICERS

From: R&I

Re: MEETING WITH NATIONAL SECURITY ADVISER

1. You will be meeting with Robert ("Bud") McFarlane, President Reagan's National Security Adviser, in the West Wing of the White House at 2.30. Howard Teicher, Director of Middle East Affairs on the NSC Staff, will meet you at 2.15 at the entrance to the West Wing.
2. McFarlane has been a true friend of strong U.S.-Israel relations. Together with Shultz and Eagleburger, he was responsible for the thaw in relations and for the strategic cooperation breakthrough. He may be the only one of these three left in a second Reagan Administration.
3. McFarlane knows that we helped the Administration on its Lebanon policy, that we are being cooperative on the Jordan Logistics Program, and that we are interested in avoiding a confrontation on Jerusalem. In short, his relationship with AIPAC is of mutual benefit.
4. Your meeting with McFarlane will provide an opportunity to express appreciation for what he has done and yet concern that real progress be made this year on strategic cooperation, the Free Trade Area and Egypt-Israel relations.
5. In particular, it would be helpful to leave him with the following messages:
 - * STRATEGIC COOPERATION - that the pro-Israel community is watching and is looking for tangible, durable and visible actions by the United States
 - * JERUSALEM - that the pro-Israel community, Christians as well as Jews, feels very strongly that current policy discriminates against Israel and is unrealistic
 - * EGYPT-ISRAEL RELATIONS - that we feel a great deal of anxiety about Egypt's "cold peace" policy and America's failure to persuade Mubarak to live up to Egypt's treaty commitments; that if there is no change soon, Congress may need to send a stronger warning
 - * U.S.-PLO CONTACTS - that the contacts, which appear to be continuing, do not serve American interests (see attached memo)
 - * LAVI - that we hope the Administration will give speedy approval to the Phase III licenses (for production of certain components in Israel)

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE
444 NORTH CAPITOL STREET, N.W. • SUITE 412 • WASHINGTON, D.C. 20001 • (202) 638-2256

14
5

161

MEMORANDUM

April 6, 1984

To: AIPAC OFFICERS

From: R&I

Re: U.S. - PLO CONTACTS

1. In 1975, the United States gave a written commitment to Israel that "it will not recognize or negotiate with the Palestine Liberation Organization so long as the PLO does not recognize Israel's right to exist and does not accept Security Council Resolutions 242 and 338."
2. Since then, both the Carter and Reagan Administrations have been involved in direct and indirect communication with the PLO, including the presentation of written documents.
3. During the Reagan Administration the contacts appear to have been initiated by the PLO but responses were authorized by Secretary of State Haig and may also have been authorized by Secretary of State Shultz.
4. An American intermediary, John Mroz, held fifty meetings with Yasir Arafat. He conveyed an American "notional text" to Arafat which stated what the PLO would have to say and what the U.S. would then say about Palestinian rights.
5. Press reports suggest that the Mroz mission ended in June 1982. In fact, there was at least one other meeting between Mroz and the PLO in October 1982. In addition, Henry Kissinger met with a senior PLO official in Morocco in November 1982 and the CIA's Robert Ames held a series of contacts with the PLO until his death in April 1983. A senior State Department official is believed to have had contact with the PLO as late as mid-February 1984.
6. In addition, the State Department has allowed the PLO to establish a pattern of activity such that senior PLO officials now accompany Arab statesmen to Washington when they come to discuss Arab-Israeli affairs. These PLO officials, Khaled el-Hassan and Hani el-Hassan, are founders of Fatah and public advocates of terrorism.
7. These U.S.-PLO contacts are not in the American national interest:
 - The PLO is a grouping of terrorist organizations created for one purpose - the destruction of the state of Israel
 - The PLO is armed and trained by the Soviet Union. Its targets are primarily innocent civilians. All its factions, including Arafat's Fatah, continue to advocate and practice terrorism

161 $\frac{5}{5}$

- The PLO's minimum requirement is an independent Palestinian state which would be a Soviet surrogate, posing a threat to the security and survival of both Israel and Jordan
- Contacts with the PLO erode the boundaries of U.S. policy and encourage the PLO to believe that the United States will eventually come to recognize it without any change in its objective of destroying Israel
- Contacts with the PLO reduce Israel's confidence in America's willingness to stand by its commitments
- Contacts with the PLO help legitimize the PLO. They undermine the efforts of King Hussein and West Bank Palestinians to replace the PLO as Palestinian spokesmen



45

✓

2928 0515

97.....מחזור.....97

..... 1110

מדינת ישראל

1530 11 אפריל

..... משה בן יוסף

אל: ממנכ"ל, מצפ"א, ארציאלי.

The State Department's Response to the Benbenishti Report.

פורסם הבוקר ע"י מחמ"ד.

We have not had a chance to review the Benbenishti study and are therefore not in a position to make specific comments on it. Our assistance to the West Bank and Gaza has encompassed social welfare projects but increasingly has been oriented toward activities that will contribute to the economic development. In general terms we share the concern that Israel has not been forthcoming in allowing such activities to go forward. We have been discussing this matter with the appropriate Israeli authorities and will continue to do so.

In recent weeks, a number of US funded projects that had been under Israeli review for some time have been approved, which we view as helpful.

As you know, the secretary has expressed interest in what he has described as the human aspect of the Palestinian problem.

It is important, in our view, that the Palestinians of the West Bank and Gaza be permitted a stake in the developments of those areas.

We therefore believe that Israel should also be more flexible in ~~permitting~~ them to undertake economic activity, at their own initiative to develop local industry.

תראל

שיהיה רחוק מהבית מן המלך מלפני קידר שיהיה
 ראוי לראות ממקום זה ואלו רובי המלך.



11.4.84

10/5

אל: ממנכ"ל

מצפ"א

תפוצות

מאת: ע. ערן

הנדון: הכנס השנתי של איפא"ק

1. הכנס נערך בתאריכים 4.84. 8-10 וכרגיל זכה לתהודה רבה. להלן הערכה קצרה.

2. בלטו לדעתי התופעות הבאות:

א. מספר המשתתפים - הולך וגדל מספר הפעילים של איפא"ק ואין ספק שההצלחות האחרונות של ארגון זה הזכות לכיסוי עיתונאי נרחב, מסייעות להביא את דבר קיומם ופעילותם של הארגון לתודעתם של יותר ויותר יהודים בארה"ב.

ב. גיל המשתתפים - התופעה המעודדת ביותר היא גיל המשתתפים בכנס. נראו בקהל עשרות צעירים וצעירות שבאו מרחבי ארה"ב. אחת המטרות העיקריות שאיפא"ק שם לעצמו בפעילותו בשנה הקרובה הוא הטיפול בקמפוסים ודיון מיוחד הוקדש במהלך הכנס לנושא המערכה על דעת הקהל במגזר זה.

ג. המשתתפים מקרב הקונגרס - אחד הקריטריונים לכוחו של איפא"ק הוא ללא ספק הצורך שמרגישים נבחרים האומה להופיע לארועי איפא"ק. שוב חזרה התמונה משנים קודמות של עשרות סנטורים ועשרות קונגרסמנים שבאו לארוחת הערב המרכזית ולק"פ על ה"גבעה". מאידך, "פשטו" מאות המשתתפים על ה"גבעה" לפגישות עם נבחריהם ואין ספק שהיתה זו תצוגה מרשימה של עוצמת הארגון.



- 2 -

ד. הנושאים שנדונו במהלך הוועידה היו:

א. ירושלים - תמיכה מרבית במאבק בנושא. גם השגריר וגם תום דיין זכו במחאות כפיים סוערות כאשר התייחסו לנושא. למעשה לא היה ערעור על הטקטיקה הננקטת.

ב. אזור הסחר החופשי - ניתן תדריך מיוחד בנושא ואנשי איפא"ק העלו זאת כנושא מרכזי בשיחותיהם עם נבחריהם ב"גבעה".

ג. שי"פ אסטרטגי - גם לענין זה ניתן תדריך (כללי) וגם הוא הועלה בשיחות.

ד. סיוע.

4. נאומים מרכזיים:

הנאומים המרכזיים נשאו ע"י סגן הנשיא, השגריר, תום דיין, סנטורים דול ואינויה והקונגרסמנים צ'ייני וקוהלו. האחרון ודול נשאו נאומים פוליטיים מובהקים. נאום דול גרם לרוגז ניכר גם בין הרפובליקנים מתוך בכירי איפא"ק. דול אמר שב-1980 דיבר הנשיא בכנס בני-ברית על ישראל כנכס אסטרטגי ואכן ב-1983 החלו המגעים לממש הצהרה זו. לעומת זאת, היה זה מונדייל שלחץ על הגב' המפרי להצביע בעד מכירת ה-F-15 לסעודיה. ביוני 1981 הוכח שה-Awacs לא הפריעו לישראל לתקוף את הכור העירקי. על ארה"ב לסייע למשטרים ערביים מתונים ע"מ למנוע הפיכתם לרדיקלים וציין במיוחד את ירדן והסכנה הנשקפת לה מצד סוריה. דלתות ארה"ב, אמר דול, תהיינה סגורות בפני אש"ף אך זה לא חל על נציגים פלשתינאים לגיטימיים. באשר לשגרירות ארה"ב בישראל, הרי שהוא מצפה ליום שבוא היא תשכון בירושלים אך הוא מאבד סובלנותו למראה המתחרים הדמוקרטים הרצים לקהל היהודי לפני ההתמודדות בניו-יורק עם הצהרות שמטילות ספק בכנות ידידותם. יותר חשובים הם האנטרסים האמיתיים של ישראל כמו אזור הסחר החופשי, רעיון שלו הוא יעניק תמיכה מלאה. יש להמנע מרגשנות בטיפול בנושאים שבין ישראל וארה"ב.



- 3 -

נאומו של בוש הוברק אליכם וניתן לומר שעל אף שנגע בשאלות שבהן יש חילוקי דיעות, כמו תכנית ריגן, מכירות נשק למדינות ערב וירושלים, הוא זכה לתמיכה וזאת, בין השאר, ע"י שימוש "נכון" בענין ג'סי ג'קסון והאנטישמיות.

מבחינת הממשל ניתן לומר שכנס איפא"ק "עבר בהצלחה" וללא נזק אף כי ווינברגר היה מוקד לביקורת רחבה וגלויה.

סנטור אינויה הצדיק את הסיוע הרב שנותנת ארה"ב לישראל באמרו שזה תואם את האנטרס האמריקני וזה המבחן שלפיו יש לקבוע באם הסיוע מוצדק. אין מדינה נוספת בעולם, אמר אינויה, שמסייעת לעצמה ומקריבה למען קיומה כה רבות. אינויה ציין בהקשר זה את הקורבן שהקריבה ישראל בהחזרת סיני והמחיר הכלכלי שבהחזרת שדות הנפט והעתקת שדות התעופה. אינויה חזר לפרשת ה"אווואקס" ואמר שהוחלט למכרם בשם ה- evenhandedness והוא מקווה שהם לא יפלו לידיים הלא נכונות. על ה"סטנינגר" אמר שזה כלי שנתפר במיוחד עבור טרוריסטים. נאומו זכה לתשואות סוערות של הקהל.

לסיכום, כנס איפא"ק הווה שוב מפגן מרשים של עוצמה פוליטית מצידו של ארגון ההולך ותופס מקום מרכזי הן בפעילות הפוליטית היהודית והן בזירה הפוליטית של וושינגטון.

ראו המאמר המצ"ב.

גבורה
עודד ערן

העתק:- השגריר, כאן

Increasingly Active AIPAC Draws Increasing Fire

By John M. Goshko
Washington Post Staff Writer

The American Israel Public Affairs Committee today ends its annual meeting here against a background of controversy about whether its role as the cutting edge of the nation's "Jewish lobby" enables it to influence U.S. Middle East policy in ways detrimental to wider American interests.

Although AIPAC has been part of the Washington scene since 1954, it has received fresh attention because of its success in pushing Israel to the forefront of this year's presidential campaign. Last month, Jordan's King Hussein charged that Congress and the Reagan administration are virtual captives of AIPAC.

Hussein's allegations echoed AIPAC's reputation as a more potent lobby than are huge industrial conglomerates and trade associations with larger staffs and more funds. AIPAC often is cited by admirers and critics as perhaps the most effective pressure group in Washington.

In recent days, AIPAC has played a role in the cancellation of the sale of Stinger antiaircraft missiles to Jordan and Saudi

Arabia, in congressional legislation that would move the U.S. embassy in Israel to Jerusalem and in the efforts of Democratic presidential contenders Walter F. Mondale and Sen. Gary Hart (D-Colo.) to bid for Jewish votes by embracing that issue.

Lawrence S. Eagleburger, undersecretary of state for political affairs, negotiated for months with AIPAC's executive director, Thomas A. Dine, about the Stinger and Jerusalem disputes. That raised questions about the propriety of the administration's making deals on foreign policy issues with a private, special-interest organization.

"We think it's better to be strong and criticized than weak, ignored and not respected," Dine said in response.

AIPAC, whose board of directors includes the presidents of virtually every major Jewish communal and religious organization, was designed to give national focus and direction on matters involving Israel—to the intense local political involvement of many American Jews.

As such, Dine and other Jewish leaders point out, its activities are no different from those of other ethnic groups that seek

to influence government policy, be they Polish, Greek or Irish Americans. They react with undigested anger to suggestions that American Jews are somehow disloyal for pushing Israel's cause through their votes, campaign contributions and political pressure.

AIPAC officials point out that, while Arab leaders and their American sympathizers have sought to fan the image of "Jewish influence" pervading government, those on the Arab side also play the game.

They note that during the bitter 1981 congressional fight over President Reagan's sale of AWACS radar surveillance planes to Saudi Arabia, U.S. companies with business interests in Arab countries pooled their resources to lobby intensely for the sale. They recall that Prince Bandar bin Sultan, now the Saudi ambassador here, was given a Capitol office by the Republican Senate leadership to fight for senators' votes.

AIPAC lost the AWACS fight, and its defeat marked a turning point that helps to explain the organization's increased visibility now. Before 1981, AIPAC had concentrated on Congress as the center of pro-Israel sentiment within government and controller of foreign-aid purse strings.

AIPAC unquestionably helped to keep Israel the top U.S. aid recipient, but despite all-out efforts, it failed to block the Carter administration's 1978 sale of F15 jet fighters to Saudi Arabia and it lost the AWACS battle three years later.

The lesson was not lost on Dine, who took charge in 1980 after serving as an aide to the late senator Frank Church (D-Idaho) and Sen. Edward M. Kennedy (D-Mass.). His solution was to build the organization's grass-roots strength for even greater impact on Congress and to expand greatly its lobbying efforts in the executive branch.

Since the AWACS vote, AIPAC's membership has risen from 11,000 to 50,000, increasing its clout in 435 congressional districts. It now has college chapters on more than 300 campuses in all 50 states.

But the biggest change stemmed from Dine's ability to persuade the Reagan administration to engage in behind-the-scenes dialogue aimed at compromising to sensitive issues in U.S.-Israeli relations.

Dine will not talk about these contacts. But administration officials acknowledge that they have been increasing since late last year when Eagleburger and Secretary of State George P. Shultz adopted a strategy of closer cooperation with Israel in hopes that the Jewish state would be more flexible about the U.S. need for good relations with moderate Arab states.

While some Middle East experts at the State Department opposed sounding out AIPAC's views, others defend it as a recognition of political realities: the administration must deal with to push its Middle East programs through Congress.

The hoped-for compromises have not always materialized. Eagleburger was unable to persuade AIPAC to drop its opposition to the Stinger sale, and that dispute was headed for a showdown until Hussein's unexpected public blast at the United States tipped Congress against the sale so strongly that the administration was forced to retreat.

But there has been some successful horse trading. After the administration entered a new security cooperation agreement with Israel, AIPAC is known to have promised not to actively oppose White House plans to equip a Jordanian mobile military force for use in Persian Gulf conflicts.

AIPAC officials say their main priority in the months ahead will be the November congressional elections. Since 1982, Dine said, 87 congressional candidates from both parties have sought AIPAC's help.

The candidates "know that we can put them in touch with people in their areas who want to hear their views on Israel and who can help them," he said. "They know that we're the political address for sending a message to the American Jewish community."

Democrats Called Soft on Anti-Semitism

Vice President Bush told a Jewish audience yesterday that the three Democratic presidential candidates have not taken a firm stand against anti-Semitism.

Bush said that he not only found Jesse L. Jackson's behavior shocking, but added, "I also cannot understand why Walter Mondale and Gary Hart have not continued to speak out loudly and clearly against this."

In an apparent reference to Black Muslim leader Louis Farrakhan, Bush said that the Jackson supporter had "threatened all Jews" and injected a specter of violence into the campaign "when he threatened a reporter."

Bush assured the American Israel Public Affairs Committee that the Reagan administration regards anti-Semitism as "obscene" and intends to keep fighting it at the United Nations and elsewhere.

Campaigning in Pennsylvania, Jackson said, "I'm no anti-Semite." Jackson charged Bush with trying "to politically exploit the situation."

Mondale also disputed Bush from Pennsylvania, saying, "I objected immediately to what Mr. Farrakhan said. I said it was an outrage."

Hart, also in Pennsylvania, said he spoke out on the Farrakhan issue and that Bush was practicing the "politics of distraction."

משרד החוץ-מחלקת הקשר

**

** **

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר

2 מתוך 2
28 מתוך 7

ראה מברק בנפרד

3. ספרד

האגלברגר אמר שדבריו לפני ועידת הנשיאים על ביקורו הצפוי
בספרד והעלאת נושא ישראל ספרד אכן הרתיעו את מנהיגי ספרד
מלהיפגש אתו ועל כן ביטל הביקור. הוא מצטער שזה הודלף אך
יכול להאשים רק את עצמו. עם זאת אנו חייבים להביא בחשבון
שזוהי קשה מאוד לנציגי ארהב בזמן הקרוב להעלות הנושא עם
מנהיגי ספרד

סיבל

תפ: שהח, שהבט, מנכל, ממנכל, ד/מרכו, דס, אמן, מצפא,
רוני שטיין

טופס חבר גלוי

מחלקת הקשר - ניו-יורק

דף 1 מתוך 4

אל: חסר, מע"ה, כנס"א, לש. מוכ"ל, לש. יגב
יועץ רח"מ לחקשור

סיכום בשבוע
רחיבות:

97: רוסינגטון

110/13 תאריך וידע: }
פס. מכ. פ: }
לש. מוכ"ל
לש. יגב

מאת: עמנואל

News Summary April 5, 1984

Editorials

*** DN "Dealing With Terrorism" Shultz is right-terrorism is a form of warfare and there is plenty of evidence to support his charge that radical nations like Syria and Libya have made it a matter of national policy. There is little doubt that Syrian backing of Palestinian terrorists played a part in Monday's bloody attack on Israeli civilians. Shultz has said that the US would consider pre-emptive strikes on terrorist bases. That may be the only effective way to deal with terrorists. But it should be adopted only after careful thought and consultation with our allies. He better be more specific before he get's endorsements for action that may make things worse.

Columns

*** NYT-McCarthy-"Iraqi Irresponsibility" The unleashing of germ warfare could lead to a nightmare of uncontrolled epidemics. Iraq has blatantly violated the one arms control agreement that has worked. Chemical warfare is made to order for terrorists. It would be almost impossible to check the spread of such mass destruction. The Reagan administration has responded ambivalently to the crisis. They have condemned Iraq publicly but privately have softened criticism by noting that the country is faced with human wave attackers. State Dept. sources say that the Administration has held high level talks with Iraqi officials in a fruitless effort to dissuade the use of chemical weapons. This is difficult for the Administration has sought to shore up Iraq against the possibility that Iran might win the war, with far reaching consequences for the whole Gulf region. But even a larger issue is at stake. Arms control could be down the drain if this continues. The Administration should take a high moral ground and use all means to put a halt to such usage. (McCarthy is the Wash. Chief for the Buffalo News)

*** WSJ-Kondracke-(Exec. Ed New Republic) "Mondale and Hart Are Courting Reagan Victory" Out in the real world, the US has suffered a humiliating defeat in Lebanon, and Syria is scaring Jordan and encouraging terrorism in Israel. Meanwhile the democratic candidates are arguing over where the US embassy in Israel should be located. The topics of the democratic debates are becoming more irrelevant to reality. Unless the two sides restrain themselves, they are opening the way for a Reagan victory.

תאריך: השולח: אישור מנהל המחלקה: חתימה:

2 + 1 + 034 070 תפוז ממשלתי 88

דף 2 מחזור 4 דפים

אל:

סיווג בטחוני:

דחיות:

97:

תאריך ח"ח: 110/13
מס. מברק: } לעיני
העין

אמא:

The Press Reports

Reagan Will Urge Worldwide Ban on Chemical Arms

* NYT-p.1-Weisman-Reagan said in a press conference last night that the rise in the use of chemical weapons had "serious implications for our own security" and announced that the administration would propose a treaty this month to ban the production, possession and use of such weapons worldwide. He asserted that the US needed a "limited retaliatory capability of it's own" in chemical weapons to deter a "massive arsenal" built up by the Soviet Union. The draft treaty would also require "mandatory inspections" of production sites that have been declared as well as the right to inspect undeclared production sites. It is unlikely that the Soviet Union would allow such inspections on undeclared sites. On the Mideast, Reagan said that the plan calling for negotiations between Jordan and Israel was still alive, despite the rejection of such talks by Hussien. (see NYP; DV-Drake; WSJ-Ignatius) (See Text of Reagan Press Conference-NYT)

*** NYT-Biddle-The language of the 1925 Geneva Protocol left considerable ambiguity about what kind of chemical agents were prohibited and under what circumstances. The US and the Soviet Union regard it as a no-first-use treaty and reserve the right to retaliate in kind if attacked by chemicals. Congress has repeatedly rejected Penatgon requests for more than \$100 million to build a new type of chemical artillery shell, known as binary weapon. The Administrations request this year is expected to cause an emotional debate in Congress and to affect the discussion in Geneva.

*** Village Voice 3/10-Ridgeway "The Return of Chemical Warfare" The US, France and the Soviet Union are known to have stockpiles of chemical weapons. The US has 150,000 tons of chemical agents, about two-thirds of it nerve gas. The rest is mustard gas. The Soviet Union has large stocks stored in the forward area of Eastern Europe and along the Chinese border. There is fairly conclusive evidence that the Iraqis used mustard gas, slightly less certain evidence on the use of nerve gas. The Observer of London ran a detailed article based on arguments documents that Iraq had acquired a plant capable of producing nerve gas. The article appeared on March 11. The US has repeatedly charged the Soviet Union with sponsoring chemical warfare by "yellow rain" in Southeast Asia. Last week there were fresh, firsthand reports that "yellow rain" is no more than the excretion of honeybees.

מחיר
1-2 ק"מ

אל :

: 37

— ПКО

תאריך חי'ח' :	} לשנים ט"ו תשנ"ו
מס. מבקש :	

ly free

●

Lebanon

NYT-Hiiazi-Gemayel will go to Damascus in the next few days to talk to Assad on how to end the factional fighting and on the formation of a unity gov't. Fighting continued along the Green line in Beirut.

Reagan Attacks Congress's Role

NYT-p.1 Clines-Reagan, entering the third month of his re-election

טופס חברק גלוי

מחלקת הקשר - ניו-יורק

דף 4 מחוד 4 דפים

אל:

סיווג בטחוני:

דחיות:

פר:

תאריך חי':

מס. סדר:

לשימוש
מס'
מקשר

AND

campaign, challenged Congress on a wide array of foreign and domestic issues. He said that "Congress must take responsibility" for events in Lebanon. He criticized Congress's role in the War Powers Act. (see ND-Page; NYP-Lathem)

Anti-Semetic Graffiti

NYP-50 Co-Op City apartments in the Bronx have been smeared with swastikas and the words "Kill the Jews on Passover."

New Chief at American Jewish Congress

NYT-UPI-Theodore R. Mann, a Philadelphia lawyer, has been elected to head the American Jewish Congress. He succeeds Howard Squadron.

ITONUT

חתימה:

אישור מנהל המחלקה:

מאריך: 5.4.71 השולח: 1000

סגירות ישראל - וושינגטון

ס ד ק ס
דף...!...מתוך...דפים
סווג בטחוני...גלוי
דחיפות...רגיל
תאריך וזיח 10 1605 אפר'
...153...מסי מברק

10 (5) 11

אל:

המשרד

אל ז- מצפ"א

חוק ירושלים

מציב נייר של נימוקים בעד ונגד שהוכן על ידי שרות המחקר של הקונגרס.

קני-10

קני - טל

שרה גנא גאנא גלפא אבינעסין וירלואייו

THE U.S. EMBASSY IN ISRAEL: ARGUMENTS IN FAVOR OF, AND OPPOSED TO,
MOVING THE U.S. EMBASSY FROM TEL AVIV TO JERUSALEM

S. 2031, H.R. 4365, and similar bills introduced in the 98th Congress state that the United States Embassy in Israel "shall hereafter be located in the city of Jerusalem." The present U.S. Embassy is located in Tel Aviv.

Listed below are many of the arguments made by those who favor or oppose moving the U.S. Embassy from Tel Aviv to Jerusalem. The arguments are divided into three categories: (a) legal and diplomatic; (b) religious and historical; and (c) foreign policy.

A. Legal and Diplomatic Arguments

"The United States should move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem."

1. The State of Israel has declared Jerusalem to be its capital, its seat of government. Failure to accept Jerusalem as Israel's capital is a refusal to recognize the capacity of the Israeli nation to govern itself. Diplomatic recognition of a nation entails recognition of the physical center of that government.

2. The United States is not conforming to its own established diplomatic standards by refusing to move the embassy in Jerusalem. The United States moved embassies from Rio de Janeiro to Brasilia, Brazil, from Istanbul to Ankara, Turkey, from St. Petersburg (Leningrad) to Moscow, and from Karachi to Islamabad, Pakistan. The Government of Saudi Arabia decided it did not want foreigners in the capital of Riyadh, so the

"The United States should not move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem"

1. U.S. diplomatic recognition of a nation does not include recognition of a capital city, or even a form of government. The United States treats with nations, not cities.

2. In those instances when the United States moved its embassy to a new city, from Rio de Janeiro to Brasilia, from Istanbul to Ankara, or from Karachi to Islamabad, the new capitals were not on territory in dispute with other nations. Sovereignty over the territory was not questioned by the international community. The U.S. embassy moved from Leningrad to Moscow after a 15-year hiatus during which the United States did not have diplomatic relations with

"The United States should move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem."

United States placed its embassy in Jiddah. When the Saudis changed their minds, the United States agreed to move the embassy from Jiddah to Riyadh, and is now building a new embassy in the capital. By not conforming to our own standards of conduct, the United States demonstrates a prejudice against Israel.

3. It is inconsistent to have a U.S. embassy in East Berlin, part of a divided city of uncertain and undetermined status, but not have an embassy in Jerusalem, a unified city with a status determined by law. And it is equally inconsistent to treat East Germany, an adversary state, in a manner preferential to the way we treat Israel, an ally.

4. U.N. Resolution 181 of 1947 called for a partition of Palestine into an Arab state, a Jewish state, and an international city of Jerusalem. Israel accepted the Resolution; the Arabs did not. The U.N. Resolution, including Jerusalem's status, was mooted by the Arab rejection. The Arabs, led by Jordan, then compounded their insult to the international community by attacking Jerusalem. And, since 1948, the Arabs have refused to negotiate a peace treaty with Israel that could include provisions that would guarantee Muslim and Arab access to the city. U.N. Resolution 181 has been cancelled by the Arab rejection, the Arab attack on the city, and by the Arab refusal to negotiate.

"The United States should not move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem"

the Soviet Union. The pending move from Jiddah to Riyadh, Saudi Arabia, is based on a decision by the host country that follows international practice and is not challenged by the international community. The United States is conforming to its own and to international practice by not moving its embassy to Jerusalem until and unless there is an internationally accepted agreement on the status of the city.

3. It is not inconsistent to have a U.S. embassy in East Berlin, but not in Jerusalem. Territorial authority over the city of Berlin is governed by a French, British, U.S., and Soviet agreement from World War II, which is still in effect and being honored by the four countries. Maintaining a U.S. presence in Berlin is in keeping with the agreement. No international agreement gives Israel authority over Jerusalem. The United States does not recognize East Berlin as the capital of the German Democratic Republic and does not consider East Berlin to be an integral part of East Germany. The U.S. does not consider all of Jerusalem to be part of Israel or Israel's capital.

4. U.N. Resolution 181 of 1947 called for the internationalization of the city of Jerusalem. In 1949, the U.N. Trusteeship Council passed a Statute for the international city of Jerusalem. Over the years the United Nations, both in the Security Council and the General Assembly, has reconfirmed its position on Jerusalem; it has not rescinded the international community's desire that Jerusalem be an international city. Israel's unilateral action does not alter the international community's position.

"The United States should move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem."

5. In 1948, Arab armies, led by Jordan, tried to seize the city of Jerusalem by military force and attacked Jews living in the city. Israel exercised its legitimate right of self-defense. In 1967, Jordan again resorted to armed force to seize the city, despite direct Israeli appeals to the Jordanians not to make the city a battlefield. Again, Israel exercised its right of self-defense. Arab aggression in 1948 and 1967 and the continuing Arab terrorist acts against Jerusalem demonstrate that the Arabs seek only a military solution in defiance of any rational, peaceful accommodation for the city.

6. The United States withheld recognition of Jerusalem as the capital of Israel in 1948 because the city was divided between Jordan and Israel. Since 1967, the city has been unified; therefore the divided city argument is no longer valid. In fact, the United States position on Jerusalem is that the city should not be divided and should remain unified.

"The United States should not move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem"

5. It is impossible, and perhaps irrelevant, to determine with any assurance who fired the first shot in the 1948 or 1967 battles for Jerusalem, and therefore impossible to lay the blame for aggression. Suffice to say that both Arabs and Israelis have used military force to seize and hold parts of the city of Jerusalem. Both sides, Arab and Israeli, are in violation of the international prohibition on the use of force to acquire territory, as stated in U.N. Resolution 242 of 1967, and subsequent resolutions. Moving the U.S. embassy to Jerusalem may be perceived by other nations as U.S. approval of Israeli expansionism by armed force.

6. The United States regretted Israel's transfer of government offices from Tel Aviv to Jerusalem in 1950 because the Israelis were attempting to give the city a national character that contradicted the international status called for in the U.N. resolutions. When Israel moved its Foreign Ministry from Tel Aviv to Jerusalem in 1953, Secretary of State Dulles repeated the U.S. position that the city retained its international status under the U.N. resolutions but added that Israel and Jordan could have "some political status" in the city. In 1960, when Jordan began constructing government offices in Jerusalem in preparation to make the eastern portion of the city Jordan's second capital, the United States said it would not recognize actions which conferred the "attributes of a seat of government" on Jerusalem in contradiction of the international status called for by U.N. resolutions. The United States accepted the reality of a divided city and accepted Jordan's and Israel's claims to "some political status" so long as that status did not entail the "attributes of a seat of government" or give the city a national, rather than

"The United States should move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem."

7. The four Armistice Agreements signed between Israel and the Arab states in 1949 are based on the premise that negotiations for a peaceful resolution of the dispute would follow. With the exceptions of Egyptian President Sadat's trip to Jerusalem in 1977 and the Lebanon-Israel negotiations of 1983, no Arabs have negotiated with Israel. And, no Arabs,

including Egypt and Lebanon, have negotiated with Israel over Jerusalem. In 1949, then Israeli Ambassador to the U.N., Abba Eban, appealed to world leaders to accept Israel's offer to discuss Jerusalem's holy shrines; there were no takers. Foreign Minister Eban repeated the appeal in August 1967, but again no Arabs accepted the offer to negotiate. Israeli Prime Ministers, Foreign Ministers, and other government officials have invited the Arabs, Jordan in particular, to enter negotiations with Israel, but none have accepted. Israel has made every effort, through internationally recognized agreements (the Armistice Agreements), appeals through international channels, public statements, and private entreaties, to negotiate Jerusalem issues with the Arabs, to no avail. The United States should accept the fact that there can be no negotiations as long as the Arabs continue their refusal to meet with Israel, and drop the U.S. position that a negotiated resolution of the Jerusalem problem is possible. The Arab refusal has created the fait accompli, that Jerusalem is the Israeli capital.

"The United States should not move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem"

international, character. The fact that Israel claims to have "integrated" Jerusalem after 1967 does not alter the U.S. position.

7. The Jordanian and Israeli unilateral actions of annexing all or parts of Jerusalem do not change the U.N. resolutions calling for an international city and do not alter the need for a negotiated resolution of the Jerusalem question. Israeli offers to negotiate apply only to religious shrines and not to political questions. Israel annexed the western half of Jerusalem in 1949 and the eastern half in 1967...., and Israeli leaders have stated that they will not negotiate over the political status of the city. Arabs complain that Israel's annexation leaves nothing to negotiate. It is the position of the United States that the Arabs must drop their demand for Israeli withdrawal from Jerusalem and a reversion to Arab control, that Israel must drop its unilateral annexation, and that both sides must enter negotiations of all issues relating to Jerusalem.

"The United States should move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem."

8. The United States recognized Israel's political rights to west Jerusalem in 1953, when Secretary of State Dulles said that Israel had "political status" in the city. The United States should move the embassy from Tel Aviv to west Jerusalem, thereby avoiding any ambiguity that may exist over the status of east Jerusalem.

9. Congress has the authority to decide the location of U.S. diplomatic facilities. In 1867, the House of Representatives voted 82-18 to withhold funds for a U.S. legation in the Vatican, and diplomatic relations between the United States and the Holy See were terminated as a result. The 1867 prohibition was extended several times before being repealed by Sec. 134 of P.L. 98-164 of November 22, 1983. State Department authorizations passed by Congress have named cities where U.S. consulates should be opened or, in some cases, cities where U.S. consulates should not be closed (for example, Sec. 103(c) of P.L. 97-241 of 1982, Sec. 108(a) of P.L. 96-60 of 1979, or Sec. 105(a) of P.L. 94-141 of 1975). Congress empowers the Secretary of State to purchase, construct, locate, furnish, repair, etc., U.S. diplomatic facilities overseas through the Foreign Service Building Act of 1926 and the State Department Basic Authorities Act of 1956. The Senate approves U.S. Ambassadors. Congressional authority to move the U.S. embassy from Tel Aviv to Jerusalem does not infringe upon the President's constitutional prerogatives.

"The United States should not move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem"

8. Israel claims it "unified" Jerusalem in 1967, erasing the distinction between east and west Jerusalem that existed from 1949 until 1967. According to the Israeli determination, moving the embassy to west Jerusalem would be the same as a move to east Jerusalem because, in Israeli eyes, Jerusalem no longer has an east or west.

9. The President conducts foreign relations. Article II, Sec. 2, of the Constitution gives the President the power to make treaties and nominate ambassadors, and Article II, Sec. 3, states that the President receives ambassadors and "other public ministers." Presidential authority to send and receive ambassadors (hence, to conduct U.S. foreign relations) was established early in the Republic when Thomas Jefferson refused the commission of French "Citizen Genet" because the commission was addressed to the Congress, and not to the President. President Woodrow Wilson decided not to recognize the U.S.S.R., President Hoover refused to recognize Manchukuo in 1932, and President Nixon established relations with the Peoples' Republic of China, not Congress. A congressional effort to set conditions for U.S. diplomatic relations, such as moving the U.S. embassy from Tel Aviv to Jerusalem, will infringe upon the President's constitutional authority.

B. Religious and Historical Arguments

"The United States should move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem."

10. Jerusalem was the site of Abraham's sacrifice, the beacon for Moses and the Israelites, location of the First and Second Temples, seat of the Jewish nation, the subject of Jewish prayers during the millennium of exile, the single focus of Jewish awareness; in short, Jerusalem is the center of Jewish life and the capital of the Jewish state of Israel. Muslims and Christians may hold some of Jerusalem's religious shrines in high regard but they do not consider the whole city to be sacred as Jews do. The United States should appreciate the striving of the Jews to maintain Jerusalem as their religious and cultural center, and recognize Jerusalem as the capital of the Jewish state.

11. Israel guarantees access to the city of Jerusalem and to all religious shrines in and around Jerusalem to religious pilgrims of all faiths. During the Jordanian occupation of east Jerusalem, Jews were not allowed to pray at the Western Wall or to visit synagogues and Jewish cemeteries in the Jordanian zone. Israel takes special precautions to ensure the safety and comfort of religious pilgrims, to honor the religious holidays of all faiths, and to ensure the sanctity of religious shrines by leaving control of the shrines to the religious communities which revere them.

12. Israel protects the religious shrines and holy sites under its jurisdiction. During the Jordanian occupation of Jerusalem, Jordan

"The United States should not move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem"

10. Jerusalem is revered by Christians, Muslims, and Jews, and is important to all three. The relative importance of Jerusalem to Jews, Christians, or Muslims cannot be quantified; faith cannot be measured. Israel cannot exercise political control over Jerusalem without constraining access to the religious shrines of all three faiths. Israeli or any other national administration of Jerusalem can guarantee access to, and protection of, the religious shrines only through a negotiated agreement. The purpose of the international city called for in the 1947 U.N. Resolution was to ensure that Jerusalem would not become a political pawn and would remain accessible to all.

11. A unilateral legalistic declaration of freedom of access to religious shrines is not enough. Many Muslims and Christians, particularly those from Arab countries, will need a practical demonstration that they are free to travel to Jerusalem. As long as Israel and the Arab states reject mutual recognition and maintain the state of war, their citizens will not be able to travel to each others' countries on religious pilgrimage. This was true in the past when Jordan would not allow Israeli Jews to visit east Jerusalem and Israel would not allow Jordanian citizens to visit religious shrines in west Jerusalem.

12. Charges of desecrating religious sites have been made by both sides. Jews claim Arabs destroyed Jewish cemeteries and synagogues, and

"The United States should move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem."

built a road through the Jewish cemetery on the Mount of Olives, used Jewish tombstones to pave a military latrine, destroyed synagogues in the old city or quartered troops in them, closed Jewish shrines, such as Rachel's tomb and the Tomb of the Prophets in Hebron, and allowed squatters to build shantys along the Western Wall. Israel passed the Protection of Holy Places Law in 1967 which provides criminal penalties for anyone desecrating a religious shrine. Many religious sites have been restored, repaired, and improved under Israeli supervision, most notably the Tomb of the Holy Sepulchre, Christianity's holiest site, and al-Aqsa mosque, a site revered by Muslims. Israeli police guards protecting access to religious sites and shrines are careful not to intrude upon the sites themselves, which remain under the control of the religious communities holding them sacred.

13. The United States has granted full diplomatic recognition to, and exchanged ambassadors with, the Vatican, which cancels the argument of those who contend that U.S. recognition of Jerusalem as the capital of the Jewish state would somehow violate the U.S. principle of separating church and state within our own country.

"The United States should not move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem"

altered Jewish sites, such as the Tomb of the Prophets in Hebron, to suit Muslim purposes. Arabs claim Israel desecrated the Mamilla cemetery in west Jerusalem, destroyed the shrine of John the Baptist at Ain Karim, and turned Jaffa mosques into taverns. A fire at al-Aqsa mosque, shooting incidents at a Hebron Yeshiva (Jewish religious school), the Dome of the Rock mosque, and an Islamic school, and other incidents have kept alive the issue of protecting religious shrines. Muslims fear that Israel will tear down al-Aqsa and the Dome of the Rock and build a Jewish temple on the site of the earlier temples. Protection of religious sites in Jerusalem should be the subject of an international agreement, not Israeli decisions imposed by military force.

13. U.S. diplomatic relations with the Vatican focus on the Pope's role as a world statesman and do not imply a preference for the Roman Catholic church in the United States. Diplomatic relations with nations having state religions do not violate the principle of separation of church and state in the United States.

C. Foreign Policy Arguments

14. The United States should accept reality: Israel is not going to negotiate over the political status of Jerusalem, and is not going to surrender control over the city. Because other nations, particularly

14. The United States should accept reality: every Muslim nation in the world will repudiate the United States if we move the U.S. embassy to Jerusalem. Muslim nations may break diplomatic, economic, and cultural

153

9
9
CRS-8

"The United States should move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem."

the Arab states, cannot face reality is no reason why the United States should not. Other nations may follow our lead and admit that Jerusalem is, and will remain, Israel's capital.

15. Arab threats to break relations or stop oil supplies and trade if the United States moves the embassy to Jerusalem are, pure and simple, blackmail. The United States cannot cave in to blackmail threats and allow other countries to dictate our decisions. Move the embassy to Jerusalem and call the Arab bluff. The Arabs will not break relations with the United States and will not sacrifice U.S. trade, aid, training, protection, technology, and other benefits. They need us more than we need them.

"The United States should not move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem"

ties with the United States. We would lose prestige, leverage, and influence in the world, and might lose oil, trade, bases, and friends. More important, the U.S. would lose the opportunity to negotiate the peace Israel needs.

15. U.N. Security Council Resolution 478 of August 20, 1980, called upon members of the U.N. to withdraw their diplomatic missions from Jerusalem. The Islamic Conference Organization (42 member-states) and the Arab League (21 member-states) oppose any action that would recognize Jerusalem as the capital of Israel. Several Arab or Islamic states broke relations with Costa Rica and Zaire in 1982 when those two countries re-established their Jerusalem embassies. The prospect that Arab, Islamic, or other countries would break or reduce relations with the United States if the U.S. moved the embassy to Jerusalem is not a bluff; it is a serious impediment to U.S. diplomatic, military, and economic standing in the world.



1075

דף... מתוך... 6... דפים
סוג בטחוני... גל...
דחיפות... כגל...
תאריך וזי"ח 10.1550. אפריל
מס' מברק... 154

אל :- מצפ"א

חוק ירושלים

1. סדרת העדויות בפני תת הועדות למזהיית ופעולות ביבלאומיות נפתחה הבוקר עם הופעתם של חברי הקונגרס אשר העידו בעד ונגד הצעת החוק.
2. המעידים בעד כללו את המורשים לנטוס, גילמן, פורטר, ברנס, וסנטור ספקטר. נגד העידו המורשים ניק ריהאל, ג'ורג' קרוקט והמורשים לשעבר פינדלי ומק-קלוסקי.

3. עדותו של לנטוס (מצ"ב) מסכמת את הטענות בעד החוק בעיתוי הנוכחי. לנטוס חרג מהטקסט המוכן בכדי להדגיש כי הספקולציות בתקשורת על נכונות לשנות את אופי היוזמה מהצעת חוק להחלטה בלתי מחייבת (Sense of the Congress) אינן מבוססות. לנטוס ציין כי הצעת החוק לא קובעת תאריך יעד להעברת השגרירות ואינה מאיימת בקיצוץ תקציבים. מבחינה מהותית אין הבדל בין הצעת החוק לבין Sense of the Congress וזה נעשה במתכוון. ההבדל היחיד טמון בכך כי לשון החוק מחייבת הסכמה או הטלת וטו ע"י הנשיא.

4. ריהאל הדגיש שאין לתמוך בצעד חד-צדדי של אחד הגורמים המעורבים בסכסוך. העברת השגרירות לירושלים פוגעת ביכולת ארה"ב לקיים טרופיל של honest broker ולקדם את תהליך השלום. זו התעלמות מרצון העולם הערבי והאיטלמי ולא תשרת האנטרס הלאומי של ארה"ב. תשובות ספקטר ופורטר היתה כי לפי שעה אין מו"מ עקב נוקשות וסירוב הערבים ולכן שום תהליך לא יפגע כתוצאה מהעברת השגרירות.

5. קרוקט תבע להתנגד למדיניות ה-fait accompli של ישראל בירושלים. הזכיר את החלטת 181 של האו"ם (חלוקה) וציין כי ישראל הפרה החלטה זו. קרא לארה"ב וברח"מ לשתף פעולה במציאת פתרון לטכסוך. פינדלי ומק-קלוסקי הדגישו אפשרות מעשי אלימות נגד אנטרסים ונוכחות אמריקנית באם החוק יאושר.

6. חמורטה זשאו שאל את לנטוס באם יהיה נכון לשקול סינוי בנוסח החוק. הנוסח הנוכחי קובע:

... Notwithstanding any other Act, the US Embassy in Israel shall hereafter be located in the city of Jerusalem.

ס ו ס ס

דף...2...מתוך...6...דפים

סוג בטחוני.....

דחיפות.....

תאריך וזי"ח.....

מס' מברק...154

זשאו הציע להחליף המילה hereafter עם some day . לנטוס השיב כי גיטוח הצעה
החוק אינו artful והוא נכון לשקול שינוי בנסוח.

הערה - יצויין כי השינוי המוצע ע"י זשאו, באם יתקבל, יוכל למנוע הטלת ווטו ע"י הנשיא
משום שיאפשר מירב הגמישות לזרוע האקסקוטיבית. סדרת ה- hearings בנושא ירושלים
תימשך בשמיעה נוספת שתיערך כנראה במחצית מאי.

(1.1)

קבי - טל

154

 $\frac{3}{6}$

Testimony of **Congressman Tom Lantos**
Before the Subcommittees on Europe and the Middle East and International Operations
of the House Committee on Foreign Affairs
on H.R. 4877 — the Jerusalem Bill
April 10, 1984

Mr. Chairman, I wish to thank the Chairmen of these two Subcommittees for holding these historic joint hearings on our legislation to move the U.S. Embassy in Israel to Jerusalem. The timing for these hearings is most appropriate. The New York presidential primary is behind us, and we now have the opportunity to return to the substance of this important issue and move beyond the political aspects which have received such attention in the press recently. 4

I wish to emphasize at the outset, Mr. Chairman, that it is not — and it has never been — our intention that this become a partisan political issue. Support for our legislation to move the embassy to Jerusalem has been totally bipartisan from the beginning. The original Republican coauthor is Congressman Ben Gilman of New York. He and I have worked together closely on this bill from the beginning. The 220 members of the House who have joined us in cosponsoring this measure cover the entire political spectrum. The Senate bill (S. 2031), introduced in the Senate by our colleague Senator Daniel Patrick Moynihan, also enjoys broad bipartisan support.

In my testimony today, I would like to focus on four questions: (1) What does the legislation call for? (2) What does the legislation not call for? (3) Why should this issue be taken up now? and (4) What events since the introduction of this legislation now make it mandatory that it be adopted?

First: What does this legislation do? H.R. 4877 is a simple bill — a single sentence. It is a non-provocative measure directing that the U.S. embassy in Israel and our ambassador's residence there be located in the city of Jerusalem. The bill does not impose any financially punitive measures, such as cutting off funding. It does not set a deadline for the action. The purpose of the legislation is to rectify a long-standing inequity in the conduct of our foreign policy.

The United States maintains diplomatic relations with 136 nations. In 135 of these countries, our embassy is located in the capital city. As a routine matter, when a capital is moved, we move our embassy. When the government of Brazil decided to move its capital from Rio de Janeiro to Brasilia, the United States moved its embassy to the new capital. When the government of Saudi Arabia, which until recently declined to have embassies located in its capital, indicated that it would like to have embassies in Riyadh, the United States government followed traditional diplomatic practice and began construction of an embassy building in Riyadh. This is as it should be. An embassy should be in the same city as the government to which it is accredited.

In one case, however, our embassy is not located in the capital city — despite the expressed desire of the host country that this be done. Although Jerusalem is the capital of Israel, our embassy is located in Tel Aviv. Jerusalem has been the capital of Israel since 1949. Even Harold Saunders, the Carter Administration's top Middle East official and an avowed opponent of moving the embassy to Jerusalem, recently stated, "Two presidents of the United States, five Secretaries of State, and each American Ambassador have done business with the Government of Israel at the seat of that government in west Jerusalem." No less a figure than President Sadat of Egypt addressed the Israeli Knesset in Jerusalem during his historic visit in 1977.

.. /

Our legislation simply specifies that we will follow the same practice and diplomatic procedure with regard to locating our embassy in Israel that we follow in the case of every other nation with which we maintain diplomatic relations. Our bill eliminates the double standard that now exists in our policy with regard to the location of our embassy in Israel.

The Administration has sought to avoid discussing the merits of this question by arguing that Congress is exceeding its constitutional authority in expressing itself on the location of the U.S. embassy. While it is true that the Executive Branch is charged with the "conduct" of United States foreign policy, Congress has a long-standing and universally acknowledged responsibility to share in the formulation of foreign policy. The Administration's consistent refusal to follow established diplomatic practice by locating of our embassy to Israel in a city other than the capital is a matter of policy -- not conduct.

Two: What does this legislation NOT do? It is not the purpose or intention of our legislation to judge or in any way affect any issue or controversy surrounding the Arab-Israeli conflict. West Jerusalem has been an integral part of Israel since 1949 and this has been recognized by all nations with whom Israel maintains diplomatic relations. Moving the U.S. Embassy to west Jerusalem does not affect any of the broader issues surrounding the peaceful resolution of Arab-Israeli differences.

At this point, Mr. Chairman, I would like to deal for a moment with the legal status of Jerusalem in a historical context. In a recent editorial the Los Angeles Times puts this red herring to rest:

"The historical basis for the notion that Jerusalem's legal status is unresolved is shaky indeed. The 1947 partition plan for Palestine, including its designation of Jerusalem as what the lawyers call a corpus separatum, was accepted by the Jewish Agency, which then represented the Jews of Palestine. But the Arab leadership in Palestine as well as the states of the Arab League said no to partition, mounting instead a military effort to prevent the emergence of Israel within the territory allotted it under the U.N. plan. That plan, including its provision for Jerusalem, thus became a dead letter."

The analogy should also be drawn with East Germany and the status of Berlin, which is particularly appropriate. East Germany claims East Berlin as an integral part of its territory. The United States, however, does not recognize this claim and maintains that East Berlin and West Berlin have a unique status guaranteed by the four occupying powers -- the Soviet Union, the United States, Britain, and France. Nevertheless, when the U.S. established diplomatic relations with East Germany, we located our embassy in East Berlin. At that time the State Department affirmed: "The United States Government proceeds on the basis that the locations and functions of an American Embassy in East Berlin, where it will be convenient to the government offices with which it will deal, will not affect the special legal status of the Berlin area." If we are broad-minded enough to enunciate and observe this rational principle for dealing with a communist dictatorship, should we not follow that same rational principle in dealing with a democratic ally?

The special status of Jerusalem as a holy city for many different groups is not an issue. Our legislation does not alter existing arrangements which permit people of all faiths access to their holy places in the city of Jerusalem and leaves these sites under the control of their respective religious faiths. Holy sites in Jerusalem -- for the first

time in the modern history of that city — are freely accessible to all. Our legislation in no way affects this.

The Israeli government — unlike the Jordanian government during its stewardship — welcomes people of all religions to Jerusalem. As President Sadat found during his visit to Jerusalem, Moslems are free to pray at al Aqsa and any other Moslem religious site in Jerusalem. In contrast, during 19 years of Jordanian rule, Jews were denied access to the Western Wall, their holiest of shrines. The area around it was allowed to deteriorate into a slum. Even Christian and Moslem citizens of Israel were not allowed to visit any of their holy places while Jordan controlled east Jerusalem.

Three: Why should the embassy move be taken up now? There is no question that the U.S. embassy in Israel should have been moved to Jerusalem long ago. This question would have been settled but for the fact that the State Department — in a futile attempt to curry favor with Arab states — refused to move the embassy to Jerusalem and is vigorously opposing efforts in the Congress to do away with this particular form of appeasement. Refusal to move the embassy to Jerusalem, however, has not accomplished its purpose.

In an election year dominated by a concern for new ideas, I would emphasize that this is not a new idea. The Democratic Party platform in 1976 and again in 1980 urged that the U.S. embassy in Israel should be moved to Jerusalem. President Reagan — both as a candidate and since taking office — has said that Jerusalem should be "undivided under Israeli sovereignty."* It is a measure of political hypocrisy on the part of some in both political parties that we now find such vehement objections to our much more modest effort belatedly to designate a building in west Jerusalem as the American embassy in Israel. Those who are unwilling to keep pledges made in official documents and public statements reflect a disturbing cynicism.

There were many before 1920 who professed their support for the principles of equality and nondiscrimination, but opposed the effort to grant women the right to vote. After all, the federal Constitution had survived under 28 presidents without granting female suffrage. Many asked in 1921 "Why now?" It is a pathetic argument to raise that same question with regard to moving our embassy to Jerusalem. The fact that this form of discrimination and this double standard has persisted under eight presidents argues all the more in favor of our acting now to remedy it. If we had heeded the "proponents" of equality and universal suffrage who urged delay by asking "Why now?", America's women would still not have the vote today.

Four: What events since the introduction of this legislation now make it mandatory that it be adopted? It is unfortunate and disturbing that a principal argument advanced against moving the embassy is the calculated and shameful invocation of terrorism. The publicity given to this argument by the widely disseminated lobbying of some ambassadors is most disturbing indeed. Some officials claim the ability to predict terrorism; it may not have occurred to them that by their irresponsible statements they can also precipitate it.

When I introduced this legislation, it was motivated by one principle — to right a wrong by rejecting a discriminatory double standard. Now a second principle has become

*From a speech reported by the AP, November 20, 1981, and subsequently confirmed by the White House Press Office.

154

-6-
6

equally important — we must never allow U.S. policy to be dictated by timid bureaucrats conjuring up the specter of terrorism. Mr. Chairman, if we now fail to approve this legislation, we are inviting and encouraging extremists to threaten violence whenever they disagree with any of our policies. American foreign policy must never be held hostage to the threat of terrorist blackmail.

זהו דגל האגף הצה"ל
ואבו/ס.י.ר.ה
ואבו/ס.י.ר.ה
ואבו/ס.י.ר.ה

D'573

NY

1230 : 07 : 100484 : WD : 1 : 30 : 1 : 000
 1230 : 07 : 100484 : WD : 1 : 30 : 1 : 000

07:10:00

1230

1230 : 07 : 100484 : WD : 1 : 30 : 1 : 000
 1230 : 07 : 100484 : WD : 1 : 30 : 1 : 000

FRANK'S DEATH HAS SHOCKED ALL OF US TO THE CORE. WORDS
 CANNOT CONSOLE BUT PLEASE ACCEPT ALISA'S AND MINE DEEPEST
 SYMPATHY

ALISA AND LAMAR BARON

TIM 12

07:10:00

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4496

יוצא

סודי ביותר

דף 1 מתוך 1
עותק 7 מתוך 8

אל: ווא, נר: 255, מ: המשרד
דח: ב, טג: מ, תא: 100494, רח: 1330

סודי ביותר/בהול

דורן - לנמען בלבד. לשלנו נר 194
פלאטן הודיעני הבוקר שעל סמך האינופורמציה שהעברנו, הם ניהלו
שיחה בדרג בכיר נ (AT A SUBSTANTIVE LEVEL) נמנלי להסתמך על
הידיעה הספציפית שהעברנו ומבלי, לפי הערכתם, לגרום נזק
למקור. נאמר להם נכנראה אחרי דין ודברימ) שאין כוונה לקצץ
בסגל השגרירות באן ויה למרות שטומדים לערוך צמצומים בתקן של
נציגויות רבות לאור קיצוצי תקציב. הממונה אמנם עומד להיות
מוחלף בסתו אך מחליפו יהיה בדרג מקביל.

פלאטן הוסיף שתחושתם / תקוותם היא, לאור שיחתם, כי מצב הסגל
באן לא ישתנה.

בר און==

תפ: שהח, מנכל, ממנכל

5-10

UNIT 1
UNIT 2

UNIT 3
UNIT 4

UNIT 5

UNIT 6
UNIT 7
UNIT 8
UNIT 9
UNIT 10
UNIT 11
UNIT 12
UNIT 13
UNIT 14
UNIT 15
UNIT 16
UNIT 17
UNIT 18
UNIT 19
UNIT 20
UNIT 21
UNIT 22
UNIT 23
UNIT 24
UNIT 25
UNIT 26
UNIT 27
UNIT 28
UNIT 29
UNIT 30
UNIT 31
UNIT 32
UNIT 33
UNIT 34
UNIT 35
UNIT 36
UNIT 37
UNIT 38
UNIT 39
UNIT 40
UNIT 41
UNIT 42
UNIT 43
UNIT 44
UNIT 45
UNIT 46
UNIT 47
UNIT 48
UNIT 49
UNIT 50
UNIT 51
UNIT 52
UNIT 53
UNIT 54
UNIT 55
UNIT 56
UNIT 57
UNIT 58
UNIT 59
UNIT 60
UNIT 61
UNIT 62
UNIT 63
UNIT 64
UNIT 65
UNIT 66
UNIT 67
UNIT 68
UNIT 69
UNIT 70
UNIT 71
UNIT 72
UNIT 73
UNIT 74
UNIT 75
UNIT 76
UNIT 77
UNIT 78
UNIT 79
UNIT 80
UNIT 81
UNIT 82
UNIT 83
UNIT 84
UNIT 85
UNIT 86
UNIT 87
UNIT 88
UNIT 89
UNIT 90
UNIT 91
UNIT 92
UNIT 93
UNIT 94
UNIT 95
UNIT 96
UNIT 97
UNIT 98
UNIT 99
UNIT 100

UNIT 101
UNIT 102
UNIT 103
UNIT 104
UNIT 105
UNIT 106
UNIT 107
UNIT 108
UNIT 109
UNIT 110
UNIT 111
UNIT 112
UNIT 113
UNIT 114
UNIT 115
UNIT 116
UNIT 117
UNIT 118
UNIT 119
UNIT 120
UNIT 121
UNIT 122
UNIT 123
UNIT 124
UNIT 125
UNIT 126
UNIT 127
UNIT 128
UNIT 129
UNIT 130
UNIT 131
UNIT 132
UNIT 133
UNIT 134
UNIT 135
UNIT 136
UNIT 137
UNIT 138
UNIT 139
UNIT 140
UNIT 141
UNIT 142
UNIT 143
UNIT 144
UNIT 145
UNIT 146
UNIT 147
UNIT 148
UNIT 149
UNIT 150
UNIT 151
UNIT 152
UNIT 153
UNIT 154
UNIT 155
UNIT 156
UNIT 157
UNIT 158
UNIT 159
UNIT 160
UNIT 161
UNIT 162
UNIT 163
UNIT 164
UNIT 165
UNIT 166
UNIT 167
UNIT 168
UNIT 169
UNIT 170
UNIT 171
UNIT 172
UNIT 173
UNIT 174
UNIT 175
UNIT 176
UNIT 177
UNIT 178
UNIT 179
UNIT 180
UNIT 181
UNIT 182
UNIT 183
UNIT 184
UNIT 185
UNIT 186
UNIT 187
UNIT 188
UNIT 189
UNIT 190
UNIT 191
UNIT 192
UNIT 193
UNIT 194
UNIT 195
UNIT 196
UNIT 197
UNIT 198
UNIT 199
UNIT 200

UNIT 201
UNIT 202
UNIT 203
UNIT 204
UNIT 205
UNIT 206
UNIT 207
UNIT 208
UNIT 209
UNIT 210
UNIT 211
UNIT 212
UNIT 213
UNIT 214
UNIT 215
UNIT 216
UNIT 217
UNIT 218
UNIT 219
UNIT 220
UNIT 221
UNIT 222
UNIT 223
UNIT 224
UNIT 225
UNIT 226
UNIT 227
UNIT 228
UNIT 229
UNIT 230
UNIT 231
UNIT 232
UNIT 233
UNIT 234
UNIT 235
UNIT 236
UNIT 237
UNIT 238
UNIT 239
UNIT 240
UNIT 241
UNIT 242
UNIT 243
UNIT 244
UNIT 245
UNIT 246
UNIT 247
UNIT 248
UNIT 249
UNIT 250
UNIT 251
UNIT 252
UNIT 253
UNIT 254
UNIT 255
UNIT 256
UNIT 257
UNIT 258
UNIT 259
UNIT 260
UNIT 261
UNIT 262
UNIT 263
UNIT 264
UNIT 265
UNIT 266
UNIT 267
UNIT 268
UNIT 269
UNIT 270
UNIT 271
UNIT 272
UNIT 273
UNIT 274
UNIT 275
UNIT 276
UNIT 277
UNIT 278
UNIT 279
UNIT 280
UNIT 281
UNIT 282
UNIT 283
UNIT 284
UNIT 285
UNIT 286
UNIT 287
UNIT 288
UNIT 289
UNIT 290
UNIT 291
UNIT 292
UNIT 293
UNIT 294
UNIT 295
UNIT 296
UNIT 297
UNIT 298
UNIT 299
UNIT 300

אל:

המשרד

דע: מצפ"א

מאבקי כוח בסוריה - שלכם 226

אמתול (8.4) ב"ו שפוסק".

הראל

$\frac{1}{2} \quad \frac{1}{3} \quad \frac{1}{4} \quad \frac{1}{5}$

ש 8 7 6
ש 8 7 6
97... 4... 2... 97
טווג בעהרני
דחיסות
תאריך וז"ח
123... 123... 123

Tanks in Damascus Streets Reflect Syrian Power Struggle

By Jonathan C. Randal
Washington Post Foreign Service

DAMASCUS, Syria, April 6—An extended power struggle, marked by highly visible, bloodless military confrontations in and around the Syrian capital, is beginning to erode President Hafez Assad's once unquestioned authority without producing an immediate threat to his rule, diplomatic and Syrian sources report.

The intense jockeying by members of Assad's inner circle to move into the number two position under the president, who had been hospitalized for heart trouble five months ago, has cast an air of uncertainty and intrigue here for the first time in more than a decade.

The spasm of military confron-

tation, which were renewed here late last month, pit Rifaat Assad, the president's younger brother and one of three recently appointed vice presidents, against other members of the president's extended family and ruling Alawite minority in key Army and intelligence positions.

In the eyes of many foreign diplomats and increasingly worried Damascus, the continuing periodic confrontations could possibly explode into fighting.

"The road to compromise is blocked," a depressed high-ranking Syrian told a diplomat this week. "There seems no way for reconciliation. Someone is going to have to give way."

See SYRIA, A25, Col. 1

273.8 0818
4 3...97
ד"ר...ד"ר

.....1100 בסחונ'י

.....דח'סות

.....תאריך וז"ח

123.....מס' מברק

סגירות ישראל - 11000000

174

SYRIA, From A26

ing up his hands, proclaimed, "I bet no more than a few dozen Alawites really know what is going on."

The central problem is, to a large extent, of President Assad's own making. He based his rule on a number of competing pillars in the armed forces, intelligence communities and the ruling Baath, or Arab Socialist Renaissance Party.

There are eight rival, and often overlapping, intelligence and secret police organizations in Syria. In addition to its regular units, the armed forces include Rifaat Assad's 25,000-man Defense Companies, Ali Haidar's 20,000-strong Special Forces and the 2,000 men of the presidential guard commanded by Adnan Makhlouf, a relative of the president's wife and a former Defense Companies chief of staff reputed to be in the forefront of the anti-Rifaat camp.

The president's illness abruptly focused his lieutenants' minds on another distinguishing characteristic of such governments—a reluctance to decide on a successor for fear the leader's authority may be eroded

or challenged by the triumphant heir apparent or his unsuccessful rivals.

True to his perceived headstrong, ruthless image, Rifaat Assad, within weeks of his brother's illness, had his men put up his own posters in Damascus. They were almost immediately torn down.

But the gauntlet had been thrown down.

"Once the regime's barons smelled blood—in some cases their own," a diplomat remarked, they began to get together to block Rifaat Assad.

In late February Rifaat Assad's first show of force—set off apparently by his rage over an armed forces promotion and assignment list slighting his protégés—forced the president's hand.

On March 11 a long-delayed government reshuffle was announced. Despite widespread suggestions that it would include many new faces, there were few changes. That, too, was said to reflect the president's lack of authority.

But the president did create three vice presidents—Foreign Minister Abdul Halim Khaddam, Rifaat Assad and Baath Party leader Zuhair Masharqa, in the order of their announcement if not necessarily their real powers.

Article 88 of the constitution stipulates that "the first vice president of the republic, or the vice president nominated by the president, shall exercise the functions of the president of the republic when he is unable to exercise those powers." It was thought that the president was taking into account the possibility that he might be required to go abroad for medical treatment.

On paper, the president thus satisfied his brother's longing for formal political respectability, much as in 1975 he reluctantly allowed Rifaat Assad into the key regional command of the party.

But as the days went by it became obvious that the vice presidents' exact duties had not been spelled out officially, although Rifaat Assad printed stationery proclaiming that he was in charge of security affairs.

One school of analysts deduced that the president had given Rifaat Assad a potential constitutional springboard for the succession, but hoped to blur and thus limit any real powers to avoid upsetting his rivals or compromising his own chances of reestablishing control.

Other analysts close to Rifaat Assad insisted that the two brothers were working in tandem, combining Rifaat's rashness with the president's traditional tactic of moving prudently step by step.

After each of the armed showdowns, the president called in the rival leaders, but ended up siding with his brother, these analysts said. The long overdue Baath Party congress would be called into session to endorse the brothers' joint choice of Rifaat Assad as heir apparent, it was said, although in the absence of any fixed date various times, from June to November, have been mentioned.

Ali Haidar of the Special Forces is reported to have spoken out against Rifaat Assad two weeks ago, criticizing his business dealings and suggesting that the president's brother was under the thumb of Saudi Arabia and the United States.

Haidar's emergence as the focal point of the anti-Rifaat group is of recent vintage since as commander of an elite unit, he, like his present rival, tended to have poor relations with the less-pampered regular Army.

Little besides a common aversion to Rifaat Assad is thought to unite the opposition.

Even before the March 30 confrontation, circumstantial evidence surfaced suggesting that the 3rd Armored Division, entrusted with both security and traditional military missions, was abandoning its neutrality in the crisis.

On March 28, 25 tanks of the 3rd Division's 65th Brigade were brought back from Lebanon and deployed around divisional field headquarters just inside Syria, according to reliable sources. On March 30, tanks at the division's home base at Qutayfa, about 25 miles northeast of Damascus, left their garrison and deployed on the main north-south highway.

The only realistic potential adversary was Rifaat Assad's Defense Companies which, like the 3rd Division, is equipped with Soviet-built T72 tanks, reliable sources said.

Rifaat Assad's supporters insist that he has neutralized the Air Force and won over Gen. Fayyad of the 3rd Division. He was promised, these sources said, command of all the intelligence and security organizations that President Assad has kept dispersed.

SYRIA, From A1

In the latest showdown, on March 30, for seven hours troops of Rifaat Assad's heavily armed Defense Companies—the 14-year-old government's praetorian guard—sealed off many major and minor roads leading into the capital. In an unprecedented show of force, more than a dozen of Rifaat Assad's 300 tanks in the Damascus area patrolled city streets.

Inside Damascus, units of the Special Forces, the elite commandos led by Ali Haidar, who is Rifaat Assad's arch-rival and brother-in-law, went on alert, donning helmets and flak jackets and occupying roofs and key road junctions.

And for the first time, the 3rd Armored Division—commanded by yet another Assad brother-in-law and fellow Alawite named Shafiq Fayyad—deployed tanks well west and north of the city in defensive positions suggesting that Fayyad was warning Rifaat Assad off, according to reliable sources.

The armed confrontation ended as mysteriously and abruptly as it began. Trucks picked up the men they had dropped off earlier. That night many official cars were seen

outside the president's residence and later an official emphasized to a foreign visitor that President Assad had quickly restored order and chastised his associates for creating tension.

But such explanations have not reassured many Damascenes. The following day, many Damascus shops failed to open in a display of public wariness.

Tension remained high in Damascus. On Tuesday, mobile SAM ground-to-air missile launchers and ZSU 2324 radar-controlled antiaircraft guns, Soviet-supplied air defense systems against low-flying aircraft, were deployed around Rifaat Assad's Defense Companies garrison area near the Mezzeh air base on the southwest outskirts of Damascus.

Officials no longer seek to convince foreigners that the incidents are alerts designed to test the armed forces' readiness against Israeli forces, which have units stationed less than 20 miles west of the capital. Privately, these officials admit, "It is not over yet."

Faced with such unaccustomed uncertainty, Syrians cast their minds back to the days before Hafez Assad seized power in 1970. Then, for the better part of two decades, Syria was a textbook example of Third World instability known for nearly annual coup attempts.

During recent months much of the hard-won luster of the Assad rule—especially the carefully maintained facade of calm that has become its trademark—has been tarnished. The continuing squabbling among the Alawites, thought to number about 12 percent of the population, which is predominantly mainstream Sunni Moslems, has done more to diminish the perception of Assad's tight grip on power than have domestic foes such as the Sunni Moslem fundamentalist extremists or foreign adversaries in the Reagan administration, Israel or Arab arch-rival Iraq.

The prospect of Alawites fighting Alawites in the contending elite units and thus undermining the government comes at a time when President Assad might be basking in the glory of having forced abrogation of the U.S.-brokered Israel-Lebanon withdrawal treaty and the departure of U.S. Marines and other western troops from Beirut. Instead, the unresolved crisis at home has shaken the president's influence abroad.

With their greatest military and political investment in the Middle East tied up in Syria, the Soviets are clearly upset.

Although a decade ago Rifaat Assad was close enough to the Kremlin to be awarded a doctorate from Moscow University, he is now seen as pro-Saudi—and, by extension, pro-American—especially by his many business friends who openly predict major foreign policy changes once his succession is assured.

Gaidar Aliyev, the Soviet first deputy prime minister and Politburo member, signaled Moscow's decision to try to win over Rifaat Assad when he extended his visit three weeks ago to meet the president's brother at the latter's request. The wording of a Soviet communique left little doubt that the Russians considered Rifaat Assad to be the president's automatic successor. They pointedly congratulated him, but not the two other new vice presidents.

Soviet diplomats here argue that Syrian dependence on Soviet arms would temper Rifaat Assad's prowestern tendencies if he came to power.

But with as many as 6,000 Soviet advisers and technicians in Syria—some serving at battalion level—Soviet concern about the signs of a power struggle was apparently high enough to trigger an unprecedented meeting by President Assad with the general commanding the Soviet forces and Soviet Ambassador Vladimir Yushine on March 31.

On the surface, the struggle involves the number two spot. All the rivals swear formal allegiance to the president, to whom many of them are related.

But rumors continue to swirl through Damascus that President Assad is still seriously ill, despite reports by recent visitors that he appears to be in fine fettle and generally is obeying doctors' orders to limit his once-heavy schedule to three or four hours' work a day.

Indeed, those who champion the need for his 47-year-old brother Rifaat to lay unassailable claim now to the succession justify their haste by confiding that "the Hafez Assad era is over."

If the outward manifestations of the crisis are obvious to all, little else is.

One specialist listed all the apparently contrary strands of information and, throw-

See SYRIA, A27, Col. 1

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ירושלים, ז' בניסן התשמ"ד
9 באפריל 1984

ש מ ר

א ל : ר' ממ"ד

היועץ המשפטי

מנהל מצפ"א

אני מציע שנקיים בקרוב דיון ראשוני על ארה"ב לאור התמורות העוברות
על החברה האמריקאית והשפעות הגומלין של שינויים אלה על מדיניות החוץ
האמריקאית.

מצאו נא ר"ב הצעות ראשוניות של נושאים לדיון. מובן נתן להוסיף
(ולגרוע) מ/לנושאים.

כ"כ ר"ב שני מאמרים שיתכן ויהיו בעלי עניין. הראשון על האסיאנים
והשני עוד מאמר על ג'סי ג'קסון.

אני ממליץ שהדיון יהיה חופשי למרות שבין מטרותיו היא גם בדיקה של
האפשרויות העומדות לפנינו של ארגון מחדש של הערכותינו בארה"ב.

אני ממליץ שנקיים את הדיון הראשון לקראת סוף החודש כשיתכן ונצטרך
להמשיך הבדיונים לאחר מכן.
אודה גם באם השגרירות תחשוב על הנושאים ואולי תוכל להעביר לנו מחשבותיה
היא.

אני שולח העתק גם לר'/מחקר המוסד ולע' ר/אמ"ן למחקר שמא ימצאו עניין
לקחת חלק בדיון.

המועד המדויק לדיון יקבע בתאום עם כל הגורמים.

ב ב ר כ ה,
חנוך אורן

העתק: המנכ"ל
השגריר-הציר, וושינגטון

הצעה לדיון על יחסי ישראל - ארה"ב

1. התפתחויות פנים אמריקאיות

א. שינויים דמוגרפיים :-

- עליית כוחן הפוליטי של קבוצות אתניות

שחורים

הספאנים

אסיאנים

- פזור האוכלוסיה היהודית

- גדול בו זמני של הדור הרביעי למהגרים יהודים והדור הראשון של מהגרים.

ב. שינויים גיאוגרפיים :-

גדול המערב והדרום מערב גדול הדרום

2. התפתחויות של מדיניות החוץ האמריקאית :-

- גדול הזיקה לעבר אגן הים השקט

- שינויים אפשריים בנאטו

- הנטיה להגיע להסדר כלשהו במרוץ החימוש

- בעיות ה"מכה הראשונה"

- עומס החימוש הקונבנציונלי

3. אי רצונה (ואי יכולתה) של ארה"ב להפעלת כוח במישרין (דוגמא לבנון)

מה המסקנות הדיפלומטיות :-

- אי פעילות במזה"ת

- השארת האופציות בידי מדינות האזור (אי התערבות באירן-עירק)

- שבירת הקונצנזוס הלאומי האמריקאי למען ישראל (ג'סי ג'קסון)

4. התפתחויות אזוריות :-

- אי יכולת להגיע לפתרונות אזוריות

5. התפתחויות כלכליות /טכנולוגיות :-

- הצורך האמריקאי להגיע להסדרים כלכליים/טכנולוגיים עם מירב הארצות כולל ברה"מ

וסין.

- השפעת גומלין על מדיניות החוץ האמריקאית.

6. מעמדה של ישראל:-

- אי יכולתה של ישראל להגיע לקונצנסוס לאומי על פתרון / דרך מדינית שיכולה להתקבל על דעת ממשל אמריקאי כלשהו.
- אלטרנטיבית - צמיחת קונצנסוס היכול (בקושי) להתקבל על דעת הממשל כלשו בתנאים מסוימים



New York's Sandy Chang, left, ranks as one of the nation's top high-school scientists.

ASIAN-AMERICANS Are They Making The Grade?

Few groups are as determined to get ahead as those whose roots are in the Pacific and Far East. For a look at their struggle for success and recognition—

Asian-Americans, long regarded as a docile minority, are breaking out of their quiet corner and pushing hard to enter the nation's economic and political mainstream.

For years, ethnic Asians have been steadily marching into the ranks of the educational elite. A third of the adults hold college degrees—twice the rate for the general population—and young Asian-Americans are fast becoming the largest minority on a growing number of campuses.

Their elders, too, are forging creative careers in a variety of fields, notably science and technology. With a population that doubled in the last decade to nearly 4 million, Asian-Americans also are exerting great influence on the nation's food, fashion, art and architecture.

Politically, they are popping up around the country as public-office holders, candidates and leaders of voter-registration drives. Considered pivotal voting blocs in several states, they are being avidly courted by Republicans and Democrats for money and votes.

All of that has created a perception of success that many Asian-Americans contend is misleading. Large numbers of them live in poverty or scrape along by pooling family income. Still only a tiny 1.6 percent of the population, ethnic Asians say discrimination against them is rising. They cite racial slurs, job tension between native workers

and new immigrants and occasional acts of violence.

As a result, Asian-Americans are not only jumping into politics with great zeal, they are showing a new militancy in civic and business affairs. They want to be included when cities award contracts to minority-owned firms. They also seek more promotions in private industry, where they feel they lag behind whites who have less education and fewer skills.

"We've been like a frog in a well," says Kyo Jhin of the League of Korean Americans. "We've been passive. We've been quiet. We've been spectators too long."

Academic Marvels

Nowhere is the strong ambition of Asians more evident than in the classroom.

In math, they consistently score highest of any ethnic group, including whites, on Scholastic Aptitude Tests, which are taken each year by 1 million high-school students planning to go to college.

Although, like most minorities, Asians lag behind whites in SAT verbal skills, they clearly stand out in science. Last year, when the Westinghouse Science Talent Search named its top achievers from nearly 1,000 entrants, Asians swept 6 of the top 10 awards. This year, they accounted for 9 of the 40 semifinalists and 3 of the 10 winners.

It isn't unusual for even recent Asian arrivals to climb to the tops of their classes. One Vietnamese, Dung Nguyen, spoke no English when she arrived in 1975, but she graduated first in her high-school class in Pensacola, Fla., and entered Baylor University in Waco, Tex., as a premed major. A San Francisco-area girl, also Vietnamese, recently accomplished a similar feat.

What drives these students? Experts trace the push to succeed academically to culture, social background and, especially, family pressures.

Principal Milton Kopelman, who sees many Asian students at his elite Bronx, N.Y., High School of Science, says their parents "are demanding in a different way from the old-time immigrants who would tell their kids, 'You'd better do well or else.' The Asian parents seem less direct, but their wishes permeate everything. Their kids know they are expected to work hard, study and succeed."

Top results in math tests. Are Asians smarter than Americans? Harold Stevenson, psychology professor at the University of Michigan, has tested students in Japan, Taiwan and Minneapolis and has found no significant difference in vocabulary, general information and overall cognitive ability. But Japanese and Taiwanese students do much better in math, he reports. Stevenson and others point out that Japanese and Taiwanese students attend school longer than U.S. youngsters—240 days a year compared with 180—and spend more time on math. That obviously helps those who transfer to U.S. schools.

"When Asian refugee children are concentrating, nothing else goes on in their minds," adds psychologist Nathan

Caplan, also of the University of Michigan. "With U.S. students, there's a lot of subvocal speech. We grab an idea and force it along. We stumble over our own thoughts."

Some scholars attribute Asians' high performance to the Confucian ethic: Effort pays off. Books are sacred. Education is the route to getting ahead in life.

John Whitmore, an Asia expert at the University of Michigan's Institute for Social Research, contends: "If an American child isn't doing well in school, his parents think the teacher or school has failed or the student just doesn't have it. The Asian parents' view is that the student isn't trying hard enough. Put shoulder to wheel, and there will be a payoff."

Sometimes the parental pressure is not subtle. An India-born senior at New York City's Stuyvesant High School tells of recently calling her best friend. "Every 5 minutes, my mother came in and asked, 'Don't you have an English final tomorrow?' I did."

Sometimes the pressure brings great anguish. A 16-year-old Taiwanese boy at Bronx High confides: "My mother pushes me tremendously. I'm worried because my grades are in the low-to-mid 90s. If I'm not at the top at this school, how can I be on top in an Ivy League school? If I went to any other school, my mother would kill me."

Asians are, in fact, flocking to top colleges. They make up about 10 percent of Harvard's freshman class and 20 percent of all students at the Juilliard School. In California, where Asians are 5.5 percent of the population, they total 23.5 percent of all Berkeley undergraduates.

Not that college is a breeze for all Asians. "Their verbal skills are sometimes disastrous," says Tim Dong of the Asian American Studies Center at the University of California at



Architect I. M. Pei, known for his skyscrapers, also designed the National Gallery of Art's East Wing.



Soo Yung Lee is well regarded as a New York designer of women's clothes.

Los Angeles. Language problems often keep Asians from pursuing fields such as law, literature and political science. "Worse, many professors don't challenge the students to improve their English," says Jean Wu, associate director of Harvard's study-counseling service. "Instead, teachers and advisers all too often channel Asian kids into safe courses such as science and math where they don't have to communicate as much."

A recent conference of Eastern college officials concluded that teachers and counselors are not adequately coping with the needs of Asian students. One suggestion: Hire more Asians for faculty posts. On the West Coast, Berkeley has received similar pleas. A report last fall noted that while Asians made up nearly a quarter of the student body, they numbered fewer than 5 percent of the faculty.

Climbing Out of Poverty

If Asian adults push their children to succeed, they demand as much—or more—of themselves. Here, too, the hard work and long hours pay off. In 1980, median family income for ethnic Asians was \$22,713, compared with \$19,917 for the nation as a whole. Typically, Asian families put more members to work than whites do, and income figures mask wide differences between Asian groups. Many Vietnamese are still very poor, and many elderly Chinese live in decaying tenements with a bathtub in the kitchen and a toilet in the hall.

Yet success stories abound. Even among recent Indo-Chinese refugees, large numbers have climbed out of poverty and found jobs.

That means a life of scrimping, scratching and saving, at least in the early years. Says Le Xuan Khoa, who heads a refugee social center in Washington, D.C.: "To start with, we will take the jobs others don't want. People wonder how refugee families can buy new cars, televisions and stereos. The main reason is that large families live under the same roof, eat together, pool their income. That way, they can save lots of money. In a family of six, both parents and two kids may be working. Even with small incomes individually, they can do a lot together."

Once they save enough money, they often open their

A People With Many Origins

Ethnic background of 3.7 million Asians and Pacific islanders who lived in the U.S. at the time of the 1980 Census—

Chinese	812,178
Filipino	781,894
Japanese	716,331
Asian-Indian	387,223
Korean	357,393
Pacific islander	259,566
Vietnamese	245,025
Laotian	47,683
Thai	45,279
Cambodian	16,044
Pakistani	15,792
Indonesian	9,618
Hmong	5,204
Others	26,757

Not included: 380,500 refugees from Vietnam, Laos and Cambodia who came to the U.S. after the 1980 Census.



own shop or buy a franchise from a national chain. In Houston, many recent immigrants operate 7 Eleven Food Stores and Stop N Go Foods markets. A.J. Gallerano of National Convenience Stores, owner of Stop N Go, praises the Asians: "They have a tenacity and commitment to task that are just like those of earlier immigrant groups."

Some entrepreneurs have become fabulously successful. Starting out by peddling ice cream in Harlem, Japanese-born Rocky Aoki has become a multimillionaire through his Benihana of Tokyo restaurant chain. Others have excelled in electronics. An Wang, a Chinese immigrant, founded Wang Laboratories, a Massachusetts-based computer firm that has sales of more than 2 billion dollars a year. A 30-year-old Detroit-area man, Rick Inatome, started Inacomp Computer Centers in 1976 with \$35,000 borrowed on his father's life insurance. The retail chain now has 17 outlets in Michigan and eight in California.

But these business leaders are the exceptions. U.S. Asians generally have not scaled the corporate heights. Many are clustered in low-salaried ranks, the U.S. Civil Rights Commission reports. Numerous studies, it adds, show that bias keeps Asians from earning as much as whites with the same level of education.

What Bell is doing. One firm responding to strong pressure on that issue is AT&T Bell Laboratories, where Asians make up 9.6 percent of the 6,300-person technical staff. Asian staffers began complaining in the late 1970s that they had more degrees than whites but were not getting promoted as fast.

Company records show that between 1972 and 1976, whites took a median of nine years to reach supervisory jobs; Asians took 12 years. In 1982, two years after Bell set up workshops for Asian employees, the median was nine years for both whites and Asians. Still, Asian-Americans protest that only two of their number have been promoted to the company's 36 executive-director posts, the level below vice president. Currently, 52 percent of Bell's Asians have doctorates, compared with 29 percent of its whites.

Bernie Daleske, Bell Labs' director of affirmative action, says that "Asian-Americans tend to be more polite in group discussions than whites, and they're not viewed as being particularly aggressive. Sometimes their communication skills are not as sharp." Bell offers Asians special English-proficiency courses, outside tutors and special sessions with managers, Daleske adds.

Psychiatrist Lindbergh Sata, who conducts some of the sessions, says he tries to combat such ideas as "Asians are followers, not leaders, and that Asians, not the managers, are responsible for all communication failure."

Everywhere—an Asian Touch

Beyond the world of business, the Asian influence is becoming so pervasive that it often goes unnoticed. Asian models appear in newspaper and magazine ads. Americans think nothing of going to sushi bars or stir-frying the leafy chard bok choy at home or dining out at all sorts of new restaurants, including Thai, Indian, Pakistani, Vietnamese and Korean eateries.

TV viewers may watch Connie Chung on NBC's "Sunrise" show and other ethnic Asians on local newscasts. Music lovers may enjoy hearing Yo-Yo Ma play the cello and Seiji Ozawa conduct the Boston Symphony Orchestra.

Tourists in Washington, D.C., may not be aware of it, but three of the city's most popu-

lar attractions were designed by Asian-Americans: I.M. Pei's East Wing of the National Gallery of Art, Maya Ying Lin's Vietnam War Memorial and Gyo Obata's Air and Space Museum.

Works of the painter Arakawa hang in the Museum of Modern Art in New York and in Minneapolis's Walker Art Center. Watercolor paintings by Dong Kingman appear in museums throughout the country. The famed sculptor Isamu Noguchi designed Hart Plaza in downtown Detroit, and his works are on display at the National Gallery as well as the Museum of Modern Art. Detroit architect Minoru Yamasaki designed the World Trade Center in New York.

In literature, the books of Maxine Hong Kingston are required reading in many college English courses. In women's fashion, Cathy Hardwick, an ethnic Korean, has made millions of dollars selling moderate-priced, high-style sportswear. Another Korean-American, Soo Yung Lee, has gained respect internationally with her exotic silk designs. The roomy, shapeless Japanese look in women's clothes is all over U.S. department stores.

Religion also shows an Asian influence. Interest in traditional Eastern religions has been growing since the 1960s, as have controversial groups that appeal to the young, such as the Hare Krishnas and Korean Sun Myung Moon's Unification Church.

The Roman Catholic Church, with an acute shortage of priests in the U.S., is getting a boost from the new immigrant Vietnamese population. This year, four of the six seminarians to be ordained priests for the archdiocese of New Orleans are Vietnamese.

A Fatal Case of Mistaken Identity

Despite such gains, Asian leaders believe that their people still have a long way to go. What worries them most are ugly incidents of racial prejudice. Indeed, the current rise in Asian-American militancy dates from the 1982 baseball-bat slaying of a young ethnic Chinese named Vincent Chin after an argument in a Detroit nightspot. Chin's two killers allegedly thought he was Japanese and blamed him for U.S. unemployment. A circuit judge fined them \$3,780 each and released them on probation.

Angry over the light sentences, Asian groups across the country organized protest marches, letter-writing campaigns and personal-lobbying drives. William Bradford Reynolds, assistant U.S. attorney general for civil rights, told one delegation he had never seen so much mail on any single issue. Last November, a federal grand jury, prompt-

Every year, more than 70,000 Asians are sworn in as American citizens.





Vietnam refugees Hoc Tran, wife Kim have built a thriving business in Virginia.

ed by the Justice Department, indicted the two men on charges of conspiracy to deprive Chin of his civil rights.

"The Chin case is a landmark for Asian-Americans because we came together for the first time," explains Helen Zia of Detroit, president of American Citizens for Justice. "We have different languages and cultures, but we came together because we realized that what happened to Chin could have happened to any of us."

Adds Jane Hu, head of the new Asian Pacific American Voters Coalition: "We decided that it was time for us to unite to fight for our civil rights."

A measure of this new militancy is that many Asians bristle at being called "Oriental." They contend that the word is vague, often demeaning and has an outdated ring—much as "Negro" bothers modern-day blacks. They prefer the term "Asian-American."

Many Asians see the Chin murder as part of a pattern aggravated by Americans' dislike of Japan's restrictive trade policies. "There's an alarming wave of anti-Asian animosity sweeping the country," charges Dr. Allan Seid, a Palo Alto psychiatrist and president of a coalition called Asian Pacific American Advocates of California.

Acts of violence. At a recent human-rights hearing in Los Angeles, Seid reviewed several other incidents that have been linked to racial tension: The stabbing death of a 17-year-old Vietnamese student in Davis, Calif.; a knife assault on a Laotian refugee, who was mistaken for a Japanese, in Fort Dodge, Iowa; the shotgun wounding of a 10-year-old Cambodian in Houston, and sabotage of boats and a boycott of fish caught by Vietnamese fishermen at Moss Landing in Monterey County, Calif.

Discrimination also surfaces in less violent ways. Japanese-American sociologist Harry Kitano of the University of California at Los Angeles says that while driving the freeways, he is sometimes called "Jap" or "chink." Recently, as he rode behind a school

bus, "the kids made slant-eyed gestures from the back window."

Sometimes, remarks meant to be friendly serve only to remind Asians of their physical differences. Seid, a fourth-generation American of Chinese descent, says he is "still asked how I learned to speak English so well."

Michio Suzuki, associate U.S. commissioner on aging, tells of a recent visit to Thomas Jefferson's home at Monticello, Va.: "Here I was, infused with patriotism, when a woman pointed to some flowers nearby and said, 'We call those marigolds. What do you call them in your country?'"

Power at the Polls

Asian-Americans are now gaining recognition in the political arena. Political tacticians note that they could tilt election results in a number of districts in California, New York, Illinois, Texas and

New Jersey—states where they number more than 100,000.

One indication of their rising political star is that President Reagan invited about 150 Asian-Americans to the White House in late February for an informal pep talk. Earlier, the new Asian Pacific American Voters Coalition hosted a banquet in Arlington, Va. Among the 600 who showed up were representatives of the President, the Vice President, the Democratic presidential candidates and the Republican and Democratic national committees.

Barbara Hansberry, the DNC's coordinator of Asian affairs, says Democrats are organizing a grass-roots drive for Asians because "they've got a high level of education, financial resources and very good organizational ability."

Republicans are recruiting Asians in Northern California, says Linden Kettlewell of the Reagan-Bush campaign. "They tend to support the Republican philosophy," she says, "especially its belief in the free-enterprise system that rewards individual initiative and hard work."

Asians in turn are trying to get parties and candidates to address their concerns. The new voters coalition recently sent questionnaires to President Reagan and Democratic presidential candidates. Among the queries: Would they appoint Asians to key federal jobs? How do they feel about proposed immigration legislation? Would they support a plan to compensate Japanese-Americans who were interned during World War II?

"The major parties have a real opportunity among Asians," says Robert Wu, president of the Organization of Chinese Americans. "But they have to earn our support."

Wu and others claim Asians tipped close elections last fall in Northern Virginia and earlier in the 1981 New Jersey governor's battle, when Republican Thomas Kean beat Democrat James Florio by fewer than 2,000 votes.

As officeholders, Asian-Americans are making the greatest gains in Cali-



Lilly Chin's son Vincent, beaten to death in 1982, has become a civil-rights symbol.

fornia. In that state, Prof. Don Nakanishi of UCLA counts 9 Asians serving as mayors, 2 as federal judges, 2 in Congress, 33 as state judges, 16 on city councils and 20 on boards of education.

In Hawaii, with a 61 percent Asian and Pacific-islander population, that group controls both seats in the U.S. Senate, one in the House and nearly all major state and local posts, including the governorship.

Encouraged by such progress, Asians around the country are campaigning for more offices—from a Houston lawyer, Hannah Chow, seeking a county judgeship in Texas to a university physics professor, S. B. Woo, running for lieutenant governor of Delaware.

Elsewhere, Asian-Americans are using their political muscle to win economic gains. In Detroit this year, they lobbied with Hispanics to change a local law, passed just last year, that made only blacks eligible for city contracts allocated to minority businesses. The newly amended law lets Asians, Hispanics and American Indians take part.

Asians won a similar battle two years ago in Washington, D.C. Now, they are gearing up for another fight because some black business leaders are trying to persuade the city council to exclude many groups of Asians from D.C.'s minority-contract program.

Success: Myth vs. Reality

Talk to Asian-Americans about their successes in the U.S., and they are apt to reply: "Oh no, that's just a myth." They insist that census figures on population and income are misleading because many new immigrants refused to answer census queries in 1980. Thus, thousands of very poor people were not counted.

Asian scholars also argue that the "model minority" myth obscures such problems as crime, high suicide rates, mental disorders and disintegrating families among poor refugees and immigrants unable to cope with a strange, new society.

Some experts are even worried about public fascination with Asian whiz kids. "They may also be slide-rule nerds who can count anything but don't know how to survive in a social setting," scoffs one ethnic-Chinese academic.

Still, there's no denying that Asians, especially the long-established families and the newer immigrants with education and skills, have done well.

Despite the sting of discrimination here, many Asians say things would be worse for them in other countries. Adds Robert Wu of the Organization of Chinese Americans: "We feel that here opportunity is available to us that does not exist in Hong Kong or Korea or China."

Young Asians can be as successful as they want, insists Detroit's internationally known architect Minoru Yamasaki. He offers as living proof the experience of his son Taro, a *Detroit Free Press* photographer who in 1981 won a Pulitzer Prize for photographs of a Michigan prison.

Sociologist Harry Kitano, who has written extensively about Asians' plight as a "middleman minority" unable to reach the top, says nevertheless: "If you consider where we started from, there's been quite a lot of success."

Another bench mark of progress, Asians point out, is the changing view toward the U.S. internment of 120,000 Japanese-Americans during World War II. Asians are pleased that a national commission has recommended an apology,

The Delicate Act of Crossing Between Cultures

What does it mean to be an Asian-American? How does one preserve an old heritage and still adapt to a culture so jarringly different?

NBC newswoman Connie Chung says the term "Chinese-American" bothers her. "I think I am very American but also extraordinarily Chinese. I think Chinese. I hold Chinese values such as reverence for the family, dedication to the work ethic, propriety, patience, respect for education and an obligation to keep my nose to the grindstone."

Shinae Chun, Illinois Governor James Thompson's special assistant for Asian-American affairs, recalls coming to the U.S. in 1965 from Korea:

"I know what it's like to be uprooted, to live in another culture, to have language problems. Now, through my children, I know about living as a hyphenated-American: You are born here. You are a full-fledged American citizen, but you are seen as a foreigner, the object of discrimination, laughed at, teased."

While working on her doctoral dissertation, Jean Wu of Harvard University asked New England college students to describe their experiences as Asian-Americans. One wrote: "I used to believe it when all the teachers said that Asian kids do well in math and science, and that's why we all choose it. Now I don't think so. I think we choose it because it's so impersonal, safe. You don't have to make statements. You don't have to get involved. You don't have to take a stand. . . . To be successful in America, especially if you're Asian, you have to learn to be somebody not yourself. . . . It's all aggression and competition."

To John Wu, a deputy assistant secretary in the Department of Education, that problem can be overcome. "It's like playing baseball in other people's ballpark with their rules and their umpire. I tell my kids that to win, you'd better know the rules and beat them with their own rules and their own umpire. To do that, you've got to work harder and be better."



NBC's Connie Chung is one of the most visible Asian-American success stories.

and reparations to the internees and their families. California and Washington State and several localities, including Los Angeles and San Francisco, have already authorized payments to the internees who had worked for local or state governments.

Now, Japanese-American groups are lobbying members of Congress to approve federal payments. "Looking back on the whole era," says Suzuki, "you realize American society has come a long way."

So, too, have Asians in America. Remarks Elizabeth Ahn Toupin, an ethnic Korean who is an associate dean at Tufts University: "For a population that has come in late, it has done very well." □

By SUSANNA McBEE with GEORGE WHITE in Detroit, JOSEPH L. GALLIWAY in Los Angeles, SARAH PETERSON in Houston, PAT LYNCH in New York and MICHAEL BOSC in Chicago.

It is always dangerous to draw quick lessons of history from an election only a few days past. But the temptation is too great to resist as one reads the returns of head-counting in New York.

What rises above Walter F. Mondale's victory is the emergence of Jesse Jackson as a major historic figure. No man has grown more in the past two months in poise, in passionate eloquence and political smarts than Mr. Jackson. He has become a trail-blazer of the dimensions of Dr. Martin Luther King Jr. There is no doubt that henceforth there will always be a black candidate as an independent force in national Democratic politics, and American politics will never be the same.

That said, however, there is something else more important: the slow hardening of his campaign themes into a precise technical demand on his party — a demand as intriguing as, and in some ways more explosive than, the passion of his personality.

Mr. Jackson's minimal demand, his "litmus test," is now clear: The Democratic Party must put itself on record as favoring abolition of the runoff, second-round primaries that characterize politics in the South. Such a demand forecloses the possibility that in the polychrome big cities of the North like New York or Chicago a runoff might make sense of ethnic, free-for-all primaries. But in the South the effect would be immediately dramatic. If the Democratic National Convention adopted a "Jackson rule" — and there is no doubt that Mr. Jackson will use immense leverage for its inclusion in the platform — politics would change on

Theodore H. White has written on national politics for 25 years.

a grand scale, a historic scale.

Here is the scenario of the near future, as I read it, if the Democrats meet the Jackson litmus test for one-round primaries everywhere.

The Southern states now indulge in two primary-election rounds. First, there is a free-for-all in which two, three or more whites compete with an occasional black. Then comes a second round, or runoff, that usually eliminates the black, leaving Democratic voters to choose among the two leading whites. Under the Jackson rule, that would change. There would

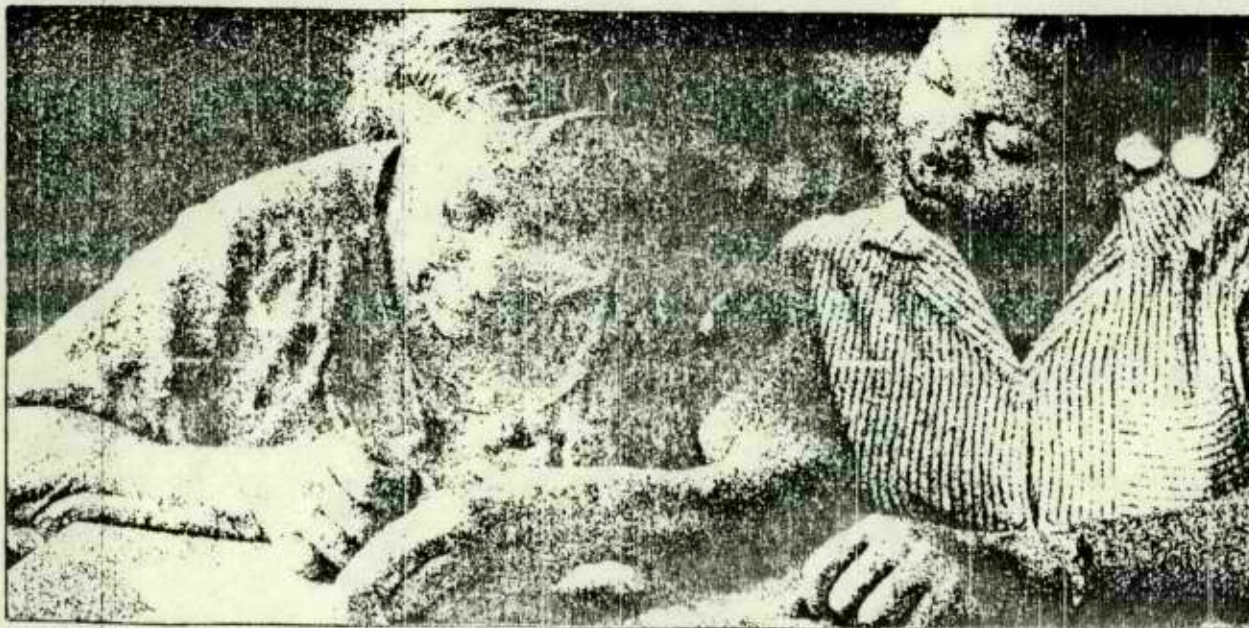
By Theodore H. White

be every possibility in many races that one black running against three whites might win the Congressional nomination by a simple but thin plurality. Harold Washington did it that way in last spring's mayoral push-and-shove in Chicago.

What then? How strong is the possibility that whites might organize on a white-must-vote-for-white basis as today blacks vote for Mr. Jackson on a black-must-vote-for-black basis? Most likely, Southern whites, Democratic by tradition but shaped by their

own social mores, would choose to vote white Republican rather than black Democratic. That opens large new perspectives.

In the past 15 years, the Republicans have put down true grassroots in only a handful of districts in Texas, central Florida, Virginia. Most Southern Republican candidates float to the top in Dixie elections buoyed up by national issues: In North Carolina, Jesse Helms wins by symbolic moralities like the right-to-life. Texas Republicans run on defense and energy matters. Southern Republicans have



no statewide grassroots organizations and no reservoir of hereditary loyalties.

Nominations in one-round, wide-open Southern primaries might send dozens of black Congressmen to Washington by thin pluralities. But it would also give enormous opportunities to Republicans to put down strong regional grassroots wherever whites fear blacks and seek alternatives.

The tradition of the Western world's voting goes back to the Roman Senate, where Senators ultimately had to vote "sic ut non" on any major decision: yes or no, up or down. This is the essential tradition of all Western democracies. In the South, this is worked out in the runoff primary, giving party voters a choice between two people, one of whom must win by a clear majority. It is the way the French chose National Assembly Deputies. It is the essence of the American Electoral College system whereby a state must vote for one candidate or another. There is no rational justification for this practice except common sense.

This tradition will be challenged at the convention. And if Mr. Jackson, with his tremendous leverage, his make-or-break control over the black vote, can compel the party to make this change, he will have hastened the crumbling of its ancient Southern base and altered the structure of American politics. Whether he is aware of the consequences of his proposal, or whether he welcomes them or ignores them, no one knows.

"Justice" and "politics" are plains of debate where ignorant armies clash by night. Both move and change in response to feeling rather than precise logic. Mr. Jackson feels, quite rightly in his own world, that his litmus test is the test of justice, but the blacks who follow him may find themselves faced with a classic demonstration of the law of unintended consequences: the polarization of race politics and the contradiction of the 20-year effort by the best people in both parties and all ethnic groups to avoid such polarization.

Nothing can help the Republicans more than Democratic adoption of a "Jackson rule." In measurable years, they may take the South away from the Democrats. This, of course, would bring full circle the transformation of the parties over the century and a quarter since the Civil War. The Republican Party was born to free the blacks from slavery; the Democrats held the South because of their defense of the "peculiar institution" that diseased it. As the parties shift postures, an immense irony unfolds. To alter one element of a solar system means that all other elements must then readjust. The "Jackson rule" is almost certain to enter the platform; the solar system of national politics will then change.

Conscience, politics and realities are all tangled in the upheaval about to come. That upheaval will be marked historically by what Jesse Jackson has achieved in the past two months, and in New York particularly.

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

זרליק

ט ו פ ס
דף... מתוך... דפים
סווג בשחובי... גלוי
דחיפות
תאריך וזי"ח... 9 1530 אפריל 84
מס' מברק... 134

מצפ"א

רצ"ב דבריו של סגן הנשיא בוש הוועידת איפא"ק היום.

קני-טל
איל

לה יהי שם של האדם אשר חפץ ואשר
אין זה אדם

THE VICE PRESIDENT
OFFICE OF THE PRESS SECRETARY

FOR RELEASE: 10:00 a.m. EST
Monday, April 9, 1984

131 29
CONTACT: Shirley Green
Alix Reed
202/456-6772

EXCERPTS FROM REMARKS BY
VICE PRESIDENT GEORGE BUSH
BEFORE AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS
COMMITTEE ANNUAL POLICY CONFERENCE
WASHINGTON, D.C.
MONDAY, APRIL 9, 1984

In February America lost a patriot -- your president, Mort Silberman. Mort Silberman once said:

"There is neither vision nor strength in isolationism. Rather our interests as a nation are served when America asserts its values in international affairs. And in this process U.S.-Israel relations are enhanced."

This wisdom is my theme for this morning.

A fundamental change has come over the conduct of American foreign policy in the last four years.

A new mood of assuredness today characterizes America's entire posture abroad and our friendship with the State of Israel.

How can we forget -- it would be wrong to forget the condition of American foreign policy four years ago:

-- In the U.N. votes were cast, then disavowed.

-- In the Middle East, we saw paralysis in the face of a crisis in Iran that led to the replacement of a friendly Shah with a militantly hostile Ayatollah, unbelievable paralysis during a hostage crisis just a few months later, and our economic policies at home only increased our reliance on oil from that volatile region.

-- In Europe, allies took great political risks to accept deployment of the neutron bomb only to see the system cancelled without consultation in the face of a massive Soviet propaganda campaign.

-- In relations with the Soviet Union, hard lines turned to soft lines and back to hard lines, it seemed sometimes, overnight.

Today things are different.

-more-

-- The Atlantic Alliance is the strongest it has been in decades. It has just weathered a new storm of Soviet propaganda and successfully begun deployment of new intermediate range nuclear forces. These forces will protect the West against the Soviet SS-20 threat and strengthen our position in arms negotiations, as well.

-- The industrial world's dependence on Middle East oil is substantially diminished.

-- The Soviet Union is coming to appreciate that we are serious and steady and that we understand our own interests and those of our allies and acknowledge those of the Soviets.

-- And no one today doubts that Israel and the United States stand together.

What's different?

Some say it's strength. We're stronger today -- economically, militarily -- than we have been in years.

Some say it's people. Ronald Reagan heads the government. He is a strong, principled leader.

But men and women in public life are in many ways merely the embodiment of values and traditions, and strength is merely their instrument. I believe that the new American assuredness flows fundamentally from a new commitment to America's traditions.

It's very simple: Ronald Reagan and I believe that the western democratic tradition is fundamentally right for all mankind. And we aren't sheepish about saying it. President Reagan did, in fact, proclaim it as a matter of American policy in his June 1982 address to the British Parliament.

Freedom, justice and democracy: promoting these, we believe, is in the fundamental interest of the United States. And if you believe that you must believe it an absolute moral imperative to help strengthen and protect the State of Israel.

So unflinching commitment to democratic values and traditions -- this is the source of the new mood of assuredness in American foreign policy.

And one place you can see this new assuredness is in U.S.-Israeli relations. In the U.N., gone are the days in which our delegation didn't know whether it should vote for or against resolutions condemning Israel. Our delegation knows that this President and this Administration regard as obscene the anti-Semitism that has become so common in U.N. debate.

We will not shrug such talk off as mere rhetoric. And our

-more-

131
41
9

ambassador, Jeane Kirkpatrick, will not let stand unchallenged equations of Zionism with racism.

And there's something else we won't let stand unchallenged. Ambassador Kirkpatrick has said it. The President has said it. I'm saying it to you: if Israel is ever voted out of the U.N., the United States will go out with it.

So there's new assuredness in our support for Israel at the U.N.

And there's new assuredness in other areas of our relationship, as well.

In the past year, the United States and Israel announced a new, formal relationship of strategic cooperation. Strategic cooperation means that the Israeli and the American governments now engage in regular, detailed discussions about the Soviet threat in the Middle East and how to cooperate to counter it. We recognize that it is imperative that our military services undertake cooperative planning, exercises, prepositioning of equipment and weapons research and development.

For the first time now, the U.S. and Israel have begun to consider these joint actions. For the first time the United States has acknowledged what Israel always has been -- our foremost strategic friend in the Middle East. And this, in turn, confirms America's longstanding commitment to ensure Israel's qualitative edge in armaments over any potential combination of adversaries.

This new mood of assuredness in U.S.-Israeli relations means more, however, than simply strengthening our military ties. It means, as well, an American commitment to bolster the Israeli economy. Israel is facing extremely difficult economic problems but knows that the United States cannot relieve it of the responsibility of confronting these problems. Still, there are ways we can help.

Let me give you some examples. After extensive talks, the United States has restructured its 1985 aid package to Israel. Military assistance that Israel once received on a loan basis will for now go by way of grants. For this coming year we have proposed that Israel receive economic aid totalling \$850 million and military grants totalling \$1.4 billion -- for a total aid package of \$2.25 billion.

These military grants will ensure that Israel maintains its qualitative edge on the battlefield, an edge that enhances, of course, the value to us of strategic cooperation. But they will also ensure that maintaining that edge doesn't bankrupt Israel's economy. Under this Administration, part of America's commitment to Israel is a guarantee that differences in financial strength between Israel and its adversaries do not translate into differences in military strength.

-more-

America is also committed to assisting in the development of Israeli economic self-sufficiency. The most important step we are exploring right now is the establishment of an Israeli-American free trade relationship. Of course, a free trade area is good for both America and Israel.

For Israel, a free trade zone would mean unimpeded access to the world's largest market. It would remove from Israeli exports the cap on duty-free access to the U.S. that the General System of Preferences legislation now imposes. It would help maintain and improve markets here for Israeli products.

For the United States, a free trade area would ensure that Americans will compete on an equal footing with Europeans in the Israeli market. The E.C. and Israel already have an agreement to reduce tariffs on industrial goods, while more than 50% of U.S. imports to Israel are subject to some form of duty.

So this is what America's new mood of assuredness has meant most directly to Israel: the confidence to acknowledge Israel as a strategic ally; the confidence to stand unflinchingly by Israel at the U.N.; the confidence to strengthen our military and financial assistance to Israel; the confidence to give unprecedented attention to strengthening the Israeli economy. More, perhaps, than any other country, Israel has benefitted directly from the new confidence, the new mood of assuredness that has come to American foreign policy in the last four years.

And let me pause here to say that we -- all of us -- should realize that this assuredness does not come free. We have had to spend increased money on our defense to redress ten years of neglect. You know it -- I know it: it is in Israel's interest to see America economically and militarily strong. And yet some, who loudly profess to be Israel's strongest friends, are leading the charge to weaken the defense budget in this country.

But for Israel, this new U.S. assuredness has meant something even broader. At a time of unusual turmoil in the region when Israel cannot afford vacillation by its most important friend, the new mood of American assuredness has meant a firm, decisive, unified American policy towards the entire Middle East.

In the Middle East today Islamic extremism is on the rise. One country, Iran, once on good terms with Israel and the U.S., has fallen to fanatics. And Iran is in a war with the announced objective of overthrowing the government of Iraq, which is the neighbor of Jordan, Kuwait, Saudi Arabia and Syria. Should Iran triumph, the resultant threat to the Gulf states and the entire region could be of a magnitude never known in the region. Like all fanaticism the variety being exported by Iran is a clear threat to all.

-more-

And that is not the only such danger. Syria is also bent on dominating the region. And in the shadows, sending weapons and supplies to both Iran and Syria and even to Iraq, is the Soviet Union.

The United States is acting in three areas to protect its interests in this time of Middle Eastern turmoil. And these are in Israel's interests, too.

First, of course, is that we have substantially reduced the entire region's power over the industrial world's economy. We brought down oil consumption in the U.S. and increased domestic supply. The way we did it was simple: we accelerated decontrol of oil prices, cut taxes on producers and stopped financing price increases with inflation. And you know the result. The world economy today -- vulnerable as it is -- is far less vulnerable to disruption of the Middle Eastern oil flow than it was four years ago. And that means that Israel's security is less vulnerable. The U.S. today depends on the Gulf states for only 3 percent of its requirements, although, of course, Japan and NATO are considerably more dependent.

Second, we are determined that Saudi Arabia and Jordan must not be left to the mercy of the radical states in the region. And the same is true for Bahrain, Oman and other Gulf states that have been friendly to the United States. A hostile, destabilized Gulf would indeed be against the best interests of the U.S.

Now let's be honest. AIPAC and the Administration have disagreed from time to time on whether we should go very far in helping the Saudis and the Jordanians. The President has made it clear he would not permit the sale of any equipment to these countries to threaten Israel's security. Nevertheless, these countries, which are directly threatened by the radical states, do need the wherewithal to defend themselves.

There's a third way we are protecting our interests and those of Israel in the region. It is through attempting to further a peace settlement between Israel and its neighbors.

The Administration remains committed to the President's September 1, 1982 peace initiative. That initiative fits squarely within the Camp David process. It conforms -- as any approach we endorse must -- to U.N. Resolutions 242 and 338.

We remain committed as well to a very simple proposition concerning negotiations of any kind. The PLO sponsors terrorism, and its charter still calls for the destruction of the "Zionist entity". So long as the PLO refuses to recognize Israel's right to exist and to accept Security Council Resolutions 242 and 338, the United States will neither recognize nor negotiate with the PLO.

-more-

Despite setbacks in Lebanon and King Hussein's recent decisions, we believe that the time will come when all sides will see a negotiated settlement in their best interest. When that moment does arrive, it is overwhelmingly in Israel's interest for the United States to act as the honest broker, just as it has in the past.

Now, let me say something else that I know we disagree on. Nevertheless it must be said. Few actions could more undermine our capacity to play that broker's role with the Arab states than for the U.S. precipitously to move its embassy from Tel Aviv to Jerusalem. Jerusalem is just too emotionally charged a symbol for Moslems, as well as Christians and Jews. The U.S. position is clear: While Jerusalem must remain undivided, its final status can only be resolved in negotiations, not through unilateral acts.

But let me now be clear on one other thing -- this Administration will strive to facilitate such negotiations, but it will never attempt to impose a settlement.

Finding a path to real peace for Israel and its neighbors has long been a central objective of American policy. It was this commitment to peace that prompted the United States, France, Britain and Italy to send peacekeeping troops to Beirut. I believe America did the right and courageous thing in Lebanon. I believe it took a President of unusual courage and assuredness to send the Marines in, to give peace a chance, and, ultimately, when circumstances changed, to pull most of them back. A political storm has erupted on this, but history will show that the President, in concert with three staunch allies, was not afraid to act. Talks did start. There are 11,000 fewer terrorists in Lebanon than before. The bottom line is: We gave peace a chance. The President has spoken to Tom Dine personally to express his gratitude for AIPAC's support.

Here in essence is what President Reagan's policy has meant for Israel as it looks across the region: An America willing to stand up in difficult ways for peace between Israel and its neighbors; an America whose domestic policies have worked to move Middle Eastern oil from its position of overwhelming dominance on the world economic stage; an America willing to help see that the vast resources of friendly Arab states don't fall into more militant hands; an America wanting to see more statesmen like Sadat, more negotiation, less bloodshed; an America, in short, whose policy of strategic cooperation with Israel is tied to a firm, unified strategy towards the entire region.

In this time of turmoil, nothing could more undermine Israel's security than for that new mood of assuredness to dissipate and for us to return to the indecision of just a few years past.

-more-

What could precipitate a return? Less confident leadership could, of course. But other things could, too.

For example, we have in the past year been experiencing the first low inflation recovery in twenty years, the strongest job growth in more than thirty years and the largest number of new business incorporations ever. We've put the genie back in the bottle. That's a big part of why, for the first time since the mid-sixties, the optimism Americans report about their future and the nation's future has sharply increased during the past three years. And that broad and growing confidence is indispensable for maintaining political support for a confident foreign policy.

The new mood of assuredness is, as I said at the beginning, the product of a new confidence in democratic values. But the capacity to translate that mood into policy is a product of the success of this Administration's entire program.

And wherever men and women look with hope to the traditions of western democracy -- the traditions of freedom and justice -- America's new mood of assuredness is a beacon of hope.

For Jews around the world, this is especially true.

In Central America, for example, the regime in Nicaragua has driven practically every Nicaraguan Jew out of the country. How come we've heard so little on this from those who are running for President on the other side? They spend so much time slamming our policies in Central America on human rights grounds -- yet on this, not a word.

In the Soviet Union, Jews have also been unmercifully harrassed. Only fifty synagogues remain in the entire country, and private services are outlawed. The access of Jews to university educations has been sharply curtailed. Jews like Kim Fridman, Feliks Kochubievskiy, Iosif Begun and Anatoly Shcharansky are languishing in prison on specious and unfounded charges.

And I can tell you now that the Soviet leadership understands that if it wants to signal us that it is truly interested in a thawing of relations, this is one place where they can send a signal. And they understand as well that whenever, wherever, on whatever topic they meet with us, the issue of Soviet Jewry is potentially on the table.

We have and will continue to advocate publicly and privately and without letting up the cause of divided families and human rights. We have and will continue to care about the plight of Jews in the Soviet Union.

That caring is a matter of conscience. Through it we hope to give hope to oppressed people everywhere.

-more-

9
9

Now, let me digress for a minute -- I hope it's appropriate -- and say a few words about something that has been bothering me more and more over the last couple of weeks.

I've been keeping quiet about the Democratic Party's Presidential campaign. Whom the Democrats pick is their business. But some matters transcend party and concern the basic traditions of our republic.

Anti-Semitism, wherever it appears, is a disgusting disease -- but particularly when it appears in our country, where its presence defiles our most sacred traditions and institutions.

Recently a prominent supporter of the Reverend Jesse Jackson -- a Black Muslim minister -- got a lot of press when he threatened a reporter. In itself this threat was a revolting injection of the specter of violence into the campaign. But several weeks before he had threatened all Jews.

Yesterday's Washington Post noted that it's a "disgrace" that Reverend Jackson "has refused to disavow unequivocally" this kind of extreme statement and that he "continues to distance himself from his responsibilities in this affair."

Well, I agree. But as shocking as I find Reverend Jackson's behavior, I also cannot understand why Walter Mondale and Gary Hart have not continued to speak out loudly and clearly against this.

I tell you here and now for the President and the entire Administration that we denounce the intrusion of anti-Semitism into the American political process and believe it has no place in our system.

Around the globe, many people -- unseen, unheard, and too often, unremembered -- depend on the new American confidence, the new mood of American assuredness.

They depend on it for their hope of freedom and justice.

Those who are most oppressed and at greatest risk depend on it most.

They know, as we know, that in freedom and justice is the affirmation of life. They know, as we know, that without freedom, without justice, and without democracy (which is the one sure guarantee of both freedom and justice) life, however noble, withers. They remember, as we remember, the Scriptural injunction:

"I have set before you life and death, blessing and cursing: therefore choose life."
(Deuteronomy, 30:19)

Thank you.

אל: נ"י, נר: 200, מ: המשרד
דח: ר, סג: ב, תא: 060484, זח: 1030
נד: מאמר

10/11/57

רגיל/בלמס

נתונות

שלבס 56/7

הבריכו-נא את המאמר במלואו שהתפרסם ב- זח מכתבם בנגדו
KAMM

לשכת בר-הון

תפ: ממנכל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2030

נכנס

סודי ביותר

דף 1 מתוך 3
עותק 10 מתוך 30

אל: המשרד, נר: 111, מ: 111
דח: ר, סג: מ, תא: 060484, זח: 1700
נד: שיחה עם טייטר

10/5/77

סודי ביותר/רגיל

אל: ממנכ"ל, בנצור.

משיחה עם טייטר.

חוק ירושלים

הכוונה ברגע במימשל לנסות לייקבורי את הנושא בוועדה
המשפטית של הסנט. עם זאת עדיין קיימת אפשרות שהמימשל יסכים
להחליטה לא מחייבת של כלל הקונגרס. אין טענות במימשל בנוגד
התנהגות השגרירות וממשלת ישראל בנדון והם מבינים כי ברגע
שהנושא הועלה כהצעת חוק אנו חייבים לתמוך בזאת.

איראן-עיראק

לדבריו ספק אם האיראנים יוכלו לפתח מתקפה רחבה באזור
מג'נון. אפשרויות מיקוש המיצרים קלושות מאחר והורס בה חוק
שהוא יטוץ במהירות המוקשים. האמריקאים העבירו לאיוור מסוקים
שולי מוקשים והבריטים העבירו מספר אניות שולות מוקשות. עם
זאת יקח להם 8 ימים עד שיוכלו להגיע למיצרי הורמז. עדיין
מתנהלים מגעים עם מדינות המפרץ לאפשר נוכחות אמריקאית שם.
ראמספלד היה תקיף ביותר והבהיר להם שדרושה הסכמה מפורשת ובאם
יירצו סיוע אמריקאי בעת התנגשות עם איראן יצטרכו לפנות ולבקש
זאת בצורה גלויה מארה"ב. בהקשר זה סיפר שמרפי מעוניין
לגבר במפרץ אך שולץ לא התלהב מכך ונסיעתו מרס אושרה אף כי
בנראה שתאושר בסוף. אין לו מטרה ספציפית והוא טען שבמסגרת
תפקידו הוא חייב לעשות סיבוב היברויות.

סודיה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

	מתוך 3	2 דף **
סודי ביותר	מתוך 30	עומק 10 **

** סיפר שאסאד סובל מבעיית כלי דם במוח בנוסף ליתר צרותיו. **
 ** הערכתו שלא יחזיק מעמד יותר משנה. לפני במספר ימים שוב היתה **
 ** מתיחות בדמשק בנסיון של ריפעת לחוק מעמדו. **
 ** ריפעת מחזיק ב-300 טנקי T-72 באזור דמשק וכרגע אין כח **
 ** שיובל לעמוד מולו. **
 ** עם זאת הוא מאד לא פופולארי גם בקרב העלאוים ואין כל סיכוי **
 ** שיובל לקבל לידי הירושה בצורה מסודרת. **
 ** ארה"ב אינה תולה תקוות באישיותו של ריפעת אלא מקווה שעם **
 ** הליכתו של אסאד עשוי להתפתח תהליך שיוביל בסופו של דבר ליתר **
 ** פתיחות כלפי המערב. ציין שהסובייטים מודאגים ממצב בריאותו של **
 ** אסאד דבר שכמובן מעודד את ארה"ב. **

לג - קמ"ע*

** סיפר שהעיראקים עדים לטיסה ישראלית מעל לירדן באותו מסלול **
 ** בו התקפנו את הכור. העיראקים התרשמו שהסעודים והירדנים הגיבו **
 ** באיטיות רבה למיסתנו דבר שכמובן מגדיל את הפאראנוזיה **
 ** העיראקית. **
 ** נוכחות סובייטית **

ג'ומא ייל סיפר שלא יצא דבר מביקור המשלחת הרוסית בלבנון. **
 נודע להם שאותה משלחת תבקר גם בעמאן. לא ידוע להם אם מתוכננת **
 עיסקה שפציפית עם ירדן. **

073844

מיישר דיבר עם אלבו על אפשרות פשרה בטאבה יחד עם החזרת
הטגריר והתרשם שאלבו אינו מעוניין בפתרון בעית טאבה מאחר
והדבר משמש להם קלף כדוגמת רמת הגולן בעיני הסורים.

177*

סיפר שדן קורציר משגרירות ארה"ב בתי"א ביקר בעממן שוחח
עם חסאן והתרשם מהרגשת התסכול בעממן. כ' אני מניח שאתם כבר
שוחחתם איתו.
גישוש לעיראק

**** סיפר שטאדריק עז'יז הסתקדן מאד לעניין המסד שהביע דאמספולד און ****

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 3
 עותק 10 מתוך 30
 סודי ביותר

להערכתו של מיישר לא סיפר לחדאם חוסיין על כך. סילברמן
 מרכז ברגע הטיפול בגיוס הכספים עבור צינור הנפט והם לא
 התייחסו עדיין מהסיכוי שהאמפ-אקספ-יממנו זאת. יתכן
 וראמספלד יחזור לעוד סיבוב באזור. להערכתו של מיישר מטרת
 הסיבוב ייכדי שיוכל לאמר בעת השמיעה על מינויו כמזכיר שהוא
 מכיר את כל מנהיגי האיוור'י. עם זאת הפליג בשיבתו של ראמספלד
 ותאר תקריות בינו לבין השגרירים הערביסטים המובהקים במדינות
 המפרץ.

מגעים עם אשייף

סיפר שפנו אליו ידידי ישראלי בעניין השמועות על מגעים
 נמשכים עם אשייף ולהדיים. עם זאת סיפר שלואיס העלה עם רוהמי
 נושא הנגיד הטוניסאי כדי להדגיש שאין ארהי'ב רואה בואת סטיה
 מהסכם 57 ולא חושבים שיש מקום להתנצל על כך.

הבחירות בארץ

מתכוננים לעשות מאמץ לדאוג שנושא הבחירות בארץ לא יפריע
 להידוק הקשרים החיוניים בינינו. בנאום בוש ביום שני בועידת
 איפא'יק סגן הנשיא מתכוון להתייחס במפורש ל'הסכם
 רייגן-שמיר'י, נ אלא אם הנוסח ישונה עד יום שני).

סיבל==

ת9: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רס,אמן,מצפא,קידר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2029

נכנס

מחוך 1

דף 1

סודי ביותר

מחוך 8

עוֹתֶק 6

10 (ה'ש')

מל: המשרד, נר: 110, מ: 110
 רח: ב, סג: מ, תא: 060484, וח: 1700

סודי ביותר-לנמען בלבד - בהול לבוקר'י
 מל: ח. בר-און - לנמען בלבד

שלך 194.

בהעדר השגריר והציר מסדתי זאת לאיגלברגר נ לא ידע על זאת.
 הדגשתי שבגלל רגישות המקור לא ניתן להשתמש במידע עם המצרים.
 הבטיח לברר.

ס'בל==

תפ: שהח, מונכ, ממנכר

אל: ווש, ני, נר: חוים 413, מ: המשרד
 רח: ד, סג: ס, תא: 060484, וח: 0100
 נד: יוניפיל

4/4
 (סג)

סודי/רחוף

רוון בלוס.

יוניפיל.

לואים נקט להפגש עם רה"מ טרם צאתו. לבקור בן 10 ימים
 בארה"ב. השיחה התקיימה אתמול 4/4 ונכחו בה גם הייר והח"מ.
 העלה נושא יוניפיל וספר שיש דעות שונות בממשל האמריקאי לגבי
 הקו שיש לנקוט בדיוני מועבי"מ על חידוש המנדט. הדעות
 מתחלקות בין הרחבת המנדט, או חידוש המנדט ללא שינוי או אף
 להמנע מחידוש המנדט ופירוק הכוח בכלל. אחד השקולים בעד
 חידוש המנדט הוא האפשרות להצבתו בין הקווים הסורים לקווים
 שלנו.

לכן ביקש השגריר לשמוע דעתנו כדי שתשקל בדיונים המתקיימים
 עתה בנושא זה.

ראש הממשלה הגיב שסתם המנדט כפי שהוא לא יהיה מועיל. יוניפיל
 איננו תורם דבר עתה ויש רק בעיות של תקריות ועימותים עם
 המיליציות ולעתים אף עם צהל.
 יש על כן לנסות ולהביא לשנוי המנדט גם אם לא תהיה הגדרה
 מיוחדת של המשימות הנוספות שיוטלו עליו.
 יש לנו ענין גם בהצבתו בקווים שביננו לבין הסורים כאשר יהיה
 הדבר בר-ביצוע.
 כן יש לבחון אפשרויות הצבתו בצפון בקווי העמות בין הלוחמים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

השונים ובהסכמתם.

בתשובה לשאלת לואיס השיב רה"מ שאין לנו התנגדות להצבת יוניפיל במחנות הפליטים. רה"מ הסביר שאין אנו רוצים את יוניפיל ליד גבולנו עם לבנון ואין הגיון בהצבתו שם. יוניפיל צריך לשמש כחיץ בין שני גורמים הנמצאים בעימות ולא יוכל על כן להפריד ביננו לבין גורמי הטרור השונים. באשר להאשמה שישראל רוצה לחלק את לבנון ועל כן הצבת יוניפיל מגינה על דרום לבנון בפני אפשרות זאת אמר רה"מ שההיפך הוא נכון ואין שום צורך להגן על ריבונות לבנון מפנינו.

לואיס שאל האם יוניפיל עלול להפריע לעבודתו של גנרל לחד, המפקד החדש של הכוחות שבדרום. רה"מ השיב בחיוב ומסר ללואיס שהממשל הלבנוני לא התנגד למינויו של לחד ולא נאמר לו שלא לקבל לידיו את התפקיד. בסכום, חזר רה"מ של מה שאמר בראשית השיחה, שישראל מתנגדת לחדוש מנדט יוניפיל במתכונתו הקיימת.

עד כאן.

בן אהרון

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, אליאב, ארבל, מצפא, קידר, לבנון, רובינשטיין, קשורלאום, לוברני, טינרבי, סופות, אירא, אירב

ס ר פ ס
דף.....מתוך.....דפים
סוג בטחוני.....סודי
דחיות.....
תאריך וז"ח.....5.4/1400
מס' מברק.....75

אזהרה

סגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ממנכ"ל, בנצור, משפט

פגישה עם מרפי

אלי רובינשטיין והח"מ נפגשו ביום 4 באפריל עם ריצ'ארד מרפי.
נכחו פנדלטון, גרינלי ושוורץ.

מצרים - ישראל

רובינשטיין העלה התדורות יחסי מצרים-ישראל, נושא אי החזרת השגריר והסכנה שהמצרים חוזרים ללינקגי בין השלום לנושאים אחרים. ביקש שארה"ב תדגיש בפני המצרים הצורך במילוי תנאי ההסכם.
מרפי הגיב שלשני הצדדים יש טענות על הפרות ויתכן ועדיף שארה"ב תתעלם מהטענות ההדדיות ותאפשר למצרים וישראל לגמור הדברים ביניהן דבר שהינו כמובן משרת הסכם השלום.
סיבל ציין ש"ניאוטרליות" של ארה"ב בנושאים בסיסיים להסכם השלום כגון השגריר ואפשרות סחר מבטלת של סיכוי שמצרים תקיים התחייבותיה.
מרפי הגיב שבנושא החזרת השגריר לא יהיו ניאוטרלים.

ירדן

רובינשטיין העלה הסכנה האקולוגית ממאגני החימצון של ירדן בעקבה. פנדלטון השיב שארה"ב ערה לזה ונציג AID אשר עומד לבקר בירדן בנושא יגיע גם לישראל.

עיראק

מרפי סיפר שקבלו מטר קריפטי מארנט לראמספלד שניתן אולי לדבר על נושאים משותפים עם עיראק. שאל אם ידועים לנו פרטים נוספים.
רובינשטיין העלה הסכנה האקולוגית מהנחת צינור נפט עיראקי דרך עקבה. וכי אם יונח הצינור יהיה צורך להגיע להסדרים ברורים מראש למניעת טכנת זיהומים.
מרפי סיפר שהעיראקים מעוניינים לקבל הבטחה מדינית, קרי הבטחה מארה"ב לכך שישראל לא תיפגע בצינור אם יונח. לגבי העניין הכספי גם אם אימפ-אקס לא יממן את זה יתכן וניתן לארגן קונסורציום של בנקים למימון מאחר ובסופו של דבר צינור הנפט יהיה עסק כדאי.

דף...2...בתוך...דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך וז"ח

מס' מברק 75

אל:

כריים

רובינשטיין הדגיש שאנו ממשיכים לראות במינוי דייקנס מיוני זמני.

אש"פ

רובינשטיין העלה את החומרה בה אנו רואים את המגעים עם אש"פ וצ"ח שהמגעים מזיקים מ-3 בחיבות:

1. הפרה של התחייבות ארה"ב מ-1975

2. פגיעה באמינות ארה"ב

3. קיום קשר עם ארגון השולל עקרונית את תהליך השלום.

פירט מהות אש"פ ואופיו השלילי לגבי סיכויי השלום.

מרפי ציין שארה"ב לא הפרה ולא תפר בעתיד את התחייבות 1975 אך יש להביא בחשבון שכל מדינות ערב פונות לעיתים לארה"ב בציינן שהן מעונינות להעביר לאש"פ את עמדת ארה"ב, בתקווה שעמדה זו השתנתה אף כי כמובן לא השתנתה. ארה"ב לא סירבה ולא חסרה להסביר עמדתה ל"שליחים" כאלו אף אם הדבר מועבר לאש"פ.

ירושלים

רובינשטיין החיידס להודעת השר שילנסקי וכי ישראל לא תוכל לנהל מו"מ על ירושלים. מדובר בנושא עקרוני שלגביו יש קונצנזוס לאומי והדבר יהיה כמו לנהל מו"מ על אמהות.

מרפי ציין שהנושא מנוצל בצורה פוליטית בתוך ארה"ב. הדבר מביש, מביך אותו ומזיק.

קמפ דייוויד

רובינשטיין ציין שבנקודות ההסבר ליוזמת ריגאן, ארה"ב הדגישה ש-
"HUSSEIN UNDERSTANDS THAT CAMP DAVID IS THE ONLY BASIS THAT
WE WILL ACCEPT FOR NEGOTIATIONS."

אך הדבר לא השתקף בדברי מרפי בדיונים בגבעה.

מרפי הגיב שיבדוק הנושא.

ביקור מרפי בארץ

מרפי ציין שעדיין מתכוון לבקר בישראל במסגרת הביקור שלו במפרץ עוד החודש.

סיבל

החומר שהוצג כאן הוא למעשה חומר שהוצג לידינו
הוא חומר שהוצג לידינו והוא חומר שהוצג לידינו

ט ו פ ס

דפ...1...מתוך...דפים

סודג בטחוני...סודג

דחיפות...?

תאריך וז"ח: 05/09/84

מס' מברק...87

אופד

אל: המשרד

אל: ממנכ"ל, ורד, מצפ"א

ירושלים.

להלן מתוך שיחות שקיים היום השגריר בנדון.

1. עם סנטור מוינייהן - השיחה היחה ע"פ בקשתנו. השגריר הסביר כי איננו מתערבים בענייני הפנימיים של ארה"ב, אך ירושלים היא בירתנו ומובן שהיינו רוצים לראות את השגרירויות הזרות בבירה. מדאיגה מאד הטחטנות הערבית ומסע התעמולה שמנהלות מדינות ערב נגד הרעיון ומדאיגה גם הגישה שהתבטאה במכתבו של שולץ הקוראת למעשה לפעולות טרור נגד ארה"ב. מוינייהן אמר כי שלוש סיבות גרמו לו להגיש את הצעת החוק עוד בספטמבר 1983 - 1. אשתו שהיא ארכאולוגית חובבת והתרשמה מחד מהשגינו בגילוי אתרים מוסלמים, נוצרים ויהודים, הוך שימורם המלא ומאידך מההחלטות נגדנו בנושא באונס'קו. 2. החלטת האו"ם ב-1980. 3. החלטת הבלע"ז בדלהי 1983 ולא ^{לא איתמא'ם} ממסלת ישראל הם ש"לחשו לו באוזן" שיעשה זאת. מוינייהן אמר כי אינו בטוח שיש לו די קולות כדי לנצח במאבק בסנט, אך לאור שיחתנו היום הוא לא יטוג וימשיך בפעולה להשגת רוב שיתמוך בהצעתו, גם אם הוא לא ישא אופי של חוק המחייב אישור הנשיא.

2. עם קונגרסמן לנטוס - לנטוס אמר שהוא מתכוון להמשיך במהלך החקיקה כדי לא לתת לממשל את ההרגשה שהנושא ירד מעל הפרק. לדבריו הממשל לוחץ על הרפובליקאים לא להעיד בוועדת החוץ ב-10/4. קמפ, למשל, התחנן בפניו שלא ילחץ עליו כי הוא רוצה להיות נואם מרכזי בוועידה הרפובליקאית באוגוסט והוא חושש שאם יעיד בנושא ירושלים יתנקס בו הממשל על כך. 3. עם סנטור סטיבנס - (סגן מנהיג הרוב). סטיבנס היה מוכן לפגישה ורצה לשוחח רק בנושא זה, למרות שהשגריר לא התכוון להפוך אותו לנושא המרכזי. הוא דיבר בלהט רב על כך שמניעיו של מוינייהן הם מפלגתיים לחלוטין. כל רצונו הוא להביך את הנשיא ובמיוחד בניו-יורק ולגרום לאובדן הקול היהודי עבור הנשיא. זו היא שנת בחירות ובשנה כזו כל נושא הופך להיות פוליטי טהור. לדבריו צריך להשאיר את ההצעה, בכל צורה שהיא, בוועדת החוץ. כשהערה שיתכן שהיא תובא בצורה אחרת, אמר שאז תהיה זו פגיעה בסמכויותיה של וועדת החוץ (מכאן שהטקטיקה של הממשל בסנט תהיה ל"קבור" הנושא בוועדה ולמנוע העברתו למליאה ע.ע). השגריר אמר שאנו מצטערים אם נוצר רושם שזה ענין מפלגתי. אנו לא יזמנו החקיקה, אבל מאחר והיא הועלתה, עלינו לומר את דעתנו העקרונית ואת אכזבתנו שמתוך כל המדינות שבהן ארה"ב מיוצגת, רק בישראל אין שגרירותה ממוקמת בבירה. אני הוספתי שהנימוקים שה"סטייט דפרטמנט" מעלה אינם מתייחסים כלל לשנת בחירות, כך שגם ב-1985 תהיה התנגדות להעברת השגרירות. סטיבנס סיים באומרו שהנשיא פסק נגד ומשום כך גם הוא מתנגד. טוב היה אילו משלחת בינמפלגת

שהם מנסים להראות מלפני מ33 ורד/איה' ריבנסטן רלוסד אה

ר מ ו א

סגירות ישראל - וושינגטון

אל:

ט ד פ ס
דף...2...מחוך...2...דפים
סוג בטחוני
דחיסות
תאריך וז"ח
מס' מברק

היתה פונה לנשיא בנדון לפני שהועלתה הצעת החוק, אבל עתה מאוחר.

318
ערן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10 די

אל: ווט, נר: 162, מ: המשרד
 דח: ד, סג: ס, תא: 050484, וח: 0100
 נד: רהמ' - לואיס

א.ה.כ.

סודי/דחוף

שיחת רהי"מ' לואיס - אתמול 4.4

בנושא יוניפיל ראה דיווח נפרד

לואיס ביקש להעיר הערותיו לשיחות שקיימו השגריר, הציר וסייבל
 עם
 גודמי מחמ"ד שונים בנושא של מגעי הממשל עם אש"פ'

לואיס הסביר שהיו פירושים שונים עי ממשלים שונים בארה"ב
 להתחייבות
 שניתנה לנו ב-1975 בנושא של מגעים עם אשפ"י

קיסינג'יר היה בדעה שלפי ההתחייבויות אין לקיים מו"מ' ואין
 להכיר
 בבאש"פ' עד שיקבל שני התנאים הידועים. אולם זו איננה מונעת
 קיום
 מגעים או שיחות נ (CONTACTS OR DISCUSSIONS) עם אש"פ'. ממשל

1110

TO: DIRECTOR, FBI
 FROM: SAC, NEW YORK
 SUBJECT: [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

פורד נהג על פי פירושו זה של קיסינג'ר. לעומת זאת, הנשיא
קרטר
התחייב כלפי רה"מ' בגין וחור על כך פומבית שלא לקיים מגע
כלשהו
עם אש"פ'. ממסל קרטר נהג לפי פירושו זה, אך לקראת סוף תקופת
כהונתו גברו רגשי התסכול במחמ"ד ממצב העניינים וכאשר נכנס
ממסל ריגן,
חזרו לפירוש הקודם של קיסינג'ר. גנרל הייג שוחח בנושא עם
קיסינג'ר
וקבל את פירושו להתחייבות. ברור, הוסיף לאויס, שישראל דבקה
בפירוש של
קרטר.

לואיס התייחס עוד לדברים שאמר סייבל למחמ"ד, לפיהם הפרה
ארה"ב
את התחייבותה כאשר תתמוכר המדינה סמסל מסר לרה"מ' תוניסיה
ב-4/82 ניר המציג עמדת הממשל בנושא של מו"מ' עם אש"פ'
לואיס טען שהצגת עמדת הממשל כלפי ממשלה ערבית איננה מהווה
מו"מ'
ולא היה בה משום הפרת ההתחייבות והממשל מתכוון להמשיך ולהציג
עמדתו
בשיחות עם ממשלות ערביות

בתגובה לדברים אלה אמר רה"מ' שהבעיה היא מהו הקו המבדיל בין
מו"מ'
לבין שיחות גישוש ומגעים. אנחנו מתנגדים גם למגעים עם גורם
או עם
ממשלה אחרת שיהפכו אותם למתווכים בין ארה"ב לבין אש"פ' כי גם
זה מהווה
מו"מ'

בן אהרן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ד/מרכז, דס, אמן, ממד, מצפא,
מינרבי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2700

151

דף 1 מתוך 1
עו"ת 6 מתוך 40 סודי ביותר

מל: ווש, במחון, נר: חו"ס 314, מ: המשרד
דח: מ, סג: מ, תא: 050484, וח: 0800

א(ה)ר

סודי ביותר/מיידי

נתניהו

דע: תאל דני יתום

לויין, למברק מאתמול

לואיס סיפר היום שהעתונאי שמסר לשגרירותם בדמשק על הימצאם של
לויין נוסני החטופים האחרים) במחנה ליד בעל בק היה FRANKLIN
LAMB. לאור העבר של האיש אין מובן כל במחון שהודרים הם
מדוייקים אך ברור שהאמריקאים לא יכולים להתעלם מההודעה שהוא
מסר. פנייתם אלינו גם נבעה מידעתם שבסביבת בעל בק נמצאת
המפקדה המשותפת לחותמה ולארגונו של חבש.

בר אונג

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפא, קידר, לבנון, ר/מרכו, מעד, רם, אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2659

י' צ'א

סודי

אל: וו'ט, נד: 130, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 050484, ו'ח: 0800

10 (ה'ה)
/

סודי/מיד

רורן

אשף שלך 37

1. מצפא ומשפט מכינים נייר שאני מקווה יהיה מוכן בעוד כמה ימים

2. כפי שהבוקתי לך אתמול אני גם ממליץ שתנצלו את הפגישה בין אלי למרפי שעד כמה שידוע לי תוכננה להיום עמי לעלות את הנושא

ברור לגמרי שלא נובל להסתפק בהסבדים שקיבלנו

בר און

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכי, דס, אמן, מצד, מצפא, וובינסטיין, משפט

FORMS 1017 ושיות בעיד

סל 36667

10.82

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2588

** יוצא

סודי

**
**
**
**

אלי: ווט, נר: 120, מ: המשרד
דח: ר, סג: ס, תא: 040484, וח: 2130

5/10/77
לנהל

רגיל/סודי

נר

סודי

1. לואיס מסר היום למנכ"ל ולח"מי שלפי הדיווחים שבידי ארה"ב שר מתח רב מאד בדמשק ב-31 למרץ כאשר כוחותיו של ריפעת עמדו טוב בעימות עם יחידות צבא סוריה. אסאד גילה באותו היום שליטה מוחלטת במצב. בסביבות השעה 2100 הוא כינס את כל המפקדים הצבאיים בארמון ובשעה 2300 חזר המצב לקדמותו והכוחות התפזרו.

לואיס הוסיף שלפי דווח שקבלו מהממונה בדמשק נראה אסאד טוב גם מהבחינה הפיזית. הממונה שלווא את מושל אורגון העיר שצבע פניו של אסאד היה טוב ושהוא נע בקלות. מכל מקום המסקנה האמריקאית היא שאסאד שולט במצב בדמשק ושמצבו הפיזי השתפר.

2. לפגישת אסאד עם ראש משלחת היועצים הסובייטים בסוריה ניתן בידוע פרסום רב ביותר וחריג. ההסבר של השגרירות האמריקאית בקשר לכך הוא שאסאד ניסה לאותת לפיקוד הסורי שהקשרים הבטחוניים בין סוריה לבין בריה"מ הם תקינים והדוקים.

בר-און

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, מצפא, ממד

4.110

מל: וו"ש, נר: 119, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 040484, יח: 2130

רג'ל/שמוך

1317

תודה על פעולתך המהירה והיעילה בענין הודעת דובר מחמד.
גד-100

תפ: שיהח, מונכל, ממנכל, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2648

יציא

שמוד

אל: לונדון, וושי, נד: חורס 311, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 040484, זח: 2130
נד: ירדן

10/15/76

שמוד/רגיכ

אבנר

דח: רורן

לואיס סיפר שכוס, אשר התלווה למלכה בביקורה בירדן מסר
לאמריקאים שלא התקיימו כל דיונים עם הירדנים על הספקת נשק
כששהו. נושא זה לא עלה בשיחות שהפמליה הבריטית הדשמית ניהלה
לגבי ישראל העיר לוס שהוא התרשם שחסיין אינו מצפה לניסים
ונפלאות מהבחירות בישראל.

בר-און. ==

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכי, דס, אמנ, ממד, סופות,
אירא, אירב, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2175

**

יוצא

10 די

**

**

**

כח
ל
ר

אל: 11, נר: 93, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 040484, וח: 0900

סוי/מיידי

100

יתכן ותוצאה לשקול שבהודמנות שיחתו של רובינשטיין עם מרפי
תעלו גם את ענין מכלול הבעיות מסביב לתשובתו של מרפי בענין
מגעי ארה"ב-אש"פ.
בר-און==

תפ: שהח, מנכר, ממנכר, מצפא

1000 07-04-64 017 024 025

017 024 025

017

1000 07-04-64 017 024 025
1000 07-04-64 017 024 025
1000 07-04-64 017 024 025
1000 07-04-64 017 024 025

1000 07-04-64 017 024 025

1.6 בסיכום איפוא, באשר להשפעה הנובעת מכך שזוהי שנת בחירות בארצות הברית מעוניין הממשל בנקיטת צעדים בולטים לטובת ישראל אך הוא מוגבל בנדון - כי אותה שעה אין הוא רוצה לעשות דבר שיחזק את הליכוד בארץ.

2. הריב על סמכויות בין הממשל לקונגרס:

2.1 המאבק בין הממשל לקונגרס באשר לסמכות בנהול מדיניות החוץ קיים

זה שנים רבות והוגבר בעיקר מאז 1973 - עת התקבל

ה- " War Power Act " - כשהקונגרס מנחה לנגוס ככל הניתן מסמכויות

הממשל. החלטת בית המשפט העליון שנחקלה לפני מספר חודשים יצרה

מצב חדש בו גבר כוחו של הנשיא (אם כי לא היתה עדיין הזדמנות לבדוק

המסמעות המדויקת של החלטת בית המשפט בנושא הויטו).

2.2 מצבה של ישראל בקונגרס כיום הוא מצב שיא - והדבר הוכח לא רק

בנושא החוק בענין ירושלים אלא בכל נושא הסיוע הכלכלי. זהו כמובן

גורם שהממשל חייב להתחשב בו - יותר מאשר בעבר - בגלל הרב המוחץ

שיש לישראל בקונגרס וכן בגלל היות השנה הזאת שנת בחירות.

2.3 יש להניח שאין הממשל מעוניין בעימות כלשהו עם הקונגרס בנושאי

ישראל - וההחלטה להסיר את הבקשה לאישור עיסוק הסטינגרים נובעת

מרצון הממשל להמנע מפרשת אייוואקס - חדשה.

3. הרצון לשמור על יחסים טובים עם מדינות ערב

1:3 גורם מרכזי הקובע כיום את יחסה של ארצות הברית לאיזור שלנו

היא מלחמת עירק-אירן והחשש של השתלטות אירנית על כל המפרץ

ופגיעה במדינות הערביות המתונות. במלחמה זו - נוטה הממשל לצד

של עירק אם כי אין הוא עושה זאת בצורה בולטת מדי.

3.2 בהשפעת הגורמים הערביסטים בממשל (תוך התקלות לעיתים בעמדות

אוהדות לישראל) לא ליתר הממשל על רצון להדברות עם אש"ף. עלינו

לזכור שהמו"מ עם אש"ף מסך תשעה חודשים 'התנהל' בידיעתם של

אותם הגורמים במחמ"ד שאנו רואים בהם ידידי ישראל. אין לנו גם

כל סיבה לחשוב שגם כיום אין מגעים כאלה (ההיסוסים של דובר מחמ"ד

ב- 2/4 להגדיר את הפיגוע בירושלים כמעשה טרור נובע גם הוא אולי

מכך שלא רצו לפגוע במגעים אלה).

לעניות דעתי לא ויתר הממשל בשום פנים ואופן על רצון להדברות עם

ערפאת. מעגין שבניגוד לפעמים קודמות על-אף הידח שנה זאת שבה

בחירות לא ראינו שום מסר של השתתפות בצער מהנשיא לרוה"מ.

3.3 לצורך שיפור היחסים עם מדינות ערב חוזר הממשל ומצמיר ללא הפסק

שתכנית ריגן חיה וקיימת. הממשל מקיים מגעים עם ראשי הערים מיו"ש

שבקרו כאן, וממשיך להיות פעיל גם כאן וגם בירושלים בקיום מגעים עם

הגורמים הפלסטינאים ה'מתונים'.

3.4 המזכיר מתבטא בצורה נמדצת וחד-משמעית נגד מעמדה של ירושלים

כבירת ישראל ונפגש עם נציגי המדינות המוסלמיות וחוזר בפניהם

על ההבטחה שארה"ב לא משנה עמדתה בנושא ירושלים, מקיימים חילופי

איגרות עם כל הנשיאים והנסיכים של המדינות המוסלמיות וכו'.

3.5 הממשל ברך גם בדוג הרם ביותר על פגישת ערפאת-מוברק - והגדיר זו

" very encouraging development "

4. הכסלונות והנסיונות לשפר

4.1 הכסלונות

4.1.1 יציאת ארה"ב מלבנון בלחץ הטרור הסורי. היציאה מלבנון גרמה

להגברת החששות בירדן שקשה לסמוך על ארה"ב - ומכאן - הצהרתו הקיצונית

של המלך חוסין נגד ארה"ב.

5.1.2 מצרים עצמה - הביעה תדעומת על היציאה מלבנון - עברה מתמיכה בהסכם של ה-17.5 - להשלמה עם ביטולו. יתכן והכשלון האמריקני מסביר את היוזמה המצרית בהגברת המגעים בין מצרים לבריה"מ.

4.1.3 באשר לישראל - אמינותה של ארה"ב נפגעה מכמה סיבות:

- (א) ביטול ההסכם מה-17/5 שארה"ב היתה שושבינה בהשגתו.
- (ב) המגעים בין ארה"ב לאש"ף משך חשעה חדשים על אף ההתחייבות הכתובה והפומבית שלא לקיים מגע עם אש"ף אלא אם אש"ף מכיר בזכותה של ישראל להתקיים ומקבל את ההחלטות 242 ו-338.
- (ג) מצרים מפרה באופן בולט את חוזה השלום עם ישראל ומנהלת תעמולה אנטישמית מעל דפי העתונות, ואף כי ארה"ב הנה ערבה לקיום ההסכם אין היא מפעילה לחץ על מצרים לשים קץ להפרות.
- (ד) על אף עמדתה השלילית של ירדן באשר למו"מ ממשיכה ארה"ב לדגול בהצעות ריגן מה-1.9.82 והצעות שנחשלו ללא כל התיעצות עם ישראל והסותרות את הסכם קמפ דיוד : יוזכר שלפני פרסום התכנית קיימה ארה"ב מגעים עם הצד הערבי והביאה את ההצעה בפניהם.

4.2 הנסיונות לשפר את מצב היחסים

- 4.2.1 באשר למצרים - ממשיך הממשל לטייע למצרים במסגרת הסיוע הכלכלי והצבאי שהוגדל. שיתוף הפעולה בין שתי המדינות חל גם באשר לתמיכת מצרים בתכנית ריגן. ועל אף העמדות האנטי אמריקניות שמצרים נוקטת בגופים בינלאומיים (ראה הצבעת מצרים בנושא גרנדה).
- 4.2.2 ארה"ב ממשיכה ביישום כח הפריסה הירדני (אמנם לא במתכונת

(המקורית)



MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ב' בניסן התשמ"ד

4 באפריל 1984

סודי ביותר

1002

אל : המנכ"ל

השגריר וושינגטון

ר' ממ"ד

יועץ מדיני לרה"מ

לואיס מסר היום מילואים לדווחו של רמספלד למנכ"ל על בקורו בסעודיה ושיחתו עם פאהד.

כשלושת רבעי מהשיחה, שהייתה ארוכה במיוחד, הקדיש פאהד לתאור הסטורי מפורט על יחסי סעודיה-תימן והערות על נאצר.

הוא טען שלדעתו נאצר היה מקור כל הרע באזור. האשים אותו בגרימת הסכסוך הישראלי-ערבי שלדבריו עמד להסתיים בין השנים 1948-50 (לואיס העיר שברור שפאהד אינו בקיא ביותר בתאריכים היסטוריים) אך נאצר טרף את כל הקלפים בעיקר ע"י יומרנותו והעובדה שהשתכר בנאומיו עצמו. בהקשר זה גם האשים את עראפאת בדמגוגיה ובהחרפת מצבים ע"י נאומים יומרניים וטענות שאין להן בסיס.

בנושא ישראל חזר פאהד על דברים שהשמיע גם קודם לכן דהיינו שסעודיה לא תלחם נגד ישראל ולא תצא למלחמה נגדה.

הוא חזר והדגיש שהוא אינו מתנגד ליהודים ושהוא בדיעה שישראל יכולה להתקיים באזור כמדינה נורמאלית שלה יחסים דיפלומטיים ומסחריים גם עם ארצות ערב אם וכאשר ישראל תוותר על מדיניות הכוח שלה.

לגבי ארה"ב טען פאהד שלא נכון לטעון שארה"ב הפסידה את עמדתה והשפעתה. 18 מתוך 21 מדינות ערב מעונינות בקשרים עם ארה"ב ובהשפעתה באזור אך על ארה"ב לנקוט במדיניות ללא משוא פנים.

פהד אמר שהוא מכיר ביחסיה המיוחדים עם ישראל ועיניו אינה צרה על כך אך מדיניותה של ארה"ב היא חד-צדדית. אין הוא תובע שארה"ב תנקוט במדיניות פרו-ערבית אלא רק במדיניות המכירה באינטרסים האמריקאים ונוהגת לפיהן.

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

סודי ביותר

המשנה למנהל הכללי

- 2 -

במהלך השיחה העיר פאהד שסעודיה לא ביקשה לרכוש אמל"ח מרפ"ג. (לואיס העיר שהערה זו אינה מפתיעה מאחר והסעודים מעולם לא "מבקשים" אלא מצפים להצעות של הצד השני נשהם מבהירים היטב את ציפיותיהם).
כן מסר לואיס שפאהד אמר שהוא יעץ לחוסיין למתן את התקפותיו הפומביות על ארה"ב ולנהל את יחסיו עם ארה"ב לא בפרהסיה.

ב ב ר כ ה ,

חנן בר-און

העתק: מנהל מצפ"א

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ב' בניסן התשמ"ד

4 באפריל 1984

סודי ביותר

דחוף

אל : השגריר וושינגטון

לואיס מסר היום את הפרטים הבאים על בקורו של אליאב בדמשק. הוא הדגיש שהחומר ממקור רגיש ביותר. כן הדגיש שהמקור משקף את ההתרשמות הסובייטית ולא את הסורית:-

1. הסובייטים אמרו מפורשות שהצוותים הסובייטים המאיישים את ה-SA-5 עומדים להעביר את התפעול בקרוב לסורים. הצוותים הסוריים השלימו את אימונם. רוב החיילים הסובייטים יעזבו אך לא כולם.
2. הסובייטים אישרו שאכן היו יועצים סובייטים מסופחים ליחידות סוריות בלבנון בזמן של"ג. כיום אין זה כך והיועצים נמצאים אך ורק על אדמת סוריה.
3. הסובייטים מסכימים עם ההערכה הסורית שסוריה אכן השיגה A Rough Parity עם ישראל. נכון שישראל עדיין חזקה יותר במיוחד בתפעול יחידות, ולו היתה פורצת מלחמה כוללת ישראל היתה מנצחת אך הסורים מסוגלים כבר כיום לגרום לאבידות כבדות לישראל ואף לנצח בקרבות בודדים.
ברה"מ מעריכה שמצב זה יר יע את ישראל (אך גם את הסורים) ממה שהם הגדירו כ-
Israeli Adventurism.
4. יחד עם זאת מסכימים הסובייטים עם הסורים שעבא סוריה זקוק לציוד מסוים נוסף. ומכאן שיתכן מאוד שטלאס יגיע בקרוב לבקור במוסקווה. (ההערכה האמריקאית היא שיתכן ומדובר בהספקה של מטוסים מתקדמים - לואיס לא ידע לפרט איזה סוגי מטוסים באים בחשבון).
5. הסובייטים טענו שהם למדו בזמן הבקור שבהסכם בין ג'ומייל לבין אסאד נקבע שאם ג'ומייל יודיע על בטול הסכם ה-17.5 הרי סוריה לא תלחץ על בצוע רפורמות חוקתיות. זהו ההסבר הסובייטי לתוצאות ועידת לוזן.

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

סודי ביותר

המשנה למנהל הכללי

- 2 -

6. הסובייטים בדרך כלל מרוצים מהמצב באזור שהתפתח לאחר נסיגת הכר"ל, בטול ההסכם וכו'. תחושתם היא שהם והסורים מסוגלים לעצור בל תהליך מדיני באזור שאינו לרוחם.

7. היו חילוקי דיעות בין הסובייטים לבין הסורים בשתי נקודות עיקריות, בטפול באש"פ בכלל ובערפאת בפרט ובנושא עירק-אירן. הסובייטים ניסו לשכנע את אסאד להגיע להתפשרות עם ערפאת ולפעול למען איחוד שורות אש"פ. אסאד סירב. בקשר לאירן-עירק ניסו הסובייטים לשדל את אסאד לפעול בטהרן למתון העמדה האירנית ולהענות לנסיונות תווך אך גם בנושא זה סרב אסאד לפעול לפי הבקשה הסובייטית. גישתו של אסאד בעניין סאדאם חוסיין הייתה ונשארה שלילית ביותר.

כאמור לוואיס חזר והדגיש רגישות המקור.

ב ב ר כ ה,

חנן בר-און

העתק: המנכ"ל

יועץ מדיני לרה"מ

ר' ממ"ד

מנהל מזא"ר

מזכיר צבאי לשהב"ט

ר' אמ"ן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1898

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

דף 1 מתוך 1
עוֹתֶק 6 מתוך 40 סודי ביותר

מסל: ווט, נד: 78, מ: המשרד
דח: מ, סג: מ, תא: 030484, זח: 1600
נד: שבויים אמריקאים

מיידי / סודי ביותר

נתניהו.

שבויים אמריקאיים בנקעה. שלך נר 21.
לידיעתך, כפי שנאמר לך המידע גם הועבר כאן ע"י פלאטון ובן
בצנורות האחרים.

בר-און.

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, קידר, לבנון, רמרכו, ממד, רם, אמן

UNIT 1
AD JUNE 1947

UNIT 2
AD JUNE 1947

UNIT 3
AD JUNE 1947

UNIT 4
AD JUNE 1947

UNIT 5
AD JUNE 1947

UNIT 6
AD JUNE 1947

UNIT 7
AD JUNE 1947

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ארכיון

ט ו ס ס
דף..... מסמך.....
שמו
סוג בטחוני
בהול
דחיפות.....
תאריך וז"ח 051200 אפריל 4
מס' מברק 25

חנן בר-און.

הפגוע בירושלים. תגובה מחמ"ד. בהמשך לשיחתך הטלפונית הבוקר:

1. בהעדר איגלברגר שוחחתי עם מרפי והטבתי תשומת לבו להודעה של דובר מחמ"ד שהטס להגדיר את הפיגוע של אתמול כפעולת טרור. התפלא מאד והבטיח לפעול.

2. הטבתי תשומת לב מרפי להודעה של קבוצה ערבית שהודיעה במסיבת עיתונאים אתמול שכתוצאה מפעולתה ימנע הקונגרס מלפעול בנושא השגרירות. הבהרתי למרפי שנוכח הסחטנות הערבית, פגישות השגרירים המוטלמים עם המזכיר, האגרות שנשלחו ע"י שליטי ערב, מצטיירת תמונה של סחטנות הולכת וגוברת של מדינות ערב שישראל לא תוכל להשאר אדישה לגביה. אין לישראל שום ענין להתערב בנושא חקיקה אמריקאי, אך היא תאלץ עכשיו להגיב בנושא נסיון הסחטנות הערבית.

רוזן

סיה ל מ/ל א צמח איתר יצר הסברה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי

1301

יציא

אל: נ"י, וושה, נד: חוזים 81, מ: המשרד
 דח: ר. סג: ס, תא: 010484, רח: 2000
 נד: שיפאר

אננה

סודי/רגיל

דו"ח. בלום - אישי.

אני שומע ממקס קמפמן שכמעט וודאי ששיפאר יתמנה כסגנה של
 קירקפטרק במקומו של ליכטנשטיין.
 המינוי נמצא כנראה בשלבי האחרונים.

לידיעתכם.

נד-און

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפא, אליאב, ארבל

כ"ו באדר ב' תשמ"ד
30 במרץ 1984

א. כ"ד

איש

אל : מר חנן בר-און, המשנה למנכ"ל

מאת : השגריר, וושינגטון

חנן היקר,

תודה על מכתבך מה-29/3.

בהמשך למברקך בנושא זה, ברצוני להביא לידיעתך את פרטי העניין, כי בארץ לא יכולה להתקבל תמונה מדויקת מה קורה כאן.

1. נושא העברת השגרירות הפך לעניין חשוב לא רק בעתונות אלא גם במפלגה הרפובליקנית. נפגשתי אתמול לארוחת צהרים עם ראש המפלגה וכפי שהברקתי ישנה אפשרות של פשרה מצד הממשל בנושא משרד של השגרירות בירושלים.

2. לא נראה לי רצוי שנסכים מיד ל- Sense of congress כי אין שום משמעות להחלטה מסוג זה ואין לה ערך מעשי. לצורך השגת "פשרה כזאת" לא נחוץ כל מאמץ כי זהו המינימום.

3. לעניות דעתי אין בשום פנים ואופן להבהל מהאיום של השימוש בוטו, כי הנשיא יודע היטב שאם הוא יטיל וטו, היהודים יצביעו עם הדמוקרטים.

4. השימוש בוטו נועד להפחיד את הקונגרס, אך השימוש באיום הזה מסוכן מאחר והדמוקרטים עשויים דוקא לעשות הכל כדי להביא לידי הטלת וטו שבסופו של דבר יעזור להם בבחירות.

5. משיחות שאנו מקיימים כאן ברור שהנושא הוא מאד מרכזי ומטריד את הרפובליקנים.

6. בשלב מסויים קבלנו ידיעה שאנשי איפ"ק שנפגשו בארץ עם אנשי מפלגת העבודה נאמר להם שהנושא של ירושלים הוא "הנושא מספר 1" בסולם העדיפויות של ישראל.

SECRET
100-100000



EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

TO: [illegible]
FROM: [illegible]
SUBJECT: [illegible]
[The following text is extremely faint and largely illegible, appearing to be a formal communication or report.]

7. האמריקנים מבינים שערב בחירות בישראל לא יסתכן אף אחד בהבעת נכונות לפשרות בנושא כה מרכזי כירושלים. מידת הגמישות היא איפוא מוגבלת ביותר.

8. יוזמי ההצעה היו מאוכזבים מכך ולדעתם לא הראנו מספיק נכונות לדחוף את הנושא ולפעול במרץ.

9. המדינות המוסלמיות הפעילו לחץ על שולץ ושגריר מצרים הפיץ את התזכיר המוכר לך. שקלנו אם להפיץ תזכיר נגדי והגענו למסקנה שמבחינה טקטית עדיף לנו להתרעם על התערבות ישירה של מדינות ערב בנושא שהוא בסמכותו הבלעדית של הקונגרס, ובפעולת ההסברה שלנו הדגשנו את נסיון הסחיטה הערבי שלדעתנו אין בשום אופן להכנע לו.

10. בפגישה שהיתה לי הבוקר עם סול לינוביץ פעלתי לפי הנחיותיך. קבלתי הודעה ממנו הבוקר שדנים באפשרות פתיחת משרד בירושלים.

11. שולץ מינה את דרווינסקי לטפל בנושא ירושלים מטעם מחמ"ד.

12. בסיכום:

12.1 - עם הממשל יש לנהל מו"מ מעמדת כח, דהיינו כאשר יהיו בידינו מספר הצטרפויות מירבי. כרגע הצטרפו ליוזמה 215 חברי קונגרס ו-37 סנטורים. אם נצליח להגיע ל-51 סנטורים נהיה במצב נוח מאד להמשך הטיפול.

12.2 - ההצעה לשנות את החוק ל- Sense of congress זהו דבר שבהישג יד גם כיום.

12.3 - גם אם נעשה את המאמצים הגדולים ביותר, לא נוכל למנוע מאלה שאינם ידידינו להאשים אותנו שאנחנו האחראים על כך בהבטת הנשיא בשנת בחירות.

12.4 - אין לנשיא שום רצון להגיע למצב של הטלת וטו, כי כמוהו כסתימת הגולל על כל סיכוי לתמיכה יהודית בבחירות

12.5 - לפעולה בענין ירושלים יש כבר תוצאה חיובית יוצאת מהכלל והיא ששני המועמדים הדמוקרטים התחייבו להעביר השגרירות לירושלים אם יבחרו.

12.6 - לעניות דעתי יש לנו הזדמנות שהיא אולי היסטורית (אל תחשוש, לא נתקפתי בפאתוס...) לחזק את מעמד ירושלים ע"י פתיחת משרד של השגרירות האמריקנית בבירה. לא הייתי רוצה בשום אופן להחמיץ הזדמנות שתוכל לחזור רק בעוד 4 שנים. זו הסיבה שבגללה אני נוהג בזהירות רבה.

אדאג לדווח לך על כל התפתחות.

בברכה, אלן דיטל
מאיר רוזן

SECRET
EXHIBIT

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

CLERK

EXHIBIT BOARD

WASHINGTON, D.C.

THE BOARD OF EXHIBITS

OF THE UNITED STATES

OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ירושלים, כ"ו באדר ב' התשמ"ד
30 במרץ 1984

ש מ ר

א ל : ר' המרכז

בשולי דיוח המרכז על תגובות מדינות ערב והאסלאם על אפשרות העברת
שגארה"ב לירושלים עולה בי שאלה, האם יתכן שאנו מקדישים תשומת הלב המרובה
ביותר דווקא לתגובות המצריות, הירדניות והסעודיות היות ואנו עוקבים
אחרי תגובות אלה באינטנסיביות גדולה יותר מאשר אחרי התגובות של מדינות אחרות?
והיתכן שזה במיוחד נכון לגבי מצרים היות ויש לנו שגרירות במקום?
האם יתכן שנוצר בגלל העובדה שיש לנו נציגות בקהיר העוקבת באינטנסיביות אחר
הנעשה במצרים עוות מסוים בהערכותינו?

אני יודע יפה שאין פתרון לסוגיית המעקב, אך יתכן שכדאי אולי לקחת גם
סוגיה זו בחשבון בבואכם להעריך את האינטנסיביות של תגובות של מדינות שונות.

ב ב ר כ ה,

חנן כר-און

העתק: המנכ"ל
מר צבי קידר
מנהל מצפ"א

(521)

Jerusalem, 30 March 1984

Dear Bob,

You might recall that I spoke to you the other day about Assistant Secretary Burt's answer to a question raised by Congressman Smith on the proposed arms sales by Germany to Saudi Arabia. When we spoke, I had only seen a summary; by now I have received the transcript of the question and Mr. Burt's answer which I append for your information.

As you know, the whole question of arms transfers by Germany to Saudi Arabia continues to be one of worry for us.

With best regards,

Sincerely,

Hanan Bar-On

Mr. Robert Flaten
Minister-Counselor
United States Embassy
in Israel.

25

2735 0875

סווג בטחוני גלוי

מיידי דח'פנות

מארגז וז"ת 1000 27 מרץ 84

560 3235 125

ממנכ"ל, מצפ"א

נשק גרמני לסעודיה

רצ"ב התעתיק המלא של חלופי הדברים בין לארי סמית לבין ריצ'רד ברט ממחמ"ד.

קני-טל

1127

1	1	2	1	3	1	3	3
2NN	30N/1	60C-100	60N	60NN	60N	60N	60N

420 ✓Mr. SMITH. Thank you, Mr. Chairman.

2/2
421 Mr. Burt, when Chancellor Kohl was here last week we had a
422 chance to meet with him. I raised the issue of the supposed
423 sales by West Germany of some military hardware to the
424 Middle East, and specifically Saudi Arabia. He indicated
425 that while they understood the relationship of sales of
426 military equipment in the Middle East that they were still
427 going to press forward and he indicated that while they
428 wouldn't sell the Leopard II, it looked like they might sell
429 the Leopard I or some other, and some other equipment.

430 Are we aware of this? Was that something that we did or
431 did not know about that they were going to in fact sell this
432 equipment to Saudi Arabia?

433 Mr. BURT. Well, they have informed us of their discussions
434 with the Saudi Arabian government as they have moved along.
435 They have not sought to consult us. They have recognized
436 this is a decision to be taken by the Federal Republic of
437 Germany, not a joint U.S.-German decision. And we have
438 recognized that fact.

439 And so, we have not tried to tell them what their policy
440 should be in this area. We have only pointed out that we
441 strongly support a strong and secure Israel and that we base
442 our own policies on making sure that Israel maintains a
443 qualitative advantage in terms of the overall regional
444 military balance.

445 ✓Mr. SMITH. His answer to my comments relating to--Let me go
446 back. Let me finish on that one.

447 So we don't have a position publicly with reference to if
448 in fact they should or should not sell those arms--

449 Mr. BURT. No, we don't.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ירושלים, כ"ו באדר ב' התשמ"ד
30 במרץ 1984

ד ח ו פ

א ל : המנכ"ל

מר זאב סופות

הנדון: הודעת העשר

אני מציע לשקול באם לא רצוי שהדובר בתשובה
לשאלות יגיב על הודעת העשר בערך לפי הקוים בטיוטה
הר"ב.

נראה לי שקשה להשאיר את הודעת העשר ללא כל תגובה.
באם הנ"ל נראה לכם, אני ממליץ שלאחר שהדובר יגיד
דברים אלה או דימים להם נסב גם תשומת לבם של שגרירויות
העשר לכך. מובן מבלי לתת לזה אופי של "מסע" או דבר
דומה לכך.

ב ב ר כ ה,

חנן בראון

DRAFT

The declaration, entitled Middle East, published by the Council of Ministers of the Ten, on the 27th March, is, unfortunately, not conducive to the furthering of the search for peace and stability in the area. Israel does not doubt, and even welcomes, the concern of the Council of Ministers for the furtherance of peace in our area. Nevertheless, we cannot but regret some of the elements listed by the Council in its communiqué.

It particularly notes that the Council does not mention either the Camp David process or expresses support for the Egyptian-Israeli Treaty of Peace which certainly constitutes the major element for stability in the Middle East. There can be little doubt that the Camp David process, being the only agreed path to peace, remains the major vehicle for constructive progress to the goals which Israel so strongly desires, namely the establishment of a lasting and just peace in our area which, in the final analysis, is the only guarantee for the security of all the peoples of our area.

Unfortunately, the Council of the Ten has found it necessary to prescribe that "the PLO must be associated with the negotiations". This dictum makes, in Israel's view, any progress towards peace impossible as the PLO is the very antithesis to the goals which the Ten so eloquently describe.

It is unfortunate that the Ten have chosen to lay down what they consider should be the eventual outcome of negotiations rather than call for the commencement of a free and unfettered negotiation process in which the parties would confront the problems facing them without pre-conditions.

The Ten seem to be laying down conditions for negotiations, if, should they be accepted, would make such negotiations superfluous. Israel is certain that upon sober reflection, the Ten would come to the conclusions that this is not what they had in mind.

We also cannot but note that the communiqué does not mention in any of its paragraphs that there is an absolute necessity that peace treaties must be concluded between Israel and its neighbours in order that peace can come about.

Whilst Israel does not doubt the intentions and motives of the Ten, it believes that the sentiments and strictures expressed in the communiqué do not constitute a contribution to the desired goal, and we can only hope that they will not prove a hindrance to the search for peace to which Israel is dedicated since its establishment.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ירושלים, כ"ו באדר ב' התשמ"ד
30 במרץ 1984

א ל : המנכ"ל

מר צ. קידר

לקראת השיחות עם משה ששון, אני ממליץ שגם
נקדיש כמה דקות בדיונים לדרך פעולתנו בענייני
מצרים בארה"ב.

ב ב ר כ ה,

חנן / בר-און

העתק: ר" המרכז
מנהל מצפ"א

מכאן

אנחנו

סדר סדר

דף...!...מתוך...2...דפים

סוג בטחוני...סודי

דחיפות...רגיל

תאריך וזיח...30.3/1800

מס' מברק...676

היום 30.3.84 הציר יחד עם הח"מ נפגשו עם מרפי. נכח אבינגטון.

נתניהו האם יש לכם מידע על השימוש של העיראקים בגז?

מרפי לא היינו מודיעים מה שהודענו לפני מספר שבועות אילולא היה לנו מידע על כך שהם משתמשים בגז חרדל. המצב לא ברור לגבי גז עצבים, וכנראה שאין להם Microtoxins. יש לנו חשש רציני שיש להם אפשרות ליצר גזי עצבים. עצרנו לא מזמן משלוח אמריקאי של כימיקלים שנועדו לכאורה לצרכי הדברה. מדובר היה במשלוח דחוף אשר העיראקים רצו להעביר במטען אוירי, וזה העלה חשדותינו.

סיבל האם פניתם לרפ"ג?

מרפי כן, התברר שהם לא ידעו על זה.

נתניהו יש כאן אסקלציה חמורה ביותר מבחינתנו. יש להביא בחשבון שזה אותו מסטר שניסה בעבר לבנות יכולת גרעינית.

מרפי זה אכן סוכס והנהג רואים כאן סימני יאוש עיראקיים. הם נוקטים באמצעים אשר לדעתם יביאו למעורבות בינ"ל. נסיונותיהם לתקוף אוניות היו אומללות ביותר ולחיתנם. הם תקפו אניה שיצאה דווקא מכווית.

נתניהו האם אתם רואים סימני התמוטטות עיראקיים?

מרפי לא, להערכתנו הם ישמרו על הקו.

נתניהו אם כך, אין למעשה מדובר במעשה יאוש, אלא בנסיון שודאיתוכנן זה זמן רב, לאסקלציה.

סיבל האם אתם מתכווננים לנקוט באמצעים כלשהם נגד עיראק?

מרפי יש פעילות באו"ם, וגם פנינו אליהם בדרישה להפסיק. גם ציינו שהודעתנו הפומבית נגדם בנושא, למעשה סייעה לאיראנים.

נתניהו האם הגרמנים הבטיחו לכם תשובה?

מרפי כן, ונשוב אליכם בנושא.

נתניהו ברור שהתנהגות זאת של העיראקים מצביעה על טיב המשטר. אנו שותפים לרצונכם ששום צד לא יגבר במלחמה זו, אך אני מקווה שהשימוש שעושה עיראק בנשק כימי יעצור את הנסייה הקיימת לתמוך בעיראק.

מרפי עיראק חוששת ממלחמת התשה. הם תלויים לחלוטין בתמיכה כספית ממדינות המפרץ. מדובר בסה"כ בתמיכה של 25 ביליון. תחילה היה ביליון לחודש, אולם התמיכה ירדה מאחר ומדינות המפרץ הגיעו למסקנה שעיראק לא נוקטת באמצעי צנע כלשהם.

סיבל האם בדעתכם לקרוא למדינות מערביות להפסיק לספק נשק לעיראק, כפי שעשיתם לגבי

ס.נ.ק. ס.נ.ק.

ד.פ.ז. מתוך ד.פ.ז. דפים

..... סווג בטחוני

..... דחופות

..... תאריך וז"ח

..... מס' מברק 676

אל:

איראן

מרפי לא, אין אנו מחוונים לעשות זאת.

נתניהו האם לאיראנים יכולת מלחמת גזים?

מרפי לא ידוע לנו על כך.

נתניהו האם יש חגובה ממדינות ערב על השימוש בגזים?

מרפי לא ידוע לנו וגם לא פנינו אליהם בנושא.

סיכול
ב/מלח

שליח יהיה סיכול ממשל הממשל למען רעיונות של יג
היסוד יהיה מלחמת ארצות רעיונות של יג
אז

Handwritten signature/initials at the top center.

שגרירות ישראל - וושינגטון

אלו ת מ ש ר ד

Handwritten note: 4714

ט ו ס 2
דף... מתוך... 2... דפים
סוג בטחוני... טודי
דחיסות... רגיל
תאריך וז"ח... 30.3/1730
מס' מברק... (67)

מצפ"א

היום 30.3.84 הציר יחד עם הח"ם נפגשו עם מרפי. נכח אבינגטון.

מרפי אני נפגש בהמשך לפגישת השגריר עם איגלברגר. איגלברגר בחו"ל ולא תספיק למסור חשבתנו.

עברנו על מהלך השיחות 81-82 עם מרוז אשר היה במגע עם אש"ף. לדעתנו שיחותנו היו *Fully Consistent with the 1975 assurance* היה זה עראפת שיזם את המגע עם מרוז ולא ארה"ב.

ב-1981 עראפת באמצעות המתווך מרוז מסר הודעה והצעה להקמת מגעים ישירים בין ארה"ב ואש"ף. נראה היה כאילו מדובר בהצעה רצינית.

בדקנו ההצעה ביסודיות ומסרנו למרוז שמסר לעראפת שאין בשום פנים לראות חגובתינו לתצעה שחוצגה ע"י אש"ף כ- *formal exchanges* ביננו לבין אש"ף. ארה"ב חזרה על תמצית עמדתה הציבורית לפיה אש"ף חייב לקבל בצורה *explicit* את התנאים שקבענו.

הבנו מהמתווך שעראפת מנסה באופן חדק לקשור אתנו קשרים ומוכן להיות גמיש בנקודות מפתח. עם זאת לעראפת בעיות לגבי קבלת 242 והוא מעוניין *to protect his position* בנושא הגדרה עצמית לפלסטינאים. הפגישה האחרונה נערכה ע"י המתווך עם נציגי אש"ף באוקטובר '82. המזכיר שולץ ידע על כך לאחר המקרה.

נתניהו פגישות אלו לדעתנו נוגדות את ההסכם של '75 כי מדובר למעשה במו"מ גם אם היה זה עקיף.

מרפי הייג נתן אישור רק *to explore* נתניהו אין הבדל בין השניים.

אש"ף הינו ארגון פסול מטבעו, משום שהוא קורא להשמדתה של ישראל. בתאם למוסכם ב-75 אין לנהל עמו כל משא ומתן.

מרפי אנו חולקים בנקודה זו.

נתניהו האם תנהלו גם בעתיד מגעים כאלו?

מרפי אני לא רוצה לעסוק בשאלות היפותטיות, אך בכל מקרה ניצמד להוראות הסכם '75.

סיבל ציטט מכתבתה של פלורה לואיס מיום 23.2 שבו מוזכר נייר אמריקאי. שאל אם הידיעה נכונה.

ס ו פ ס
דף...2...מחור...2...דפים
סוג בטיחות
דחיפות
תאריך וז"ח
מס' מברק...
.....

אל:

מרפי לא מכיר את הידיעה, אך אני מוכן לבדוק.
סיבל איך אתם מגדירים את ההבדל בין מו"מ ובין המגעים שניהלתם?
מרפי עמדתנו הינה כפי שציינתי זאת סיסקו בחטובה לשאלת זבלוקי ב-75 שאין אנו מנועים מלדבר איתם.
נתניהו מאחר ועמדתכם ידועה אין לכאורה כל מקום למגעי גישוש כאלו, אלא אם מדובר במו"מ.
מרפי רצינו לראות אם אש"ף מסוגל להגיד דבר מה בשיחות פרטיות ושאנו מוכן להודיע בפומבי. כאמור הם יזמו את המגעים.
נתניהו לדעתנו אין זה משנה מי התחיל.
מרפי הסכם 75 לא שולל מאתנו את האפשרות לשוחח, אין מדובר במו"מ.
נתניהו אם כך, מה התכלית בשיחות כאלו?
מרפי לשכנע אותם לקבל תנאינו. כידוע, לנו אין תמונה ברורה מה קורה בחוץ הארגון, והנעשה שם מעורפל.
נתניהו מטרתם כלל אינה מעורפלת, הם דוגלים בהשמדת ישראל. זוהי עובדת יסוד שנוכחה לגבי כל הפלגים בחוץ אש"ף וגם כאן אין שום "עירפול". אין צורך בשום מגעים עם אש"ף ששום שהוא מכיר היטב את התנאים שלכם. לוא היה מחליט לקבלם, היה מצהיר על כך בפומבי. כל הכרה שאינה פומבית אין בה שום ערך. אילו אש"ף היה מוסיף תנאים לאלו שאתם הצגתם, האם הייתם ממשיכים בשיחות אתם?
מרפי היינו חייבים להגיע למצב שבסופו של דבר אש"ף יקבל תנאינו.
נתניהו אם אש"ף היה מעמיד תנאים משלו לפני שיסכים לתנאים שלכם, האם לפי דעתך אתם רשאים לתכנס לשיחות על תנאים אלו?
מרפי אני חוזר על כך כי לא נכנס אתם למו"מ.
סיבל האם כיום יש מגעים אתם?
מרפי אין כיום מגעים כאלה.
נתניהו מהותו של אש"ף היא שלילת זכות קיומנו, ומכאן התנגדותנו העקרונית למגעים אתם. כידוע אנו משוחחים עם ערבים פלשתינאים אך אש"ף הינו ארגון פסול לחלוטין.

סיבל

לילה והוא סתם ללא עניין
לילה והוא סתם ללא עניין
לילה והוא סתם ללא עניין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9339

נס

דף 1 מתוך 1
עו"ת 9 מתוך 28
סודי ביותר

אל: המשרד, נר: 669, מ: 1105
וח: ד, סג: מ, תא: 300384, וח: 1700

א.נ.ר.

סודי ביותר / רגיל

אל: - ממנכ"ל, מצפ"א.

דע: - בן -אהרון, יתום משהביט - (נר 512 עבור בטחון)
לאחר הפיגוע במדינס דרש הנשיא מראשי המטות פעולת תגמול
אורית נגד הכוחות הסוריים בבקעה. ראשי המטות סרבו ובסופו של
דבר י'הרגו' את הענין באמצעות השהייה.

המקור לני"ל אישיות בכירה ומהימנה בממשל. הידיעה מאשרת
שמועות שונות בכוון זה שכבר הגיעו אלינו.

נתניהו.

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9338

נבנס

דף 1 מתוך 1
עו"ק 9 מתוך 34
סודי ביותר

מל: המשרד, נר: 655, מ: 111
מח: ר, סג: מ, תא: 300384, רח: 1500
נד: לינוביץ

כ(ס)
2

סודי ביותר / רגיל

מל: - מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפ"א.
משיחה עם לינוביץ -

1. שולץ עימו נפגש ביום שישי ביקש לקבל חוות דעתו בקשר
לשיגור שליח מיוחד חדש למזרח התיכון. בשלב מסוים שקל הוא
עצמו לצאת לאזור אך בגלל הקדמת הבחירות ויתר על הרעיון.
2. המתקפה נגדו נמשכת. הוא אישית - לאחר הנסיון שהיה לו עם
מצרים, ירדן וסעודיה, רואה עד כמה ישראל צודקת.

3. היחסים האישיים בין שולץ למובראק גרועים ביותר כי אחר
החבטאות מובראק בעת ביקורו כאן התנהל ביניהם דו-שיח קשה.
בנושא החזרת השגריר טען מובראק באוני שולץ שהוא אף פעם לא
הבטיח להחזיר את השגריר בתאריך מסוים.

רוון

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכ, ממנכ, ר/מרכו, רס, אמנ, רובינשטיין,
קידר, מצרים, מצפא, מינרבי

משרד החוץ-מחלקת הקשר
שומר

592

יציא

אל: נ"י, נר: 1047, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 300384, רח: 0800

א.י.ר.
ש

שומר/רגיל

בלום

אירן-עירק, שימוש בנשק כימי. שלח 670 סעיף 2.
הנימוק שהעיראקי השתמש בפני נשיא מועבייט הוא נראה פרי תדריך
מבגרד. ג'ו סמנפורד הממונה על ענייני מזהית במטהיח הקנדי סיפר
ל' שטגריר עירק באוטובה השתמש בדיוק באותה הלשון ולפי סמנפורד
שמע גם מהבריטים ששג' עירק בלונדון השתמש בזה.

מסקנתו של סמנפורד הייתה שהעירקים למרות הכחשתם מנסים להצדיק
את השימוש בנשק הכימי בשיחותיהם הדיפלומטיות.

בר-און==

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, אליאב, ארבל, קידר, מותים, מצפא, סופות,
ד/מרכו, ממד, רוננישטיין, יגור, הסברה, מינרבי, מצרים, אירא,
איר

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

כו' באדר ב' התשמ"ד

30 במרץ 1984

סודי ביותר

אישי

אל : השגריר וושינגטון

מאיר יקר,

בימים האחרונים שוחחתי מספר פעמים עם לואיס על ה"גשוש" שלו האם נהיה
מוכנים לאפשר שמוש במשדרים של משרד התקשורת לשדורים של Radio Liberty
למרכז אסיה הסובייטית.

בקשתי אמש מלואיס לפעול ע"מ שהבקשה הפורמלית כלל לא תועלה וזה מתוך
שקולים מובנים של יהדות ברה"מ וכל אשר יוצא מזה.

לואיס הסכים לפעול כך תוך הבנה מלאה למניעינו.

לידיעתך.

ב ב ר כ ה,

חנו בר-און

העתק: מנכ"ל

יועץ מדיני לרה"מ

מנהל מצפ"א

מנהל אירופה ג'

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

כ"ו באדר ב' התשמ"ד

30 במרץ 1984

המשנה למנהל הכללי

סודי

אישי

אורח

אל : מנכ"ל משהב"ט

ראה נא את הדורח הר"ב מושינגטון.
אינני משוכנע שקביעתו של קני-טל (המסומנת) היא עדיין תופסת באותה
המידה כפי שהיא תפסה בעבר. מכל מקום נדמה לי שהיה טוב שאורי שמחוני
יחליף כמה מילים עם ביבי ע"מ שאנשינו לא יצאו ב"מתקפה" על ווסיי וראשי
המטות האחרים.

אני במקצת חושש "ללהיטות".

ב ב ר כ ה ,

חקר בר-אור

מצפ"א

16.3-ה 2073 טכנול

- " US strategic interests in the ME and South West Asia center on oil resources...
... Continued Free World access to the region and these oil resources is a vital concern of the United States. Regional stability and the limitation of Soviet influence are also important US security objectives for the area..."

להערכת, ההתבטאות הנ"ל מהווה המחשה ברורה לסולט עדיפיות הרצוי למטות המסולבים.

קב"י-ל

67

und auch sehr viele andere

7 7 2 5 0 8 1 8

097...3...2...77

.....110 1000000

.....0000000

.....0000000

.....0000000

.....0000000

מגירות ישראל - וועינגטון

אל

GENERAL VESSEY ON U.S.-ISRAEL STRATEGIC COOPERATION

Gen. Vessey has spoken to major Jewish organizations twice: once to the Jewish War Veterans in Atlanta, Georgia, August 1983 (the Pentagon will forward us this speech), and just recently to 25 members of the American section of the World Jewish Congress. The WJC meeting took place at the Pentagon on March 8, 1984.

I spoke with Sharon Cohen from the New York WJC office who attended the meeting. She wasn't sure whether the meeting was meant to be off-the-record, but did say that the bulk it was reported a March 12 JTA report. This article, entitled "U.S. Military Chief says Israel is Strategic Asset," is on its way.

This was the first time the WJC has met with Vessey, although they have been to the Pentagon a number of times. Cohen said the 1 hour meeting which covered security aspects for the Middle East and Latin America, the East-West issue, and the strategic arms question was "very friendly" and that Vessey was "great!"

On Strategic Cooperation (as reported in JTA)

* "Strategic cooperation between the armed forces of the United States and Israel has marched along steadily" despite footdragging by "politicians."

* There has been "no reluctance in the armed forces to help Israel."

* Vessey stressed that U.S.-Israel cooperation should serve the common interests of both countries. "We don't want to endanger Israel's security by asking them to do something for us in the larger strategic picture that doesn't make sense for them."

On Stingers to Jordan (in response to Bernice Tannenbaum's question)

* "Jordan is frightened to death of Israel." Vessey also said the U.S. would make sure there were "safeguards."

On Egypt-Israel Relations

Vessey said that in "private" talks with Egyptian officials, he has urged them to "warm-up" their relations with Israel.

17K

Vessey said he wanted "no winners; no losers".

מגירות ישראל - וועינגטון

614 - 464

אל: המשרד
משהביט

חריף

ס ו ס ס
דף...1...מתוך...2...דפים
סוג בטחוני...שונה...
דחיות...
תאריך וזיית סגס 20. מרץ. 84
מס' מברק

ממנכ"ל, מצפ"א

דע; מנכ"ל הבטחון, מנכ"ל האוצר, דברת-אוצר, ומש"ן ניו-יורק - ג' יאן

סיוע 85

להלן סיכום הדיון בוועדת החוץ של הסנט בנושא הסיוע לישראל לשנת 1985.

1. החלטות הוועדה:

- א. גובה הסיוע - 1.2 בליון דולר סיוע כלכלי כולו מענק ו-1.4 סיוע צבאי כולו מענק.
- ב. אישור לשמוש בכספי הסיוע הצבאי "ללביא" (250 מליון דולר בארץ ו-150 מליון בארה"ב).
- ג. אישור למשיכה מעדפי הסיוע הצבאי לשנים 84-1983 שלא נוצלו לפי רצוננו בין אם מהמענק או מהמלווה. פירושן של דבר שישראל רשאית למשוך מהמענק לפני המשיכה מחלק המלווה ועל ידי כך לחסוך ריבית לאותו פרק זמן שבו לא נכרצל חלק המלווה.
- ד. חיהודי המאפשר השירה רל כספי הסיוע הכלכלי בפעם אחת חיד רחל הראשוו מל שנת התקציב האמריקנית בלא להמתין להעברות התקנות.
- ה. חיקון שלפיו תקבל ישראל סיוע כלכלי מדי שנה לא פחות מאשר החזר החוב לארה"ב באותה שנה (לחיקון זה אין השנה משמעות שכן אושר סיוע כלכלי הגבוה ביותר מ-100 מליון דולר מהחזר החוב).
- ו. חיקון 604 המאפשר לחברות ישראליות להשתתף במכרזי ה-A.I.D. על אף היותה נהנית מכספי סיוע כלכלי אמריקני.

2. וועדת החוץ של בית הנבחרים אישרה רק 1.1 בליון דולר סיוע כלכלי, אישור לשמוש בכספי "ללביא" וחיקון 604. הבדלים אלו יובאו לדיון ב-Conference של שתי וועדות החוץ אם וכאשר יוחלט על חוק סיוע חוץ. להזכירכם שכלל לא ברור אם אכן נגיע לשלב זה. במקרה זה יהיה עלינו להתנחם בכך שרשמנו הישגים אלו בסנט

ט ו ס ס כ ר ה
 דפ...2...ממור...2...דפ...
 סוג בסחוני...
 דחיות...
 תאריך וז"ח...
 סמל...מס' מברק...

614
 111
 5-
 5-1

שגרירות ישראל - רוסינגסון

אלו

לפחות ולנסות ולהשיגם ב"החלטת התמשך".

3. התמיכה בישראל בעת הדיון הייתה רבה, משני צידי המתרס המפלגתי.

ערו
 1831

שחח רחם מנס מ/ס מרפא ברחי 66 ~ אורה בקיר
 ר/א 3 מרצ רם אלן מירבי

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ירושלים, כ"ה באדר ב' התשמ"ד
29 במרץ 1984

5 י 16

א י ש י

א ל : השגריר, רושינגטון

מאיר היקר,

אני חוזר לבעית ירושלים והקונגרס. ברור לגמרי שמבחינתנו אנו, הטלת ווטו איננה הדבר הרצוי שאליו עלינו לחתור ולכן עולה השאלה של פשרה מתקבלת על הדעת. לנו נראה מכאן שהדבר שאליו היינו צריכים לשאוף היא החלטת Sense of congress בתנאים שנוצרו. ברור שלא אנו יכולים (ועוד פחות צריכים) ליזום דבר כזה אך יתכן שניתן לבקש מישחור, למשל לרי גרמנט שיגיד לסנאטור זה או אחר (לדוגמא בייקר) שהרושם שלו הוא שבישראל "לא יקפצו מהחלון" אם זאת תהיה התוצאה. דבר דומה ניתן אולי גם לעשות לעבר מויניהן או דמוקרטים אחרים באמצעות ידידים משותפים.

קשה מובן לשפוט מכאן את הטקטיקה הנחוצה, אבל חוששני שאם לא נאפשר "סדק" כלשהו עשוי (או עלול) שכרנו לצאת בהפסד.

אני גם מציע לשקולך שבמצב שנוצר היה אולי טוב שנציגינו , should sit back , חרי המצב הוא ש-207 חברי ביה"נ ו-37 סנאטורים התחייבנו, הרבה הודו לפעולתך אתה, ולכן יתכן והגיע הזמן לא לדחוף יתר על המידה.

שלך,

חנן בר-און

משרד החוץ-מחלקת הקשר

304

וצא

דף 1 מתוך 3
עותק 6 מתוך 28
סודי ביותר

מל: ווש, בטחון, נר: חוים 3165, מ: המשרד
דח: ב, סג: מ, תא: 290384, רח: 1400
נד: פגישה עם רמספלד

100
200

סודי ביותר/בהול

השגריר
דע דני יתום, עוזר צבאי לשהבט

פגישה עם רמספלד.

1. נפגשנו אתמול בערב בנתבי'ג בדרכו מריאד לביירות. נבחו
לואיס וסילברמן.

2. בקשתנו לספר לי על ביקוריו בארצות ערב. דיווח בקצרה. להלן
עיקרי הדברים:

א. סודאן: מצא את נומיירי במצב רוח טוב. נומיירי טען
שההפצצה האוירית ס סייעה לו כי כולם מתלבדים סביבו ומכירים
בבן שקדאפי משוגע. רמספלד אינו רואה סכנה מיידית למשטר.
ב. צפון תימן: מצא את השליט מענין ומאד מעונין להדק את
קשריו עם ארה"ב. על אף העובדה שמשרתים בארצו עשורות יועצים
סובייטיים הוא אמר שהוא מוכן לעמוד נחית הראשונה של
ברית אנטי-קומוניסטית במזה"ת. השליט בקש סיוע אמריקאי תוך
ציון המצב העני של ארצו. הוא ספר שלאחרונה ביקר בעדן שר
החוץ האיראני, איראן מהדקת יחסיה עם דרום תימן וקיים
חשש של עיסקה לפיה יוכלו האיראנים לנצל את שות התעופה של
דרום תימן.

ג. בחריין: רמספלד מצא אותם הנחמדים מכולם והכי SENSIBLE
הדגישו שהם מעונינים לראות פתרון מהיר לבעייה הישראלית,
לא בגלל איבה לישראל, אלא כדי שניתן יהיה לפתח מסחר
ולחיות יותר טוב. לא שמע מילה אחת נגד ישראל וכל הדאגה שם
ובכל מקום אחר במפרץ קיים פחד ופניקה מהאיראנים. אשר לישראל
ציין אחד המנהיגים שהם חייבים להעלות הנושא הישראלי כי דעת

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 3
 עותק 6 מתוך 28
 סודי ביותר

הקהל מצפה זאת מהם.

ד. קשר: הרבה פחות מרשימים. מפוחדים ביותר וחושבים על דרכים לעשות עיסקה עם האיראנים כדי להציל את עורם.
 ה. כוונות: רמספלד התרשם מהאמיר. גם כאן הנימה הדומיננטית היא פחד עצום מהנעשה באיראן. רמספלד תקף אותו על ההצעות האנטי אמריקאיות באום והעתונות העוינת והסביר שאם המצב יימשך יצטרכו להוציא מסקנות לגבי כוונות.

ו. עיראק: ישב ארבע שעות עם טאריק עזיזנלא פגש את צדאם חוסיין ומצאו איש מרשים ביותר. עזיז טען שבכל מה שנוגע לישראל אין הם יכולים לסמוך על ארה"ב אך לגבי כל הנושאים האחרים הם רוצים להזק את הקשרים אתם. דברו על שני הצדורות שהם מתכננים. לסעודיה ולעקבה ועל סיוע אמריקאי מאפשרי לפרויקטים אלה.

ז. סעודיה: המלך פאהד דיבר ארוכות על גישתו החיובית ליהודים, אך טען שהתנהגותה של ישראל מסכנת המטטרים באיזור. ההוהיר מאד נגד העברת השגרירות האמריקאית לירושלים אמר שלדעתו המלך חוסיין שגה בהצהרותיו האחרונות ושהוא מנסה להרגיע אותן. לדבריו רוהמ' ירדן השפיע על חוסיין להצהיר ההצהרות האלו.

ח. רמספלד לא בקר בירדן בגלל בקור מלכת בריטניה. השגריר האמריקאי הודיע לו שאין כל שנוי בגישתו השלילית של חוסיין ויעץ לו לא לבקר.

3. רמספלד שאל אותי מה לדעתי כדאי לאמר לאמין גימיל בפגישתו באותו ערב.

השבת!

א. שיבהיר לו שהישראלים יגיבו בחומרה הרבה ביותר אם ינסה לסגור הנציגות שלהם.

ב. שאין כל טעם בכניעתו המוחלטת לסוריה. הוא לא ידווח מגישה זו ולבנון תפסיד.

ג. שמוטב להפעיל את אונטיפיל בתפקיד חיובי צפונית מהאיזור

ГР 5 ВЛГ 7
ВЛГ 3 ВЛГ 35

0177 17188

5285-790 563

*60977 0-100 8018 874'6"0. 52107"0 L'13F 101W1"0 U2 TFCO**

[illegible]

014'N 0802'F 00740 00740'F 00 017 01'00 0715'010'N

445-Н 201.0210 061406 ОКРГРР Габест 10Р НИИ АС ГНЗМН

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION

[illegible]

WILLIAM DAVIDSON, JR., 1892-1974

400 W TMC H-1 DO *CICED EDJIG MC MCDME HT CREP CC

REF ID: A66080

[illegible]

DATE: 08/08/2010

WAG. QUICKE. GOTT. BAGE. FIEG. HOFEN. MC. S'ONK. GONFIE'D.

REF ID: A66547

— 100 —

*GAST. DIRM. MAG. CO. 2601471. 280701N. 1461N. 0100. 0706. 0706. 0706.

[illegible]

CONTACT: CH. 602. 678. 6666. 1001 N. 1ST AVE. SUITE 100. PHOENIX, AZ 85004

800-255-0000

CH 276F

СООБЩАЮЩИЙ НАИМЕНОВАНИЕ КОМПЬЮТЕРНОЙ СИСТЕМЫ СВОБОДНО И БЕЗ ПЛАТА

2000, 2002, 2004, 2006, 2008, 2010, 2012, 2014, 2016, 2018, 2020, 2022, 2024, 2026, 2028, 2030, 2032, 2034, 2036, 2038, 2040, 2042, 2044, 2046, 2048, 2050, 2052, 2054, 2056, 2058, 2060, 2062, 2064, 2066, 2068, 2070, 2072, 2074, 2076, 2078, 2080, 2082, 2084, 2086, 2088, 2090, 2092, 2094, 2096, 2098, 2100, 2102, 2104, 2106, 2108, 2110, 2112, 2114, 2116, 2118, 2120, 2122, 2124, 2126, 2128, 2130, 2132, 2134, 2136, 2138, 2140, 2142, 2144, 2146, 2148, 2150, 2152, 2154, 2156, 2158, 2160, 2162, 2164, 2166, 2168, 2170, 2172, 2174, 2176, 2178, 2180, 2182, 2184, 2186, 2188, 2190, 2192, 2194, 2196, 2198, 2200, 2202, 2204, 2206, 2208, 2210, 2212, 2214, 2216, 2218, 2220, 2222, 2224, 2226, 2228, 2230, 2232, 2234, 2236, 2238, 2240, 2242, 2244, 2246, 2248, 2250, 2252, 2254, 2256, 2258, 2260, 2262, 2264, 2266, 2268, 2270, 2272, 2274, 2276, 2278, 2280, 2282, 2284, 2286, 2288, 2290, 2292, 2294, 2296, 2298, 2300, 2302, 2304, 2306, 2308, 2310, 2312, 2314, 2316, 2318, 2320, 2322, 2324, 2326, 2328, 2330, 2332, 2334, 2336, 2338, 2340, 2342, 2344, 2346, 2348, 2350, 2352, 2354, 2356, 2358, 2360, 2362, 2364, 2366, 2368, 2370, 2372, 2374, 2376, 2378, 2380, 2382, 2384, 2386, 2388, 2390, 2392, 2394, 2396, 2398, 2400, 2402, 2404, 2406, 2408, 2410, 2412, 2414, 2416, 2418, 2420, 2422, 2424, 2426, 2428, 2430, 2432, 2434, 2436, 2438, 2440, 2442, 2444, 2446, 2448, 2450, 2452, 2454, 2456, 2458, 2460, 2462, 2464, 2466, 2468, 2470, 2472, 2474, 2476, 2478, 2480, 2482, 2484, 2486, 2488, 2490, 2492, 2494, 2496, 2498, 2500, 2502, 2504, 2506, 2508, 2510, 2512, 2514, 2516, 2518, 2520, 2522, 2524, 2526, 2528, 2530, 2532, 2534, 2536, 2538, 2540, 2542, 2544, 2546, 2548, 2550, 2552, 2554, 2556, 2558, 2560, 2562, 2564, 2566, 2568, 2570, 2572, 2574, 2576, 2578, 2580, 2582, 2584, 2586, 2588, 2590, 2592, 2594, 2596, 2598, 2600, 2602, 2604, 2606, 2608, 2610, 2612, 2614, 2616, 2618, 2620, 2622, 2624, 2626, 2628, 2630, 2632, 2634, 2636, 2638, 2640, 2642, 2644, 2646, 2648, 2650, 2652, 2654, 2656, 2658, 2660, 2662, 2664, 2666, 2668, 2670, 2672, 2674, 2676, 2678, 2680, 2682, 2684, 2686, 2688, 2690, 2692, 2694, 2696, 2698, 2700, 2702, 2704, 2706, 2708, 2710, 2712, 2714, 2716, 2718, 2720, 2722, 2724, 2726, 2728, 2730, 2732, 2734, 2736, 2738, 2740, 2742, 2744, 2746, 2748, 2750, 2752, 2754, 2756, 2758, 2760, 2762, 2764, 2766, 2768, 2770, 2772, 2774, 2776, 2778, 2780, 2782, 2784, 2786, 2788, 2790, 2792, 2794, 2796, 2798, 2800, 2802, 2804, 2806, 2808, 2810, 2812, 2814, 2816, 2818, 2820, 2822, 2824, 2826, 2828, 2830, 2832, 2834, 2836, 2838, 2840, 2842, 2844, 2846, 2848, 2850, 2852, 2854, 2856, 2858, 2860, 2862, 2864, 2866, 2868, 2870, 2872, 2874, 2876, 2878, 2880, 2882, 2884, 2886, 2888, 2890, 2892, 2894, 2896, 2898, 2900, 2902, 2904, 2906, 2908, 2910, 2912, 2914, 2916, 2918, 2920, 2922, 2924, 2926, 2928, 2930, 2932, 2934, 2936, 2938, 2940, 2942, 2944, 2946, 2948, 2950, 2952, 2954, 2956, 2958, 2960, 2962, 2964, 2966, 2968, 2970, 2972, 2974, 2976, 2978, 2980, 2982, 2984, 2986, 2988, 2990, 2992, 2994, 2996, 2998, 3000, 3002, 3004, 3006, 3008, 3010, 3012, 3014, 3016, 3018, 3020, 3022, 3024, 3026, 3028, 3030, 3032, 3034, 3036, 3038, 3040, 3042, 3044, 3046, 3048, 3050, 3052, 3054, 3056, 3058, 3060, 3062, 3064, 3066, 3068, 3070, 3072, 3074, 3076, 3078, 3080, 3082, 3084, 3086, 3088, 3090, 3092, 3094, 3096, 3098, 3100, 3102, 3104, 3106, 3108, 3110, 3112, 3114, 3116, 3118, 3120, 3122, 3124, 3126, 3128, 3130, 3132, 3134, 3136, 3138, 3140, 3142, 3144, 3146, 3148, 3150, 3152, 3154, 3156, 3158, 3160, 3162, 3164, 3166, 3168, 3170, 3172, 3174, 3176, 3178, 3180, 3182, 3184, 3186, 3188, 3190, 3192, 3194, 3196, 3198, 3200, 3202, 3204, 3206, 3208, 3210, 3212, 3214, 3216, 3218, 3220, 3222, 3224, 3226, 3228, 3230, 3232, 3234, 3236, 3238, 3240, 3242, 3244, 3246, 3248, 3250, 3252, 3254, 3256, 3258, 3260, 3262, 3264, 3266, 3268, 3270, 3272, 3274, 3276, 3278, 3280, 3282, 3284, 3286, 3288, 3290, 3292, 3294, 3296, 3298, 3300, 3302, 3304, 3306, 3308, 3310, 3312, 3314, 3316, 3318, 3320, 3322, 3324, 3326, 3328, 3330, 3332, 3334, 3336, 3338, 3340, 3342, 3344, 3346, 3348, 3350, 3352, 3354, 3356, 3358, 3360, 3362, 33

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

1994

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 3
עותק 6 מתוך 26
סודי ביותר

בשליחת ישראל במקום המצב השלילי הנוכחי.

רמספלד הבטיח להעלות את שלושת הנקודות. הוא ספר שאין
בכוונתו לנדב את ארה"ב לגבי סיוע להשגת הסדר בדרומנוכלי
התקשורת דובר היה כאילו הוא כן הציע את עזרת ארה"ב בסוגיה
זו.

4. עוד כמה נקודות שעלו במהלך השיחה:

א. הכעס בארה"ב על חוסין והערבים אינו בהכרח מסייע לישראל.
הג'ישה של הרבה מאד אמריקאים היא
A PLAGUE ON ALL THEIR HOUSES ומוטב להתרחק מכולם כולל ישראל.

ב. הוא מיעץ לנו לעשות מאמץ להתקרב לג'יקסון כי התדמית
שנוצרת בקרב כל השחורים שהוא התומך הגדול של הערבים הנה
מאד שלילית עבורנו ועבור יהודי ארה"ב.

ג. הוא מאד מיעץ לנו להעביר את עמדותינו לצבא לבנון אם נבצע
נסיגה חלקית בדרום וזאת על אף ביטול ההסכם. ג'ישה כזו שלנו
תשתלם.

5. לגבי הצעתנו של לפני שבוע לארגן מפגש בין שר הבטחון לבין
שהב"ים המצרי לרגל חלופי הגברא של הכמ"ר סיפר שהמאמץ שלהם
לא הצליח כי באותם הימים כמאל חסן עלי, בוטרוס גאלי
ואוסאמה אל-בזי כולם היו מחוץ לקהיר ולא היה עם מי לדבר.
הוא הדגיש שלא קבלו תשובה שלילית. פשוט לא היה מי שהתייחס
להצעה.

6. רמספלד חזר ארצה מאוחר בלילה אחרי פגישתו עם ג'ימיי
והמשיך מיד ללונדון ולארה"ב.

המנכ"ל=

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, רובינשטיין, רזמרכו, רס, אמן

UNIT 8 UNIT 9

[illegible]

*** 011 000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
 *** 000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
 *** 000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
 *** 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000

[illegible]

-BT- DIM DMF D'BY CFI CUBEC' NR DUBIN'BY CREN CELIT NO LC
 **BTAN D'GDR LTICD TANT DC NO I'DBC CROED. N'WA CFI WELI
 #000000

[illegible]

*** ROBERT PAT HENSL ON/OF LEOPD MPPR 28*MMI UD L'07'S
***** DOTT COULTON LEMMA'D

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

442

ינצא

אל: ווש, בטחון, נד: חוץ 3193, ג: המשרד
דח: ד, סג: ס, תא: 290384, יח: 1930
נד: HEARINGS

סודי/רגיל

ע
2

טרן דע: נתניהו

מנכל משהבט

שפי אסטרטגי. מכתובך מה-22.

אם ניתן נראה לנו ששוב יהיה באם ה- HEARINGS ידחו. אנו לא
צקוקים להם. אם יתקיימו אין בכך אסון אך כאמור עדיף לדחותם
וצאת משעמם מובנים.

נד-און

חפ: שהח, מנכל, ממנכל, משהבט, מצפא, ד/מרכי, ממד, דס, אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9830

**

יציא

1010

**

**

**

אכ: 111, נר: 852, מ: המשרד
 דח: ב, ג, ד: ס, תא: 280384, רח: 1400
 נד: נשק לסעודיה

10
 5

סודי/בהגל

דורן, שרן

נשק לסעודיה. שלך 542.

תודה על המאמץ. זה כהחלטת השג והיה רצוי ביותר שהמכתב יצא
 בהקדם. יחד עם זאת מציע לשיקולכם לסיים את המכתב בסעיף נוסף
 בערך בדלקמן:-

WHILE URGING YOU TO RECONSIDER THE PROPOSED GERMAN ARMS
 SALE, WE WOULD LIKE TO STRESS THAT WE ARE CONVINCED THAT
 THE FEDERAL REPUBLIC TOGETHER WITH THE UNITED STATES COULD
 PLAY A CONSTRUCTIVE ROLE IN THE MIDDLE EAST IF IT WOULD
 EXERT ITS OWN NOT INCONSIDERABLE INGENUITY TO THE URGENT
 TASK OF FACILITATING THE DIVERSION OF THE TRANSPORT OF OIL
 FROM THE PERSIAN GULF TO THE MEDITERANEAN AND THE RED
 SEA. WE BELIEVE THAT THE EGYPTIAN-ISRAELI PEACE TREATY HAS
 CREATED CONDITIONS WHICH MAKE SUCH FORWARD LOOKING
 STRATEGY FEASIBLE AND THEREBY CREATE AN ENVIRONMENT WHICH
 IS MORE CONDUCTIVE TO THE ULTIMATE SECURITY OF SAUDI ARABIA
 WHICH IS OF SUCH CONCERN TO ALL OF US, THAN THE CONTINUED
 SUPPLY OF ARMS.

לשכת בר-111

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, סופות, אירא, מצפא, יגד

דף 2 מתוך 5

ל:א

סינון בטחוני:

57

דחיות:

תאריך חתימה:

מאח:

מס. מברק: 700

לשית
מס
מקט

NYT - Transcript of debate between democratic
3/29/84 presidential candidates - 3/29/84 - NYC

Committing Troops

Q. Let me follow up on that phrase "conventional deterrent." Setting aside our traditional commitment to our traditional allies in Western Europe, where in the world is there any place in the world where you are prepared to commit America's conventional forces including ground troops? Mr. Hart?

Mr. HART: Well, a number of places. They're already committed in Europe under the NATO agreement, and I would fulfill that agreement to the fullest. That doesn't mean that we can't rearrange our relative burdens under that arrangement — under that alliance — and I have proposed some ways in which that can be done by agreement and by negotiation over a period of time. We have treaty obligations to the security of Korea. I think those have to be recognized. We have treaty obligations to the defense of Japan. We have treaty obligations to Australia and other nations. I am prepared fully to honor those treaty obligations.

There are others that have been around for a long time that may or may not deserve our continued support. We'd have to look at those. We have to defend this nation and its vital interests. That has been a moderate, noninterventionist position since World War II and all Presidents, Republican and Democrat, have been prepared to meet those as I would as well. We cannot permit Soviet offensive systems in this hemisphere. President Kennedy was the first to state that doctrine and I would fully support that.

But I don't think the issue is where we would fight. The issue of leadership, if I may say so, is also to know when not to fight. I have disagreements with Vice President Mondale on this question. I think some of us learned a lesson from Vietnam and

that is military might in the third world is not always going to work. That's why I opposed continued presence of our marines in Lebanon, why I fundamentally disagree with Vice President Mondale on continued military presence in Central America.

You have to know if you're a leader in this country not only where to commit your forces but where not to commit your forces.

Q. Mr. Mondale, he suggests you did not learn the lesson of Vietnam but keep in mind if you will, the question is, where in the world other than Western Europe are you prepared to commit American ground troops?

Mr. MONDALE: Let me respond to his question and then I'll get back to yours. The fact of it is that there is a lesson to be learned from Vietnam. I was late in opposing that war, and I've admitted it — it's the worst mistake in my life.

I'm proud of the fact that I spent five years fighting that war, and I would say the problem with the Reagan Administration is that they didn't learn anything, which is why we're in Central America the way they are today.

And I think the problem with what you're saying is that you learned the wrong lesson. The fact of it is that there is a proper role for American power in the world, that the toughest task of Presidential leadership is the sophisticated, knowledgeable use of that power.

Unlike what you suggest in Central America in your ads where you talk about me wanting to go out and kill American kids, the fact of it is I have been a strong and powerful opponent of this President's policies in Central America.

I have come out against the covert action in Nicaragua. I've been against El Pino and all the military actions in Honduras. I've been for very strong and severe restraints on aid to El Salvador conditioned on human rights and the end of those death squads. I've been the strongest proponent of the Contreras negotiations, which bring about nonintervention and the rest. My policies are strong and solid. Where I differ from you is your position of just pulling the plug and walking out of there.

I think, for example, Honduras has some legitimate rights to military assistance and some technical trainers and advisers. I disagree with you, for example, when you say that if the Persian Gulf explodes, the allies are on their own.

In the Middle East, where we have these dreadful problems in perhaps the most dangerous area in the world, we simply cannot get into a position where the world's largest supply of oil and the timberline of the world is — that if there's trouble they're on their own. What we will do — certainly forces ought to be the last resort and not the first resort, but what we do ought to be matters that we work out together and we ought not to forego anything and imply to the Soviet Union that there's an area of great importance we are not involved.

And I did it that way because the one area not mentioned by Gary Hart was that Persian Gulf. I believe that we've got to work with our allies, with our friends in the Middle East, Israel and so on, to make certain that the American interest in stability and keeping that area out of the reach of the Soviet Union is kept in mind by the world.

5 3 97

סינון בטחוני:

רמיפות:

תאריך ח"ח:

700 מס. מברק:

לשם
הקשר

אל:

97:

מחנה:

Palestinian Rights

Q. All right, so you would commit there. Mr. Jackson, where in the world would you commit U.S. troops other than Western Europe?

Mr. JACKSON: It would be determined, based upon where our national interests were threatened. Given where we are now, there are no winnable nuclear wars, so I would put that in a box. Those troops in Western Europe now can in fact be reduced. We ought to be more aggressive in mutual reductions policy between the U.S. and the Soviet Union.

We cannot have the \$300 billion a year military budget, pay \$150 billion a year to defend Japan and Europe and 6 or 7 percent of our G.N.P. or Japan — both for the use of about 1 percent, Europe about 2.0 or 3.0 — and in fact bankrupt our own economy in that process.

I would go a step further. At this time if we are more aggressive with a human rights policy based upon mutual respect and reciprocity using economic leverage and technology and education, we have less need to confront. By and large what we're doing with our conventional forces are — is — intervening in third-world matters using our forces as in Grenada, as in Lebanon or as in Honduras as opposed to using aggressive diplomacy.

I would think in the Middle East that if, say that we have such great friends in the Persian Gulf — and we do — we have a great friend in Israel — and we do — leadership must reconcile our friends.

We cannot, in the Middle East, keep running with the rabbits and hunting with the hounds. Leadership must expand the Camp David accord. That's a point as opposed to an initiating war policy there. This nation has the power to reconcile warring factions there, get an understanding proving that there are more advantages in trading with Israel than fighting Israel and we can use less conventional forces and use more mental and spiritual forces.

Q. I want to pick up on your mention of the Middle East and Mr. Mondale, you mentioned it and I believe you did as well, Mr. Hart. Question: Do you believe that the Palestinians have a right to what they would consider to be their homeland? Mr. Mondale.

Mr. MONDALE: Ah, the only way that that's ever gonna be handled is

under the Camp David accords. The Camp David agreement provides that among other things the parties will negotiate a solution to the Palestinian problem in all of its aspects. This begins, in my opinion, with a strong strategic cooperative relationship with Israel, something I've supported all my life and as a public leader. It involves not trying to prenegotiate those agreements and, above all, it requires that King Hussein show the courage of President Sadat and sit down with negotiations.

Q. Specifically, Mr. Mondale, do you believe the Palestinians are entitled to something that they would consider to be their homeland?

Mr. MONDALE: No. No. No. I oppose a homeland. I want to make it clear. I oppose a homeland because the Camp David accords, in my opinion, provides the only responsible resolution of this dispute and Israel is a signator and has agreed to negotiate. Hussein refuses to sit down.

Mr. JACKSON: The Palestinians deserve a homeland just as other nations deserve a homeland. It should be a nonmilitarized state that allows the people, the Palestinian people, to engage in self-government and self-development. So long as we ignore that basic right and that basic quest we can only prepare for war in the Middle East as opposed to peace.

And that's where leadership really comes in. It is that realization that we must face the fact, Israel deserves the right to security within internationally recognized boundaries. The Palestinians likewise are a distinct people who likewise deserve a homeland. We furthermore must normalize our ties with the Arab world. Our nation is the only nation at this point that has authority to converse those warring factions. But so long as our leadership becomes weak-minded in the face of that challenge, we'll not have peace in the Middle East.

Q. Mr. Hart do you agree with that?

Mr. HART: Reverend Jackson and I agree on an awful lot of things, including how this party ought to structure itself and open itself up. One fundamental disagreement we have, however, is in the region of the Middle East. A problem, Jesus, with the formulation that you've suggested is that there are rabbits and hounds. And the problem is the hounds are out to destroy the rabbits.

Now if everyone in the region was a rabbit, I think we could treat them equally. But there are nations surrounding Israel, as you well know, whose solemn pledge, and of course the organized entity of the Palestinians, the P.L.O., has a solemn covenant to destroy the state of Israel.

I think we can, in fact, achieve some resolution of the Palestinian issue, autonomy or whatever. But only after the other nations in the region are willing to abandon that commitment to destroy that emotion.

Mr. JACKSON: Our nation has the capacity to bring about that abandonment because we have the ability to change the course. You know, Jesus made a very interesting observation about this enemy business, whether you talk with your enemy or not.

Jesus said we should do something more radical than that. We ought to love our enemy. What was the wisdom of that? If you love your enemy, number one, you observe your enemy. Two, you might neutralize your enemy. Thirdly, you might convert your enemy. Fourthly, you may have done something to help make your enemy your enemy.

You never approach a negotiation self-righteously. But rather with an open mind. We must reconcile warring factions there and not contribute to terror by not facing facts.

Mr. HART: But the way we love our enemy is not to call the Saudi Arabian F-15 aircraft as the Carter-Mondale Administration did. And —

Q. Mr. Hart, I'm awfully sorry for the interruption but we do want to move along, but Mr. Mondale has something you ought to respond to and it will give you a brief chance as well.

דפים 5 מתוך 4

אל:

סיכום בטוחות:

תחילת:

תאריך וזמן:

ל:

מסמך:

700

מס. סכ. פ:

מסמך
מס. סכ. פ

Mr. MONDALÉ: Incidentally, a sale which you said you would approve had it been presented procedurally different and which I opposed in the private councils of the Carter Administration. But I want to make another point. There's a lot of hypocrisy in the Middle East about this Palestinian problem. When the Palestinians tried to take root in Jordan they were bombed and many of them slaughtered by that Government. They didn't want them around.

When the Palestinians then moved to Lebanon and tried to take root there, the Syrians and the others kept moving them out. And so what they always say is solve the Palestinian problem and Israel you handle it. It's your problem. Don't get involved. If no one else'll get involved, they put it all on Israel's lap.

Israel, through Mr. Begin meeting with Sadat, agreed in a solemn agreement that if someone would sit down them, Hussein, that they would sit down and negotiate a range of problems including the solution of the Palestinian problem in all of its aspects. They've agreed to do that. Unfortunately, no one other than Sadat has agreed to sit down and I do not think that we can impose nor would I impose a solution on Israel in the absence of the willingness of Hussein and others representing their country to sit down...

Mr. JACKSON: I just mustered this. What's happening is that the 40- or 50-year history of pain and agony is so great, with the Palestinians not really appreciating Jewish suffering and anguish, and Jews to many instances not appreciating their anguish and suffering. There is too much hurt between the two for them to ever sit down and assume an initiative.

And this is where American leadership comes in. My interests there at one level is America's national interest. What can we do to create a peace right now where there is war. Millions of them have the strength as they rehearse the bloodshed and destruction to each other. We have the — who would have thought that Egypt and Israel could have been at the bargaining table?

Neither had the strength to come to that table. There was too much bloodshed, too much agony, hurt and pain. Our leadership has the ability to negotiate it. I could convince Arabs that they have more long-range interests in trading with Israel than in fighting with Israel, that they have — they are next-door neighbors and they indeed must go another way.

We might as well quit preparing for terror because it's unappealing. We might as well stop talking, stop the no-talk policy and begin to talk. And then act and change things. Suppose we couldn't have talked with Egypt because Egypt and Israel had been in a war? We would not have Camp David to brag about. Somebody had to believe and then act. And that's leadership.

Q. I do want to move along, and I remind all of you the time is beginning to grow short. Senator Hart, I'm going to give you a chance to speak last on this as you haven't had your time to respond, and then we'll move on to another question.

Mr. HART: Two brief responses. I'm puzzled when Vice President Mondale says he doesn't want to pull the plug in Central America. We don't have a plug inserted except for the Reagan exercises of military forces. We have no agreement to permanently station military forces in Honduras. There is no commitment of American forces in that region, so to say we're going to pull the plug if we will... the troops that are deployed there for exercise purposes is to insure the... the fundamental

commitment we have there.

No. 2, in the Persian Gulf, I cannot believe that this country is going to sacrifice young American lives fighting for oil in the Persian Gulf if we can make ourselves independent. Now I have said consistently that this nation can back up our oil-importing allies at sea and in the air if they want to fight for oil in the Persian Gulf if it gets cut off. But I can't believe that Vice President Mondale is prepared to send American people — young men — in there to fight for oil for West Germany.

Mr. MONDALÉ: Can I say two things?

Q. Shall we move on to the next question? Yes, however, I believe in the nature of what Mr. Hart said, that you should have an opportunity to respond.

Mr. MONDALÉ: I'm inclined to agree with that. I found it rather peculiar that we were talking about the Middle East and suddenly we ended up in Honduras, which I didn't know was a part of the Middle East.

Now the fact of it is that no one has opposed Reagan policies more than I have, and you're run out saying I'm supporting Reagan and that a lot of kids are going to get killed down there, when I'm totally opposed to the presence of combat troops down there.

We have a modest military assistance program for Honduras, a democracy that deserves that help, that is under threat, and I wouldn't pull the plug on that kind of help. That's right. I do not want America just to withdraw without any interest at all in that isthmus, which is important to us.

Secondly, why do you run those ads that suggest that I'm out trying to kill kids, when you know better?

I'm a person who believes in peace. We just talked about the Camp David accords. I was a central part of the negotiations that brought peace between two nations that had fought four wars over 20 years and Mr. Begin credited me with being the spirit of Camp David.

טופס מברק גלוי

מחלקת הקשר - ניו-יורק

דף 5 מתוך 5

אל:

סקיון בטחוני:

דחופות:

ע:

תאריך חידוי:

לשיטת

שט

מס

מס. מברק:

מאח:

I believe in that process. All my life I've fought for peace. All my life I've been opposed to any kind of use of American force that isn't totally justified and sensible under the circumstances. And to run ads as you've run them — to run ads as you've run them suggests that there's something about my policies that will lead to the death of American boys. I think you ought to pull those ads down tonight.

Mr. HART: This is crucial to this election, because I would answer by asking you a question. Why have you questioned my commitment to arms control and civil rights when you know that I have just as much commitment to both of those as you do. The ads illustrate a point. This country cannot deploy young Americans in every trouble spot in the third world and expect to solve that problem.

Mr. MONDALE: Who is proposing?

Mr. HART: You did in Chicago.

Mr. MONDALE: In every place in the world? Really?

Mr. HART: You argued in Chicago that we should keep ...

Mr. MONDALE: No, no ...

Mr. JACKSON: Tomorrow the issue will be this rat-a-tat-tat without dealing with direction. The fact is the reason why they are having this kind of kinship struggle is that there is such similarity in policies. It's a matter of both going in the same direction — just a little slower. That's all it is. And so it's interesting to know that one was for disarmament and the other — both are for arms control.

But then it's interesting that while we would jump back to Central America, for example, then back to the Middle East, another jumped to South Africa, for example, and if we're to have foreign policy that America, now, is in disgrace.

חתימה:

אישור פנהל המחלקה:

תאריך 29-5-84 השולח: 2707

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.



שגרירות ישראל
ושינגטון

28.3.84

ש.נ.ח.
/

אל: ממנכ"ל

מצפ"א

ממ"ד

מאת: ע. ערן

הנדון: הצהרת טאור

ראו נא הצהרת טאור בוועדת החוץ של הסנט.
מענינת העובדה שטאור מצא לנכון לבוא לוועדה טרם התחילה דיוניה על סיוע
החוץ ל-1985. בהתחשב בעובדה שהוא מוזכר כמועמד להחליף את ויינברגר,
הצהרתו מקבלת משנה חשיבות.

בברכה

3.3.84

ב| עודד ערן

+3/

STATEMENT BY SENATOR JOHN TOWER (R-TEXAS), CHAIRMAN,
COMMITTEE ON ARMED SERVICES, BEFORE THE SENATE COMMITTEE ON
FOREIGN RELATIONS, MARCH 27, 1984

I WELCOME THE OPPORTUNITY TO TESTIFY BEFORE THIS DISTINGUISHED COMMITTEE ON THE U.S. SECURITY ASSISTANCE PROGRAM WHICH--IN MY VIEW--IS AN EXTREMELY IMPORTANT ELEMENT OF THE U.S. NATIONAL SECURITY EFFORT. I SINCERELY APPRECIATE CHAIRMAN PERCY'S DECISION TO DELAY THE COMMITTEE'S MARKUP OF THE FOREIGN ASSISTANCE BILL TO ALLOW ME THE OPPORTUNITY TO PRESENT MY VIEWS.

AS COMMITTEE MEMBERS MAY KNOW, I VISITED THE MIDDLE EAST AND SOUTHWEST ASIA REGION IN JANUARY OF THIS YEAR AND AGAIN DURING FEBRUARY. THE REASONS FOR MY TRIPS WERE TO ASSESS THE POLITICAL AND MILITARY SITUATION IN THE REGION AND TO OBTAIN ON-THE-SCENE INFORMATION ON THE MILITARY CAPABILITIES AND REQUIREMENTS OF KEY U.S. FRIENDS. DURING THESE TWO TRIPS, I VISITED EIGHT COUNTRIES IN THE REGION: ISRAEL, EGYPT, LEBANON, JORDAN, SYRIA, SAUDI ARABIA, TURKEY, AND PAKISTAN. I WOULD LIKE TO SHARE WITH YOU MY OBSERVATIONS FROM THESE TRIPS.

BEFORE PRESENTING THESE OBSERVATIONS AND IN LIGHT OF YOUR IMPENDING MARKUP, I WOULD LIKE TO COMMENT, FROM MY PERSPECTIVE AS CHAIRMAN OF THE COMMITTEE ON ARMED SERVICES, ON THE INTERRELATIONSHIP OF SECURITY ASSISTANCE AND NATIONAL DEFENSE.

INTERNATIONAL SECURITY ENVIRONMENT

AS A LEAD-IN TO THESE COMMENTS, I WOULD LIKE TO BRIEFLY DESCRIBE TRENDS IN THE INTERNATIONAL SECURITY ENVIRONMENT BECAUSE THEY HIGHLIGHT THE INCREASING IMPORTANCE OF U.S. PROGRAMS TO PROVIDE MILITARY ASSISTANCE TO OUR FRIENDS AND ALLIES. THE MOST DOMINANT AND OMINOUS DEVELOPMENT IN THE SECURITY SCENE, AND ONE WHICH IS WELL KNOWN TO THIS COMMITTEE, IS THE RELENTLESS AND UNPRECEDENTED GROWTH IN THE POWER OF SOVIET MILITARY FORCES. THERE MAY BE DIFFERENCES OF OPINION ON THE SEVERITY OF THIS ADVERSE TREND, BUT FEW WILL DISAGREE THAT THE U.S.- SOVIET MILITARY BALANCE HAS BEEN SHIFTING IN FAVOR OF THE KREMLIN.

WHILE THE UNFAVORABLE TREND IN THE OVERALL BALANCE OF U.S. AND SOVIET MILITARY CAPABILITIES IS ALARMING, THE UNITED STATES IS ALSO TROUBLED BY A NEW DEVELOPMENT: THE INCREASED SOVIET ABILITY TO PROJECT MILITARY POWER TO WORLD AREAS FAR FROM THE EURASIAN LAND MASS. AS THE RESULT OF THE GROWING REACH OF SOVIET FORCES, THE STRUGGLE FOR POWER AND INFLUENCE BETWEEN THE UNITED STATES AND THE SOVIET UNION HAS BECOME TRULY GLOBAL IN NATURE.

WHILE THE POTENTIAL FOR CONFLICT BETWEEN WASHINGTON AND MOSCOW IN DISTANT WORLD REGIONS HAS BEEN HEIGHTENED BY THE IMPROVED ABILITY OF SOVIET FORCES TO OPERATE IN NON-CONTINGUOUS AREAS, MORE DIRECT THREATS TO U.S. INTERESTS HAVE ARISEN FROM THE BOLD SOVIET USE OF AGGRESSIVE PROXY STATES, SUCH AS CUBA, VIETNAM, AND LIBYA. IN LATIN AMERICA, SOUTHEAST ASIA, THE MIDDLE EAST, AND NORTHERN AFRICA, SOVIET CLIENTS ARE SEEKING TO DESTABILIZE NEIGHBORING COUNTRIES WITH POTENTIALLY SERIOUS CONSEQUENCES FOR THE INTERESTS OF THE UNITED STATES AND OTHER WESTERN NATIONS.

MOREOVER, THESE NEW SOVIET AND SOVIET-SPONSORED THREATS ARE EMERGING IN WORLD REGIONS WHICH ARE OUTSIDE THE TRADITIONAL SYSTEM OF WESTERN ALLIANCES. DESPITE THE FACT THAT THESE NEW THREATS HAVE THE POTENTIAL TO SERIOUSLY UNDERMINE THE ECONOMIC WELL-BEING OF MEMBER STATES, THE RESPONSE OF WESTERN ALLIANCES HAS BEEN WEAK AND OFTEN FRACTURED. AMERICA HAS BEEN FORCED TO UNILATERALLY ASSUME, AT LEAST IN THE NEAR TERM, MAJOR DEFENSE BURDENS IN DISTANT WORLD AREAS.

AGAINST THIS BACKDROP, IT IS IMPORTANT TO RECOGNIZE THE GROWING INTERDEPENDENCE OF NATIONAL ECONOMIES. THE ECONOMIES OF THE WESTERN WORLD ARE PARTICULARLY DEPENDENT ON THE FREE FLOW OF OIL AND OTHER RAW MATERIALS AS WELL AS CONTINUED ACCESS TO THE WORLD'S MARKETPLACES FOR THEIR EXPORTS. THE EMERGENCE OF THREATS IN RESOURCE-RICH REGIONS HAS HEIGHTENED THIS STRATEGIC VULNERABILITY OF THE WEST.

THE SECURITY ENVIRONMENT IN WHICH WE NOW OPERATE HAS ALSO BEEN MADE MORE COMPLEX AND DIFFICULT BY THE SIGNIFICANT DIFFUSION OF MILITARY, ECONOMIC, AND POLITICAL POWER AND INFLUENCE IN THE WORLD WHICH HAS OCCURRED OVER THE PAST TWO DECADES.

IN SUMMARY, THE UNITED STATES IS CONFRONTED BY THE FOLLOWING UNFAVORABLE TRENDS IN THE INTERNATIONAL SECURITY ENVIRONMENT:

O THE WIDENING GEOGRAPHIC EXTENT OF THE U.S. - SOVIET MILITARY COMPETITION;

O NEW THREATS IN DISTANT WORLD AREAS WHICH HAVE INCREASED INTERNATIONAL INSTABILITY AND WHICH ARE OUTSIDE THE LONG STANDING SYSTEM OF WESTERN ALLIANCES;

O LESS CERTAINTY OF CONTINUED AND UNINTERRUPTED ACCESS TO NATURAL RESOURCES AND MARKETPLACES WHICH SERVES TO INCREASE THE EXPOSURE OF THE WEST'S ECONOMIC VULNERABILITIES; AND

O INCREASING DIFFUSION OF POWER AND INFLUENCE RESULTING IN MORE POWERFUL FORCES--POLITICAL, MILITARY, AND ECONOMIC--POTENTIALLY OPPOSING U.S. INTERESTS.

THESE TRENDS CLEARLY SHOW THAT THE TASK OF PROTECTING U.S. WORLDWIDE INTERESTS--WHICH IN THEMSELVES HAVE GROWN CONSIDERABLY--HAS BECOME EXCEEDINGLY MORE COMPLEX AND DEMANDING OVER THE LAST TWO DECADES. AS A CONSEQUENCE, THE SECURITY RELATIONSHIPS BETWEEN THE UNITED STATES AND KEY NATIONS IN TROUBLED REGIONS HAVE BECOME INCREASINGLY IMPORTANT. IT IS IN THIS CONTEXT THAT U.S. SECURITY ASSISTANCE IS PLAYING A CRITICAL ROLE.

SECURITY ASSISTANCE AND NATIONAL DEFENSE

LAST MONTH, SECRETARY OF DEFENSE WEINBERGER DESCRIBED U.S. SECURITY ASSISTANCE AND ARMS SALES PROGRAMS AS "THE OVERSEAS COUNTERPART OF OUR DEFENSE EFFORT AND REPRESENT NO LESS AN INVESTMENT IN U.S. NATIONAL SECURITY THAN THE PROGRAMS FOR THE DEPARTMENT OF DEFENSE." I COMPLETELY AGREE; THE SENATE COMMITTEE ON ARMED SERVICES VIEWS SECURITY ASSISTANCE AS A DIRECT EXTENSION OF THE U.S. DEFENSE PROGRAM. BY ENHANCING THE DEFENSE CAPABILITIES OF OUR FRIENDS AND ALLIES, SECURITY ASSISTANCE AND ARMS SALES HELP TO STRENGTHEN OUR FORWARD DEFENSE STRATEGY AND, THEREBY, TO IMPROVE OUR OVERALL DEFENSE POSTURE. WHEN U.S. FRIENDS AND ALLIES ARE STRONG AND CAPABLE OF DEFENDING THEMSELVES, THE BURDEN OF COMMON DEFENSE IS SHARED, AND THE UNITED STATES IS ABLE TO DIRECT HER OWN RESOURCES AND CAPABILITIES TO AREAS WHERE BURDENSARING IS NOT POSSIBLE.

MOREOVER, SECURITY ASSISTANCE IS EXTREMELY COST-EFFECTIVE . IT IS FAR LESS EXPENSIVE FOR THE UNITED STATES TO TRAIN AND EQUIP FOREIGN MILITARY PERSONNEL FOR THEIR NATIONAL DEFENSE THAN IT IS TO TRAIN AND EQUIP EQUIVALENT U.S. PERSONNEL. AND, IN MANY CASES, IT MAY BE THOSE FOREIGN SOLDIERS AND THAT EQUIPMENT WHICH WILL PROVIDE A DETERRENT TO AGGRESSION OR THE CRITICAL FIRST LINE OF DEFENSE SHOULD A CONFLICT BREAK OUT. IF AGGRESSION DOES TAKE PLACE, U.S. MILITARY ASSISTANCE MAY ENABLE FRIENDLY NATIONS TO HANDLE THE THREAT ON THEIR OWN, WITHOUT PLACING U.S. LIVES AT RISK. FAILURE TO HELP MEET THE LEGITIMATE DEFENSE REQUIREMENTS OF U.S. FRIENDS AND ALLIES INCREASES THE PROSPECTS THAT U.S. FORCES WOULD HAVE TO BE EMPLOYED IN TIMES OF CRISIS.

SHOULD AGGRESSION TAKE PLACE IN AREAS VITAL TO U.S. INTERESTS AND DEPLOYMENT OF U.S. FORCES BE NECESSARY, FRIENDLY FORCES TRAINED AND ARMED BY THE UNITED STATES ADD A FORCE MULTIPLIER TO OUR OWN COMBAT CAPABILITIES BECAUSE THE FORCES WOULD BE INTEROPERABLE. IN SHORT, SECURITY ASSISTANCE AND ARMS SALES INCREASE OUR COALITION WARFIGHTING CAPABILITY.

IN ADDITION TO THESE STANDARDIZATION BENEFITS, SECURITY ASSISTANCE ALSO PROVIDES A KEY VEHICLE FOR IMPROVING THE POWER PROJECTION CAPABILITIES OF THE UNITED STATES. WE ARE ABLE TO RETAIN FOREIGN MILITARY BASES, TO HAVE ACCESS ARRANGEMENTS, AND TO ACQUIRE OVERFLIGHT PRIVILEGES IN LARGE PART BECAUSE WE HAVE SECURITY ASSISTANCE PROGRAMS. ACKNOWLEDGING THIS LINKAGE BETWEEN SECURITY ASSISTANCE AND POWER PROJECTION REQUIREMENTS, THE CONGRESS HAS CONSISTENTLY GIVEN HIGHER PRIORITY TO THOSE COUNTRIES PERMITTING U.S. BASES OR ACCESS TO THEIR FACILITIES.

MR. CHAIRMAN, I CAN'T OVEREMPHASIZE THE BENEFITS THAT WE DERIVE FROM SECURITY ASSISTANCE. IN RECENT YEARS, WE HAVE MADE AN EFFORT TO ENHANCE THE CAPABILITY OF U.S. RAPIDLY DEPLOYABLE FORCES. BETWEEN FISCAL YEARS 1982 AND 1984, THE SENATE COMMITTEE ON ARMED SERVICES INCREASED FUNDING FOR U.S. FORCE PROJECTION PROGRAMS BY 130 PERCENT. THESE INVESTMENTS MAKE SENSE ONLY IF WE HAVE THE REQUIRED ENROUTE ACCESS, TRANSIT PRIVILEGES, BASE RIGHTS, AND USE OF FACILITIES OVERSEAS. IN SHORT, WE CAN'T AND WON'T BE ABLE TO ACCOMPLISH CRITICAL POWER PROJECTION CAPABILITIES ON OUR OWN. WE NEED THE COOPERATION AND ASSISTANCE OF FRIENDLY AND ALLIED NATIONS, AND THEY WANT AND NEED OUR ASSISTANCE TO DEVELOP THEIR OWN ARMED FORCES. THIS IS THE ESSENCE OF MUTUAL DEFENSE SECURITY, ONE OF THE CORNERSTONES FOR PRESERVING STABILITY AND COPING WITH AGGRESSION THROUGHOUT THE POST-WORLD WAR II PERIOD. SECURITY ASSISTANCE HAS BEEN AND IS THE SINGLE MOST IMPORTANT INSTRUMENT FOR PROMOTING MUTUAL SECURITY RELATIONSHIPS.

I SHOULD NOTE THAT THESE STRATEGIC BENEFITS COME AT
VERY LITTLE COST TO THE U.S. TREASURY. IN RECENT YEARS, FUNDING FOR SECURITY ASSISTANCE HAS AMOUNTED TO LESS THAN ONE PERCENT OF THE FEDERAL BUDGET AND LESS THAN TWO PERCENT WHEN COMPARED TO THE DEFENSE BUDGET. IN THIS REGARD, IF THE CONGRESSIONAL BUDGET PROCESS COULD ACCOMMODATE IT, I WOULD BE
PREPARED TO TRADE OFF HUNDREDS OF MILLIONS OF DOLLARS IN THE
DEFENSE BUDGET FOR EQUIVALENT INCREASES IN MILITARY
ASSISTANCE FUNDING.

ADMINISTRATION'S FISCAL YEAR 1985 REQUEST

A KEY REASON FOR MY TRIPS WAS TO ASSESS THE MILITARY NEEDS AND REQUIREMENTS OF A NUMBER OF KEY FRIENDS AND ALLIES.

IN THIS REGARD, I AM CONCERNED ABOUT CONGRESSIONAL PRESSURE TO REDUCE ASSISTANCE LEVELS TO THREE KEY U.S. FRIENDS: TURKEY, PAKISTAN, AND JORDAN.

MEMBERS OF CONGRESS, REACTING TO DOMESTIC POLITICAL PRESSURE, HAVE BEGUN CALLS TO REDUCE THE LEVELS OF SECURITY ASSISTANCE TO TURKEY. THE HOUSE FOREIGN AFFAIRS COMMITTEE HAS ALREADY REDUCED THE ADMINISTRATION'S REQUEST FOR MILITARY ASSISTANCE BY \$39 MILLION, FROM \$755 TO \$716 MILLION. THERE WILL NO DOUBT BE PRESSURE ON THIS COMMITTEE TO MAKE MORE SUBSTANTIAL FUNDING REDUCTIONS. I HAVE NO DOUBT THAT SUCH ACTION WILL NOT SERVE U.S. INTERESTS AND WILL MAKE A SOLUTION TO THE DELICATE PROBLEM OF CYPRUS HARDER, NOT EASIER, TO ACHIEVE.

THE UNITED STATES DERIVES SUBSTANTIAL BENEFITS FROM A STRONG BILATERAL RELATIONSHIP WITH TURKEY. TURKEY OCCUPIES A STRATEGICALLY CRITICAL LOCATION AND IS KEY TO DEFENSE OF NATO'S SOUTHERN FLANK, INCLUDING GREECE. IN ADDITION, SHE HAS THE SECOND LARGEST MILITARY FORCE IN NATO. SHE CONTROLS SOVIET ACCESS TO THE MEDITERRANEAN AND ABUTS POTENTIAL LINES OF SOVIET ADVANCE INTO IRAN AND INTO THE PERSIAN GULF. TURKEY IS NEARLY COMPLETELY SURROUNDED BY HOSTILE OR POTENTIALLY HOSTILE NEIGHBORS: THE SOVIET UNION, BULGARIA, SYRIA, IRAN, AND IRAQ.

TURKEY HAS JUST UNDERGONE AN IMPORTANT TRANSITION FROM MILITARY RULE TO DEMOCRACY WITH NATIONWIDE PARLIAMENTARY ELECTIONS ON NOVEMBER 6, 1983. IN ADDITION, MUNICIPAL ELECTIONS WERE HELD ON MARCH 25; SIX POLITICAL PARTIES PARTICIPATED IN THESE LOCAL ELECTIONS PROVIDING EVIDENCE OF TURKEY'S COMMITMENT TO THE DEMOCRATIC PROCESS. THIS IS AN EXTREMELY CRITICAL TIME FOR PRIME MINISTER OZAL'S NEW GOVERNMENT; REDUCTIONS IN U.S. ASSISTANCE LEVELS WOULD SEND COUNTERPRODUCTIVE SIGNALS REGARDING THE U.S. COMMITMENT TO THIS FLEDGLING DEMOCRACY.

THE ADMINISTRATION HAS REQUESTED \$755 MILLION IN MILITARY ASSISTANCE IN FISCAL YEAR 1985 THAT WOULD BE USED TO HELP MODERNIZE TURKEY'S ARMED FORCES. THESE FUNDS WOULD BE USED FOR A VARIETY OF CRITICALLY NEEDED EQUIPMENTS INCLUDING THE F-16 FIGHTER AIRCRAFT, THE ON-GOING M-48A1 TANK UPGRADE PROGRAM, AIR DEFENSE IMPROVEMENTS, AND COMMUNICATIONS AND ELECTRONIC EQUIPMENT. IN MY VIEW, THESE ITEMS MEET LEGITIMATE DEFENSE REQUIREMENTS OF TURKEY AND WILL HELP TURKEY TO FULFILL ALLIANCE COMMITMENTS, WHICH IN TURN CONTRIBUTE DIRECTLY TO U.S. NATIONAL DEFENSE.

PAKISTAN IS ON THE FRONTLINE WITH SOVIET-OCCUPIED AFGHANISTAN. THE BRUTAL SOVIET INVASION OF AFGHANISTAN HAS HIGHLIGHTED PAKISTAN'S GEOSTRATEGIC VALUE IN STEMMING SOVIET EXPANSION SOUTHWARD TOWARD THE INDIAN OCEAN. ISLAMABAD HAS TAKEN A COURAGEOUS STAND BY LEADING DIPLOMATIC ACTIVITY AGAINST THE SOVIET INVASION OF AFGHANISTAN.

AS A RESULT, PAKISTAN HAS BEEN SUBJECTED TO NEW AND STRONG POLITICAL AND MILITARY PRESSURES. VIOLATIONS OF HER AIRSPACE BY SOVIET AIRCRAFT, BORDER INCURSIONS, AND RELATED PRESSURES STEMMING FROM THE INFLUX OF BETWEEN 2 AND 3 MILLION AFGHAN REFUGEES MAKE PAKISTAN EXTREMELY VULNERABLE. IN ADDITION, INDIA HAS RECENTLY INCREASED ITS ANTI-PAKISTAN RHETORIC.

THE ADMINISTRATION HAS REQUESTED \$325 MILLION IN FMS CREDITS FOR FISCAL YEAR 1985, PRIMARILY TO ASSIST PAKISTAN IN PAYING FOR EQUIPMENT ALREADY ON ORDER FROM THE UNITED STATES, INCLUDING F-16 FIGHTER AIRCRAFT, AIR DEFENSE RADARS, AND HELICOPTERS. ADDITIONAL REQUESTS MAY INCLUDE AIR-TO-AIR MISSILES AND SURVEILLANCE AIRCRAFT. PAKISTAN WILL ALSO USE HER OWN NATIONAL FUNDS TO PURCHASE EQUIPMENT AND TRAINING FOR HER NAVY AND ARMY. AS IT NOW STANDS, THE MAJORITY OF PAKISTAN'S MILITARY EQUIPMENT IS OBSOLETE AND IN NEED OF REPLACEMENT.

JORDAN
FINALLY, LET ME TALK A MOMENT ABOUT JORDAN, A KEY U.S. FRIEND IN THE MODERATE ARAB WORLD. OUR CLOSE RELATIONSHIP WITH JORDAN AND WITH KING HUSSEIN STEMS FROM THE HISTORICALLY CLOSE COOPERATION WITH THE UNITED STATES ON SECURITY ISSUES, HER MODERATING ROLE IN THE ARAB WORLD, HER POTENTIALLY CENTRAL ROLE IN THE MIDDLE EAST PEACE PROCESS, AND HER PROXIMITY TO CRITICAL AREAS OF THE MIDDLE EAST AND SOUTHWEST ASIA.


ATTENTION HAS BEEN FOCUSED ON REMARKS THAT KING HUSSEIN MADE RECENTLY IN WHICH HE EXPRESSED HIS FRUSTRATION OVER U.S. POLICY IN THE MIDDLE EAST. HE ESSENTIALLY INDICATED THAT UNDER CURRENT CIRCUMSTANCES, HE DOES NOT ENVISION JORDANIAN PARTICIPATION IN THE PEACE PROCESS AT THIS TIME.

HOWEVER, DURING MY TWO VISITS TO JORDAN, I FOUND THAT KING HUSSEIN SHARES MANY OF THE OBJECTIVES OF THE UNITED STATES, INCLUDING SUPPORT FOR PRESIDENT REAGAN'S PEACE INITIATIVE OF SEPTEMBER 1, 1982. A NUMBER OF RECENT JORDANIAN INITIATIVES ARE WORTHY OF MENTION:

--CALLING FOR DECISIONS WITHIN ARAB COUNCILS TO BE MADE BY MAJORITY RULE INSTEAD OF CONSENSUS WHICH EFFECTIVELY GRANTS A VETO TO RADICAL VIEWS. THE APPEAL OF THIS APPROACH WAS DEMONSTRATED IN THE RECENT ISLAMIC CONFERENCE WHICH HELPED TO REINTRODUCE EGYPT INTO THE ARAB FAMILY OF NATIONS.

-- URGING COOPERATION AMONG EGYPT, IRAQ, SAUDI ARABIA, AND JORDAN TO STRENGTHEN THE VOICE AND FURTHER THE DEVELOPMENT OF MODERATION IN THE REGION.

-- PUBLICLY SUGGESTING THAT, SHOULD THE CURRENT DISARRAY RESULT IN SYRIAN DOMINATION OF THE PLO, THE PLO WOULD CEASE TO BE THE "SOLE LEGITIMATE REPRESENTATIVE" OF THE PALESTINIANS, AND JORDAN WOULD ACT ACCORDINGLY.




-- AND BY RESTORING THE JORDANIAN PARLIAMENT. THIS
CREATED A FORUM FOR MODERATE PALESTINIANS TO EXPRESS
THEMSELVES, AND IT PROVIDES THE INHABITANTS OF THE WEST BANK
WITH A FORUM. MANY WEST BANK LEADERS STRONGLY SUPPORT
HUSSEIN'S ENTRY INTO THE PEACE PROCESS AND THEY HAVE URGED
HUSSEIN AND PLO LEADER ARAFAT TO REACH AGREEMENT WHICH WOULD
PERMIT THAT ENTRY.

I AM DEEPLY CONCERNED THAT U.S. POLICY, PARTICULARLY
 CONGRESSIONALLY-MANDATED POLICY, IN THE REGION NOT BECOME TOO
 NARROWLY FOCUSED, NOR TOO INSENSITIVE TO OUR BROADER
 INTERESTS IN THE REGION, NOR TOO SUSCEPTIBLE TO DOMESTIC
 POLITICAL PRESSURE. DESPITE THE RECENT WITHDRAWAL OF THE
PROPOSED SALE OF STINGERS TO JORDAN, THE UNITED STATES NEEDS
TO WORK WITH KING HUSSEIN ON ISSUES PERTAINING TO JORDANIAN
SECURITY AND RELATIONS WITH OTHER REGIONAL COUNTRIES,
PARTICULARLY ON THE ARABIAN PENINSULA.

KING HUSSEIN IS DEEPLY WORRIED ABOUT SYRIAN INTENTIONS
 IN THE WAKE OF THE MASSIVE, SOVIET-SUPPORTED, MILITARY
 BUILDUP BY DAMASCUS AND ABOUT THE EFFECTS OF THE WITHDRAWAL
 OF U.S. PEACEKEEPING FORCES FROM LEBANON. SYRIA HAS OPENLY
THREATENED KING HUSSEIN IF HE ATTEMPTS TO JOIN THE PEACE
PROCESS AND TERRORIST GROUPS HAVE CARRIED OUT ASSASSINATION
ATTEMPTS ON JORDANIAN DIPLOMATS IN PROTEST AGAINST JORDAN'S
EFFORTS TO JOIN THE PEACE PROCESS. AT THIS JUNCTURE, IT IS
 IMPORTANT THAT THE UNITED STATES PROVIDE SOME TANGIBLE
 EVIDENCE OF U.S. RELIABILITY. UNDER THESE CIRCUMSTANCES,
 APPROVAL OF THE ADMINISTRATION'S FULL REQUEST FOR SECURITY
 ASSISTANCE IS CRITICAL.

IN THIS REGARD, I AM VERY CONCERNED ABOUT AN AMENDMENT
ADOPTED BY THE HOUSE FOREIGN AFFAIRS COMMITTEE WHICH WOULD
PROHIBIT THE USE OF FOREIGN MILITARY SALES FUNDS FOR THE
PURCHASE OF ADVANCED AIRCRAFT, NEW AIR DEFENSE SYSTEMS, OR
NEW ADVANCED MILITARY WEAPON SYSTEMS UNLESS THE PRESIDENT
CERTIFIES TO THE CONGRESS THAT JORDAN IS PUBLICLY COMMITTED
TO THE RECOGNITION OF ISRAEL AND TO PROMPT ENTRY INTO PEACE
NEGOTIATIONS. IN MY VIEW, THIS LANGUAGE ONLY CALLS INTO
QUESTION U.S. RELIABILITY AND, AS A RESULT, WILL NOT
ENCOURAGE KING HUSSEIN TO ENTER THE PEACE PROCESS. THE
PRESIDENT'S WITHDRAWAL OF THE NOTIFICATION OF THE SALE OF
STINGER TO JORDAN AND SAUDI ARABIA OBTVIATES THE NEED FOR THIS
LANGUAGE, AND I WOULD URGE THE COMMITTEE NOT TO ADOPT SIMILAR
LANGUAGE.

THE \$95 MILLION IN FOREIGN MILITARY SALES CREDITS
REQUESTED BY PRESIDENT REAGAN WOULD BE USED TO IMPROVE
JORDAN'S AIR DEFENSE CAPABILITIES AND TO DEVELOP A MOBILE
FORCE CAPABLE OF DEFENDING AGAINST VASTLY SUPERIOR ARMORED
AND AIR FORCES. THIS WOULD INCLUDE ANTI-TANK MISSILES,
ARMORED VEHICLES, COMMUNICATIONS EQUIPMENT, TRAINING AND
FOLLOW-ON SUPPORT.



CONCLUSION

MR. CHAIRMAN, LET ME CONCLUDE BY SAYING THAT THE UNITED STATES DERIVES SUBSTANTIAL BENEFITS FROM HER SECURITY ASSISTANCE AND ARMS SALES PROGRAMS. FROM MY PERSPECTIVE AS CHAIRMAN OF THE COMMITTEE ON ARMED SERVICES, SECURITY ASSISTANCE ENABLES OUR FRIENDS AND ALLIES TO WORK WITH THE UNITED STATES TO DEVELOP COLLECTIVE SECURITY ARRANGEMENTS, TO SHARE PART OF THE COLLECTIVE DEFENSE BURDEN, AND TO BETTER DEFEND THEMSELVES AGAINST INTERNAL CONFLICT OR EXTERNAL AGGRESSION. SECURITY ASSISTANCE PROGRAMS ARE EFFECTIVE; THEY COST VERY LITTLE WHEN MEASURED AGAINST THEIR RETURN; AND THEY REPRESENT THE MOST EXPLICIT ASSURANCE OF U.S. WILLINGNESS TO STAND BY OUR FRIENDS AND ALLIES, SHORT OF STATIONING U.S. FORCES ABROAD.

THEREFORE, I URGE THE COMMITTEE TO AUTHORIZE THE SECURITY ASSISTANCE PROGRAM AT THE FUNDING LEVEL REQUESTED BY THE PRESIDENT. IN PARTICULAR, I STRONGLY RECOMMEND THAT THE PROGRAMS FOR TURKEY, PAKISTAN, AND JORDAN BE AUTHORIZED AT THE REQUESTED LEVELS. I FURTHER URGE THE COMMITTEE TO AVOID THE CONGRESSIONAL TENDENCY TO ADD FUNDS TO CERTAIN COUNTRY PROGRAMS AT THE EXPENSE OF OTHER CRITICAL FRIENDS WHO ARE FACING SERIOUS EXTERNAL THREATS. IN THIS REGARD, THE CONGRESS IN RECENT YEARS HAS ADDED FUNDS ABOVE THE PRESIDENT'S REQUEST FOR ISRAEL. WHILE I AM A STRONG SUPPORTER OF OUR ASSISTANCE PROGRAMS FOR ISRAEL, I AM TROUBLED WHEN THESE INCREASES COME AT THE EXPENSE OF OTHER CRITICAL NATIONS. IF A DETERMINATION IS MADE THAT MILITARY AID TO ISRAEL SHOULD BE EXPANDED, THIS SHOULD BE DONE BY INCREASING THE OVERALL FUNDING FOR THE SECURITY ASSISTANCE PROGRAM AND NOT BY SHORTCHANGING OTHER VALUED FRIENDS.

THIS CONCLUDES MY STATEMENT. I WOULD BE HAPPY TO
RESPOND TO ANY QUESTIONS THAT THE COMMITTEE MEMBERS MAY HAVE.

THANK YOU

5010
March, 1984

SENATOR GARY HART

Gary Hart, 47, United States Senator from Colorado, who was elected in 1974 and re-elected in 1980, has been a contender for the Democratic Party nomination for President in 1984 since formally announcing his candidacy in February, 1983. Hart initially came to national attention in 1972 when he was manager of the presidential campaign of Senator George S. McGovern of South Dakota. He was one of the earliest recruits to the McGovern campaign and its first full-time staff member. Hart, who earned the title of "general of McGovern's Army," won acclaim as a pragmatic political strategist who helped mastermind the South Dakota Senator's successful grass-roots campaign. In the general elections, President Richard M. Nixon defeated McGovern to win re-election by a plurality of nearly 18-million votes, carrying 49 of the 50 states.

Hart, a divinity student before turning his attention to law and politics, has been described in "Newsweek" magazine as "a complex man," one who is "cerebral" and "politically passionate," "intellectually arrogant" and "capable of surprising tenderness." Press and Senate colleagues, moreover, have called him "articulate," "tenacious," "pragmatic," and a man with "a steely confidence to him, energized by a lifetime of success against long odds and a firm-willed trust in persistence." Hart has also been described as "a loner," "aloof," "enigmatic," "an intense, inward man," and "a man of many contradictions." During the McGovern campaign, he told an interviewer, "I never reveal myself or who I really am." The Los Angeles "Times" said in an article that there were some things about Hart "that are very hard to figure, and his explanations seem oddly incomplete."

A Turn Toward the Law and Politics

Hart was born Gary Warren Hartpence on November 28, 1936 in Ottawa, Kansas, a small town in the eastern part of the state. His father worked at cattle ranching, insurance sales, running a grocery store, and, finally, selling farm equipment. Both Hart's parents were of Irish descent and were members of the Church of the Nazarene, a breakaway Methodist sect that Hart described as "not quite fundamentalist" in its emphasis on "conservative personal behavior and demeanor." Hart was quoted as saying about his family's beliefs: "We weren't fanatics although there were a lot of strange rules, like we couldn't go to movies." Hart, who was committed from childhood to a religious vocation, left Ottawa to attend Bethany Nazarene College in Bethany, Oklahoma, where he received his B.A. degree in 1958. Later that year, Hart entered Yale Divinity School.

Hart later was quoted as saying about his time at Yale Divinity School: "It wasn't until I got to Yale that I discovered there were other alternatives to service. My world expanded there. I stayed on at the Divinity School, getting the B.D. degree in three years. But I was moving away from a specific religious vocation. . . . But the goal was the same: doing something about the human condition. It was then that I decided to enter law school." While at Yale, Hart got his first taste of political campaigning as a volunteer worker in 1960 in John F.

Kennedy's presidential campaign. In 1964, after receiving his LL.B. degree from Yale's School of Law, Hart moved to Washington, D.C., where he joined the Justice Department under Attorney General Robert F. Kennedy. Two years later, he became a special assistant to Stewart L. Udall, the then Secretary of the Interior.

Hart spent most of his two years at the Department of the Interior investigating the problems of western oil shale leases. In 1967, he left Washington for Colorado, where he taught environmental resource courses at the University of Colorado School of Law in Boulder and also joined a politically prominent law firm in Denver. When Senator Robert F. Kennedy declared his candidacy for President, Hart volunteered his services as a campaign organizer, which ended when Kennedy was assassinated in June, 1968. Hart subsequently established his own law practice in Denver. Two years later, as indicated, Hart was one of the earliest recruits to Senator George S. McGovern's unsuccessful bid for the presidency in 1972. Hart subsequently applied the political organizing expertise he had acquired to win election to the United States Senate from Colorado in 1974.

Views on National and International Issues

In his nearly ten years as a United States Senator, Hart has taken positions on a variety of national and international issues. He, for example, has opposed prayer in the public schools and has opposed government aid to private and parochial schools. He has supported the use of hiring quotas to remedy the effects of past racial discrimination. He has declared himself to be pro-choice on the issue of abortion. With respect to gay rights, he supports the passage of federal legislation to ensure that no American is denied civil rights on the basis of sexual discrimination. He favors less but more sharply focused aid to public education. He has called for an overhaul of the Medicare program and has supported programs that combine governmental and private health insurance plans to provide adequate health care at a reasonable cost.

In the area of national defense, Hart favors an increase in defense spending but has been very specific about what the money should and should not buy. Hart advocates the construction and use of smaller, non-nuclear aircraft carriers and large numbers of more basic jet fighter-planes. He opposes the building of the B-1 bomber and the construction of the MX missile. He has said that Congress should enact a law that would take President Reagan's "build-down" negotiating proposal and make it unilateral U.S. policy. Such a policy would require the United States to destroy two nuclear launchers or warheads every time it deploys a new one -- regardless of what the Soviet Union does. Hart has also said that if elected he will go to Geneva in the first weeks of his term to negotiate a nuclear weapons freeze with the Soviet Union.

On the international scene, Hart generally has held an anti-interventionist position. He has opposed the deployment of U.S. Marines in Lebanon. He has called for an end to U.S. aid to the government of El Salvador until the death squads in that country are stopped from operating. He also has called for a halt to any covert activities by the United States against Nicaragua. He has said: "I don't think we should seek to overthrow the government of Nicaragua, but if that's the Reagan policy. . . then they should be open about it." In February, 1982, Hart was interviewed by the Washington "Post" on the situation in El Salvador. Hart stated, among other things, with respect to the political extremes in Latin America, that "Cuba is not totalitarian and it's not democratic." When asked, "If Cuba is not a totalitarian government, what is it?" Hart replied: "I don't know."

Israel, Middle East Oil and Soviet Jewry

With respect to the Arab-Israeli conflict, Hart has been supportive of Israel. He has proclaimed his "respect and support for Israel's struggle to survive as a free and sovereign state" and said that such support was "morally right." He has voted favorably on U.S. appropriations and arms sales to Israel throughout his Senate career. He has supported the Camp David peace process and has opposed arms sales to Saudi Arabia, Egypt and Jordan. In 1978 he voted against sales of U.S. jet fighter-planes to Saudi Arabia and Egypt. In 1981 he opposed the sale of AWACS and other military equipment to Saudi Arabia. Hart, unlike some of his Senate colleagues, did not condemn Israel for its destruction in 1981 of Iraq's Osirak nuclear plant; he used the incident to call for a re-examination of the spread of nuclear weapons and U.S. policies to prevent it.

Hart also has said that he is not afraid to criticize Israel when he considers the Jewish state's actions to be wrong. Hart, for example, expressed criticism of an Israeli action against PLO terrorists in southern Lebanon in 1972 when he was campaign manager for Sen. McGovern. In 1982, after supporting Israel's efforts to crush PLO strongholds in Lebanon, Hart charged that Israeli forces had to accept responsibility for the "wanton slaughter" by Lebanese militiamen of Arab Palestinians in the Sabra and Shatila refugee camps in west Beirut. He then called for the immediate withdrawal of Israeli and Syrian forces from Lebanon. Hart has taken varying positions on the issues of Israeli settlements on the West Bank and moving the U.S. embassy in Israel to Jerusalem.

On another issue of concern to the American Jewish community, Hart has called on the U.S.S.R. to reverse its policies which have restricted the emigration of Jews from the Soviet Union, and he has expressed support for Soviet Jewish "refuseniks." He has said, however, that he believes that the Jackson-Vanik Amendment has outlived its usefulness. Hart, in addition, has called for the United States to reduce its dependence on imported oil from the Persian Gulf. He has proposed the imposition of a \$10 per barrel oil-import fee whose revenues would be rebated to taxpayers through reduced Social Security taxes. He also favored a ban on the importation of oil from Libya.

Criticism of an Israeli Action

On September 21, 1972, "The Hatchet," student newspaper at George Washington University in Washington, D.C., published a front page news article entitled "Gary Hart: Israeli Raids Wrong" which reported on the appearance of Sen. George McGovern's presidential campaign manager at a press conference at the school. The article in "The Hatchet" reported that Hart said that McGovern should have condemned Israel for its raids against PLO terrorists operating from southern Lebanon in the aftermath of the slaying by PLO terrorists of 11 Israeli athletes at the Olympics in Munich. Hart was quoted as saying: "I don't know whether he [McGovern] has or not, but he should have condemned Israel." The paper said that Hart quickly added that McGovern had promised to help Israel defend itself against its Arab neighbors.

In a subsequent letter to "The Hatchet," which was published on September 25, Hart denied that he favored having McGovern condemn Israel for its "retaliatory raids on Lebanon." He declared: "In fact, I was responding to a question concerning the failure of the political community to condemn the killing of a large number of Lebanese civilians during those raids. An accurate record of my

remarks would show that, in response to the question, I suggested Senator McGovern has condemned, and would continue to condemn, any military action which resulted in the killing of innocent unarmed non-combatants." Hart added: "The questions of whether the raids themselves, directed against guerrilla camps on the Lebanese border, were justified was never raised, and therefore never responded to."

That same day, "The Hatchet" responded to Hart's letter in an editorial entitled "The Hart Story." It stated: "Most of the complaints we received [to the page one story on Hart] criticized the headline as being 'sensational' and the lead quote as having been taken out of context." It went on to declare: "As journalists, our primary concern was identifying and presenting to our readers the most newsworthy elements of Hart's appearance. We admit that Hart's remarks concerning the Israeli raids should have been put in the fuller context of a condemnation of any attack on unarmed civilians. But that context, we believe, would in no way have reduced the news value of his initial statements. They clarified but did not alter the substance of his original remarks."

Election to the United States Senate

In the aftermath of Richard Nixon's decisive re-election as President of the United States in November, 1972 with a plurality of nearly 18-million votes, Hart returned to Denver, Colorado to resume his law practice. The following November, Hart announced his candidacy for the United States Senate. Aided by the grass roots efforts of former McGovern volunteers, Hart easily won the Democratic Party's preference primary in September, 1974. Hart campaigned on the slogan "They've had their turn, now it's our turn." In the November general elections, Hart defeated incumbent Republican Peter H. Dominick, a conservative and a staunch supporter of President Nixon, by a vote of 471,367 to Dominick's 325,556. Hart received 58 percent of the vote cast to Dominick's 40 percent.

In June, 1975, Senator Hart responded to a constituent who had expressed appreciation for his having signed a letter to President Gerald Ford calling for continued support for Israel. Hart wrote:

"My primary objective in signing the letter to the President was to assure that the position of the Congress concerning Israel was clearly understood and fully taken into account by the Executive Branch as it conducts its current major 'reassessment' of our policy in the Middle East. The letter was not intended, as some have suggested, to influence current efforts to bring a just and lasting peace in the area. I therefore hope that none of the parties to the conflict will interpret the letter as encouragement to stiffen its stance in peace negotiations. This would be a serious and unfortunate mistake."

In August, 1975, Hart informed a constituent that he was "deeply concerned" that a Ford Administration plan to supply Jordan with an anti-aircraft system was "far in excess of the arms necessary for purely defensive purposes." He said that "This request, if it were to be approved by Congress, would possibly upset the fragile military balance in the Middle East and might contribute to the chance of further hostilities." Hart stated: "Some attempt was made in both the Senate and House to modify the Jordanian arms request, but apparently the

Administration and Jordan were willing to take all or nothing without compromise. I would not be prepared to say Jordan needs no air defense, but it certainly does not need a large mobile one which would accompany the Jordanian army in military operations."

Hart went on to state with respect to Jordan's air defense requests that "Just what might be a satisfactory compromise remains to be seen, but I think something can be worked out that would even be acceptable to Israel." He added: "While that might seem the best test, it may establish a precedent requiring Israel's aid to be approved by Jordan. As you can imagine, this would be an almost impossible situation if extended because we have incomplete knowledge of what some Arab nations get from the Soviet Union." Hart held that "The answer to all this balancing and rebalancing of arms in the Middle East is the establishment of conditions which will lead to permanent peace in the area." He concluded that Congress must "move with caution" with respect to military aid to the Middle East.

Controversy Over a Jefferson-Jackson Day Speaker

By 1977, the views of then Sen. James Abourezk (D., S.D.) on the Arab-Israeli conflict and Middle East issues were a matter of record. Abourezk was an outspoken critic of Israel and the "Zionist lobby" and a supporter of the Arab Palestinian and PLO causes. When Abourezk was invited to be the principal speaker at the Democratic Party's annual Jefferson-Jackson Day dinner in Denver in March, 1977, Hart expressed his support for Abourezk's appearance at the affair. The "Intermountain Jewish News," an English-language Jewish weekly published in Denver, commenting on the affair, wrote: "Not since last November's election has there been such conflict of feeling within the Colorado Democratic Party and its supporters as was evoked by the invitation and appearance of Sen. James Abourezk, D.-S.D., at the Jefferson-Jackson dinner last Saturday night."

In his presentation to the Jefferson-Jackson Day dinner, Abourezk, among other things, was highly critical of Israel and its "lobby" of supporters in the United States. Hart subsequently was asked by the "Intermountain Jewish News" to comment on Abourezk's appearance and presentation. He stated: "Let me begin by reaffirming my strong belief that the people of the United States and their government must ensure the continued existence of the State of Israel. That has long been our position. Israel is one of our strong allies, our commitment is both a moral one and is in the best interest of the United States." He added: "Second, I want to state unequivocally that I oppose any use of terrorism to promote any cause." Hart went on to declare:

"Third, I support the appearance of Senator James Abourezk at the Democratic Jefferson-Jackson Day dinner. The Democratic Party is made up of a broad coalition of interests and groups; if this were not so, it could not survive. I do not share the opinions of all Democrats nor even of all Democratic U.S. Senators. I consider myself a friend of Senator Abourezk, however, and I was pleased he was willing to address our Jefferson-Jackson Day dinner. I defend his right to speak although he enunciates beliefs which I do not share.

"I am convinced that the Democratic Party as a whole is also in disagreement with the beliefs of Senator Abourezk on the

Middle East and will continue to uphold its platform position of 1976 on the Israeli question. That position is so strong that we need not fear the airing of opposing views."

A Meeting with Jewish Leaders in Denver

On September 9, 1977, Denver's "Intermountain Jewish News" reported that Hart had met the previous week with several Jewish community leaders in his Denver office. Hart was quoted as saying: "We must continue our efforts to educate the American people about Israel, which Jewish organizations have been doing for many years." With respect to U.S.-Israel relations, he said American Jews should not panic over President Carter's stance on Israel. He stated: "I see no perceptible change in Congress since Carter first came out with his stance." He added: "You may also be assured that the U.S. will continue its fundamental commitment to the State of Israel, by offering military and financial support." Hart also expressed the belief that the U.S. must be committed to the survival of Egyptian President Sadat "and some of the other more responsible, saner Arab leaders."

Hart went on to discuss the subject of Soviet Jewry in his meeting with Jewish leaders in Denver. He stated with respect to the Jackson-Vanik Amendment: "I am still personally troubled by a policy on our part which is right in principle but which has not worked." He expressed the opinion that those who support the right of Soviet Jews to emigrate should communicate with Senator Henry Jackson to "Let him know you appreciate his efforts but now it is time to try something different." Hart added that President Carter's human rights policy was having the same effect on the Soviets as had the Jackson-Vanik Amendment. He said that both policies were causing "deep resentment and a feeling the Americans are hypocrites and meddling in their internal affairs."

Voting Against an Arms Sales Package

On May 15, 1978, the U.S. Senate, by a 54 to 44 vote, supported the Carter Administration's plan to sell American F-15 jet fighter-planes to Saudi Arabia and Egypt as well as to Israel. The Administration had presented the sales to Congress as a package deal in which the proposed sale to Israel would be withdrawn if Congress turned down the sales of fighter-planes to Saudi Arabia and Egypt. The proposed sales of the jet planes to the two Arab countries had set off a sharp debate on the issue in Congress. American Jewish groups and a number of other organizations, in addition, had opposed the sales to the two Arab countries. They charged that the planes would endanger Israel's security and that the sales would be harmful to the special relationship the U.S. traditionally has had with Israel.

Hart voted against the F-15 arms sales package. In a May 15 Congressional statement, he said that he was against the sales proposal "because I do not feel it clearly advances the interests of the United States in the Middle East." He stated that the issue, as presented by the Carter Administration, had confused separate but urgent policy questions. One such issue, he said, was "the guarantee of the security of Israel through the consistent and continuous commitment by the United States to provide advanced military equipment." Hart declared: "In the case under consideration, the commitment of advanced fighter planes for Israel was made by the Ford administration as part of the so-called Sinai agreement in 1975. I must note that I opposed the Ford administration proposal at

that time, principally on the grounds that the United States undertook a number of secret commitments in that agreement to various parties. . . ."

Hart concluded by stating that: "Had each sale proposal been presented separately, and had peace negotiations not been at a crucial point, I could have given each proposed aircraft sale strong support. It is in the United States' best interest to establish solid relationships with both Saudi Arabia and Egypt. If the pending proposal fails, the Senate would be unwise to consider subsequently a unilateral proposal to provide arms to any single participant in the 'package.' Instead, I hope that the administration will submit individual proposals which can be considered, each on its own merits, separately but concurrently. This would permit those who share the administration's Middle East concerns to support their laudable efforts to expand our mutually advantageous friendships with Egypt and Saudi Arabia, as well as maintaining our unshakeable commitment to Israel."

In a subsequent letter to an individual who had written to him with respect to the Senate's approval of the Carter Administration's proposed sale of jet fighter-planes to Saudi Arabia, Egypt and Israel, Hart wrote: "As you may know, I voted against the arms sales package. In my view, the major consideration was whether the sales would enhance the chances for peace in the Middle East. The proponents of the arms sale did not convince me that the chances of war in that region would be reduced by selling advanced aircraft simultaneously to the opposing sides."

Deploing U.S. Dependence on Middle East Oil

Hart has been an ardent advocate of reducing dependence by the United States on imported oil, especially from the Middle East. In a presentation to an energy efficiency conference at the Air Force Academy in Colorado in April, 1979, Hart warned that the United States' heavy dependence on oil from the Middle East could lead ultimately to World War III. He contended that, even without a global conflict, political turmoil in the Middle East could lead to supply disruptions that would have "disastrous effects on our economy." He stated that "Only conservation can produce substantial security [for the United States] during the next decade." Hart declared: "Since our military options to protect our supply of imported oil are limited, the best way to reduce the threat of oil disruption is to use less oil and to develop alternative domestic sources."

A 1980 Hart for Senate Campaign Committee flyer entitled "Where Gary Hart Stands" noted: "Senator Hart believes our dependence on foreign oil is a major factor in inflation as well as a threat to national security. He has proposed a tariff on imported oil to reduce its consumption. Revenue from the tariffs would be rebated directly to taxpayers through immediate reduction of social security taxes." In August, 1980, the "Wall Street Journal" reported that Hart supported President Carter's proposed oil import fee and in his campaign for re-election denounced Congress' decision to kill the measure. In October, 1980, an ad for Hart's re-election in the "Intermountain Jewish News," paid for by the Hart for Senate Campaign Committee, stated: "Gary Hart believes we can and should use economic leverage to force OPEC to modify its price policies."

The advertisement for Hart in the "Intermountain Jewish News" also proclaimed Hart to be "An Advocate for Israel in the Senate." It stated: "Gary Hart's policy on Israel is clear and simple. He is unalterably committed to its

security. When the American-Israel Public Affairs Committee, which fosters strong ties between Israel and the U.S., identified 22 roll call votes critical to the maintenance of a strong and independent Israel, Gary Hart supported Israel 100% of the time." The ad went on to state that: "Gary Hart believes the way to peace in the Middle East is to ensure that Israel has secure borders. He has voted for more than \$6 billion in military and economic aid to achieve that objective. . ."

Somewhat earlier, in an August 27, 1980 letter to U.S.S.R. President Leonid Brezhnev, which was made public through a press release issued by Hart's office, the Colorado Senator urged the Soviet Union to reverse policies which had severely restricted the emigration of Soviet Jews. Hart said that one new restriction that had been especially difficult on individuals wanting to emigrate was that "only invitations from Israel coming from first degree relatives" would be processed. Hart wrote: "I strongly urge you to eliminate these recently established barriers to free emigration. Many of us in the United States, public officials and private citizens alike, are very concerned about this situation. We will be watching for an improvement in the ability of Soviet Jews to emigrate -- one of those basic human rights agreed to by signers of the Helsinki Accords."

In the November, 1980 general elections, Hart narrowly defeated Mary Estill Buchanan, Colorado's Secretary of State, who was the Republican Party's candidate for Senator. Buchanan had campaigned against Hart by contending that he tailored his positions to suit the campaign. She asked: "Where's he going to be on issues six years from now?" Buchanan answered her own question by stating: "He doesn't know. He'll have to take his polls." Hart's response was that the times rather than his positions had changed. As an indication of the "unorthodox strategies" that were employed in the Senate race in Colorado, the New York "Times" reported that Hart had made use of testimonials he received from "National Review" magazine, Sen. Barry Goldwater, and Paul Weyrich, director of the conservative Committee for the Survival of a Free Congress.

Reaction to the Destruction of a Nuclear Plant

On June 7, 1981, Israeli jet planes destroyed Iraq's Osirak nuclear reactor plant near Baghdad, a nearly completed facility which Israel charged was preparing to produce atomic bombs for use against the Jewish State. Israel defended its action against worldwide criticism by stating that it would "use all the possibilities at its disposal" to prevent enemies of the Jewish State from manufacturing weapons of mass destruction. In the U.S., the Reagan Administration condemned Israel's action and postponed delivery to Israel of four F-16 jet fighter planes. Israel's action against Iraq's nuclear plant also was condemned by a number of U.S. congressmen. For his part, Hart did not publicly condemn Israel's action but rather used the incident to call attention to the issue of nuclear proliferation.

Hart stated in remarks to the Senate that were published in the "Congressional Record" of June 16, 1981: "Whether or not we agree with Israel that this preemptive strike was necessary, we cannot ignore two more fundamental and disturbing questions raised by the attack. First, what does the Israeli strike say about the world's current efforts to prevent the proliferation of nuclear weapons? And, second, what effect will further nuclear proliferation have on U.S. national security interests, particularly in the Middle East?" Hart said: "Justifiable or not, the Israeli raid indicates a profound -- and warranted -- mis-

trust of the nonproliferation policy adopted by the United States and the four other members of the so-called nuclear club." Hart went on to declare:

"... it appears that the only difference between the so-called atoms for peace and atoms for war is the intent of the user. Our nonproliferation policy is built on a distinction that does not exist.

"The Israeli strike was an inevitable consequence of the policies of the nuclear exporting nations. We have overlooked the extent to which even peaceful nuclear capability creates regional instability. We have promoted the early use of plutonium as a reactor fuel on the mistaken assumption that uranium is scarce -- rather than encouraging the use of uranium-efficient technologies that decrease the risk that weapons-usable material will be diverted. And we have not acted to prevent the spread of technology and materials that could be used in nuclear weapons.

"The Israeli raid does more than indict the world's current nonproliferation policies. It also raises questions about the implication of proliferation, particularly in the Middle East, for the U.S. national security and the defense posture of this country.

"Could the United States effectively protect its oil supplies if a regional nuclear conflict broke out in the Middle East?"

Hart said that, in light of the issues raised by the Israeli action against Iraq's nuclear plant, the United States must thoroughly re-examine its policies for preventing the spread of nuclear weapons. He concluded by stating: "If we fail to recognize the serious threat of nuclear proliferation, we place the security, if not the survival of the United States and the rest of the world in jeopardy. Preemptive strikes like that of last week, nuclear terrorism, regional nuclear conflict, or even the unthinkable -- worldwide nuclear conflagration -- each event is made more likely by the spread of nuclear technology. The United States and the other supplier nations will be taking a fearsome risk if we fail to establish an effective world nonproliferation regime. And we have no one to blame but ourselves for the consequences."

Opposition to the Sale of AWACS to Saudi Arabia

On August 24, 1981, the Reagan Administration formally notified Congress of its intention to sell \$8.5 billion in arms to Saudi Arabia. The deal, which was opposed by Israel, included the sale of five Advanced Warning and Command Systems (AWACS) electronic surveillance aircraft and F-15 jet fighter plane equipment. Many members of Congress criticized the proposed sale, including Hart who called it "a major shift in U.S. policy" which "would be a serious threat to stability in the Middle East." He declared: "The sale of sophisticated armaments to Saudi Arabia will not advance the prospects for achieving [Middle East] peace. And we have received no assurances that the sale will bring stability to the area or will advance U.S. interests. Until Israel's neighbors in the Middle East follow the example of President Sadat and normalize relations with Israel, peace in the Middle East will remain in jeopardy."

In September, 1981, Hart wrote to a constituent with respect to issues of concern to the American Jewish community. He stated concerning the sale of AWACS to Saudi Arabia: "I have consistently opposed the sale because it is not in the best interests of our country, or of Israel, our most important ally in the Middle East. The most serious threat is to our own national security, represented by the potential compromise of AWACS technology that we risk when entrusting such sophisticated equipment to a region which might be destabilized. I will continue to speak out against the proposed arms package and I will urge my colleagues in the Senate to do likewise." On another subject, the plight of Soviet Jews, Hart wrote: "The United States must continue to press the Soviet Union to abide by its promises made in the Helsinki agreement to secure human rights."

Subsequently, in an op-ed column on the subject of oil import fees that was published in Long Island's "Newsday" of October 13, 1981, Hart began by stating that: "The Reagan administration has been quick to seize upon the tragic death of Anwar Sadat as another reason to support the proposed sale of five AWACS planes to Saudi Arabia. They claim that support for our friends in this region is now more important than ever. But, if anything, the death of Sadat only underscores the reasons we should not approve this sale. The instability of the region has been increased, and the danger of pouring more arms into it is greater." He added: "The AWACS sale is evidence of more than an ill-conceived energy policy as well. The administration's unwillingness to end our dependence on oil from the Mideast has left it few options other than trading arms for oil."

Hart stated that the United States cannot afford to remain oil-dependent. He proposed, as a first step toward oil import reduction, imposition of "a fee -- \$10 per barrel -- on all crude oil and refined petroleum products we import," whose revenues would "be rebated dollar-for-dollar to taxpayers through reduced Social Security taxes." He also called for "concerted conservation efforts." Hart said in connection with his proposals: "If our nation were energy independent, we wouldn't have to worry about protecting Saudi oil fields with our most sophisticated military technology. If we were energy secure, it would not be necessary to increase the arms race in the already unstable Mideast. If we could develop a comprehensive energy policy, it would not be necessary to risk allowing American AWACS to fall into Soviet or other unfriendly hands."

AWACS, Libyan Oil, and Arms for Jordan

On October 28, 1981, the Senate voted 52 to 48 to permit the Reagan Administration to sell \$8.5 billion in military materiel, including five sophisticated AWACS electronic surveillance planes, to Saudi Arabia. The arms package that won Senate confirmation included, in addition to the AWACS aircraft, equipment to extend the range and fire-power of 62 F-15 jet fighter planes previously ordered by Saudi Arabia and a complex of electronic ground stations to support the air defense and surveillance activities of the Saudis. Hart was among the 48 Senators who unsuccessfully voted to disapprove the sale to the Saudis. The following day, Israel's Prime Minister, Menachem Begin, termed the AWACS sale to Saudi Arabia a "new and serious danger" to the Jewish State. He expressed his government's "regret" over the action.

Also in 1981, the New York "Times" reported, Hart fought for a ban on imports on Libyan oil. This was in connection with Hart's stated goal of achieving U.S. energy independence from Persian Gulf oil by 1990 through use of conservation, new energy sources, and an import fee on oil of \$10 a barrel. Hart's

efforts, however, were unsuccessful. In connection with this matter, the November 7, 1981 issue of "7 Days," an English-language pro-Arab magazine published in London, wrote: "The US Senate has given President Reagan 180 days to come up with ways of putting both political and economic pressure on Libya. The proposal was amended from an earlier one made by Democratic senators Edward Kennedy and Gary Hart calling for an outright embargo on oil imports from Libya. The Reagan administration opposed such an embargo -- but only on the grounds that it was impracticable."

In February, 1982, Hart was one of 33 Senators who sent a letter to President Ronald Reagan expressing concern "that Secretary Weinberger's proposal to sell sophisticated arms to Jordan sets the stage for an unnecessary and divisive confrontation with Congress that could undermine American foreign policy around the world." They urged the President to "act quickly to avoid such a confrontation by rejecting this proposal, at least until Congress and our allies have been thoroughly consulted." In remarks in the Senate on the subject, which were published in the "Congressional Record" of February 24, 1982, Hart stated:

"I welcome the President's statement that any decisions on future arms sales to Jordan or other Mideast nations will be made in the context of a firm commitment to Israel's security and the need to bring peace to the area. But this is not sufficient without a mention of the foreign policy context in which he proposes to do this; a mention of the need to build a public consensus to develop that foreign policy context; and a mention of Congress' role in building that consensus."

Reacting to Israel's Actions Against the PLO in Lebanon

When the Israeli army entered Lebanon in early June, 1982 in an effort to crush the strongholds of the PLO there that were menacing Israel and its northern towns and communities, a number of Congressmen expressed support for Israel's action. Among them was Hart, according to the "Near East Report," a Washington weekly on American policy in the Middle East. The June 25 issue of the publication stated that Hart pointed out that Israel faced a "visible threat" across its northern border stemming from PLO violations of its cease-fire with the Jewish State. Hart was said to have highlighted the diplomatic opportunities available to the U.S. as a result of Israel's action and to have noted the constructive role the U.S. could play in shaping the future of the region.

Three months later, in September, 1982, following the massacre by Lebanese militiamen of Arab Palestinians in the Sabra and Shatila refugee camps in west Beirut, Hart expressed "shock and revulsion" and declared that Israeli forces must accept responsibility for the "wanton slaughter." He said that the attack on the Arab Palestinians "so went beyond the bounds of ordinary conflict" that he had to criticize it. He stated: "Since the Israelis voluntarily took on the responsibility for re-entering Beirut to maintain the peace. . . perhaps in violation of the cease-fire agreement, they implicitly accepted responsibility for preventing the wanton slaughter that occurred." Denver's "Rocky Mountain News" said that Hart was the first member of the Colorado congressional delegation to publicly break with Israel on Lebanon.

"Israel is responsible, Hart claims" was the headline on the "Rocky Mountain News" story. It reported that Hart said he thought the views of a non-Jewish

U.S. politician such as himself were less important than the fact that the killings had "profoundly disturbed and troubled the Jewish community here and in the rest of the world." Hart also noted criticism of the Israeli government from the country's opposition political parties and political commentators. He stated that he did not know enough about Israeli politics to fully assess the effects a possible resignation of Prime Minister Menachem Begin and Defense Minister Ariel Sharon would have on the search for peace in the Middle East. However, he said he thought a new Israeli government would have "a better chance to start with a clean slate in Lebanon."

The "Rocky Mountain News" story, which was published September 22, reported moreover that after President Reagan announced that U.S. Marines would be sent to Lebanon, Hart's office issued a call in his behalf for the immediate withdrawal of Israeli and Syrian forces from Lebanon. Hart subsequently expanded on his statement by saying that he saw "parallels" between U.S. involvement in Vietnam and Israel's action in Lebanon. He said: "Once you move in deeply militarily, you are in an almost totally no-win situation." The price of such warfare, he noted, was severe casualties for a country's own forces and the death of civilians that result in "world criticism and blame." Hart added that he "reluctantly" endorsed the President's decision to send U.S. troops to Lebanon as part of a multinational peacekeeping force.

'Respect and Support for Israel's Struggle to Survive'

In December, 1982, in a speech to the Charlotte, North Carolina Jewish Federation, Hart proclaimed his "respect and support for Israel's struggle to survive as a free and sovereign state." He declared: "As one who remembers Israel's emergence from the darkness of World War II, I know why support for Israel is morally right. It was right in 1948. It is right today. And it will always be right." He added: "Israel is a true democracy -- one of fewer than 40 in the world today. Its political system is based on the very ideals we, as Americans, cherish. Israel shares our unbending commitment to freedom, to dignity, to justice. In a world where democracy is becoming an endangered species, we must continue -- we have a solemn obligation to continue -- our support for Israel."

Hart went on to tell the Jewish Federation audience with respect to Israel and its democracy:

"Alone among the nations of the Middle East, Israel offers strategic value, military sophistication, political stability, and deep ties of tradition and emotion. If that's not a strategic asset to our own national security, I don't know what is.

"Common sense, self-interest, and morality speak with one voice: We must protect this asset.

"We don't protect it if we permit Israel to become isolated from the world community.

"We don't protect it if we abandon our commitment to the Camp David peace process.

"We don't protect it when we sell AWACS planes to Saudi Arabia.

"And we don't protect it if we sell Hawk missiles and F-16s to Jordan. And that's why 34 Senators joined with me in urging the President to reject the sale."

Also in December, Hart joined Sens. Edward Kennedy (D., Mass.), John Heinz (R., Pa.), and Rudy Boschwitz (R., Minn.) in introducing a resolution that was sponsored by 53 senators which expressed opposition to a sale of arms to Jordan that was proposed by the Reagan Administration.

In early January, 1983, syndicated columnist Morris Amitay, whose "Report From Washington" commentary is carried in a number of English-language Jewish publications around the country, wrote about Hart. Noting that Hart first came to national attention as campaign manager of Sen. George McGovern's 1972 presidential campaign, Amitay stated: "But unlike McGovern, whose views on the Middle East dismayed supporters of Israel, Hart has been a consistent friend. He has made his mark as an early and ardent advocate of reducing U.S. dependence on imported oil. Hart is also an influential member of the Armed Services Committee." Amitay added: "Hart regularly votes for foreign aid bills containing substantial sums for Israel and has described U.S. support for Israel as a 'moral and strategic commitment.'"

A Candidate for Higher Office

The following month, on February 17, Hart formally announced his candidacy for the Democratic Party presidential nomination in 1984. He said he represented a new political generation that sought to "break the deadlock of old systems and old doctrines." He pledged if elected to go to Geneva in the first weeks of his term to negotiate a nuclear weapons freeze with the Soviet Union, to be followed by a negotiated reduction in the nuclear arsenals of the U.S. and U.S.S.R. Hart said that his campaign would be dedicated to breaking the grip of "narrow, special-interest government in Washington." He subsequently stated that he did not consider such Democratic Party constituent blocs as labor, ethnics, and blacks, among the "special-interest" groups. But he also said that he would not always acquiesce to their legislative agenda.

On February 28, Hart served as honorary chairman of the Seventh Annual International Student Solidarity Day Rally for Soviet Jewry in Washington, D.C. The program was coordinated by the Student Coalition for Soviet Jewry of Brandeis University. It was co-sponsored by B'nai B'rith Hillel Foundations, with assistance from the Student Struggle for Soviet Jewry. Hart told the gathering of some 800 students from around the country that "one of the most important causes confronting not only the U.S. but mankind is freedom in the Soviet Union, freedom for all people there, and particularly the liberation of Soviet Jews." He called upon the students to "make your voices heard" for all persons denied freedom throughout the world, and to expand their concern to other human rights issues as well.

In June, the Commission on International Jewish Affairs in Denver, a group sponsored by the Allied Jewish Federation of Denver and the Anti-Defamation League of B'nai B'rith, presented Hart with its Fourth Human Rights Citation for his efforts "in the fight for Soviet Jewry and human rights for people throughout

the world." The Commission stated: "In 1977, as a member of the Senate Armed Services Committee, Senator Hart traveled to the Soviet Union where he met with several refuseniks including Anatoly Shcharansky before his arrest." The Commission moreover noted: "Senator Hart has initiated letters and sponsored numerous resolutions in the Senate in support of Iosif Begun, Grigory Rosenstein, Ida Nudal and Naum Meiman and many more refuseniks and Prisoners of Conscience."

An Interview Touching on Middle East Policy

On July 1, 1983, the Philadelphia "Jewish Exponent," an English-language Jewish weekly, published an interview with Hart. In it, the Senator, who noted that he had visited Israel in the past, described himself as a "strong supporter of our alliance with Israel who, nonetheless, is not afraid to criticize her when I think she is wrong." He stated that his own Middle East policy would be "more aggressive" than President Reagan's, would place more emphasis on the Camp David accords, and would "not allow our policy toward the Soviet Union to become a stumbling block" in the search for peace in the region. He said that he "would not allow the terms of the initiative [proposed by President Reagan] to dictate the terms of a settlement," which should be hammered out in direct negotiations between the parties.

With respect to the issue of the West Bank, i.e., Judea and Samaria, Hart stated: "At this time, the West Bank is primarily Israel's business and will remain so unless it interferes with peace negotiations. Until Jordan and other Arab states are willing to accept Israel's existence and negotiate with her, I expect Israel will continue building settlements. It does little good, I think, to remonstrate with Israel in this regard." Hart, in addition, said that he agreed with current U.S. policy of not negotiating with or talking to the PLO. He added that he would favor moving the U.S. embassy in Israel from Tel Aviv to Jerusalem [Israel's capital], "as long as such a move did not impede peace negotiations."

The Philadelphia "Jewish Exponent" article went on to state that, among issues of concern to the American Jewish community nationally, Hart was opposed to prayer in the public schools, as well as government aid to private and parochial schools, and was pro-choice on the issue of abortion. Hart, moreover, described himself as "totally opposed" to President Reagan's civil rights policies, which he characterized as "trying to reverse 20 years of history."

A Bank Loan to the Hart Campaign

On August 2, Denver's "Rocky Mountain News" reported that Hart had borrowed \$350,000 from the First American Bank in Washington, D.C., to help finance his presidential campaign. The First American Bank, the Washington "Post" reported, is controlled by a holding company that is Saudi Arabian-owned. Oliver Henkel, Hart's campaign manager, said that he had not realized when negotiations for the loan began that the bank had been taken over by Arabian investors. He said he later reviewed the bank's ownership to see whether it posed any potential conflict with Hart's view on the Middle East. Henkel stated that the line of credit would be used to finance direct-mail solicitations and other revenue-producing activities. To obtain the loan, the Hart campaign essentially mortgaged the federal matching funds for which it had qualified.

More recently, the "Wall Street Journal" reported that the Hart campaign had fully paid off the loan from the First American Bank in Washington. According to the newspaper, Hart's campaign borrowed a total of more than \$700,000 from the bank. It quoted Kenneth Guido, special counsel to the Hart campaign, as saying: "We didn't know it was an Arab bank. We got him [Hart] out of it as soon as we knew."

On the U.S. Role in Grenada, Lebanon, and the U.N.

In mid-September, the New York "Times" reported on the responses from Democratic Party presidential candidates, including Hart, to a number of questions put to them by New York City Mayor Ed Koch. The Mayor wrote to the candidates just after the United States had vetoed a resolution in the United Nations Security Council aimed at Israel and its settlements policy. In reply, Hart declared: "U.N. Security Council Resolution of August 1, 1983, was another blatantly one-sided, biased and cynical attempt to isolate Israel from the world community. This ongoing effort is becoming increasingly tiresome as it becomes increasingly threatening to the U.N.'s effectiveness as a world body. There should be no hesitancy on the part of any American President in casting a veto in the Security Council when these obviously damaging attempts are put forward."

Hart went on to declare that Israel had "proven it is willing to compromise and make concessions in return for peace" but that "the offer of peace must come first, without unreasonable preconditions and demands." He said that the future status of the West Bank should be settled by direct negotiations between Israel and its Arab neighbors, and that U.S. policy "should return to the philosophy of Camp David." With respect to the question of Israeli settlements, Hart said that it was instructive to examine Israel's actions with regard to settlements it built in the Sinai. He stated that, with the signing of a peace treaty between Israel and Egypt, "Israel has fully and honorably lived up to that commitment and withdrawn all civilians and settlements from the areas returned to Egyptian sovereignty."

Following the action by the Reagan Administration on October 25 in sending U.S. Marines and Rangers, along with a small force from six Caribbean nations, to the island of Grenada to "assist in a joint effort to restore order and democracy," Hart introduced a Senate resolution calling for the War Powers Resolution to be invoked. He subsequently said that the invasion raised the question in his mind of "what this president will do for a foreign policy when he runs out of Marines." In a campaign appearance in New Hampshire in November, Hart stated: "A lot of people think it's fun to rush down and punch out a little island the size of Martha's Vineyard. . . I shouldn't be surprised if, in the next one to four weeks, or after. . . that this administration doesn't rush down and clobber someone in the Middle East. . ."

On November 25, "USA Today," which calls itself "The Nation's Newspaper," published an interview with Hart. The Senator was asked, among other things, how he would handle the situation in Lebanon. He replied: "The Marines ought to be brought out in a timely, orderly basis -- no cut and run. We ought to have been, in the last months, trying to organize a more neutral U.N. -- truly peacekeeping -- force. To further our diplomatic objective there -- keeping the military presence in the region is important -- we can keep Marines in ships off shore." On December 4, following U.S. air strikes on Syrian positions in Lebanon, Hart was quoted as saying: "It's almost inevitable that there will be an escalation of the conflict the longer we remain on Lebanese soil."

Hart went on to state: "Our role in that country cannot and must not be a military role. It should be diplomatic and political. I'm deeply concerned that the Administration will increase the level of hostilities, particularly with the Syrians. I don't think it's healthy." He called for the Marines to be removed from Lebanon. The following day, Hart declared: "In the light of this weekend's actions and the danger of future attacks on U.S. military personnel, it is time to call Congress back to reopen the question of military involvement in Lebanon."

Addressing the Situation in Lebanon

In January, 1984, the "Near East Report" published the responses of several Democratic candidates, including Hart, to questions it had posed with respect to the situation in Lebanon and to the subject of peace in the Middle East. Hart was asked what he would do differently than President Reagan in seeking a Middle East settlement and his position on the deployment of U.S. Marines in Beirut. He responded by declaring:

"Well, I would first of all try to get the nation back to the mainstream of our relationship with Israel, which is a solid, dependable, reliable relationship. It is totally dependent upon trust and good will, common values and common understanding. And I would base that on United States national self-interest. Our relationship with Israel is not just the right thing to do, it's in our interest to do it and perpetuate it.

"What criticisms I have of individual Israeli governments I would primarily discuss behind the scenes, whether it has to do with settlements or the reduction of the refugees in the camps in Beirut or whatever.

"Lebanon is a stumbling block to that now. We will not pacify Lebanon nor do we have the strategic capability of reconstructing Lebanon. We don't have the military capability. We don't have the diplomatic capability. It will have to be resolved by Lebanese. Our role ought to be diplomatic. If the furtherance of that role requires a military presence, that presence ought to be on ships and our planes at sea and not our marines on shore. The U.N. can replace the marines. The marines ought to be gotten out. They should have been gotten out a year ago."

When asked by the "Near East Report" about Syria's role in the Lebanese situation and whether the United States should try to negotiate with Syria and take into consideration their interests, Hart stated: "They [Syria] see Lebanon as a client-state of theirs and they wish to reserve a dominant influence in Lebanon. We may or may not be able to accept that. But they do have legitimate concerns about their security and their own borders and those concerns ought to be heard and ought to be satisfied. We ought to be dealing much more openly with them and urging the Gemayel government to do the same."

Media Focus on a Presidential Candidate

On February 9, 1984, the MacNeil/Lehrer News Hour on WNET-TV in New York and other Public Broadcasting Service television stations presented, in part, a

profile of Hart. The Senator was asked, among other things, about the situation in Lebanon. He said that the U.S. Marines should be pulled out "forthwith" but that the President "could leave the ships and the planes and even the Marines on the the ships in the region, if necessary, to carry out that diplomatic mission." When asked how vital an interest Lebanon is to the United States, he declared: "I don't see it as a direct and immediate interest to us, or certainly not a threat to our security. I think the stability and survival of Israel is in our interest, and our only concern should be to see that the Lebanese civil war does not spill across the southern border."

One month later, on March 9, the Baltimore "Jewish Times," an English-language Jewish weekly, published an article about Hart and his record with respect to matters of concern to the American Jewish community. The article stated, in part, that: "Hart's voting record in the Senate reflects a commitment to Israel. Of 35 major bills that have affected Israel since Hart came to the Senate, he has voted for 33 that bolstered the Jewish state. (He did not vote on two bills.) Among these measures were assurances of generous economic and military assistance to Israel and resolutions against selling F-15s and AWACS to Saudi Arabia and F-16s and Hawk missiles to Jordan. He has urged the U.S. to tighten its criteria on admitting PLO members into the country. . ."

On March 12, "New York" magazine published an article about Hart by Michael Kramer, entitled "How Far Can He Go? Hart Stopper." Kramer wrote: "In foreign policy, Hart's positions are more classically liberal -- which means he's 'right' on Israel and strongly anti-interventionist elsewhere." He said that Hart was most worried about the Persian Gulf and quoted the Senator as saying: "The ayatollah will probably die within the next four years and there will be a civil war in Iran again. The Soviets will get involved somehow, and I'd bet Reagan has us at war there." Hart added: "We have to first strive for our own independence from Middle East oil, and then tell our allies, who will always need it, that they can't rely on us when things explode there. There'll be no 82nd Airborne, no American invasion force. We can help with supply, but if they want intervention, this time they're the ones who are going to have to do it."

At Issue: the Site of a U.S. Embassy

In early March, Hart, campaigning in Florida, responded to a question about relocating the U.S. embassy in Israel from Tel Aviv to Jerusalem, Israel's capital, by saying that such a move should come only after negotiations among "all sides." A statement on the subject was issued by Hart's Washington campaign headquarters on March 13. In it, Hart proclaimed, according to the March 16 issue of "The Jewish Press," an English-language Jewish weekly published in Brooklyn, New York, that: "The final status of Jerusalem can only come about through negotiations involving all sides of the issue. I am hesitant to commit my future administration to such a narrow policy that would severely limit my capacity as president in future negotiations." He added: "Should the negotiations provide Israel with the sole responsibility for Jerusalem, then I see no reason why the United States could not man its embassy there."

Subsequently, Hart issued two separate press statements over the weekend of March 17-18 affirming that he would move the U.S. embassy in Israel from Tel Aviv to Jerusalem if elected President. He declared: "Through the years, I have always supported Israel's right to make her own internal political decisions and have respected her right, like every other nation on earth, to locate her capital

anywhere in the nation. As I said last year at a conference of Jewish leaders in Washington, 'I support the traditional position of Israel on Jerusalem and I believe that should be a strong commitment of this country.'" Hart added: "I intend to maintain my position for Israel's decision to locate her capital in Jerusalem. If elected President, I would move the U.S. embassy to West Jerusalem. Attachments of other cultures to the holy places of Jerusalem should of course be respected, as Israel has carefully and sensitively done since 1967."

Hart's statement was issued again the following day with the added information that he would vote for a bill before the Senate, sponsored by Sen. Daniel P. Moynihan (D., N.Y.) calling on President Reagan to move the U.S. embassy in Israel to Jerusalem. The Jewish Telegraphic Agency "Daily News Bulletin" of March 20 noted that this was "the first known time that Hart has publicly come out in favor of the [Moynihan] bill which now has 36 co-sponsors." During a televised debate among the Democratic candidates in Chicago that evening, Hart also was asked whether the United States should move its embassy location. "Yes, it should and I have said as President I would do that," he said. The reason, he added, was "Because that has been the traditional position Israel has taken as to its own capital and it seems to me not to make a great deal of sense to have our embassy outside the West Jerusalem area where Israel has maintained that its capital exists."

Prepared to Make a 'Unilateral' Decision

The New York "Times" meanwhile reported that Walter Mondale, who supports moving the U.S. embassy in Israel from Tel Aviv to Jerusalem, had accused Hart of misrepresenting his past position on the issue. Hart replied that while he had in the past said the location of the embassy might be a subject of negotiations based on the Camp David process, he would as President "be prepared to make that decision unilaterally and would do so." Long Island's "Newsday," in addition, reported that following the televised debate in Chicago a reporter asked Hart whether his statement on Jerusalem represented a new position. "No, it is not," he said. When asked if he was saying that he would unilaterally move the U.S. embassy in Israel without the move being connected to any other events, Hart replied, "Probably, probably."

On March 22, Hart, campaigning in New York, addressed a meeting of the Conference of Presidents of Major Jewish Organizations. Hart declared that he favored moving the U.S. embassy in Israel to Jerusalem. He said that an earlier statement to the effect that the U.S. should not make any move that might prejudice Middle East peace talks was a mistake and did "not accurately reflect my position." He stated that he would join with 37 fellow senators to co-sponsor a Senate resolution to relocate the U.S. embassy in Israel to Jerusalem. Aides to Sen. Daniel P. Moynihan, the bill's sponsor, said that they had been seeking Hart's support without success since October. On another issue, that of Israeli settlements on the West Bank, Hart declared: "For my money the settlements are as legal as any other settlements." He had been criticized for equivocating on the issue.

Hart told his audience that the special U.S.-Israel relationship would be the "linchpin" of his Middle East policy if he were to be elected President. He committed himself to "full implementation" of the Camp David accords and promised to work to revitalize the Israeli-Egyptian relationship. Hart said that he would oppose the sale of high-technology war systems to the enemies of Israel and

mentioned his opposition to the sale of "Stinger" anti-aircraft missiles to Jordan. With respect to the PLO, he declared: "A Hart Administration will not press for, encourage or participate in direct or indirect talks with the PLO unless and until it forswears the use of violence, agrees to recognize Israel's right to exist and subscribes to all pertinent U.N. resolutions -- in other words, not until and unless the PLO rejoins civilization."

ס ו ס
 ד...י...מתוך...ד...
 סוג בעמוד
 דחפוט
 תאריך וד"ח
 560...מס' מברק

סגירות ישראל - וויסינגטון

אל:

27/3/84

Shultz outlines U.S. position and global responsibilities

Secretary of State George Shultz on our relationship with other nations.

Secretary of State George Shultz visited The Washington Times recently and discussed the world situation and the United States' posture, with the editors of the newspaper.

Q: Given King Hussein's statement the other day, what is left of American policy in the Middle East?

A: There's a great deal left. There is obviously an evolving situation in the Middle East to keep track of. I won't try to spin it all out here. You're familiar with it. We have the same interest that we've had. We have a strong ally and a friend to stand by in Israel. We have Arab governments that have been our friends for a long time and that we want to support their security. We have important energy resources in the area that we have a stake in. We don't want to see the East-West conflict inserted into that area, so we have a stake there. So we have important interests we have to look after.

King Hussein expressed his view and his unhappiness with our relationship with Israel. Our relationship with Israel has been, is and will be strong. And that fact has been in existence for a long time and it hasn't prevented — in fact, it has facilitated — agreements in the area and movements toward greater stability. I think the history of the area shows, if nothing else, that violence and wars have not paid off; they've largely centered around the negotiating process.

Q: How do we get rid of that perception which is not restricted solely to King Hussein, that the United States is so much a player in the area and so closely associated with Israel that it cannot be an honest broker?

A: I don't think the honest broker idea, that we're sort of disinterested mediator, has ever been the case. We have been interested in stability of the area for a long time. I think we need to maintain ourselves in that posture. We have had strong relationships with many states; almost all states in the area. We've always had a strong relationship with Israel. That doesn't mean that we agree with everything Israel thinks or does. And over the period of the last three years, there have been a number of occasions when we haven't, and it's been clear that we haven't. We — the administration — don't agree right now at all with the idea of moving the U.S. Embassy to Jerusalem, for example, and we don't make any secret of

that fact. We don't agree with the heavy development of settlements on the West Bank, and we have made that statement. We maintain a capacity to have a view of our own, but that doesn't in any way lessen our commitment to the security of Israel.

Q: What is the legal question involved in moving an embassy from one city to another? Is that a mat-

ter strictly up to the Executive Department and does Congress have a role to play in that decision?

A: According to the Constitution, it's up to the president to direct the foreign policy of the country. And placing an embassy somewhere, deciding where to put the embassy, would seem to fall within that purview, so I think there's a considerable constitutional question. That's certainly an issue. But the real issue when you're talking about Jerusalem — particularly, the old city of Jerusalem — you're talking about a place that has as deep a religious content to it as almost any place in the world. When you talk about that subject, you touch a raw nerve that runs right through the whole Moslem world.

I think that our position that the status of Jerusalem should be settled through a process of discussion and negotiation is the right process; not by assertion. It's something that is extremely sensitive, and I would suspect not only, if it came to that, of the Moslem religion but other religions as well. So you kind

ס ו פ ס
ס נ ד
ד...ס...מחור...ס...דפוס
...ס...בטחוני
...ס...דחופות
...ס...תאריך וז"ח
...ס...מסי מברק

of get outside the normal course of state relations when you start doing something there, so it would be great mistake for us to change that position. And the movement of the embassy would signal a shift in the U.S. view, and I feel that we would poison the atmosphere greatly by doing so. It would be a mistake, and the president will not do it.

Q: Mr. Secretary, with regard to the Iran-Iraq war, there's a perception in the White House that in the earlier stages we may have overestimated Iran's capability of closing the Straits of Hormuz, and that the danger is less now. What is the situation now?

A: The flow of oil through the straits is something of great importance to the West. The fact that most of it goes to Europe and Japan and hardly any comes to the United States is not a matter of any particular note, or overwhelming note, because oil is essentially an internationally marketed commodity. So what happens to the price of it and the scarcity of it is essentially generalized by the market.

So the first point is that it is quite significant. Now, there is a threat to those flows, and Iran has made comments about it, and they do have some capability.

And there is a perception as a result of our experience in Lebanon that we haven't figured out how to contend with large-scale terrorism.

If you were a betting man, you might try to assign odds, or, if you were a statistician, you might ask, "Well, what's the probability?" I don't know what Jimmy the Greek is quoting on this right now, but let's say that the probability is low.

If the probability is low but the significance of the event is great, then you have to look at low probabilities and take steps. It's particularly important to do so if you think that the steps can be taken, on the one hand, without raising the probability — sometimes if you do something, that can happen — and at the same time if you take steps that tend to deter and lower the probability. So that's what we're trying to do.

The problems, of course, are partly the international waterways and partly instruments of disruption of one kind or another that may occur in the oil fields, and that's mainly other people's responsibility, but, if we're asked, we want to be prepared to be able to respond.

We need to get ourselves in a position to be as sure-footed as possible to handle the outfall of anything that might happen, if anything happens. Here the work that's been going on a long time, for instance, to get the petroleum reserve filled is very significant. We have something there now that we didn't have in the earlier crisis, or potential crisis, and I believe that if we manage the diplomatic, the deterrent and the resources that we have well, together, that we can pretty well manage anything that might happen. It shouldn't cause us a huge amount of disruption, but it deserves thoughts so that that doesn't happen, and so that you've thought about it and you do the things right away that you can do so that you don't get this kind of wild reaction that is capable of being stirred up and leave people to line up at the gas pump at 6 in the morning and cause all sorts of problems. There's no need for that. So we were trying to get that word out, and also position ourselves so that that doesn't happen.



משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל: וושינגטון

דפים 12 מתוך 1

סיווג בטחוני: סודי ביותר
מיד: דחיפות:

תאריך וזיח: 25.2.84
מס. מברק: 780

יחידה

השגריר.

להלן רישום שיחת ראש הממשלה עם רמטפלד מיום 23 במרץ 1984.

לשכת שר החוץ

3 1 2 3 1 2 3
ש"ח רחל ש"ח רחל ש"ח רחל
ק"ר רחל רחל רחל
רחל רחל רחל רחל

25.3.1984

תאריך: השולח: אישור מנהל המחלקה: נצח פים: אישור המנכ"ל: 7

TOP SECRET

MEETING BETWEEN PRIME MINISTER YITZHAK SHAMIR AND AMBASSADOR DONALD RUMSFELD,
SPECIAL ENVOY OF PRESIDENT REAGAN at the Prime Minister's Office, Jerusalem,
March 23 1984 at 11 a.m.

Present: Ambassador Larry Silverman, Ambassador S. Lewis, Mr. Howard Teicher and two other aides; Mr. D. Kimche, Mr. H. Bar-On, Mr. Y. Ben Aharon, Mr. Eli Rubinstein, Mr. M. Shmuelewitz, Mr. A. Pazner, Mr. H. Hurwitz.

The PRIME MINISTER welcomed Mr. Rumsfeld, who asked whether there was anything particular about Syria. The Prime Minister said there were only rumours. It seemed that we will face changes that could be encouraging, he said.

MR. RUMSFELD: I come now from Egypt where I had a good meeting with President Mubarak and Mr. ElBaz. Mr. ElBaz volunteered something very important related to the forthcoming elections in the U.S., Israel and Egypt. He volunteered the view that steps must be taken to ensure that the relationship between Israel and Egypt not deteriorate in that period. I agree with that. If there are no strides forward there is a risk of things becoming static - and that could mean sliding backwards. I have a very strong sense about this and recognize the risks if the forthcoming period is not used to advance the process.

PRIME MINISTER SHAMIR: If they are ready we are always ready to improve relations. I think, however, that they will postpone meeting us till after their elections, then they will wait until after our elections, and then till after the American elections.

MR. RUMSFELD: We talked about a couple of things that are worrisome. At one time they said that if Israel would participate at the Trade Fair in Cairo the Arabs would not come. The fact is that Israel is exhibiting and the Israel Pavilion is attracting much attention.

TOP SECRET

- 2 -

MR. KIMCHE: Butros Ghali has been very nasty about our relationship with Nigeria.

MR. RUMSF ELD: They denied that this is so. Their position is that they have relations with Israel and would not object if others did likewise. Probably the Syrians and Libyans are putting them up to questions. What are you getting in return for it on behalf of the Palestinians? Nothing.

AMBASSADOR SILVERMAN: They are following a line. Apparently you asked them to help improve relations in Africa.

MR. KIMCHE: That was phase one when we were still naive. Now, in phase two, we asked them not to interfere with our efforts.

PRIME MINISTER SHAMIR: They used to say to African States that they had a special reason for establishing relations with Israel - getting the Sinai back. But, they added, the African States had no special reason - so why did they have to do it?

MR. RUMSF ELD: They said that it is good for the Africans to have relations with Israel. In this way they exercise influence on Israel.

President Mubarak is very deeply concerned about the efforts to move the U.S. Embassy to Jerusalem. He is convinced that this could be one of the most dangerous factors in the region where there is a great deal of religious fanaticism. Such an action would give them the opportunity of drumming up hostility against the U.S. and damaging U.S. interests.

PRIME MINISTER SHAMIR: He is worried about U.S. interests!

MR. RUMSF ELD: In several things he said it clearly appeared that he was. He has urged Hussein to slow down on his public interviews criticising the U.S. One more is to appear in "Time" this week. Mubarak has urged him to stop and to confine his comments to private talks.

TOP SECRET

PRIME MINISTER SHAMIR: We have reason to worry about their attitude to us and towards the relations between us and the United States. The main trouble is that we have no opportunity to talk to them. The distance between them and us is getting bigger and bigger. I feel it. When we used to meet, it was better, even though we had differences.

AMBASSADOR LEWIS: Not so long ago there was a ministerial meeting about once a week either there or here.

PRIME MINISTER SHAMIR: That was a very important element of our relations with Egypt. Now, Mubarak does not agree to receive our Ambassador for months. This is very bad. This could be the reason for a certain deterioration.

MR. RUMSF ELD: I agree that meetings, talking to each other, is very important (turning to Mr. Kimche: Aren't you due for another meeting with your counterpart?)

D. KIMCHE: We had one meeting with ^{Abdul-Hamid} Shafii. It was non-productive. He came here without anything.

PRIME MINISTER SHAMIR: The visit of so many Egyptians to our Pavilion in Cairo demonstrates that the Egyptian people is not against us, and that there is a difference between the attitude of the people and of the government.

MR. RUMSF ELD: President Mubarak told me a story about an Egyptian businessman who met Assad who used the occasion to urge Egypt to cancel the Camp David Agreement. He said that such an act would be popular in Egypt. The businessman told Assad that, on the contrary, it would be unpopular. Mubarak added that the businessman was absolutely right. I don't know who this businessman is.

PRIME MINISTER SHAMIR: Obviously, he must be important if he met Assad personally.

D. KIMCHE: We have tens of thousands of Israeli tourists in Egypt.

TOP SECRET

AMBASSADOR SILVERMAN: ElBaz told us that he was surprised that there were 3,600 Egyptians that visited Israel this past year.

PRIME MINISTER SHAMIR: Who were they? We don't know them. *The figures apparently refer to Sinai Beduins and residents of Gaza who cross the border.*

MR. BAR-ON: On 27 March the MFO will be changing command. I think it would be only natural that the two Defence Ministers should be present.

AMBASSADOR LEWIS: We have had a visit here from the retiring Head of the MFO. It is good to see that *both sides* are very complimentary regarding the role of the MFO.

MR. RUMSF ELD: This is exactly what we discussed with Mubarak and ElBaz. There are some things that are locked in conflict, for example the question of Ambassadors. But other matters could be dealt with.

What you have now suggested is a useful idea. Where is this change of command taking place? (at the MFO Headquarters in the Sinai).

AMBASSADOR SILVERMAN: What is the best way to broach the subject?

MR. BAR-ON: Go back to Mubarak and present it as your idea.

MR. RUMSF ELD: Thank you for the suggestion.

We are going on to the Sudan, and then to the Gulf. We are very worried about the Iran-Iraq War. We are worried about Syria. We are worried about Hussein's anti-U.S. ^{statements} and about the problems connected with moving the Embassy to Jerusalem. We may go to Yemen, to Kuwait, and to Bahrein. We may try to come back here. We are not going to Jordan. The Queen of England will be there next week.

TOP SECRET

E. RUBINSTEIN: The fact that the Israel Pavilion is a success is good news. On the one hand the Egyptian people come to see what we have to offer. On the other hand the government of Egypt blocks any trade with Israel. That is the root of the problem. They don't even have to encourage ^{trade} - they should only stop discouraging it.

PRIME MINISTER SHAMIR: We had trouble persuading people to exhibit at the Pavilion. Frankly, they have no interest in doing so because of the attitude of the Egyptian government. Now we see that businessmen in Egypt want trade, but the government does not.

MR. RUMSF ELD: As I look at the relationship between Israel and Egypt, I realize how very important it is for the region, to Israel, to Egypt and to the U.S.A., and I am concerned that for a whole year this could be static. That means, it could slip back. In my view it is not beyond dedicated people to find ways of dealing with matters which are not the biggest or the most important.

D. KIMCHE: In November we had a meeting with Hassan Ali. He realized our concern about attacks on Israel in the media, about the lack of trade, and the lack of tourism. Since then only three trading licences were given. This is even worse than nothing at all, for it makes a mockery of the whole thing.

MR. RUMSF ELD: Why don't you go in to have the next meeting?

D. KIMCHE: We have tried.

PRIME MINISTER SHAMIR: It would be very artificial. There are no subjects to follow up.

MR. RUMSF ELD: What about Lebanon?

PRIME MINISTER SHAMIR: After Lausanne the situation there is very unclear. Nobody knows who will be the government, who will be the Prime Minister. What will be the relationship

TOP SECRET

between the various communities. What will be the relationship between us and the Lebanese government under the influence of Syria.

We are trying to develop relations with the local communities in the south. We are giving some attention to developing local military forces. President Gemayel knows about this. He is not opposed to it, but would like to have it under his supervision. We still have our representation in Lebanon. I hope it will continue.

It is an interesting fact that if Gemayel wants the support of the Christians he has to demonstrate a positive relationship with Israel. For them it is a sign of Lebanese independence. Now there is a trend towards better relations between the Christians and the Druze. In Lebanon you can never know what will happen tomorrow.

D. RUMSF ELD: Have you decided what kind of arrangements you want?

PRIME MINISTER SHAMIR: It depends on the conditions on the ground. We want an agreement with the body that has authority in that region. There is no use having an agreement with someone in Beirut who has no influence in the south.

D. RUMSF ELD: You are right. On the other hand, some agreement would make a good impression internationally.

PRIME MINISTER SHAMIR: They are not opposed to contact with us. We have our unofficial legation there. People come and go. The Lebanese government would like to have authority in South Lebanon, but the truth is, they don't have it.

D. RUMSF ELD: Our position is that there exists an agreement between Lebanon and Israel. It is a good agreement. They must not expect us to go back and try to persuade Israel to change it. That's what we have been saying before May 17 was abrogated and since then.

TOP SECRET

AMBASSADOR SILVERMAN: What about relations with other confessional groups and what would you like to see come out of it all? .

PRIME MINISTER SHAMIR: We have good relations with many people and many groups. We would like to have someone with whom we could make an agreement in the south, and have adequate security arrangements. We would support anyone who will have good relations with us. The Druze and the Christians know that they benefit from good relations with us. Now the Shi'ites are becoming much more important. There are many Shi'ites who are ready to talk to us, and to do business with us.

D. RUMSF ELD: Our policy is still the withdrawal of all foreign forces. My private opinion is that we would like Syria to have the least influence possible. We are anxious to keep talking with you, and to be helpful.

PRIME MINISTER SHAMIR: Some of our Lebanese friends also have relations with Syria, and the Syrians know it.

AMBASSADOR SILVERMAN: How concerned are you at the moment about the Syrian position?

PRIME MINISTER SHAMIR: We are always concerned about them. They have a big army. A standing force of 400,000, with reserves to make up a total of 750,000. They want to achieve what they call the "strategic balance" with Israel, which means the capacity to defeat us. When they reach it, they may look for an opportunity to attack us. They will need Soviet support. There could be a moment when it suits the Soviets for the Syrians to do so.

At present the situation is less dangerous, because of all their internal problems. Yet, we have to be vigilant all the time. Therefore we are ready for some buffer between us and Syria in the Bek'a similar to the Golan arrangement.

TOP SECRET

The fact is that whenever the Syrians undertake a commitment - for example we have such an arrangement on the Golan since 1975 - they keep it. In the case of Lebanon they have a matter of principle that no Arab country should enter into a ^{political} agreement with Israel. We had a visit of Mr. Urquart, the Deputy General Secretary of the U.N. We talked about the UNIFIL mandate, which is due for renewal on April 19. Urquart raised the possibility of them being the buffer between Syria and us.

D. RUMSF ELD: Is there any more on the question of prisoners?

PRIME MINISTER SHAMIR: Nothing.

AMBASSADOR SILVERMAN: We understand that our joint military committee is going well.

PRIME MINISTER SHAMIR: Yes, indeed. We are looking forward to progress. I was very pleased about the passage on this subject in the President's last speech.

D. RUMSF ELD: The Iran-Iraq War is a great worry in the Arab world. There is also concern about Israel arms going to Iran.

PRIME MINISTER SHAMIR: Judging by all the reports, it looks as though we are the biggest arms seller in the world. No, Israel is not supplying arms to Iran. Maybe some items reached there through third parties, but none of it could be important.

D. RUMSF ELD: Yes, U.S. arms, French arms, Italian arms also reached them in that way.

AMBASSADOR LEWIS: There are stories in the Arab countries that there are even Israeli military advisers in Iran. (General laughter).

PRIME MINISTER SHAMIR: The Germans, Italians, Turks, Japanese, have very good trade relations with Iran. I am sure that the supply of arms is part of that relationship. Is it your assessment that Iran will win?

TOP SECRET

D. RUMSF ELD: No, there is some report indicating that Iraq is gaining ground.

HOWARD TEICHER: The present reports show Iraq having limited successes, mainly by use of artillery and not the air force. The Iranians are building up their infantry for an offensive on Basra, with a view to cutting the highway to Baghdad.

D. RUMSF ELD: The Iranians are also engaged in some political activity. They want Saddam Hussein deposed, and they want lots of money.

HOWARD TEICHER: There have been many Iraqi Shi'ite casualties - about 50 deaths a day.

D. RUMSF ELD: This death rate is worrying people.

PRIME MINISTER SHAMIR: On the other hand we hear that generally life in Iraq is normal.

TEICHER: Yes, in some respects. For example, there is lots of construction work.

PRIME MINISTER SHAMIR: Saudi Arabia is trying to improve relations with Iran.

D. RUMSF ELD: I expect anything from the Saudis, but I have seen nothing to validate such a report.

AMBASSADOR SILVERMAN: We have to worry about an Iran breakthrough. I hope you see it the same way.

PRIME MINISTER SHAMIR: Of course, the whole region is in danger. Khomeini is a threat to the whole world. We don't believe that we are going to see an Iranian victory. On the other hand an Iraqi victory could be very dangerous for us. If this war stops soon, they could have a very large unemployed army.

D. RUMSF ELD: If it is true that the Iraqis are using gas, this suggests a certain desperation. There are other desperate things such countries can do. We are worried

TOP SECRET:

- 10 -

lest Soviet influence grows in this area.

PRIME MINISTER SHAMIR: The Iraqis are trying to improve their relations with the U.S.

D. RUMSFIELD: Our criticising their use of chemical weapons didn't help.

PRIME MINISTER SHAMIR: They don't need any excuse. In their war in Yemen some years ago, the ^{Egyptians} used chemicals. They were certainly not desperate at that time.

D. RUMSFELD: How do you explain King Hussein to us?

PRIME MINISTER SHAMIR : I don't think there are specific reasons for his recent statements. He has known our position very well, and I would understand some statements against us - but not against the U.S.A.

Hussein is intelligent enough to know that the United States cannot force us to do anything. Therefore it seems that he is very afraid of Syria. He simply does not want to take any political steps. He knows it is dangerous for him to do anything practical with the PLO and Arafat. He is worried about the Iran-Iraq war, and therefore explains it as problems relating to us. I think he will never do anything some people in the United States expect him to do. He does not need the people of Judea and Samaria to become part of his kingdom. If he were ever to get it - he will never get it - he will have more trouble than before. If he will have another million people - with the PLO leading them - Jordan will become hell. Therefore he will continue to make statements and meet Arafat occasionally.

AMBASSADOR SILVERMAN: There are some people in the U.S.A., friends of Israel, who feel Israel should communicate quietly through him your concern about Syria.

PRIME MINISTER SHAMIR: He knows about it. He also knows that we have common problems, such as the Dead Sea, Eilat and Aqaba ^{which need to be discussed.} But he is not ready to talk to us.

TOP SECRET:

- 11 -

He knows we want close contact that will serve his interests *as well*.

D. RUMSF ELD: I spoke to him, but he said it would be impossible to keep such contacts quiet, and the whole thing makes him vulnerable and nervous.

AMBASSADOR SILVERMAN: Could a private communication go to him which would indicate your government's concern about his security and the advances of Syria?

PRIME MINISTER SHAMIR: He knows it, but he is afraid of the repercussions. He has some PLO leaders living in Amman now.

E. RUBINSTEIN: Recently the Egyptians revived the old concept of linkage between normalization and the Palestinian problem. Recently this emerged in a letter from Mubarak to Prime Minister Shamir, and some silly paper they distributed in Congress.

D. RUMSF ELD: It complexifies the problem.

AMBASSADOR SILVERMAN: There are also linkages on the Israel side.

PRIME MINISTER SHAMIR: No, there are not. We want to discuss practical matters.

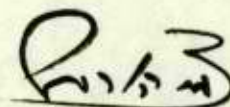
D. RUMSF ELD: What is important is to find things to do in the next six months lest we find ourselves in a worse situation six months from now. I will be happy to do all I can regarding the Sinai ceremony next week.

E. RUBINSTEIN: The ceremony could also commemorate Ray Hunt.

D. RUMSF ELD: Thank you Mr. Prime Minister, for receiving us at this very busy time.

PRIME MINISTER SHAMIR: I was happy to see you. I wish you success in your journeys and meetings in the coming weeks.

The meeting terminated at 1 p.m.



טלפון

ירושלים, כ"א באדר ב' התשמ"ד
25 במרץ 1984

סודי ביותר

לנמען בלבד

א ל : מר ר. סיבל

הנדון: סגן הנשיא בוש
מכתבך מה-13.3

תודה על הדיווח. ברור שמאז שיהתך גם השתנו
הפרהמטרים אצלנו. מציע שלפ"ע לא נגיב מיוזמתנו
לגשוש זה. אם להודות על האמת אינני יודע ואינני
רואה לעת עתה אקט סמלי (ומעשי) שנתן להעשות.

טוב עשית שעודדת אותו בענין ה-JPMG. זההפמיד
כדאי ורצוי לעשות.

ב ב ר כ ה,

הנן בר-און

[illegible]

1950-1951

REF: 715 68574 176
00000 00-1, 21

541 CP-98

זר"ק

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.



סודי ביותר
לנמען בלבד

שגרירות ישראל
ושינגטון

15 מרס 1984

✓ אל :- חנן בר-און - ממנכ"ל
מאת :- ר. סיבל - וושינגטון

הנדון :- סגן הנשיא בוש

שוחחתי עם ביל אקהרט, איש סגל ה-NSC של בוש. סיפר שלדעתו בוש יהיה מעוניין לנסוע ארצה לפני הבחירות אך אם יסע יצטרך לטפל בנושא מזמ"י ספציפי ולא יהיה מוכן לנסיעה טכסית בלבד.

הצעתי שאם נושא שתוף הפעולה הצבאי יגיע למצב שיהיה צורך לחתום על מסמך כלשהו (אקהרט ידע על פרטי מהלך השיחות שהתנהלו בארץ) אולי כדאי שזה ייעשה ע"י סגן הנשיא בוש בעת הביקור. אקהרט הגיב שלדעתו בוש ירצה גם משהו אשר יצביע לכוון תהליך השלום ושאל האם אולי ניתן להשיג הסדר על טאבה שעליו יחתום בוש. הגבתי שהסדר על טאבה פירושו יהיה למעשה ויתור ישראלי כלשהו ואם נעשה זאת זה לא ייחשב בעיני ישראל כהישג אלא כוויתור נוסף למצרים. הוספתי שעם זאת ישראל לא שוללת לחלוטין אפשרות של פשרה בטאבה אך לדעתי ניתן לעשות זאת רק במידה ותהייה התקדמות אחרת והדבר הבולט יכול להיות החזרת השגריר המצרי לישראל. הוספתי שהחזרת השגריר יחד עם השגת ההסדר על טאבה יכול להיות "הישג" עבור בוש והממשל האמריקאי בתחום קידום השלום. מאידך אינני צופה לאפשרות שבוש יוכל להשיג הישג כלשהו ביחסים בין ישראל וירדן על כן כדאי לו להתרכז בתחום ישראל - מצרים.

הדגשתי שכמובן כל דברי מהווים דעתי האישית. לא התייעצתי עם הארץ ולא היתה לי אפשרות לעשות זאת.

להערכתי אקהרט לא פעל בשליחותו של בוש אלא מדובר ביוזמתו האישית. הוא בחור צעיר בשנות ה-30 שלו, מושאל מחיל האויר ל-NSC. היה האחראי הראשון לתכנית הסיוע האמריקאית עבור חיל - האויר המצרי ושהה תקופה ארוכה בקהיר. בחור הוגן מאד, ידידותי, בלי אשליות לגבי הערבים.

צברכה

רובי סימל

העתקים :- השגריר
הציר-נתניהו
דוד קמחי-מנכ"ל
א.רובינשטיין-יועץ משפטי
איתן בנצור-מצפ"א

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8245

יזא

סודי

אל: ווש, קהיר, נר: חוום 2568, מ: המשרד
 דח: ב, סג: ס, תא: 230384, וח: 1630
 נד: שיחת המנכל-רמספול

אורה

סודיטהול

רוון. דע שטון.

שיחת המנכל עם רמספול בהשתתפות סילברמן, לואיס, מייכר, סקוט, ממנכל, אורון, רובינשטיין והח'מ'.

סילברמן אמר שחוסין חסר בטחון ותועה אך יתכן והוא חפץ לקבל מישראל איתותים על הצפוי לו במגעים עמנו. המנכל השיב כי אנו חותרים להסדרים פרקטיים עם המלך לתועלת הדדית, ושהמלך קיבל מאתנו מסרים בצינוורות אמינים ובכלים באמצעות וליוטיס. ניתן לפעול למען פרויקטים משותפים בתחום התיירות ובתחומים אחרים, במישור המעשי ויש ליצור אקלים הולם לשתוף פעולה כזה.

סילברמן אמר כי לא ידע על כך והוא מודה על ההבהרה. הוסיף כי נדמה לו שאין לישראל אסטרטגית פעולה בלבנון. המנכל הבהיר כי אנו נוקטים אחרי ביטול ההסכם עם לבנון ובעקבות לוזאן בעמדה של התבוננות ומעקב. אנו לא נעזוב צידון לפי שעה ונראה מה קורה. לואיס שאל האם אנו צופים סיבוב התלקחות מחודשת של קרבות בלבנון עקב בשלון לוזאן ואורון השיב שהסיבוב למעשה החל כבר. לוזאן הוכיחה דבר אחד מעל לכל ספק. סוריה יכולה למלא תפקיד דיסטורקטיבי אך מתקשה למלא תפקיד קונסטרוקטיבי. סילברמן שאל על מגעיו עם הנוצרים והמנכל השיבו כי נמשיך לקיים עמם קשר. אין לדעת אם נחמסם בעתיד אולם ברור שנוקיים עמם קשר הדוק. אנו סבורים שגם אמין יהיה מעוניין בקשר עמנו. ובדעתנו לחדש הקשר עם פמלייתו. סילברמן שאל עד כמה יאפשרו הסורים לאמין לקיים עמנו קשר והמנכל עמד על ה"קשאים של סוריה בלבנון והסתבכותה. אירועי אתמול במערב ביירות היו עדות לסבך שהיא נתונה בו. בכלל יש התפתחות חדשה ביורה הלבנונים שאחרי לוזאן. אלמנס אחד הוא שג'ונבלס רומן על הסורים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

רמספלד אמר שהעירפול שבעמדת ישראל פועל ליתרונה ומוסיף לכושד תימרונה בלבנון. ממנכל אמר שעל כן כל פרוט של המדיניות לא לצוי. רמספלד אמר שארהב לא תאמץ קו של מי שימוציאה ישראל מלבנון. פומבית ובמלל תמשיך ארהב לדגול בגסיגות כוחות, ביציבות ובשלום. אך באופן פרטי יש לארהב אינטרס בצימצום ההשפעה הסורית- סובייטית שבגלללו לא תוגזל ארהב באכיפת נסיגת הכוחות. רמספלד הוסיף שענין הכרלי טרם נסגר. אך מורר לדאות את ספינות הצי השישי יורים על מטרות בלבנון. ארהב איננה רוצה להתבקש עי אמין להפעיל כוח האש שלה. בינתיים פונים כל הסיעות בלבנון לארהב במאבקן אלו באלו. רמספלד הוסיף כי לארהב עוד כמה מאות חיילים בלבנון.

הוחלט להוריד את צדוותם והראותם כדי למנוע הפיכתם ממרה לדח ולכלי משחק במאבק הבין סיעתי. זאת לקראת האפשרות שצבא לבנון, יודקק לאמון והדרכה ויטכנים לקבלם מארהב. עדיף שמדריכים אמריקאים יאמנו הצבא מאשר מדריכים סורים. רמספלד הוכיח שבינתיים לארהב קצין הרוג ודיפלומט חסוף ועל כן אין לדעת כיצד יתפתחו הדברים.

המנכל אמר שרצוי שיתקיים ביננו דיאלוג רצוף על המצב בלבנון ואם נבחין בעליה בנוכחות הסורית- סובייטית אוי גם במישור האופרטיבי. רמספלד מחייב ההצעה.

ממנכל העיר שיתכן ונצטרך לחשוב גם בבוא העת כל תאום ודברים ייבלתי צמחוניימי. רמספלד אמר שארהב תמשיך לתמוך בממשלה המרכזית בלבנון. סיפר שבמימשל יש הגורסים כך. אחרים בזיעה שעל ארהב לתמוך בממשלת לבנונאך בלא שתימנע מ ישראל לפעול ולקיים מגע עם הסיעות בלבנון כרצונה. אין תמימות דעים במימשל בענין זה. רמספלד העיד על עצמו שהוא התנגד לאלה

במימשל הרוצים להגביל חופש פעולתה של ישראל בלבנון. רמספלד סבור שאל לה לארהב לסייע לסוריה בלבנון. המנכל העיד שהכוחות הלבנונים עוד ימדרו חיי הסורים ואנו נסייע בידם. הבהרנו זאת להם בדרכים שונות. באחרונה ביקר כאן מנהיג מרוני ודה'מי אמר לו שהנוצרים הם בעלי בריתנו. לואיס שאל האם אין פירוש הדבר שישראל בעד מדינה מרונית כמעט עצמאית והמנכל השיב בשלילה.

בעומדו על התמורות במירקם הלבנוני. רמספלד חזר ואמר שאין ארהב מתנגדת לקשרי ישראל עם הסיעות השונות דבר שהיא הסתייגה ממנו בעבר. לואיס שאל האם אנו חוזרים למתכונת הקשרים שלפני 1978 ונטנה שאין הדבר כך. אורון אמר שהסורים היו מעונינים בקונסולידציה יחסית אך הדבר לא נסתייע בידם.

אנו לא מתרכזים במגעים עם הנוצרים בלבד. בעיתנו הגדולה היא השיעים שאצלם חלה הקצנה והתהליך גובר ואין לעת עתה מה לעשות כדי לעצרו. אורון אמר כי שומה עלינו לפרוט על הפסנתר הלבנוני היינו על הסיעות השונות בלבנון. רמספלד שאל האם יש לנו קשר עם פרנג'יה שגילה עוינות כלפינו וכלפי ארהב. המנכל השיב שיש

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לנו קשר עמו והסביר הרקע לעוינות פרנגיה. מייכר סיפר שאל-באז
היכיר אתמול חשש מצרים מהנוכחות האיראנית בלבנון הנהיה
מהדרכה סורית ומשאבים לובים - המיועדת בשיתוף עם השיעים
לפעול נגד אינטרסי ישראל בלבנון ושל ארהב במפרץ. זה מביאנו
לקדאפי. אם הלה ממלא תפקיד בנעל בק או בבקטא מן הדין שנשקול
ביחד כיצד למנוע השפעתו והרי פגיעותו ידועה. מייכר אמר
שלמנכל רעיונות בענין זה שראוי לשוחח עליהם. המנכל שאל האם
ניתן לשוחח על כך גם עם אל-בו והוסיף שהתפקיד הלובי צריך
להיות נושא חשוב למעקב הדדי לקראת אפשרות טיפול בתופעה.
לשאלת אורון סיפר רמספלד על שיחתו עם ברי לפני כחודש. אז אמר
לו ברי כי אין הוא מעוניין במגעים עם ישראל או מישהו אחר. עמד
על הצורך ביציאת ישראלים מדרום לבנון שכן נוכחותה שם מעודדת
לועתו ההשפעה החומניסטית והאשפית שאין הוא רוצה בה. כאן דובר
על מידת פגיעותו של ברי והוסכם שהלה שם מלווין ביידים דיקות
דבר שטווי לסכן מעמדו ומנהיגותו.

מצרים

המנכל מסר לרמספלד על האיגרת של רה"מ למוברק שבעיקרה תקווה
להידוק היחסים בעתיד ללא פולמוס עם איגרת מוברק לרה"מ.
המנכל הבהיר שאנו מעוניינים בשיפור היחסים ונוכל בלי ספק
להתקדם בתחומים רבים אם תהיה נכונות מצרים נאותה. חשוב לשכנע
מצרים באמיתות כוונותינו, ממנכל דיבר על חשיבות הצינוור
למצרים, לסעודים, לעירק ולירדן למעשה לכל הנוגעים בדבר
ושרצוי לשכנע מצרים בכך. רובינשטיין הוסיף השגותינו
האקולוגיות מהפרויקט ושאל האם הירדנים הגיבו על פנייתנו
לאמריקאים בענין זה. לואיס אמר שטרם העלו זאת עם הירדנים.

בנצור

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.



שגרירות ישראל
ושינגטון

25.3.84

[Handwritten signature]

אל: ממנכ"ל

מזכ"ל

ממ"ד

מאת: ע. ערן

ארה"ב

הנדון: אש"ף-ארה"ב

רצ"ב נייר נוסף ומסכת בנדון שנכתב באיפא"ק.

בברכה

עודד ערן

עודד ערן

העתיק: שגריר, כאן

-סיבל, כאן

RECEIVED
JAN 10 1964



EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

JAN 10 1964

TO: DIRECTOR
FROM: AMBASSY
SUBJECT: [illegible]

REF: [illegible]

SECRET - EYES ONLY

THIS DOCUMENT CONTAINS NEITHER RECOMMENDATIONS NOR

REMARKS

OF THE

OFFICE OF THE DIRECTOR

OF THE [illegible]

MEMORANDUM

To: DMB & TD

March 19, 1984

From: Martin

Re: U.S. - PLO CONTACTS

In response to your March 14 request for material on this subject that would be helpful in pushing the amendment in the Senate:

1. The Mroz affair, as reported by Gwertzman, did not end in June 1982 when Israel launched its Lebanon operation. Rather, it reached its climax in July 1982 (although Mroz himself may not have been involved).

* In July 1982, Israel was beseiging the PLO in Beirut. Arafat and his senior aides announced that the price of their departure from Beirut was U.S. recognition. This was taken up by parts of the Administration and may have been proposed to the President.

* In mid-July the Syrian and Saudi Foreign Ministers arrived in Washington to discuss the PLO's departure from Beirut. They were accompanied by Khaled el-Hassan, a senior adviser to Arafat. Other PLO spokesmen announced that Hassan had come to Washington to work out a formula for US recognition of the PLO.

* In the meeting with the Saudi and Syrian Foreign Ministers, the President called the PLO a "gang of thugs" and a "bunch of terrorists." He apparently rejected the proposed deal. Khaddam, according to one report, rang Khaled el-Hassan from the White House to inform him of this. Hassan left Washington empty-handed (although he did meet with Percy!)

* At around this time, NSC Adviser Judge Clark met with Hassib al-Sabbagh (Palestinian businessman) and Whalid Khalidi.

2. U.S.- PLO contacts did not end there:

* Khaled el-Hassan returned to Washington in October 1982, this time accompanying an Arab League delegation led by Morocco's King Hassan. He told reporters that he had held discussions with the Administration through intermediaries.

* Khaled el-Hassan returned to Washington in December 1982, this time accompanying King Hussein. He stayed in the same hotel as Hussein and claimed that the Jordanian delegation acted as an intermediary between him and the Reagan Administration.

* Hani el-Hassan, Khaled's brother and a member of the PLO's Executive Committee, came to Washington in February 1984, accompanying King Hussein and President Mubarak. During his stay here, Hassib al-Sabbagh met with NSC Adviser Bud McFarlane, acting as an intermediary.

3. We are endeavoring to discover whether such activities also took place in 1983. Nevertheless, four such visits establishes a pattern of activity. The appearance is being created that whenever an Arab statesman comes to Washington to discuss Palestinian affairs, he is accompanied by a senior PLO official who engages in indirect negotiations with the administration. This is part of the process of eroding the boundaries established by Kissinger's 1975 commitment.

4. The visits of senior PLO officials to Washington would have to be approved by the Secretary of State. As we understand it, the Attorney General would have to grant a waiver for their visas to be issued. He could only do so on the advice of the Secretary of State - in reality, the Assistant Secretary of State for Near East Affairs.

5. The Mroz affair and these other activities appear to have been initiated by the PLO. However, the Administration has acquiesced in them. Moreover, there appear to have been a number of Administration-initiated contacts:

* During the period from July 1982 until his death in April 1983 (in the Beirut Embassy bombing) the CIA's Robert Ames held discussions with senior PLO people in Beirut in an endeavor to gain their support for the Reagan Plan and gauge their reaction to it. According to Ha'aretz this was sanctioned by Shultz.

* In November 1982, Henry Kissinger met with Ahmed Sidqi Dajani, a member of the PLO's Executive Committee, in Rabat, Morocco. This was apparently part of a Moroccan initiative to promote negotiations between the U.S., the PLO, Israel and Jordan. Kissinger discussed the Reagan Plan with Dajani. In April 1983, King Hussein wrote to President Reagan to complain about the role Kissinger had played in giving the PLO the impression that they might get more concessions out of the Reagan Plan than Hussein had been telling them. In May, 1983, White House Spokesman Larry Speakes stated: "We have made our view plain that Kissinger has in no way impeded the Middle East process. In fact, he has been fully supportive of the President's efforts." Kissinger called the meeting "an inconsequential conversation."

6. We have not gone public with all of this because we are still investigating the subject - I will be interviewing Mroz on April 13. We are also concerned that, in the wrong hands, the story could help to further erode the boundaries.

7. We can provide far more detailed evidence should it be required.

25

שגרירות ישראל - ורשינגטון

אל:

המשרד

11
5

ט ו פ ס

דפ... מתוך... דפים

טורג בטחונטבה...

דחיפות... גתול... י...

תאריך 15.11.1984

מס' מברק... 479

לשירות המבחן
במזכ

אל : ממנכ"ל, מצפ"א

ירושלים

הגיעה אלי שמרעה שקרט, פורד וניקסון עומדים לצאת בהצהרת
חמיכה בהשארות שגרירות ארה"ב בתל-אביב. שאלתי את איגלברגר בטלפון
אם יש אמת בדיעה. הבטיח לברר. כעבור כמה דקות התקשרה רובין ופאל
ומסרה שאכן התקיימו שיחות עם שלושת הנשיאים לשעבר וכולם הביעו תמיכה
בעמדת הממשל. עם זאת, לא ידוע לה שאיש מהם עומד לצאת במצורח מוסבית
בנושא זה. שאלתי אם יתכן שהבית הלבן יזם משהו שלא בידועתם; השיבה
שזה לא סביר, אך "גם לא בלתי נמצע". אנו מנסים לברר באפיקים נוספים.

נחניהו

-15-

למנהל / ג' / 15.11.84
ממנכ"ל / א. / 15.11.84

סגירות ישראל - ווסינגטון

אל: המשרד

ס ו ו ס ס ו ו ס

דף..... מתוך 3 דפים

סוג בשחוני... סודי

דחיפות.....

תאריך וז"ח 22.900 מרץ 84

443... מסי מבר...

ממנכ"ל, מנהל מצפ"א

סטינגר

להלן הערכתי על השתלשלות המערכה בנושא והוצאתו הסופית:

א. ברור שאת סיפור הסטינגר ניתן לחלק לשלושה חלקים.

1. הפרק שעד לשיגור ההודעה הבלתי פורמלית לקונגרס על הכוונה למכור את הטיל לירדן וערב הסעודית.
2. השלב שעד להצהרות חוסיין.
3. השלב שאחרי הצהרות חוסיין.

בשלב הראשון עדיין לא נכרך הסטינגר עם כוח הפריסה הירדני אך הממשל קיבל איתותים ברורים מ"הגבעה" שאל לו לשלוח את ההודעה כי בקונגרס יעשה מאמץ לטרפד את עסקת הסטינגר והוא עלול להפסיד את שותפו. להערכתי, החליט הממשל להמשיך בתהליך

1. מתוך מחויבותו לחוסיין.

2. מתוך הנחה שהסרת התנגדותה של ישראל לכוח הפריסה הירדני עשויה להתפרש על הגבעה כחלה גם על הסטינגר.

3. מתוך כך שלא קיבל איתות ברור, באותו שלב, שאכן ישראל מתנגדת בתוקף למכירת הסטינגר.

ב. בשלב השני פעל הממשל בצורה די פושרת עי"ם לגייס תמיכה בעסקת הסטינגר. אכן ניתן תדרכים בוועדות השונות הקשורות לנושא, בדרג עוזרים בד"כ והיו גם פניות לקונגרסמנים וסנטורים אך בד"כ מדרג נמוך יחסית בממשל. נראה לי כי צורת טיפול מינורית זו נבעה בין השאר מהספקות, לפחות במחמ"ד, באשר לעסקת הסטינגר עם ירדן. הטעון, למשל, שהטיל עלול לפול בידי טרוריסטים נלקח ברצינות רבה במחמ"ד, עד לנכונות להסכים לפשרה המגוחכת קמעה על הפרדת מנגנוני הירי מהטילים עצמם. נראה כי המחויבות לירדן היא שהכתיבה גם המשך המהלך מצד הממשל שעל אף האיתותים הברורים מהגבעה שלח את ההודעה

הפורמלית (בתום 20 הימים של ההודעה הבלתי פורמלית) ואח"כ עד לרגע האחרון סירב למשכה חזרה.

כבר בשלב זה התברר שסיכויי הממשל להעביר ההצעה הולכים ומתמעטים ולו גם אם ימי ההודעה הפורמלית היו חולפים. דווקא בטנט הנשלט ע"י הרפובליקנים התגבשה דרך פעולה שעלולה היתה להכשיל את העסקה גם ללא עזרתו האדיבה של המלך חוסיין. "התרגיל" שאותו רצה קסטן לבצע, היינו הדבקת תיקון שימנע המכירה לחוק הסיוע לאפריקה (שאליו, אגב, רצה הממשל מצירו להדביק הסיוע לסלבדור), היה מכניס את הממשל לדילמה רצינית. ע"מ להכשיל את קסטן היה צריך הממשל לפגוע בשני הנושאים האחרים שבהם הוא היה מעונין. בבית הנבחרים טבחה יוזמתו של קונגרסמן לארי סמית את הממשל בכך שהיא כרכה את כוח הפריסה הירדני עם הטיל על אף שבשלב זה כבר היה ברור שישראל ואיפא"ק אינם מתכוונים להתנגד בתוקף לכוח.

כך נכנס הממשל לשבועיים האחרונים שלפני תום 30 היום כאשר גם הערכתו הוא לסיכוי אישור העסקה פטימית. בטנט גוייסו תוך שעות ספורות שליש מחברי הסנט למכתבו של פקווד לנשיא וגם אם הערכת קסטן ש-75 היו מצביעים נגד נראית אופטימית מדי אין ספק שתיה רוב להכשלת עסקת הסטינגר. על אף זאת ועל אף העובדה שנשקלה משיכת הבקשה לאישור העסקה לא נעשה הדבר. יש להניח שהשיקול גם הפעם היה ההתחייבות לחוסיין ואולי הערכה מוטעית שניתן בכ"ז למנוע הכשלה.

ג. ספק אם הממשל תכנן "בליץ" על ה"גבעה" לקראת המועד שבו החוק שאליו רצה קסטן להצמיד תיקונו היה מגיע למליאת הסנט. יחד עם זאת, נאומו של הנשיא במגבית הורה את האות לסתימתו של מאמץ מרוכז של הרגע האחרון כפי שנהוג בהצבעות החשובות לממשל. סנטורים רפובליקנים קיבלו פניות מהממשל אם כי לא מהדרגים הבכירים בפרק הזמן שבין נאוט הנשיא לראיון חוסיין ב"ניו יורק טיימס". הראיון פורסם בדיוק בעיתוי שבו המאמץ, פושר ככל שהיה, היה אמור להגיע לשיאו.

ד. יש להניח שראיון חוסיין הראשון, "בניו יורק טיימס", והשני על מסך הטלביזיה, חיסל גם בעיני הממשל את סיכוי אישור העסקה. הוא נתלה אבל בהצעתו של לארי סמית ללארי איגלברגר למשוך את בקשת קסטינגר תמורת עצימת עין בנושא כוח הפריסה ע"מ

ס ו ס
דף... מתוך... דפים
סוג בטחוני
דחיפות
תאריך וז"ח
443
מס' מברק

לפתוח במו"מ קצר שלתוכו שירבב הממשל גם את נושא ירושלים. מאחר ואיגלברגר לא נדחה על הסף בנקודה זו, ואל אף שאין עסקה כתובה וחתימה, לא בענין הכוח ולא בענין ירושלים, קשה להאשים את איגלברגר אם יצא בהרגשה שאיפא"ק וידידי ישראל מוכנים להחפשי בנושא ירושלים גם ללא זיקה לענין הסטינגר. אגב, שיחה ראשונה בכוון זה התקיימה כבר אתמול בבוקר עם לנטוס, יוזם ההצעה בבית הנבחרים שגילה הבנה. באווירת הדכאון ששורות בממשל יתכן שרושם זה, שההצעה בענין ירושלים לא תדחף עד למיצויה, מהווה נחמה פורתא לממשל. (אגב, לא ברור עדיין מה היו שיקולי הממשל להסיר את הבקשה לאישור המכירה לערב הטעודית).

ה. בפני הממשל עומדת עדיין בעיה אישורו של כוח הפריסה הירדני וגם בהעדר התנגדות אקטיבית מצד איפא"ק מגלש עדיין דמויות מפתח בוועדות הקובעות היסוס רב אם לאשרו. עד כמה שיטמע הדבר מוזר, איגלברגר ביקש מטמית לפנות לאדאבו, שהוא יו"ר תת הוועדה בוועדת ההקצבות שאמורה לאשר התכנית, ע"מ לשכנעו לעשות זאת ואדאבו עדיין לא שוכנע.

ו. הפיתוי להשוות את המאבק בסטינגר למאבק ב"אוראקס" גדול אך אין כל דמיון בין השניים. ניתן מאידך לומר שהשפעות המאבק ב"אוראקס" לא קהו בשנת בחירות שבמהלכה עומדים 19 סנטורים רפובליקנים לבחירה, בבית נבחרים שאינו מחמיץ הזדמנויות להביא את הנטיא ושנתיים לפני בחירות לסנט שבמהלכן יעמוד שוב מספר גדול של סנטורים רפובליקנים שנבחר ב-1960 בשובל הצלחתו של הנישא ריגן.

ערן

להייה רהה סהגה, מלחמה אלה, ריגן, סהגה
והיכנס להגה סהגה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7394

יוצא

דף 1 עותק 8 מתוך 8
סודי ביותר

מל: ווט, נר: 687, מ: המשרד
דח: מ, סג: מ, תא: 220384, וח: 1130
נד: 200 מקהיר

סודי ביותר/מיד

רוון

קונגרס-מצרים. לשלנו מאמש.

דלהלן מברק הערכה מששון בנושא:

מצרים וקונגרס ארהב. (מסמך גורבאל ושלכם 197).

1. אני רחוק מלהיות רגוע מהמצב הטקטי אליו נקלע הדיון בקונגרס בהקשר לשון ההסבר שצורפה לחוק סיוע החוץ למצרים; א. אם המשפט יושמט-תראה בכך מצרים הישג ונצחון מרשים עלינו וההקפאה ביחסינו תתמסר יותר ותוסיף להעמיק.

3. לעומתו אם יישאר המשפט-יהיה לדבר השלכות שליליות מאד הן אצל ראשי השלטון כאן ובראשם מובארכ' והן בציבור בתקופת הבחירות. התגובה המצרית תהיה רגשנית מאד וכמעט חסרת מעצורים מלוליים על כל פנים.

2. עם הפצת הנייר שלהם על ידי גורבאל הביאו המצרים למצב שמצד אחד אי אפשר שלא לענות עליו, לעומתו, מצד שני, כל תשובה שלנו פרושה עמות מדיני חריתי עם מצרים.

3. אני מחשיב מאד, כמובן, להחץ בארהב על המצרים. יתר על כן בדור לי שזהו המנוף הכמעט יחיד שנשאר לנו במצב העכור והקשה הנוכחי. אולם מנקודת תצפיתנו כאן נראה לי שאנו צריכים להמנע מהפיכת הוידה בארהב לזירת עימות בינינו לבין מצרים כאשר למעשה סימני סנקציות הינם באופק או ברקע ולו במשתמע. לאסור אני מחפש אבחנה בין לחצים על מצרים נשיונעלו במשותף הן מצד הקונגרס והן מצד הממשל גם יחד לבין התמודדות חריתית נשבה יהיו הממשל והקונגרס משני צידי המתרס).

TO: 1 001 2
FROM: 0 001 0

1000

RE: 100, 100, 000, 0 : 0000
SUB: 0, 00, 0, 00: 000000, 00: 0011
INFO: 000 0000

001 001 001 001

001 001

001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

001 001 001 001 001 001 001 001

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2
 עותק 8 מתוך 8
 סורי ביותר

4. אינני בקי כלל באפשרויות הפתוחות העומדות לפנינו בארהב במישור המקסימלי כדי למצוא פתרון לבעיה שאני מציג לעיל כלאמור מניעת עמות חזיתי מבלי להחליש כושר הלחצני ואני מניח שאתם שוקלים והופכים בסוגיה זו נשמא ניתן למצוא דרך שבה התשובה שתכלול הפרכת הטענות המצריות לא חוזר לא תהיה בצורת נייר ישראלי אלא בצורת מכתב של איש קונגרס לעמיתיו.

5. מכאן נראה לי שהיעד שלנו צריך להיות מומי בין ידידינו לבין גורבאל שבעקבותיו יוסר המשפט המפורסם תמורת התחייבות מוסמכת מצד גורבאל בשם נשיאו וממשלתו לפעול להפסדת היחסים כבמקרה כזה אפשר 'לשכנעו' לעשות מחווה ולוותר על תשובה מנומקת.

עד כאן

המשנה למנכ

ת5: מצרים,מצפא,ממנכל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7558

1 צא

דף 1 מתוך 1
עוֹתָק 6 מתוך 26
סודי ביותר

אל: ווש, במחון, נר: חוים 2402, מ: המשרד
דח: ר, סג: מ, תא: 220384, זח: 0800
נד: תמונים בידון

סודי ביותר/רגיל

רוון, סבל, דע: מנכל משהבט.

שליך נר 409. תמונים בידון.

לואיס אמר שהוא תדרך אישית את שרי הבטחון כל עת ותרגיל בזה
התקיים. בנפרד לזה אמר לואיס, וחזר על כך פעם נוספת אתמול,
שמישהו מאגף פא תדרך מישהו מאנשינו בווינגטון לגבי
התמרון. נכון שזה היה בתגובה לשאלת הציר ולהאו שעליה הוא לא
ידע להשיב וכאמור באחור אך לפי הדיווח בידי לואיס נאמר לנו
מפורשות שהתרגיל התקיים.
לואיס מוסיף וזה מובן לידיעתכם בלבד, שלדעתו קרתה תקלה ושהוא
בקש הבהרות ממחמדי למה המידע לא הועבר קודם לכן באותה הצורה
שהדברים הועברו בשנים הקודמות.

לידיעתכם.

נד-14

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, שהבט, ר/מרכו, מצפא, רס, אמנ

TP 1 0017 1
SE 1100 0 0017 1100

[illegible]

WOLFE, P. H. 1987.

* * * * *

***MCF LG 204.8551170 25577

[illegible]

4457 T² 44580

* * C C - 4 1 1

電話: 050-8157, 06157, 0650, 7-5757, 0224, 70, 407

סגירות ישראל - ווסינגטון
אל: המשרד

11/11/54

ס ו ס ס
דף...1. מתוך...11 דפים
גלוי
סוג בטחוני
מדידי
דחופות
תאריך וז"ח 1600 21 מרץ 84
מס' מברק 433

מצפ"א, ממ"ד

להלן עדותו חתובה של מרפי בתת וועדת החוץ של בית הנבחרים לעניני
מזה"ת. על תשובותיו לשאלות בנפרד.

11/11/54
ערן

3 1 1 2 1 4
א/א א/א א/א א/א א/א א/א

433 $\frac{5}{11}$

STATEMENT BY
AMBASSADOR RICHARD W. MURPHY
BEFORE THE SUBCOMMITTEE ON EUROPE AND THE MIDDLE EAST
OF THE HOUSE FOREIGN AFFAIRS COMMITTEE
MARCH 21, 1984

MR. CHAIRMAN, MEMBERS OF THE COMMITTEE.

I APPRECIATE THE OPPORTUNITY TO MEET WITH YOU TODAY TO DISCUSS UNITED STATES POLICIES IN THE MIDDLE EAST. BEFORE RESPONDING TO YOUR QUESTIONS, I WOULD LIKE TO MAKE A FEW BRIEF REMARKS ON OUR ROLE IN THE SEARCH FOR PEACE IN THE MIDDLE EAST, THE ARAB-ISRAELI DISPUTE, LEBANON, THE IRAN-IRAQ WAR, AND THE RECENT LIBYAN ATTACK AGAINST SUDAN.

THE UNITED STATES HAS BEEN DEEPLY INVOLVED FOR THREE DECADES IN WORKING WITH STATES OF THE MIDDLE EAST TO ASSIST IN RESOLVING CONFLICTS AND TO HELP OUR FRIENDS ENHANCE THEIR SECURITY AGAINST HOSTILE ADVERSARIES. WE HAVE BEEN INVOLVED IN THAT REGION BECAUSE OF ITS GREAT STRATEGIC IMPORTANCE TO US AND BECAUSE OF OUR CLOSE AND HISTORIC TIES TO ISRAEL AND OTHER STATES IN THE AREA. THE SEARCH FOR PEACE HAS NEVER BEEN EASY. PROGRESS HAS BEEN SLOW AND UNEVEN. WE HAVE MOVED FORWARD AT TIMES. BUT THERE HAVE ALSO BEEN PERIODS OF FRUSTRATION AND DISAPPOINTMENT. NEVERTHELESS, OUR COMMITMENT TO MOVE THIS PROCESS FORWARD HAS BEEN CONSTANT. IT REMAINS STEADFAST TODAY.

THE DIPLOMATIC ROLE OF THE UNITED STATES IN THE MIDDLE EAST HAS NOT ALWAYS BEEN UNDERSTOOD BY OUR FRIENDS IN THE REGION AND



433 $\frac{3}{11}$

- 8 -

HERE AT HOME. WE HAVE BEEN AN HONEST BROKER IN WORKING TO RESOLVE REGIONAL DISPUTES, MOST NOTABLY THE CONFLICT BETWEEN ISRAEL AND THE ARAB STATES. WE HAVE BEEN ABLE TO PLAY THIS ROLE BECAUSE OF OUR FRIENDSHIP AND CLOSE TIES WITH MANY STATES IN THE REGION. WE HAVE NOT INTERVENED TO IMPOSE SOLUTIONS. BUT WE HAVE STOOD READY, WITH OUR GOOD OFFICES WHEN CONDITIONS PERMITTED, TO SERVE AS A CATALYST. WE HAVE SUCCEEDED IN THIS ROLE WHEN THE FOLLOWING CONDITIONS WERE PRESENT:

--WHEN THE PARTIES THEMSELVES WERE READY TO MOVE FORWARD AND NEGOTIATE;

--WHEN IT WAS CLEAR TO ALL THAT WE WOULD SUPPORT ALL OUR FRIENDS WHO WERE INTERESTED IN PEACE;

--WHEN IT WAS UNDERSTOOD THAT IN OUR INTERMEDIARY ROLE, WE WOULD NOT BE EXPECTED TO FORCE A SOLUTION ON ONE SIDE OR THE OTHER; AND

--WHEN HERE AT HOME THERE WAS STRONG SUPPORT FOR AND A CLEAR UNDERSTANDING OF OUR DIPLOMATIC EFFORTS IN THE MIDDLE EAST.

WHEN THESE CONDITIONS HAVE CONVERGED, WE HAVE MADE PROGRESS OVER THE YEARS TOWARD OUR MAJOR GOAL IN THE MIDDLE EAST. PEACE



THROUGH DIRECT NEGOTIATIONS BETWEEN ISRAEL AND ITS ARAB NEIGHBORS. THE PRESIDENT'S SEPTEMBER 1, 1982 INITIATIVE REMAINS THE MOST REALISTIC AND PROMISING APPROACH TO SUCH NEGOTIATIONS. IT IS THEREFORE THE MOST PRACTICAL AVENUE TOWARD A JUST AND LASTING PEACE THAT WOULD PROVIDE FOR BOTH THE LONG-TERM SECURITY NEEDS OF ISRAEL AND ITS NEIGHBORS, AND THE LEGITIMATE RIGHTS OF THE PALESTINIAN PEOPLE.

REGRETTABLY THE CIRCUMSTANCES AT THIS TIME ARE NOT PROMISING FOR RAPID PROGRESS TOWARD NEGOTIATIONS. NEITHER THE ARAB STATES NOR ISRAEL SEEM READY NOW TO ENTER INTO THE PROCESS ENVISIONED IN THE PRESIDENT'S INITIATIVE. KING HUSSEIN'S NEGATIVE ASSESSMENT AND HIS CRITICISM OF OUR APPROACH TO THE RESUMPTION OF NEGOTIATIONS, THE UNWILLINGNESS OF THE PALESTINIANS TO MAKE A CLEAR-CUT DECISION IN FAVOR OF NEGOTIATIONS, ISRAEL'S POLICY OF UNRELENTING SETTLEMENT ACTIVITY, AND SYRIA'S OPPOSITION TO NEGOTIATING INITIATIVES ARE ALL OBSTACLES TO PROGRESS.

ALSO, THERE ARE DEMANDS IN THE MIDDLE EAST AND ELSEWHERE FOR THE UNITED STATES TO CHANGE OUR CLOSE FRIENDSHIP WITH ISRAEL IN THE EXPECTATION THAT SOMEHOW THIS WOULD LEAD TO NEGOTIATIONS AND PEACE. WE KNOW THAT, TO THE CONTRARY, OUR CLOSE TIES TO ISRAEL AND OUR COMMITMENT TO ITS SECURITY ARE ESSENTIAL TO PEACE. ALL PARTIES MUST RECOGNIZE THAT THIS IS FUNDAMENTAL TO AMERICAN POLICY.

✱

433 $\frac{5}{11}$

- 0 -

5
11

AT THE SAME TIME, IT MUST BE UNDERSTOOD THAT THE UNITED STATES CANNOT SUCCEED AS AN HONEST BROKER UNLESS WE REMAIN A STEADFAST FRIEND OF THE MODERATE ARAB STATES IN THE REGION WHO ARE WILLING TO SEEK PEACE, INCLUDING JORDAN, EGYPT, SAUDI ARABIA AND OUR FRIENDS IN NORTH AFRICA AND THE GULF. THIS IS WHY THIS ADMINISTRATION HAS EMPHASIZED THE NEED FOR U.S. ASSISTANCE TO ENHANCE THE SECURITY OF JORDAN AND OTHER FRIENDLY ARAB STATES IN ADDITION TO THE NEED FOR STEADFAST SUPPORT FOR ISRAEL.

JUST AS ISRAEL MUST BE STRONG AND CONFIDENT IN ORDER TO TAKE THE RISKS NECESSARY FOR PEACE, SO MUST OUR ARAB FRIENDS BE SECURE SO THAT THEY MAY ALSO TAKE THESE STEPS. THIS IS ESPECIALLY IMPORTANT TODAY, WHEN THE FORCES OF EXTREMISM AND TERRORISM, WHO ARE HOSTILE TO PEACE AND AMERICAN INTERESTS, ARE INCREASING THE RISKS TO THE MODERATE STATES WHOSE SUPPORT IN THE PEACE PROCESS IS ESSENTIAL.

WITH RESPECT TO THE THIRD CONDITION FOR AN EFFECTIVE U.S. ROLE IN THE PEACE PROCESS - RECOGNITION THAT BASIC ISSUES MUST BE LEFT TO NEGOTIATION AMONG THE PARTIES AND NOT PREDETERMINED WE HAVE REFUSED TO TRY TO DICTATE THE OUTCOME OF PEACE TALKS, AS SOME HAVE INSISTED, AS A CONDITION TO THEIR TAKING PLACE, OR TO IMPOSE AN AMERICAN MASTER PLAN. TO DO SO WOULD BE TO DISCOURAGE, RATHER THAN ADVANCE NEGOTIATIONS.



THIS IS TRUE, FOR EXAMPLE, WITH RESPECT TO THE ISSUE OF JERUSALEM'S STATUS. JERUSALEM IS A HOLY CITY FOR JEWS, MUSLIMS AND CHRISTIANS THROUGHOUT THE WORLD. ITS ULTIMATE STATUS IS A HIGHLY COMPLEX AND EMOTIONAL ISSUE, CRITICALLY IMPORTANT TO THE PEACE PROCESS. [IT CAN BE RESOLVED ONLY IN THE GIVE AND TAKE OF NEGOTIATIONS. THEREFORE, IT HAS BEEN A FUNDAMENTAL POLICY OF THE UNITED STATES FOR THIRTY YEARS THAT THERE MUST BE NO UNILATERAL ACTION THAT WOULD PREJUDICE A NEGOTIATED RESOLUTION OF THE STATUS OF THE CITY.] FOR THIS REASON, THE UNITED STATES HAS MAINTAINED ITS EMBASSY IN TEL AVIV, AS VIRTUALLY EVERY OTHER GOVERNMENT REPRESENTED IN ISRAEL HAS DONE. FOR THIS REASON, THE ADMINISTRATION IS EMPHATICALLY OPPOSED TO A BILL BEING CONSIDERED IN BOTH HOUSES OF CONGRESS THAT WOULD MOVE OUR EMBASSY TO JERUSALEM. WE ARE DEEPLY CONCERNED THAT, BY PREJUDGING THE EXTREMELY SENSITIVE AND CRITICAL ISSUE OF THE STATUS OF JERUSALEM - AND THIS WOULD BE THE PRACTICAL RESULT OF SUCH LEGISLATION, WHATEVER DISCLAIMERS WERE MADE - WE WOULD SERIOUSLY DAMAGE THE PROSPECTS FOR PEACE, AND PERHAPS FATALLY DAMAGE OUR CREDIBILITY AS A PEACEMAKER. WE MUST NOT DO THIS.

THE UNITED STATES CANNOT PROTECT ITS INTERESTS IN THE MIDDLE EAST AND PURSUE ITS TRADITIONAL ROLE AS PEACEMAKER PUBLIC AND CONGRESSIONAL SUPPORT AND UNDERSTANDING FOR OUR DIPLOMATIC EFFORTS. OPPOSITION IN THE CONGRESS TO NECESSARY SECURITY ASSISTANCE TO MODERATE ARAB STATES, OR EFFORTS TO MOVE OUR



433 $\frac{7}{11}$

EMBASSY TO JERUSALEM, UNDERMINE OUR ABILITY TO PLAY OUR ROLE SUCCESSFULLY, AND HARM OUR REPUTATION AS A STEADFAST FRIEND AND AN HONEST BROKER.

LET ME NOW TURN TO LEBANON. OUR GOALS THERE CONTINUE TO BE LONG TERM STABILITY, BUILT ON THE PRINCIPLES OF AN INDEPENDENT, UNIFIED COUNTRY, AND WITHDRAWAL OF ALL FOREIGN FORCES. AS IN THE LARGER PROBLEM OF THE ARAB-ISRAELI DISPUTE, PROGRESS TOWARD THOSE GOALS REQUIRES A WILLINGNESS OF ALL THE PARTIES CONCERNED TO NEGOTIATE AND TO COMPROMISE. OUR INTENSE DIPLOMATIC INVOLVEMENT, INCLUDING THE NEGOTIATION OF AN AGREEMENT FOR ISRAELI WITHDRAWAL, AND OUR PARTICIPATION IN THE MULTINATIONAL FORCE WERE DESIGNED TO FURTHER THESE OBJECTIVES. THESE ARE STILL WORTHY GOALS, AND WE SHOULD NOT FAULT OURSELVES FOR THE EFFORTS WE HAVE MADE.

WE SHOULD RECOGNIZE, HOWEVER, IN DRAWING LESSONS FROM OUR INVOLVEMENT IN LEBANON OVER THE PAST YEAR, THAT OUR DIPLOMATIC EFFORTS THERE WERE HAMPERED BY A LACK OF PATIENCE HERE AT HOME, AN UNREALISTIC DESIRE FOR RAPID RESULTS, AND LACK OF THE SOLID DOMESTIC CONSENSUS THAT IS NEEDED FOR SUCCESS ABROAD.

TODAY, THE PROCESS OF LEBANESE POLITICAL RECONCILIATION, WHICH WE HELPED LAUNCH, UNTIL IT WAS UNDERMINED BY VIOLENCE, HAS RESUMED AT THE LAUSANNE CONFERENCE, THE SEQUEL TO THE



433 $\frac{8}{11}$

- 1 -

GENEVA TALKS LAST NOVEMBER. IT SHOULD BE NO SUPRISE THAT THE SAME PROBLEMS REMAIN TO BE RESOLVED THROUGH NEGOTIATIONS. UNFORTUNATELY, A MAJOR STEP TOWARD RESTORATION OF LEBANON'S FULL SOVEREIGNTY, THE MAY 17 AGREEMENT PROVIDING FOR WITHDRAWAL OF ISRAELI FORCES, HAS BEEN ABANDONED IN THE PROCESS. IT IS NO SURPRISE THAT, ALREADY, THE LEBANESE AND SYRIANS HAVE RECOGNIZED THAT ARRANGEMENTS MUST BE NEGOTIATED ANEW TO ENSURE THE DUAL OBJECTIVES OF THE MAY 17 AGREEMENT, RESTORING LEBANESE CONTROL IN THE SOUTH AND ASSURING SECURITY FOR ISRAEL'S NORTHERN BORDER. WHETHER SYRIA, WHICH BEARS A HEAVY OBLIGATION FOR EVENTS IN LEBANON, WILL RECOGNIZE ITS RESPONSIBILITY TO LEBANON AND WITHDRAW ITS FORCES, AS IT HAS PROMISED TO DO IN THE PAST, REMAINS TO BE SEEN.

AS FOR THE UNITED STATES, WE RECOGNIZE THAT LEBANON REMAINS AN IMPORTANT PART OF THE LARGER PROBLEM OF PEACE IN THE MIDDLE EAST. WE CONTINUE TO BE ENGAGED IN ENCOURAGING THE LEADERS OF ALL THE LEBANESE COMMUNITIES TO WORK TOGETHER FOR POLITICAL RECONCILIATION. WE ARE CONTINUING MODEST MILITARY ASSISTANCE ACTIVITIES. AS THE COUNTRY'S INTERNAL SITUATION CLARIFIES AND WITH AN EYE TO THE COHESION OF THE LEBANESE ARMED FORCES - WE WILL CONSIDER WHAT TRAINING AND EQUIPMENT WOULD BE A USEFUL CONTRIBUTION TO LEBANESE INDEPENDENCE AND STABILITY. WE WILL CONTINUE TO PROVIDE APPROPRIATE ASSISTANCE TO MEET URGENT RELIEF NEEDS AND TO HELP LEBANON RESTORE ITS ECONOMY.



433 $\frac{9}{11}$

- 1 -

THE THIRD REGIONAL CONFLICT THAT DEEPLY AFFECTS AMERICAN INTERESTS IS THE WAR BETWEEN IRAN AND IRAQ. IN CONTRAST TO OUR TRADITIONAL ACTIVE ROLE IN THE ARAB-ISRAELI DISPUTE, THE UNITED STATES HAS NOT PLAYED AN INTERMEDIARY ROLE IN THIS DISPUTE BECAUSE OUR RELATIONS WITH THE TWO ADVERSARIES DO NOT PERMIT THIS. NEVERTHELESS, WE HAVE ENCOURAGED OTHERS, INCLUDING THE UN SECRETARY GENERAL, TO WORK FOR A NEGOTIATED SETTLEMENT THAT WOULD PROTECT THE SOVEREIGNTY AND TERRITORIAL INTEGRITY OF BOTH STATES. WE AND DO NOT FAVOR A VICTORY BY EITHER BELLIGERENT, AND WE DO NOT SUPPLY WEAPONS TO EITHER PARTY. TODAY, THE PARTY WHICH IS RESISTING PEACE IS IRAN, WHICH CONTINUES TO PURSUE A FUTILE VISION OF MILITARY VICTORY AND IMPOSITION OF ITS WILL ON IRAQ. THE COSTS OF THIS INHUMANE AND BLOODY CONFLICT ARE IMMENSE. IN RECENT WEEKS IRAN HAS PRESSED A DESPERATE OFFENSIVE ON IRAQI SOIL, HURLING THOUSANDS OF ILL-TRAINED BOYS AND REVOLUTIONARY GUARDS INTO BATTLE, IN DEFIANCE OF RECOGNIZED HUMANITARIAN STANDARDS, AND AT TERRIBLE COST TO THIS GENERATION OF IRANIAN YOUTH. IRAQ, ON ITS PART, HAS RESORTED TO PROHIBITED USE OF CHEMICAL WEAPONS, WHICH WE HAVE CONDEMNED, IN KEEPING WITH OUR TRADITIONAL AND LONGSTANDING OPPOSITION TO CHEMICAL WEAPONS USE ANYWHERE IN THE WORLD.

THE LONGER THIS TERRIBLE WAR GOES ON, THE GREATER IS THE THREAT THAT IT WILL WIDEN IN THE GULF AND THREATEN THE SECURITY OF NEUTRAL GULF STATES AND ACCESS TO VITAL OIL SUPPLIES.



433 $\frac{10}{11}$

- 1 -

ALTHOUGH THE UNITED STATES DEPENDS LESS ON OIL FROM THE GULF REGION THAN WESTERN EUROPE AND JAPAN, ANY SIGNIFICANT CURTAILMENT OF OIL EXPORTS FROM THAT REGION WOULD AFFECT THE AMERICAN ECONOMY, NO LESS THAN OTHERS. THE INTERNATIONAL OIL MARKET IS INTEGRATED, AND THE EFFECTS OF A CLOSURE OF THE GULF ON OIL PRICES WOULD BE FELT WORLDWIDE. OUR SECURITY AND ECONOMIC WELL BEING WOULD SUFFER FROM THE DISRUPTION OF RISING PRICES, AS WELL AS FROM THE DAMAGE TO THE ECONOMIES OF OUR CLOSEST ALLIES.

IN RESPONSE TO THIS THREAT, PRESIDENT REAGAN HAS REITERATED OUR DETERMINATION TO TAKE WHATEVER MEASURES ARE NECESSARY TO PRESERVE INTERNATIONAL ACCESS TO THE GULF. IN SUPPORT OF INTERNATIONAL LAW AND THE RIGHT OF FREEDOM OF NAVIGATION. WE WILL CONTINUE TO PURSUE AND SUPPORT ALL POSSIBLE DIPLOMATIC MEANS TO PREVENT THE WAR FROM THREATENING FREE ACCESS TO THE GULF. AT THE SAME TIME, WE ARE HELPING TO AVOID SUCH A CRISIS BY DEMONSTRATING OUR READINESS AND DETERMINATION TO PREVENT THIS.

LET ME CLOSE BY REVIEWING THE LATEST INCIDENT OF LIBYAN AGGRESSION AGAINST SUDAN. ON MARCH 16, RADIO OMDURMAN, SUDAN'S MAIN RADIO STATION, WAS ATTACKED BY A SINGLE PLANE WHICH DROPPED 2 - 5 BOMBS, KILLING FIVE PEOPLE AND INJURING OTHERS. KHARTOUM REMAINED CALM AFTER THE ATTACK AND THERE IS NO

*

433 $\frac{11}{11}$

- 10 -

 $\frac{11}{11}$

EVIDENCE AT THIS POINT TO SUGGEST THE AERIAL ATTACK WAS TO HAVE BEEN COORDINTED WITH OTHER ACTIONS ON THE GROUND. SUDAN HAS CHARGED THAT A LIBYAN TU-22 CARRIED OUT THE ATTACK. EYEWITNESS ACCOUNTS AND OTHER INFORMATION AVAILABLE TO US CONFIRM THIS. IN FACT, LIBYA IS THE ONLY STATE IN THE AREA WITH SUCH AIRCRAFT.

THIS UNPROVOKED ATTACK, A GROSS VIOLATION OF SUDANESE SOVEREIGNTY, HAS SERIOUS IMPLICATIONS FOR REGIONAL STABILITY. OUR RESPONSE HAS BEEN MEASURED, BUT CLEAR. AT THE REQUESTS OF EGYPT AND SUDAN, WE HAVE DEPLOYED TWO AWACS, SUPPORT AIRCRAFT AND ASSOCIATED GROUND SUPPORT EQUIPMENT TO EGYPT TO AID EGYPTIAN AND SUDANESE EFFORTS TO IMPROVE THEIR AIR DEFENSE AND TO PROVIDE EARLY WARNING OF AIR ATTACKS. THE PURPOSE OF THIS IS TO DETER SUSTAINED ATTACKS ON EITHER STATE BY DEMONSTRATING THAT EGYPT, SUDAN AND THE U.S. CAN RAPIDLY PUT IN PLACE THE ASSETS NEEDED TO DEAL WITH AGGRESSION. EGYPT AND SUDAN ARE TAKING OTHER STEPS TO IMPROVE THEIR AIR DEFENSE COORDINATION. AND, WE ARE EXAMINING WHAT OTHER ASSISTANCE WE CAN PROVIDE SUDAN IN THE AIR DEFENSE AREA.



57

52 SN / N

אזכרה

עדות מרפי בחת וועדת מזה"ת של וועדת החוץ של הבית, 21,3,84 -שאלות ותשובות.

מרכיב - יוזמת ריגון תקפה. זו הנסגרת הכוללת והריאליסטית ביותר להתקדמות. ארה"ב תקיים מגעים עם כל הצדדים במזרחית במטרה לבדוק כיצד הם רוצים להתקדם. ארה"ב מעלה רעיונות אך אינה כופה על הצדדים פתרון. תנאי להתקדמות הינו רצון הצדדים רצון יוזמת ריגון יש בעצרה. רמספלד יוצא לאזור וידון עם הצדדים כיצד הם מבקשים להתקדם. תכנית ריגון הינה עמדת ארה"ב אך אינה מהווה תכתיב.

3. בחשוכה לשאלת המילטון אישר מרפי כי הממשל ביקש to reprogram
40 מליון דולר מכספי הסיוע ללבנון עבור גרנדה. המילטון - האם משיכת ההודעה בדבר
מכירת הסטינגרים לירדן וסעודיה מהווה איתות.

4. לנסוס - שאל סדרה של שאלות בנושא ירושלים ובמיוחד ביקר טענת הממשל כי העברת הסגריות תגרום תגמול ערבי. לנסוס הביע צער שהממשל לא מוכן לדון בסוגיה זו לגופו של עניין ובמקום

זה נוקט לשון שבהחלט יכולה להחיש מעשי אלימות כנגד מטרות אמריקניות. לנטוס ציין כי הדבר אינו מתיישב עם מדיניות הממשל שרואה לנכון להלחם בטרור הבינלאומי.

מרפי ציין כי נושא הטרור (תגמול אפשרי נגד מטרות אמריקניות) הווה גורם אחד ולא החשוב ביותר בהחלטת הממשל להחבגד ליוזמה. ארה"ב דגלה תמיד בעמדה שאין לנקוט צעד שיקבע מראש מעמד ירושלים (עוד לפני המו"מ בין הצדדים). מרפי דחה בתוקף ומזיו של לנטוס שדיבורים על פגיעות טרוריסטיות מחייבים אותו (מהווים מעין Self Fulfilling Prophecy). ציין כי אין לדבר על דברים אלה בפומבי בשל רגישותם. לנטוס- העיר כי וליוטס העלה אפשרות זאת בשיחות עם מורשים ובענה כי הדברים לא נאמרו באורח פומבי וכהצהרה לעתובות.

מרפי- הדגיש כי ארה"ב טברה תמיד שיש לדון במעמד ירושלים לקראת סוף התהליך המדיני כאשר תוצר אורה מתאימה. אם ארה"ב רוצה לחוסיף ולמלא תפקיד במזה"ת עליה לשמור על אמינותה בעיני כל הצדדים. לנטוס- ציין כי רפובליקנים רבים, לרבות חלק מהמנהיגות בבית הצטרפו ליוזמה. ביקש ממרפי להעביר לממונים עליו כי למעלה מ-200 חברי קונגרס תומכים עד עתה ביוזמה הנושאת אופי דו-מפלגתי.

5. לארי סמית- הדגיש את חסיוע הניכר שארה"ב נותנת לארצות ערב, דבר המתווה הוכחה למחויבותה לבטחון. עם זאת, דחה בתוקף התיזה שהידידות האמריקנית-ערבית צריכה להיות נתונה למבחן (litmus test) כל פעם שהערבים רוצים אמל"ח חדישים. מרפי- ציין כי משיכת הסטינגרים אין פירושה הקץ ליחסי הידידות בין ירדן לבין ארה"ב. לדעתו, לירדן צרכי בטחון מוצדקים. העסקה לא הוותה litmus test אלא נועדה לסגור פערים בהגנתה. אינו סבור כי ירדן וסעודיה ירצו, כתוצאה מכך, למוסקבה ויתחבוק עם הדוב.

סמית- הביע תקווה שאכן ירדן לא תראה בכך ערעור המחויבות האמריקנית לירדן בטוחה ועצמאית. לדעתו, התנאים שלוו עסקה זו פגעו ביכולתה של ירדן להתמודד עם האיום הסורי (סמית ציין כי סוריה מחזיקה 4 חטיבות על הגבול הירדני). מרפי- הסתייג מקביעה זו וציין כי מלחמות במזה"ת לא מתחילות בין רגע. קודמת להן תקופת מתיחות, גיוס וריכוז כוחות דבר שנותן מספיק זמן כדי לפרוס הסטינגרים באורח מבצעי.

6. סמית - סבור שאחרי השלום המצוי-ישראלי רצוי שגם גורמים אחרים בעולם הערבי יחקו דוגמה זו. אינו מטיל ספק במחויבות מצרים לשלום זה. אני מוטרד תמילוי טעיפי השלום

ת.ב.ת. 449
דף... 3... מתוך... דפים
סוג בטחוני
דחופות
תאריך וז"ח
מס' מברק
מס' 449

ע"י מצרים. האם ארה"ב אומרת למתונים הערביים ללכת בעקבות מצרים.
מרפי - כן, אולם יש לזכור כי ירדן אינה מצרים. כדי להגיע למו"מ זקוקה ירדן
לתמיכה אמריקנית, ברכא אשי"פ, תמיכה והבנה בישראל.
סמית - אם ירדן העיד לעבור את הסף ולהצטרף למו"מ היא תופתע לראות כמה תומכים
יש לה בגבעה.

7. לויין - ביטא דאגה לכוכח הכרזותיו של חוסיין שהורו התקפה נוקשה על ארה"ב והציע
לעיין מחדש ביעודות המדיניות האמריקנית שהניחה מחנה ערבי מתון. המעוניין להגיע למו"מ
עם ישראל. הצהרות חוסיין מהוות הוכחה כי ירדן התרחקה מתהליך השלום בצורה שנואית לו
בענינה לארה"ב.

מרפי - נסיגה ממדיניות ידידותית כלפי ירדן לא חצתה לנו שום תועלת.
לויין - אינני מציע לעשות זאת. אני מהרהר בקול רם. יתכן שאנו משלים את עצמנו
שהמלך אכן רוצה שלום.

מרפי - חוסיין לא שולל מו"מ at some stage, אולי בשנה הבאה אחרי הבחירות.
יש לזכור כי הגבול הארוך בין ירדן לבין ישראל הינו שקט. אנו חוקקים על ירדן בתחומים
רבים אך אין לצפות שכשבור את הכלים עמה. אם תסתכל על המפה תבין שירדן המפתח לקדום
התהליך המדיני. ישועה לא תצמח מדמשק.

8. לארי ויין - ביטא אכזבתו מהצהרות חוסיין, אולם היה מוכן להבין למניעיו ותיסכולו.
ביקש לדעת האם חד כרסום בבטחון ישראל בזמן האחרון.

מרפי - אינו סבור שחל כרסום כזה. ארה"ב מחוייבת לחלוטין לשמירת עליונותה האיכותית
של ישראל כנגד כל קואליציה ערבית.

ויין - ביקש לדעת האם יש סיכוי להתנגשות סורית-ישראלית בחדשים הבאים.

מרפי - אנו עוקבים אחרי המתרחש. תתכן טעות בהערכת של אחד הצדדים שתוביל להסלמה
ופעולות שרשרת שסופן מלחמה. עם זאת, אמנע מלקבוע תאריך לאפשרות מלחמה. אנו מודאגים
לנוכח רמת החמוש באזור ואפשרות הפגיעה בריכוזים אזרחיים.

ויין - ביקש לדעת אם ארה"ב מדברת עם ברה"מ בנדון והאם מבקשת ממוסקבה לרסן את סוריה.

מרפי - אנו דנים עם הסובייטים. בעבר ראינו שהסובייטים ניסו להשפיע על דמשק (למשל בפרשת
הקרבות בטריפולי) אך מאמציהם לא עלו יפה.

9. ויין - ההיחס להחלטת הממשל להסיר את עירק מרשימת המדינות התומכות בטרור וישראל האם
הדבר מאפשר מכירת ציוד paramilitary. האם נכון שיש נטיה אמריקנית

..... סוף בעמוד?

.....דחיפות

תאריך וד"ח.....

..... 994 מברק

מרפי - ארה"ב רוצה בסיום המלחמה באמצעות מו"מ. ניסינו כל דרך אפשרית בנדון, נצחון אחד הצדדים לא זשרת האנטרס האמריקני. יש לארה"ב דו-שיח עם עירק. אין מגעים עם אירן.

ויין - עירק לוחצת לצמצום המסחר עם אירן (במיוחד נשק).

מרפי - ארה"ב לא מוכרת נשק ומעודדיט מדינות אחרות להמנע מכך.

ויין - האם עירק תוחזר לרשימת הטוור.

מרכיב - החתשל מתנגד לכך בצורה תקיפה. עירק הפסיקה תמיכתה בארגוני הטרור (אבו-נידל) וסגרה את מסה הארגון "15 במאי". כמו כן התבטאה עירק פומבית כנגד הטרור וזה כוון חיובי שיש לעודדו.

ויין - מודאג מנטייה ארה"ב לעבר עירק וציטט את דברי קיטאני, בתדרוך סגור עם חברי הוועדה, לפיהם בגדד מקבלת 70% מנשקה מבריה"מ.

10 המילטון - הצביע על כך שועידת לוזן על לבנון ממחישה מגבלותיה של טוריה בלבנון.
ביקש לדעת מה הניע את חוסיין לצאת בצורה פומבית ולבטא הערכה כה פסימית לגבי סיכויי
התהליך המדיני. האט תדבר מבטא חשש מפני טוריה.

מרפי - המלך מחוסכל בשל אי יכולתה של ארה"ב לדחוף התהליך קדימה בקצב מזוהר, בשל אי יכולתנו להשפיע על ישראל. חוסיין סבור שהזמן אוזל ועוד מעט יהיה בלתי אפשרי לשחזר שטחים תמורת שלום. רצח טאדאת, הפגיעות בדיפלומטים ירדניים, הטמנת פצצות בעמקן עם הם ברקע. לא מתרשם כי המלך בלהב ללכת למוסקבה לקבות בשק. עם זאת, יש פערים וחורים בהגנה ירדן ועל המלך לסגור אותם.

11. המילטון - מה המדיניות שלנו לגבי חגעים עם אש"פ. בעיה זו התעוררה שוב לאחר גילויי הניו יורק טיימס.

מרפי - מאמצי ארה"ב בגדון בוועדו לבדוק באם אש"פ היה מוכן באותה העת לקבל החלטות מועצ"ט 242 ו-338 ולהכיר בזכות הקיומ"של ישראל.

המילטון - מי אישר המגעים האלה ובאיזה דרג. האם נכון שריגן לא ידע על כך.
מרפי - אבדוק ואגיש התשובה לרקורד.

המילטון - קודמן בתפקיד (וליוויט) אמר כי מזכר ההבנה עם ישראל מ-1975 נוסח בצורה שלא תפסול exploratory contacts עם אש"פ.

הרפי - את מטרת מגעים אלה הינה. למצוא תשובה לשאלה אם אשי"פ מוכן לקבל הנאיה של ארה"ב הרי-לדעתי. הם מותרים.

קב-טל 4.11

[illegible]

15

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ארכיון

ס ו ת ס
ד.ף.ל. מתוך...! דפים
סוג בשחובי...? אלנ?
דחיסות...? סל?
תאריך וז"ח. 22.1300.22.מרץ 84

461
...מסי מברק...
מצי"א, ממ"ד

עדות מרפי בוועדת החוץ-השלמות

ירושלים

לשאלת סמית אמר כי ארה"ב לא חרצה דין לגבי מעמד מערב העיר ובאם הוא חלק מישראל. ארה"ב גם לא טענה שמערב העיר אינו בירת ישראל אלא שהסטטוס של ירושלים עדיין לא הוכרע. מרפי הזכיר שב-1960 דחתה ארה"ב את פנית ירדן להכיר בירושלים כבירתה השנייה.

לויין אמר למרפי כי כשט שיוזמת ריגן חורגת מקמפ-דייויד שכן היא קובעת את התוצאה הרצויה של המו"מ, כן יכול הממשל, ע"פ אותו הגיון, להעביר שגרירותו לירושלים. מרפי הודה שאין מדינה אחת שבה ארה"ב אינה מיוצגת בבירתה.

מגעים עם אש"ף

לויין שאל את מרפי אם התיקון שהוא מחברו נראה לו כמוכע מגעים עם אש"ף ומרפי חזר על תשובתו שלא. לויין, בכעס מסוים, אמר שזו היתה כוונתו.

מ.ב.ל
ערו

אם היה שיהא אלה
ואינם מהם אלה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5627

בכנס

סודי ביותר

דף 1 מתוך 2
עומק 10 מתוך 30

אל: המשרד, נד: 410, מ: ווש
דח: מ, סג: מ, תא: 200384, וח: 1820
נד: הסטינגר וירושלים

אריה

סודי ביותר / מידי

אל: - ממנכ"ל, מנהל מצפ"א.

1. מזה יומיים מתנהלים מגעים בין איפא"ק, הממשל ומספר חברי קונגרס וסנט בנושאי כח הפריסה, הסטינגר וירושלים.
2. התהליך החל בשבת כאשר איגלברגר, דיין, וסמית נפגשו. איגלברגר אמר כי הוא מציע שהממשל יסיר הצעת המכירה של הסטינגר תמורת אישור כח הפריסה והחלטה פשוטה על ירושלים בבית הנבחרים בלבד. דיין וסמית לא קיבלו זאת. הבוקר נפגשו סמית ודיין בלומפילד ואיגלברגר פעם נוספת. איפא"ק הציעו (אחרי התייעצות עם ראשי איפא"ק) החלטה פשוטה על ירושלים בשני הבתים ואיגלברגר לא נענה.
3. כל הארבעה הלכו לבייקר, מנהיג הרב בסנט, שאמר שאם הנשיא ירוצה, הוא בייקר ילחם על הסטינגר והוא אינו מוכן לכל עיסקה בנושא ירושלים שלו הוא מתנגד לחלוטין.
4. משם פנו הארבעה לסנאטור קסטן. קסטן אמר שהוא אינו מבין מדוע יש צורך בעיסקה שהרי לממשל אין מה להציע בין (ל) מצבם בקונגרס בנושא הסטינגר קשה.
5. איגלברגר התקשר אחר הצהריים עם דיין ואמר לו שהנשיא עשוי להחליט הליכה על הסרת ההצעה למכירת הסטינגר לירדן וסעודיה כי אם אכן יוחלט כך, הוא יכתב לשני המלכים הנוגעים בדבר ויתלה האשמה בחוסיין. תמורת זאת צריך הנשיא "לנצחון" היינו ירושלים. דיין לא נתן לו תשובה אך העיר כי אולי נוצר רושם מוטעה אצל איגלברגר אבל איפא"ק מבקשים להפריד בין הסטינגר וירושלים וכי אין האחד כרוך בשני.
6. השגרירות לא היתה מעורבת כלל בכל המגעים האלו.
7. לא מן הנמנע שלעיתונאים אמריקאים יודלף מידע מכוון על ידי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2
עותק 10 מתוך 30
סודי ביותר

הממשל על מנת ליצור הרושם כאילו יש עיסקה שלפיה הוסרה ההתנגדות לסטינגר.

8. באחת השיחות אמר איגלברגר כי נושא ירושלים עלול להפריע לקידום נושאי ש"יפ' האסטרטגי ואזור הסחר החופשי.
9. עד כה חתמו 53 סנטורים על מכתב פקווד ואם הממשל לא יסיר ההצעה עשוי קסטן להגיש את התיקון שלו כבר מחר.
10. אין ספק שהממשל לחוץ קשות בעניין הסטינגר וירושלים מנסה להתחלץ מכך ע"י הוכחת י"נצחון י' חלקי בעניין ירושלים בשלב זה מנסה הממשל להשיג את המינימום הנסבל מבחינתו בנושא ירושלים.

סודד ערן.

תפ: שהח, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן, מצפא.
רובינשטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7218

יוצא

סודי

אל: וואש, קהיר, נר: חונים 2379, מ: המשרד
דח: ב, סג: ס, תא: 210384, רח: 1830
נד: קונגרס-מצרים



סודי/מיידי אפס

רוזן, ערן דע השגריר

קונגרס-מצרים בהמשך לשל רובינשטיין - קידר מהיום.
אנו מציטים שהדברים שיובאו על ידכם או יידדנו בתשובה לנייר
המצרי ישאו אופי MORE IN SORROW THAN IN ANGER.
גדאה לנו שאנו חייבים לנסות ולהקנות תחושה שאנו ממשיכים
לראות בחויה השלום אבן פינה במדיניותנו וליציבות באזור. עם
כל רוגנונו על המצרים על שהם מנסים לשלם במטבע ישראליית
עבור שלום מחדש בין מדינות ערב, הרי אנו מחייבים את
השלום וכל אשר יוצא מזה פנינו לשלום וליחסים מתקבלים
על הדעת עם שכנינו בכלל ועם מצרים בפרט. דאגתנו היא
שמצרים במדיניותה הנוכחית נוגסת בהישג שהבטיח לא רק לישראל
אלא גם למצרים יציבות ושלום. אנו חרדים שהישג זה ילך ויעלם
אם מצרים תתמיד ביישולם הקריי תימנע מחידוש המום ותגביל
קשריה עם ישראל למינימום האפשרי.

אין ישראל רוצה ברעתה של מצרים. ההיפך הוא נכון, אך לשפור
יחסים וקוקים לשותף, ישראל מצידה מוכנה בכל עת להקנות
מוכן פורה לחויה וליחסים בין שתי המדינות.

כאמור אנו ממליצים על ה- POSTURE הנל מובן מבלי להקטין או
לולול בהפרות ובמעשים המצריים.

בראון ++++

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,מסד,קידר,
סצרים,רובי נשמיין,מצפא

אל: המשרד, נר: 108, מ: וינה

דח: מ, סג: ט, תא: 210384, זח: 1530

נד: שבא

מנ"כ

מיידי / סודי

אל: דוד רנ"ן - מנהל קטי"ח הועדה לא"מ.
 דע:א. טרי - מנהל פרי"ן משרד החוץ,
 השגריר ושינגטון (הועבר)
 יעם ושינגטון (הועבר)
 נאויס ניו-יורק (הועבר).
 מאת: שלום כצ- וינה.

483/ט

סבא"מ

1. שגרירות ארה"ב לאוי"ם גין קירקפטריק עשתה כאן במשך יומיים במסגרת יחסיה המיוחדים עם שגרירות ארה"ב לאוסטריה הגברת ונ-דס.
2. במהלך שהותה נפגשה ביום 20.3.84 לבקור נימוסין עם מנכ"ל סבא"מ בליקס. לדברי ויליאמסון שגריר ארה"ב למוסדות הבינלאומיים בו"נה שאלה אותו קירקפטריק על המסר אותו הוא מבקש להדגיש ולהעביר לבליקס. ויליאמסון ביקש שתתייחס לנושא הישראלי.
3. לדברי ויליאמסון העמידה קירקפטריק את בליקס על אחריותו בנושא והדגישה למנכ"ל שלא יהיו כל ספקות שהשעיה של ישראל או שלילת זכויותיה תגרוור עויבת ארה"ב את הארגון. בליקס ניסה להתווכח הן באשר לתבונה בצעד זה והן באשר לצורך שכן אין מדובר בהשעיה אלא במניעת חוזי מחקר בלבד. השגרירה ענתה שלדעתם מניעת חוזי מחקר זו שלילת זכויות ושיהיה סמון ובטוח וזאת היא אומרת כחברה בצוות הבטחון הלאומי שהנשיא יציית לחוק / הוראת הקונגרס לעצוב כל מסגרת בינלאומית בה יפגעו זכויותיה של ישראל.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4. בהכירנו גישתו של בליקס יש נתמיכה בלתי צפויה זו ערך עצום, מאחר ולא פגשתיה לא היתה לי האפשרות להודות לה על כך.

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, אליאב, ארבל, פריי, מצפא, רובינשטיין,
משפס, ר/מרכו, ממד

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

28

מלך
מלכה
מלכה
מלכה

22/10

המשרד

ס. נ. ס. ס. נ. ס.
דף... מתוך... דפים
סווג בטחוניות...
דחיות... מ...
תאריך וז"ח. 1030.20.מרץ 84
מס' מברק... 393

אל: מצפ"א

חוסין - "ניו יורק טיימס" - שלכם 633.

רצ"ב הראיון שנית.
שולחים אותו גם בדיפ מחר.

הראל
מ

2 1 3
מלך מלכה מלכה מלכה
מלכה מלכה מלכה מלכה
מלכה מלכה מלכה מלכה
מלכה מלכה מלכה מלכה

דף 2 מתוך 4 דפים

סוג בטחוני

דחופות

תאריך וז"ח

מס' מברק 297

שגרירות - תל אביב - 11042-011

אל:

Excerpts From Interview With the King of Jordan

Special to The New York Times

AMMAN, Jordan, March 14 — Following are excerpts from a transcript of an interview today with King Hussein of Jordan, as recorded by The New York Times:

HUSSEIN: The whole situation is hopeless because it just appears more clearly than ever before that the United States has forsaken its position as a superpower and as a moral defender of the world. It has forsaken its position as a nation that stands by its word and its commitments. It has chosen to disqualify itself as the sole force in the area that could help us all move towards a just and durable peace. The U.S. is not free to move except within the limits of what Aipac, the Zionists and the State of Israel determine for it.

Q. Was it the American withdrawal from Lebanon that persuaded you that the U.S. was no longer reliable as an honest broker?

A. It is a series of events. Lebanon is part of that series. What it has cost the United States is its credibility. There have been a series of factors in the past, since 1956, really. But if you consider the recent past, first, the President's initiative of Sept. 1: it was destroyed, as was U.S. credibility, by Israel's rejection of it. This was followed by Israel's settlement activity, which was intensified and which was a direct answer to the President's initiative. This was followed by the Lebanese situation, in which they continued, and still continue to be the occupiers of Lebanese territory. This was followed most recently by their attempts to implement a plan to reallocate people in the occupied territories to the Jordan Valley in what appears to be a final step towards pushing them across the river, consistent with their claim that the Palestinian problem is a problem of people, not the land. In addition, there is a plan to implement Israeli land laws on the rest of the occupied territories.

Issue of Palestinian Rights

Through all of this and for the last 17 years, Israel has denied Palestinians living under occupation all of their human rights or the rights to express themselves in freedom.

The U.S. looks at us and speaks of direct negotiations being the only way out, while we don't know what the U.S. position is.

We see things in the following way: Israel is on our land. It is there by virtue of American military and economic aid that translates into aid for Israeli settlements. Israel is there by virtue of American moral and political support to the point where the United States is succumbing to Israeli dictates.

It's obvious that this being the case, there is no way by which anyone

should imagine it would be possible for Arabs to sit and talk with Israel as long as things are as they are.

As far as the United States is concerned, the question that is posed is: Is the United States able to elevate itself to the status of a superpower? To live up to its commitments and its frequent pronouncements of being even-handed? We don't see it happening. We obviously can't deal with the United States as an ally of Israel or as a mediator.

The United States asserts that its present plan is valid, but is it really? Israel has rejected it; Israel has changed conditions on the ground to the point where it almost makes no sense. We have another year of an election campaign in the United States; contenders must appeal for the favors of Aipac and Zionism and Israel. Even this year has seen such drastic changes on the ground that within a year any fragments of hope left of achieving a peaceful solution to the problem will be destroyed. So this is where we are, and that's why I say it's hopeless.

ס ו פ ס ס ב ר פ
דפ..3..מתוך..4..דפים
סוג בסחונני
דחיפות
תאריך נז"ח
מס' מברק.....392

Q. What are the implications of what you're saying?

A. The implications are that as far as I'm concerned, the positions we have adopted over the years, of trying to establish a dialogue with Washington and the United States, of trying to contribute to the creation of a more balanced approach to the problem, which is in the interests of all of the parties to this conflict, have failed.

3. You obviously have made your choice and your choice is Israel and support of Israel. That being the case, there is no hope of achieving anything.

In point of fact, we have given more than we have taken. We sought peace in the area; we were ready to try to work with the Reagan plan. Israel was the force that rejected it, that did not wish peace, yet we are portrayed as if we are the party that is opposed to peace. Apart from being unjust, it is also incorrect.

Q. Does this mean that you will not participate in any American-sponsored or American-brokered negotiations with Israel?

A. Not the way things look, no. One has to be a realist. It has cost us a lot. U.S. credibility has suffered, but so have those who have believed in the United States. The possibility of having a meaningful policy, of your standing up and defending meaningful principles have also suffered.

We were sincere and honest, and we tried our best. But I can't see anything happening except further deterioration of the situation. We worked for progress in this area, that's all I can say.

Q. What options does this leave you.

where does Jordan turn now?

A. Jordan has always been on its own. We have no strategic alliance with the United States; it has no treaty with the Soviet Union. It has a just cause it has been defending and will continue to do so: the Arab identity, the Arab cause. But we face formidable threats that threaten not only oil in this area but world peace. We have stood against all attempts at polarization in this area and will continue to do so, but it seems again that there are two sides that are working for polarization. Israel on one side and some of the Arabs on the other. As I see it, there is more commonality between these two allegedly opposing sides.

Q. Do you mean Syria?

A. I mean those who work for polarization on all sides, including the United States.

Q. So what happens to efforts to put together a so-called moderate Arab coalition?

A. Jordan and the Palestinians will continue to work together to secure our relations on a foundation of trust and common clarity of vision. But as I have said time and time again, it is ridiculous that Israel gives itself the right to question the right of those living under occupation to come and meet with us here, or even meet with the P.L.O. As far as I can understand, when we look at the possibility of a P.N.C. meeting, perhaps very shortly, it is ironic that you have two sides that are preventing the previously silent majority, which isn't silent anymore, from expressing themselves. Israel on one hand and others in Syria

ס ו פ ס
דף... מתוך... דפים

סווג בטחוני

דחיות

תאריך וז"ח

מס' מברק

397

עגירות ישראל - וושינגטון

אל:

who will not participate in the talks — they are preventing the people who really matter from expressing themselves.

Jews in the Soviet Union — the whole world is up in arms that they do not have the right to move, to Israel in particular. Well, they are Soviet citizens and part of the state. The United States has protested vigorously. But people who are not Israeli, who are under occupation, should they not be permitted to voice an opinion about anything, about what should happen to them? And remember, these are Jordanian citizens, or those for whom Egypt is responsible.

A Soviet Role

Q. What would have to change to renew the possibility of direct talks with Israel by Jordan and some Palestinians?

A. Jordan and the Palestinians are one team. And we will work together on all fronts. But as for any negotiations, since the United States keeps its current policies, it certainly should not have the right to deny others to be present at any new negotiations. That's why I think the Soviets have the right to be there.

But if both superpowers are taking the position of alliances with some of the belligerents, namely Israel on one hand and Syria on the other, then obviously, they alone probably can't make a contribution to the solution, particularly when they themselves do not have any meaningful relations at this time. Maybe since this is the case, the picture should be broadened. Maybe the five permanent members of the United Nations Security Council should be parties, plus all of the parties to the conflict.

Q. Including the P.L.O.?

A. Yes, of course.

A Double Standard

Q. But then is there no one now in a position, neither the U.S. nor the Soviet Union, who can be an honest broker or mediator?

A. No, least of all the United States.

Q. What about the impact of the United States withdrawal from Lebanon on your thinking, especially since you told me the last time I saw you that the Americans should not withdraw without a change on the ground?

A. I would rather not comment. I have a final thought: I am very concerned about the United States and its double standard everywhere. The saddest point for me is that I've always believed values and courageous principles were an area that we shared. I now realize that principles mean nothing to the United States. Short-term issues, especially in election years, prevail. This is the saddest thing that one can experience. I continue to believe that principles matter. If they don't, that's even more disastrous for us all.

עגירות ישראל - ושינגטון

ס ר פ ס ר פ

דף...1...מתוך...3...דפים

סוג בטחוני...גלוי

דחיות...רגיל

תאריך וז"ח 1635 20 מרס 84

מס' מברק...407

אלי:

המשרד

אל -: מצפ"א

State Department Briefing - March 20, 1984

George Shultz - Press Conference

Q: Do you intend to go through with the Jordan Stinger sale in light of King Hussein's recent remarks? Do you think his remarks are in any way symptomatic of other countrys views of US policy in the ME, such as Saudia Arabia?

-- ON the question of Jordanian security, we support the importance of security for Jordan, and our other freinds in the ME. In making that effective of-course, the president takes his position and we have to mobilize Congressional support for any position on that subject, and we will continue to work with the Congress to find in every way we can the means of helping Jordan to make itself as secure as possible in the region, and just how that will play itself out remains to be seen but our objective will be to help Hussein and the Jordanians provide for their security. Now your second question, I think that obviously as we have not achieved the results that we sought in Lebanon, there is a tendency to question us no doubt about that, I would say in so far as Lebanon is concerned ~~the~~ wheel continues to turn, we don't put a period after Lebanon, we are there we intend to remain engaged, I'd say we put a commet there, or maybe a semi-column. The US has been an important factor in the region for a long time because we have important interests there and because we have been a factor for peace and because we have been concerned about security intrests of all states in the region. So I would expect ofcourse people are constantly looking around and questioning this that and the other factor in the end the essentiality of the US role will be apparent to all.

Q: Hussein has said that the US policy in the ME has failed because the US has taken Israel's side in conflicts with the Arabs, he said he will not participate in the Reagan peace initiative as a result, is the administration planning any initiative to bring Hussein into the talks including possibly putting pressure on Israel to put a stop to settlements activity.

-- I think it has to be clear to everybody that from the US point of view, we care about stability and peace and security in the region, and we are prepared to help and we have expended a lot of energy to help, but primarely it is up to the parties in the region to find their way to those security and peace and to that matter better quality of life goals that everyone seeks, and we are there to help them, so I think some how or other we have to get over this notion that every time that things do not go to everybody's satisfaction in the ME its the Us's fault or its up th the US to do something about it, we are active we will help but

ט ו י ס
ט ב ר כ
ד.א.א. מתוך... דפים

אל:

סוג בטחוני

דחיות

תאריך וז"ח

מס' מברק 407

others must come forward as well and in the end any solution that works will work primarily because the parties to it who are out there are involved in it and are determined to make it work.

Q: Is this the right time for the US to do nothing, as Mr. Kissinger suggested?

---Well we won't do nothing, we will consult with our friends, we are ofcourse active in providing security assistance and economic assistance to countues in the region and so we will be doing those things, as Hussein has obviously said that he doesn't intend to step forward and start a negotiation process with Israel in the near future, he said that, we accept that, on the other hand we continue to be engaged and we will be prepared to be helpful as the situation evolves.

Q: Hussein is central to the presidents peace plan, what if any is left of that plan, and what hopes if any do you have of building a wider peace?

---Obviously if security and stability and peace are to be obtained it is necessary that the countries there and their leaders some how in the end sit down with each other, and work out the conditions under which those objectives will be achieved, now as far as the presidents proposals are concerned, they depend upon everybody in a sense, they depend upon there being a process of negotiation, but the proposals themselves in their own terms are as valid today as they were when the president spelled them out, and so they are there and when people start talking about an agenda for a greater sense of stability and peace in the area, I suspect they are going to come back and talk about these same ideas.

Q: What hopes if any do you have now for seeing a development of a wider peace in the region?

--- There doesn't seem to be any immediate, like this month, this week, opportunity for things to move forward in a genuinely strong way and perhaps for a longer time than that, nevertheless as I already said we will continue to be htere, we work through our ambassadors, we have important security and economic assistance programs, we will be engaged in whatever develops in Lebanon, our ambassador there is contacted by everybody and so on, so in that sense we will just have to see what happens and we will be prepared for it as it comes.

Q: It is not clear just what exactly you are going to do with the Jordanian military aid package, you say you will have to work with the Congress and see how it will play itself out, are you or are you not planning to proceed with the Stinger sale?

---The presidents proposals before the Congress a variety of other issues that have been raised in the Congress that have to do with stability and developments in the ME, particularly the proposal that the US embassy should be moved to Jerusalem, all these things are there and are being discussed, my point is that the president has been and remains committed

ס 100 ס 70
ד.פ. 3... מתוך 3... ד.פ. 3

אל:

סווג בטחוני

דחופות

תאריך וז"ח

407 מס' מברק

to be helpful, to helping JORDAN in its security interests, he has put forward a proposal, I think its fair to say that with respect to the Stinger that you were talking about, that the president was ready to put on a major effort to get that approved, there is no question about the fact that Husseins' statements constitute a very serious set back, to the chances of Congressional approval of that, nevertheless will continue to work on security interests and all of these proposals and try to bring about a result that does as much as possible to achieve the result we seek.

Q: Moving the embassy from Tel-Aviv to Jerusalem, if the Senate voted to do that, do you think that that would be damaging or threatening to the US interests in the ME?

---Yes, I think that it would be very damaging. The question of Jerusalem ofcourse involves the old city of Jerusalem and it involves the deep religious cites and connotations of that city, when you touch that, you touch a raw nerve running across the Moslem world, and for that matter something that is way beyond political matters and goes into deep religious roots, so I think it is a question that we would do well to stay away from. So the president opposes that I oppose that strongly we hope that in the end the Congress won't vote that way. I might take note of the fact that as a constitutional question, that there certainly is an issue about whether or not it is the prerogative of Congress to say where an embassy should be located.

Q: US sent some AWACS planes to the area of the Sudan, and its reported that a warning has been sent to Lybia regarding the activities in the Sudan, was there such a warning and how do you see the situation in the Sudan, is it part of some broader attack prehaps by Ethiopia or Lybia?

---First of all we have sent AWACS to the region after requests of the countries there, it is a fact that Lybia did attack in the Sudan, unprovoked aggressive behaviour, its also a fact that Lybia apparently managed an act of terror in London, or atleast the British authorities expelled some Lybians for that, and prehaps a related attack in Chad recently, so we see a pattern of Lybian behaviour, we have wnatd tha Lybians to know the supportive role of the AWACS.

אתחלת

למח רחמא מנחם שבתא
למח רחמא מנחם שבתא
למח רחמא מנחם שבתא
למח רחמא מנחם שבתא

אל: 111, נד: 627, מ: המשרד
 דח: ב, סג: ס, תא: 200304, זח: 1300
 נד: פלאטן

אריה

10 די/בהול

111.

פלאטן הודיענו שרמספלד וסילברמן עומדים להגיע מחר ה-21 דנא
 ארצה, ישארו כאן עד יום ה' בצהרים. ימשיכו מכאן לבקור קצר
 בביירות ומשם לייסבוב מזרח תיכוני. הכולל כנראה את קהיר,
 עמאן, ריאד והמפרציות ואולי גם את בגדד. בסך הכל ישהו באזור
 10 ימים.
 פלאטן לא ידע להגדיר את מטרות הבקור.

אם יש לכם הבהרות כלשהן, נודה באם תבריקו בחוזר.

בר און.

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, ר/מרכו, ממד, רס, אמן

110 110 110 110 110 110 110 110 110 110
110 110 110 110 110 110 110 110 110 110
110 110 110 110 110 110 110 110 110 110

110 110 110 110 110 110 110 110 110 110

110 110 110 110 110 110 110 110 110 110

110 110 110 110 110 110 110 110 110 110
110 110 110 110 110 110 110 110 110 110
110 110 110 110 110 110 110 110 110 110
110 110 110 110 110 110 110 110 110 110
110 110 110 110 110 110 110 110 110 110
110 110 110 110 110 110 110 110 110 110

110 110 110 110 110 110 110 110 110 110

110 110 110 110 110 110 110 110 110 110

110 110 110 110 110 110 110 110 110 110

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5469

נכנס

דף 1 מתוך 1
עותק 10 מתוך 30

סודי ביותר

חל: המשרד, נר: 395, מ: 110
דח: 1, סג: מ, תא: 200384, וח: 1240

אירח

סודי ביותר / בהול

חל: - ממנכ"ל, מצפ"א.

דע: - בן אהרון, יתום (הועבר)

חל: אגלוגר, לר: סמית ואום דיין נפגשו היום וסיכמו את הדברים

הבאים:

1. נשק לירדן -

הממשל יבשל את ההצעה לעסקת הסטינגרים עם סעודיה וירדן

בתמורה יסיר אפ"ק את התנגדותו ל- J.P.L.

2. אש"פ -

הממשל ישלח מכתב לפרסי ולפסל ובו יחזור על ייחויבות

קיסניגריי לגבי מו"מי עם אש"פ.

3. ירושלים -

חל: אפ"ק ימשיך לאסוף חתימות תמיכה בהצעת החוק, אך לא ידחף

להביא את העניין להצבעה. הדגישו שאינם ערבים לכך שמויניהאן

לא יעשה זאת, ואז כמובן יתמכו בו.

נתניהו.

תפ: שהח, דהמ, שהבס, מנכ"ל, ממנכ"ל, מרבו, דס, אמן, מצפ"א,

דובינסקי

סגירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ס ו פ ס ס כ ר ק

דף...!...מתוך...!...דפים

סווג בטחוני...סמור....

דחיפות.....בהול לבוקר

תאריך וז"ח 1935.20.מרס 84

מס' מברק.....401

אל :- ממנכ"ל, מצפ"א

סטינגר

איגלברגר הודיע זה עתה שהממשל מטיר את הצעת המכירה של הסטינגר ללא כל קשר לירושלים.
הממשל יודיע על כך בבוקר.

קונסט
ערו

נשיא רבני סהרף אנה אחנה ו/או רב אורח
אמן אלכס רובינשטיין

2 1/2
Jerusalem, 20 March, 1984

Dear Barry,

Thank you for sending me the two volumes
of a Hebrew text of the Commager and Morrison
"History of the U.S."

This is a very well timed effort. I do
hope that the books will have a wide circulation.

I am certain that your efforts had a lot
to do with it.

Sincerely,

Hanan Bar-On

Mr. B. Jacobs
American Cultural Center
19, Keren Hayesod Street
Jerusalem

Jerusalem, 30 March, 1968

Dear Sir,

Thank you for sending me the two volumes
on the history of the Communist and Socialist
movements in the U.S.

This is a very old effort. I do
hope that the book will have a wide circulation.

I am certain that your efforts and a lot
to do with it.

Sincerely,

Hanan Bar-On

Mr. B. Jacobs
American Cultural Center
19, Knesset Street
Jerusalem